. Pentru a forma structura figurativă a imaginii grafice a unui obiect sub numele general „animal”, folosind o proprietate dată ca o bază de formare a sensului care determină

Structura tuturor elementelor, conexiunilor și relațiilor sale. Cerințe generale

. Ingeniozitatea creativă maximă și originalitatea în căutarea modalităților de implementare compozițională a unei proprietăți date în structura obiectului și asigurarea integrității expresiei sale artistice și figurative. . Respectarea măsurii generalizării proprietăților și semnelor elementelor compoziționale ale imaginii grafice. Compoziția lucrării

Două compoziții în grafică alb -negru pe foi de format x cm.

Explicații metodice

Tema stilizării în cursul practic al compoziției formale ocupă unul dintre locurile cheie, deoarece se manifestă cel mai clar principiile artistice și compuse ale organizării sistemului de material vizual legat de furnizarea funcției de funcționare și activă a categoriei măsura. Semnificația metodologică a stilizării în arsenalul instrumentelor profesionale ale proiectantului este determinată de faptul că, pe baza acesteia, transformarea artistică și figurativă a conținutului de obiectiv multidimensional, de calitate diferită într-o formă organică generalizată, holistică și răcită vizual Se efectuează. Studenții trebuie să realizeze profund că principiul stilizării în esența lor substanțială, potențialul lor de formare este utilizat în proiectare pentru a nu introduce caracteristicile vizuale ale subiectului (datorită imitației externe, imitației) unui anumit sistem figurativ existent, ci pentru generalizare, Subordonarea sistematică a caracteristicilor, caracteristicilor și proprietăților diverse în conținutul subiectului însuși, pentru a stabili în interconectările lor despre măsura care vă permite să exprimați clar cel mai semnificativ în conținutul subiectului din punctul de vedere al materialului său și semnificație culturală. Această caracteristică a funcționării principiului stilizării în design indică faptul că procesul de stilizare ca procedură pentru generalizarea artistică și compusă și expresivitatea figurativă ar trebui să se bazeze pe o analiză minuțioasă a conținutului obiectiv al unui anumit subiect, pe înțelegerea sa teoretică profundă .Analiza este recomandabilă să se realizeze colectiv, întregul grup de studenți sub îndrumarea unui profesor folosind structura matricei schemei. În primul rând, acest lucru permite studenților să dobândească o abilitate stabilă în desfășurarea de lucrări analitice pe baza unei metodologii unificate de studii de proiectare pre-design și, în al doilea rând, pentru a crește gradul de completitate și obiectivitatea identificării celor mai semnificative proprietăți, semne, caracteristici, elemente, conexiunile lor structurale și funcționale și relațiile. Este necesar să se țină seama de poziția fundamentală, conform căreia, pentru studiul practic al principiilor formale-compuse de stilizare, este necesar să nu luați niciun obiect specific, ci un concept general, de exemplu, lemn, pasăre, plantă , animal etc. Cu alte cuvinte, dacă, de exemplu, subiectul muncii este un „copac”, atunci nu este implicat de niciun copac specific: molid, mesteacăn, stejar, salcie etc. - iar arborele este ca un concept și este tocmai necesar să se analizeze în întregul conținut. În primul rând, desigur, este necesar să se identifice caracteristicile de sistem-structural ale conceptului analizat, folosind secțiunea „certitudine de înaltă calitate” a matricei schemei deja bine familiarizate studenților din lucrările anterioare. După ce au determinat compoziția și tipul de elemente, conexiunile și relațiile lor de formare a sistemului lor ar trebui să fie descrise pe cât mai pe deplin semnele, proprietățile și caracteristicile sistemului în ansamblu și fiecare element care îl constituie în

Stilizarea obiectului pe proprie proprietăți sau date. Indivizi, luând în considerare atât forme interne, cât și externe ale manifestării lor. Scopul acestei cerințe în formă de metodă este să se retragă din stereotipul formularului datorită „pregătirii” logice a conținutului conceptului general, dezmembrării sale analitice în Componentele părților semantice. Acest lucru va generaliza cele mai semnificative momente din conținutul conceptului, pentru a abandona totul aleatoriu și superficial. Cu alte cuvinte, analiza și generalizarea creativă sunt o condiție prealabilă necesară pentru generalizarea artistică-figurativă, adică stilizare. O varietate de materiale teoretice (elemente, structură, proprietăți, caracteristici și t .P. Caracteristicile conținutului conceptului original) oferă oportunități foarte largi pentru implementarea procesului de stilizare.În acest caz, este important ca fiecare student să facă alegerea unui principiu comun de formare a sistemului. Din punctul de vedere al eficacității metodologice a procesului educațional, stilizarea poate fi realizată pe baza unor atribut perceput exterior sau o proprietate funcțională, care nu este observată extern în obiectul însuși. De exemplu, dacă conceptul de lemn este conceptul inițial, atunci proprietățile sale ca armonie, ramură, stângace etc. .. pot fi percepute direct pentru expresia artistică nu vor fi deosebit de dificile. Dacă ne concentrăm pe expresia proprietăților funcționale ascunse, așa-numite, cum ar fi, de exemplu, forță, elasticitate, pericol, toxicitate, vindecare etc., atunci în acest caz, munca dobândește o complexitate creativă sporită și necesită o artistică mai mare și Abilitatea compozițională. După ce fiecare student selectează o proprietate sau un semn specific din conținutul general al conceptului inițial, el trebuie să determine el însuși complexul de mijloace artistice și compoziționale pentru vizualizarea lor și expresia în formă formală. În cazuri deosebit de dificile, atunci când proprietatea selectată nu poate fi descrisă în termeni clar reprezentați, ar trebui să fie „arătat” prin analogi care, în mod indirect, prin asociația senzorială, ar fi lăsate să -și facă o idee despre caracteristicile sale cele mai semnificative. Deci, de exemplu, toxicitatea este o proprietate pur funcțională, care se manifestă în principal atunci când interacționează cu alte obiecte. În mass -media în sine, în special, un copac, această proprietate nu se manifestă în forma sa externă, ceea ce înseamnă că nu este percepută vizual. Pentru ca acest lucru să devină posibil, este necesar să se găsească obiecte analogice, percepția căreia provoacă un sentiment de alertă, pericol, amenințări, trucuri, captură și atunci când descrie oricare dintre ele pentru a identifica acele semne care duc la astfel de senzații în o persoana. O astfel de tehnică metodologică face posibilă trecerea cu ușurință la căutarea mijloacelor expresive necesare, deoarece în analogul în sine aceste proprietăți sunt într -un fel deja reprezentate în formă materială. Ar trebui să fie tradus corect doar în limba compozițiilor formale.După efectuarea lucrărilor preliminare descrise mai sus, elevii încep să efectueze partea principală a sarcinii. Înțelesul său artistic și compposiv este de a face o transformare vizuală a elementelor structurale de bază ale conceptului inițial pe baza proprietății sau semnului ales

Compoziție formală

(De exemplu, pentru un copac, acesta este un sistem rădăcină, un butoi, ramuri, o coroană), astfel încât fiecare dintre ele și toate împreună sunt subordonate unui singur început de formare. Drept urmare, stilizarea, ca o formă specială de organizare artistică și compozițională a materialului vizual, ar trebui să conducă la realizarea unității organice și a integrității vizuale a lucrării compoziționale pe baza unei anumite proprietăți sau semne dominante. Acesta din urmă ar trebui să pătrundă, să umple toate elementele structurale ale conceptului inițial, să acționeze ca un sistem general de formare a sistemului, care înseamnă -formarea și formarea principiului, care subordonează toate configurativele, pe scară largă, proporțională, plastică, texturată, ritmică, tonală, spațială , etc.

Caracteristicile imaginii. Datorită acestui fapt, un grad ridicat de expresivitate artistică și figurativă a unei anumite proprietăți sau semn, precum și generalizarea vizuală și integritatea operei, care ne permite să folosim pe scară largă stilizarea ca unul dintre cele mai eficiente principii ale formării formei artistice și compuse În paleta creativă a unui designer profesionist este realizată. Analiza practicii istorice de aplicare a principiului stilizării în diverse domenii ale creației artistice: în pictură, grafică, sculptură, arhitectură, artă decorativă și aplicată, precum și în cinematografie, teatru, muzică și literatură, arată că poate poate să se bazeze nu numai de orice proprietate sau de orice semn. Stilizarea poate fi, de asemenea, efectuată pe baza unui element, structură, funcții, diferite tipuri de relații și relații externe și interne și toate acestea pot aparține conținutului obiectului sau conceptului original și este adusă în mod artificial din acesta din exteriorul. În această privință, elevii pot fi propuși pentru o dezvoltare mai profundă a principiului stilizării subiectului misiunii, care implică formarea unui obiect în conformitate cu o proprietate dată care exprimă natura funcționării acestui obiect, a comportamentului său sau a imaginii sale a acțiunii.În astfel de scopuri, obiectele cu o structură dezvoltată de elemente sunt cele mai potrivite, de exemplu, animale care au un număr destul de mare de elemente constitutive: cap, gât, trunchi, membre, coadă, care, la rândul lor, au o structură complexă. În procesul de stilizare artistică și compozită a obiectului conform unei proprietăți date, toate elementele sale pot suferi o transformare atât de semnificativă, încât multe dintre ele vor dobândi o semnificație activă hipertrofiată și severitate figurativ imagine. Prin urmare, este necesar un sentiment de proporție foarte subtil pentru a stabili relații armonioase între toate caracteristicile calitative și cantitative ale obiectului, astfel încât structura sa figurativă să fie percepută în mod natural și organic. Ca exemplu, puteți cita imagini stilizate ale personajelor celebre ale desenului animat „Albă ca zăpada și șapte pitici”. În ciuda faptului că, în gnomi, din punctul de vedere al normelor general acceptate și familiare pentru a percepe, proporțiile corpului sunt extrem de încălcate (hipertrofiate) (capul mare, mâinile și picioarele și micile tors, picioarele, brațele, mâinile și practic Fără gât), acest lucru nu este perceput, deoarece nu este perceput ca urâțenie, ca fiind ceva nesocotit și urât. Împotriva,

Stilizarea obiectului pe proprie proprietăți sau date. Datorită faptului că, în formarea lor artistică și compozită, principiul stilizării bazat pe structură și funcție a fost utilizat cu măiestrie și măsura raportului de calitate și cantitate, formă și conținut, senzual și logic a fost stabilit cu precizie, am primit un foarte expresiv , Imagine artistică naturală-organică, holistică. Acest exemplu este indicativ nu numai din punctul de vedere al importanței excepționale a unui sentiment de proporție în procesul de implementare a principiului stilizării. În acest exemplu, contează în primul rând că se raportează direct la stilizare ca formarea unui obiect în conformitate cu o proprietate dată și, prin urmare, poate servi drept analog direct al sarcinii pe care o luăm în considerare. La urma urmei, conceptul de „pitic” este preluat din mitologia europeană occidentală și înseamnă spiritul subteran ca personificarea forțelor elementare ale pământului, prin urmare, prin natura sa, este, așa cum a fost încorporat, inutil vizual, nu are un Mediu de material material particular.Transferul acestor caracteristici către structura corpului uman a necesitat transformarea sa semnificativă, care a servit în cele din urmă la crearea unei noi forme, sintetizând într -o imagine artistică holistică, spirit eteric și forță materială activă. Studiul subiectului pe diverse materiale de fond ar trebui să dezvolte abilități practice în aplicarea creativă a principiilor stilizării, să dezvolte un sentiment artistic și compozit de proporție în construirea figuratului de lucrări expresive și integrale în structura vizuală a lucrărilor. Este foarte important ca, atunci când finalizați sarcinile, elevii își dau seama că principiul stilizării depășește interpretarea sa tradițională ca o simplă imitație a formelor externe ale oricărui stil specific sau subordonarea

imaginii artistice și realiste cu forme ornamentale condiționate. Din punctul de vedere al compoziției formale și a rolului acesteia în activitatea profesională a proiectantului, principiul stilizării nu servește să nu urmeze, ci pentru organizarea sistemului procesului creativ în crearea stilului unui singur obiect, cât și al complexelor complexe de obiecte. Prin urmare, designerul din activitatea sa nu ar trebui să acționeze în principal nu ca stilizator, ci ca stilist, nu ca imitator și imitator, ci ca creator al True Style Unity. Numai în acest caz, el va putea să facă din punct de vedere profesional și în combinație pentru a rezolva problemele formării de formă artistică și compusă în dezvoltarea, de exemplu, stiluri de marcă, crearea unei unități figurative a sortimentului unei anumite clase din Produsele industriale sau mediul subiect în ansamblu, în conformitate cu caracteristicile sale istorice, socio-culturale și naționale specifice. Studiul acestui subiect al cursului practic al compoziției formale are ca scop dezvoltarea capacității de a identifica analitic aceste caracteristici și, pe baza lor, pentru a efectua procesul de conturare a principiilor stilizării.

Compoziție formală

. elasticitate

. Otravă

. prin

. Putere

. Flexibilitate

. Rigiditate constructivă

Stilizarea obiectului pe proprie proprietăți sau date.

Compoziție formală

. vizibilitate

. Stickiness . pericol

. Vigor

.Distracție

. Decorativ

. dominarea

. Prietenie

Stilizarea obiectului pe proprie proprietăți sau date.

Compoziție formală

. Grace

. Putere . joacă . boală

Stilizarea obiectului pe proprie proprietăți sau date.

Compoziție formală

. viclean

. lăcomie . Superioritate

. Predatiști

. Brachm

. Nu este apărare

. Neftiness

. Cruzimea

. Glorificare

Stilizarea obiectului pe proprie proprietăți sau date.

Compoziție formală

Subiectul

Semn iconic și semn de index.

Obiectiv metodic:

Stăpânirea principiilor și metodelor organizării formale-compoziționale și în formă artistică a sistemelor de semne grafice bazate pe categoria proporționalității. Sarcina educațională și conținutul operei: . Creați structura artistică și compozită a semnului pictogramei-nicic care exprimă proprietatea dominantă a obiectului prototip și îndeplinește cerințele pentru organizarea vizuală a formei de semn a imaginii grafice. . Pentru a forma două structuri formale-compuse ale indicelui cu plastic geometric și sculptural, în conformitate cu cerințele generale ale organizării vizuale a formei de semn de imagini grafice. . Pe baza caracteristicilor figurative dominante ale semnelor obținute prin metoda de stilizare, transferă aceste proprietăți

Semne pe elementele grupurilor de fonturi -„Semn iconic” și „Sign -Index”. Cerințe generale:

. Principala atenție în dezvoltarea semnelor trebuie să fie atrasă pentru a asigura proporționalitatea în raportul dintre principiile figurative și logice în întruchiparea artistică și compozițională a conținutului semantic sub formă de construcție grafică a semnelor de diferite tipuri. . Opțiunile finale pentru prezentarea construcției compoziționale a semnelor ar trebui să fie efectuate pe foi de hârtie cu același format (x cm) și să includă descrierea stilizată a cuvintelor „semn iconic” și „semn-index”. Compoziția lucrării:

Trei compoziții iconice în grafică alb -negru.

Compoziție formală

Explicații metodice

Atunci când explicați sensul metodologic al acestei sarcini, locul și rolul său în structura generală a cursului practic al compoziției formale, studenții ar trebui să aibă o idee clară că această sarcină deschide o etapă fundamental nouă în dezvoltarea educațională a alfabetizării profesionale a designer.Anterior, activitatea lor a fost asociată cu dezvoltarea creativă a conceptelor, categoriilor, mijloacelor, modelelor și metodelor organizației artistice și a compoziției „în sine”, sub forma cea mai curată, generalizată, formalizată, adică. Fără introducerea unui conținut extern, subiect-funcțional, care depășește sensul artistic și compus al organizării structurilor vizuale și expresive. Aceasta a fost etapa de a studia și dobândi abilități practice în domeniul gramaticii limbajului de expresivitate formală și a unui limbaj adaptat direct la obiectivele și obiectivele profesionale ale proiectării și formării formei artistice în proiectare. Toate aceste materiale au fost sistematizate pe baza categoriilor de măsuri calitative și cantitative în sensul lor pur artistic și compozițional. Noua etapă (și finală în ciclul lucrărilor formale-grafice) de dezvoltare practică a principiilor modelării artistice și compuse se bazează în întregime pe categorii de proporționalitate, înțeleasă ca un proces creativ (precum și o metodă, principiu) de coordonare a diferitelor măsuri de elemente substanțiale incluse într -o lucrare compozițională integrală sau ca o măsură a măsurilor. Pe baza materialului de prelegere al compoziției teoretice a compoziției și a experienței soluțiilor practice dobândite de studenți, este necesar să dezvăluim esența constructivă a categoriei de proporționalitate în procesul de sisteme artistice reale ale sistemelor artificiale ca fiind complete și accesibile pentru înțelegerea lor. Înțelegerea proporției compoziționale ar trebui să se bazeze pe idei fundamentale despre organizarea sistemului din lumea materială, complexitatea sa structurală și pe nivelul multiplu funcțional al organizației, care necesită o reglementare intenționată a tuturor relațiilor și relațiilor sale interne și externe. În timpul dezvoltării artistice și a designului, funcția unui astfel de regulator este concepută pentru a efectua un designer cu un sentiment fin dezvoltat de măsură compozițională. Deoarece fiecare nivel de organizare a oricărui sistem material este specific (are o certitudine calitativă, o compoziție stabilă a elementelor principale, modelul conexiunilor și relațiilor structurale, un complex de funcții externe și interne etc.), atunci aceasta determină conținutul specific al măsurilor sale calitative și cantitative individuale. Astfel, multi-închinarea structurii și funcționării sistemului material implică în mod obiectiv multidimensionalitatea sa și, prin urmare, este necesară

Semn și semn de conectare

Podul are o anumită forme de ordonare internă, consecvență și interpretare, care asigură integritatea sistemului. Conexiunea logică a acestor concepte poate fi reprezentată sub forma unui lanț secvențial de relații: complexitate - multi -nivel - calitate militară - multidimensionalitate - proporționalitate - integritate. În funcție de complexitatea calitativă și cantitativă a unui anumit sistem, precum și de ce nivel (și, prin urmare, principiul) organizației din acesta este principalul, dominant sau într-un sistem științific care formează un sistem științific, ne vom ocupa Diferite tipuri de integritate, de exemplu, structurale, funcționale, constructive, tehnologice, vizuale, figurative-stilistice, plastice, volumetrice-spațiale, factor-culori etc. Studenții trebuie să învețe să funcționeze flexibil cu principiile organizării oricărui tip de integritate, astfel încât în activitatea lor profesională suplimentară în mod creativ și pe deplin în mod conștient coordonarea diferitelor măsuri și, în cele din urmă, cu gradul necesar de abilitate profesională, să aducă toată bogăția Multidimensionalitatea substanțială a subiectului într -o singură măsură - măsura persoanei în sensul și manifestarea sa culturală și istorică specifice. În ceea ce privește atingerea acestui obiectiv la

nivelul sarcinilor pedagogice ale cursului practic al compoziției formale ca disciplină propaedeutică de frunte, aceasta se realizează pe baza clasificării generale a sistemelor artificiale în conformitate cu principiile lor funcționale-structurale ale organizației . Cert este că în această clasificare în sine, principiile organizării sistemului sunt concluzionate pe care se construiește procesul de proporționalitate în rezolvarea problemelor formei de formă artistică și compusă în proiectare și din acest motiv poate acționa ca un material educațional independent pentru dezvoltarea sa pentru dezvoltarea sa la nivelul compoziției formale.În această privință, toate sarcinile ulterioare ale ciclului grafic sunt axate direct pe dezvoltarea categoriei de proporționalitate sub formă de exprimare formală-compativă a principiilor de bază ale organizării vizuale a sistemelor artificiale materiale, semnificative și procedurale și o tranziție consecventă la Aplicarea practică a acestor principii pentru rezolvarea sarcinilor speciale de proiectare artistică bazată pe o metodologie de proiectare unificată. Explicațiile metodologice cu privire la subiectele de atribuire cu privire la formarea sistemelor de semne ar trebui să înceapă cu problemele generale ale clasificării speciilor lor și cu un set de cerințe prezentate structurii structurale a semnelor în ceea ce privește organizarea lor de compoziție formală. Trebuie menționat că, în această serie de sarcini, conceptul unui sistem de semne este legat doar de formele grafice de semne și nu afectează zona funcționării iconice și informaționale a altor clase de sisteme artificiale. În cursul teoretic al compoziției, semnul a fost considerat din punctul de vedere al structurii formale a organizației sale interne ca relație: media grafică - conținut semantic. În funcție de natura acestei relații, semnele au fost împărțite în trei tipuri: semne iconice, indexuri și semne de simbol. În cursul practic al compoziției formale, principalele probleme ale organizării formale a doar primelor două sunt rezolvate, deoarece semnele simbolului sunt incluse în

. Compoziția formală

Compoziție formală

Salteaua altor discipline de profilare (datorită complexității lor semnificative și specificului metodelor de proiectare pentru formarea lor). Pentru semne iconice, o astfel de atitudine a conținutului grafic mediu și semantic este caracteristică, atunci când se observă coincidența lor completă. Cu alte cuvinte, structura grafică a semnului iconic conține propriul său conținut semantic și, prin urmare, atunci când este percepția, nu este necesară o transcodare specială a mesajului informațional transmis de semn. Elevii trebuie să înțeleagă clar că purtătorul grafic al semnelor iconice este întotdeauna bazat pe principiile vizualității și că termenii iconici și „vizuali” în sine indică în sensul lor pentru două laturi inextricabil interconectate ale semnului -pentru a fi o imagine ca model grafic a ceva (iconism) și a fi egal, același, similar (IS-) afișat, adică.În același timp, circumstanța esențială a fost luată în considerare faptul că proiectarea în proiectare este strâns legată de analiza fenomenelor de realitate extrem de complexe și de calitate, care nu pot fi direcționate și, prin urmare, necesită forme speciale de reflecție. Pentru aceasta, proiectantul trebuie să aibă o abilitate dezvoltată profesional de a forma reprezentări figurative pe baza unui material conceptual-logic, care este dezvoltat în stadiul studiilor pre-design. Capacitatea și activitatea artistică și figurativă a unor astfel de idei contribuie la dezvoltarea proiectantului capacitatea de a orienta în mod holistic, sistemic și profesional pentru a recrea fenomene complexe ale realității și apoi a le transforma. Astfel, una dintre cele mai importante sarcini ale cursului practic al compoziției formale „a fost formarea viitorilor experți capacitatea de a efectua în mod deliberat sinteza figurativă și logică ca o caracteristică semnificativă a psihologiei gândirii lor creative și a acțiunii lor practice. Această sarcină poate fi rezolvată cu succes dacă cerința respectă strict în mod constant cu strict constant constant, integritatea și complexitatea dezvoltării tuturor componentelor abilității profesionale a viitorului specialist, indiferent de natura activității

educaționale efectuate de el. Pe baza Aceasta, în perioada inițială de lucru a sarcinilor practice din compoziție, profesorul ar trebui să pună accentul metodologic principal pe rezolvarea contradicției, care nu se află în sfera externă (care este caracteristică designului real) și în ele și care constă în ignoranța, incapacitatea lor, prin urmare, fiecare sarcină ar trebui să fie concentrată în primul rând pe activarea finală a operei stupidului Dentii în direcția de a se cunoaște pe ei înșiși și de controlul conștient al gândurilor, sentimentelor, ideilor și acțiunilor lor. Acest lucru ar trebui să contribuie la obiectivitatea conținutului legilor, principiilor, conceptelor, categoriilor și mijloacelor de bază nu numai a compoziției formale, ci și a activității profesionale în ansamblu, cu viziunea sa asupra lumii, justificările științifice-teoretice și socio-culturale și atitudinile vizate.Familia ca asemănare în imaginea percepției. Prin urmare, o caracteristică atât de semnificativă a semnelor iconice precum gradul lor ridicat de izomorfism (asemănări în formă) cu afișat. În același timp, acest lucru nu înseamnă că semnul iconic al capacității sale informaționale se străduiește pentru izomorfism complet cu afișat, așa cum se observă, de exemplu, în imagini holografice sau în fotografii documentare. Mai mult decât atât, ar trebui să fie amintit constant că, în semnul său, natura, izomorfismul unui semn iconic este o formă specifică de organizare artistică-figurativă, compozițională, expresivitate, activitate senzorială, care oferă condiții optime pentru percepția lipsită de ambiguitate a unui anumit conținut semantic, subiectul său -Mecharea valorii. Din acest motiv, mediul grafic din semnul iconic, deși păstrează un anumit izomorfism cu obiectul afișat, nu este o copie completă a acestuia. Este un model transformat substanțial al unui obiect care distinge, dezvăluie, reprezintă figurat o latură specială a conținutului semantic al acestui subiect. În această privință, atunci când se formează un semn iconic, problema stabilirii corespondenței armonice între forma organizării mediului grafic, conținutului semantic și redundanța de informații originale a subiectului afișat este întotdeauna acută. Prin urmare, designerul trebuie să rezolve constant sarcina creativă de a asigura proporționalitatea acestor trei momente pentru a obține fără ambiguitate, constrângere și certitudine calitativă a percepției formei de semn. Astfel, pe lângă faptul că orice semn iconic ar trebui să corespundă cu strictețe atitudinii identității dintre purtătorul grafic și conținutul semantic (adică ar trebui să devină propriul său conținut al purtătorului grafic), ar trebui să fie la fel de strict în structura sa a organizării formale, un concept generic adecvat de semn. Prin urmare, ar trebui să devină clar că orice semn grafic este doar un tip special de imagine, dar nu orice imagine va fi un semn în forma sa. Pentru ca imaginea să corespundă cu exactitate conceptului de iconic, structura organizației sale ar trebui să îndeplinească cu strictețe patru cerințe fundamentale: autonomie, distincție, activitate memorială și vizuală.Dacă aceste cerințe sunt descrise în limba unei compoziții formale, atunci vom primi următoarele caracteristici

Semn iconic și semn - index. Ki. Autonomia ca deliberată, independența, independența completă și izolarea vizuală de mediul extern și tot felul de influențe străine implică izolarea compozițională a structurii grafice a semnului, „plierea” liniilor electrice în spațiul intern al imaginii, care este Caracteristica principiului de montare al organizării compoziționale cu elementul dominant. Proprietatea autonomiei semnului asigură constanța percepției sale, indiferent de mediul în care poate fi. Aici ne referim atât la mediul fizic, cât și la semantic. Proprietatea autonomiei semnului ar trebui să fie completată de nu mai puțin semnificativă pentru structura și funcționarea vizuală prin proprietatea distinciei, care o distinge printre alte semne și nu face posibilă „pierderea”, „se dizolvă” în lor totalitate. Această proprietate este asigurată de individualizarea internă a structurii structurii grafice a semnului, înzestrându -l cu caracteristici distinctive, distingând de un număr de forme de semn similare. Proprietatea memorificării caracterizează forma organizării structurii grafice a semnului, claritatea și claritatea construcției sale datorită generalizării finale,

ordonarea și integrității organizării compoziționale a materialului fine, concizia și complexitatea optimă a constitutivului său elemente. Activitatea vizuală a formei semnului implică subordonarea structurii sale la legile și principiile percepției emoționale-senzuale a unei persoane, o reacție exacerbată la aceasta ca un stimul umplut energetic, un fel de semnal la munca intensivă a aparatului senzorial . Proprietatea activității vizuale a semnului este realizată atunci când este formată cu ajutorul studenților care sunt deja cunoscuți studenților în sarcinile anterioare ale arsenalului mijloacelor de expresivitate formal-compus. Atunci când explicați conținutul celor patru cerințe de mai sus pentru structura formală-grafică a semnului, elevii ar trebui să înțeleagă o conexiune logică clară a acestor cerințe cu principiile unei abordări active a sistemului de formare a formei artistice și compozite în proiectare ca o întreg.La urma urmei, aceste cerințe concentrează atenția proiectantului tocmai asupra acelor aspecte sistemice ale formării structurilor de semne care determină specificul calitativ al formularului de semn (raportul dintre semn și alte forme ale imaginii), diferențele speciilor sale (acest semn în semn în Relația cu alte structuri semnificative), caracteristicile structurii individuale (integritatea morfologiei interne a semnului) și productivitatea funcționării (activitatea percepției vizuale). În același timp, este important să arătăm că toate aceste cerințe pot fi implementate cu succes în procesul de formare reală a structurii semnului datorită prezenței tuturor mijloacelor necesare necesare pentru acest lucru în limbajul expresiv. Întrucât această sarcină se referă în principal la semnele și elementele de pictogramă -ca fiind principalele soiuri de semne grafice în general, este foarte important pentru studenți să explice că conceptele de iconicitate și indexuri înșiși reflectă nu numai specificul relației dintre conținutul semantic și purtător grafic, dar sunt, de asemenea, indicatori ai gradului de severitate vizuală a acestor relații. Aceasta înseamnă că dacă, de exemplu, pentru pictogramă

Compoziție formală

Semnul cel mai nical se caracterizează prin asemănări morfologice cu un anumit obiect, gradul acestei asemănări ar trebui să corespundă pe deplin cu amploarea conținutului semantic transmis. Acest grad de corespondență formală (ca o măsură specifică a relațiilor de formă și conținut) are o scară destul de largă de opțiuni pentru întruchiparea sa artistică și compozițională, care, pe de o parte, este limitată la cerința de a stabili fără ambiguitate (una - dimensionalitate) a percepției conținutului semantic, iar pe cealaltă, constanța recunoașterii obiective în purtătorul grafic al structurii. Încălcarea cerințelor de recunoaștere obiectivă în structura semnului iconic duce la transferul automat în clasa de indicii de caractere, cu o distorsiune semnificativă a conținutului său semantic. În același timp, redundanța informațională a conținutului semantic al semnului iconic duce la o încălcare a celor patru cerințe de mai sus și, astfel, la transformarea sa într -o imagine realistă comună cu multidimensionalitatea sa inerentă și cu multi -valebilitate, adică.El încetează să mai fie semnat de definiția sa generală. După ce a examinat conceptul de iconicitate și iconicitate ca atare, precum și stabilirea principiilor proporționalității în ele a conținutului semantic și a media grafică, este posibil să dezvălui mai accesibil și logic constant specificul formei indexurilor. În primul rând, trebuie subliniat faptul că structura grafică a transportatorului nu este în niciun fel legată de conținutul semantic transmis de acesta, adică. Nu există doar o asemănare între ele, ci și nici o formă de dependență. Atitudinea lor este stabilită pur externă artificială. De regulă, este stabilită pe baza contractului colectiv al subiecților procesului comunicativ, convenția este stabilită „în mod forțat”, un act de voință puternică. Analogii directe ale semnelor index sunt literele alfabetului oricărei limbi moderne. Deoarece semnul indexului este prin natura sa care nu aparține propriei sale structuri grafice, conținutul semantic, în special cerințele stricte sunt impuse formațiunii sale de formă. În primul rând, acest

lucru se referă la „puritatea” formală a structurii structurii grafice a semnului, în care nu ar trebui să existe nici măcar cele mai mici semne care pot provoca asociații de subiect în percepția sa. Acest lucru ar presupune imediat o denaturare (la carne la o substituție completă) a unui conținut semantic stabilit convențional. Prin urmare, formarea structurii grafice a indexului de semnare este evidentă pentru legile compoziției formale și acele patru cerințe care îndeplinesc rolul factorilor de formare a sistemului în construcția formei de semn în ansamblu. Cu alte cuvinte, dacă semnul iconic are un subiect analog cu conținutul său semantic multidimensional, excesiv de multi -valorizat, iar sarcina este de a elimina, a tăia (așa cum face sculptorul, creând o lucrare dintr -o întreagă piesă de marmură sau granit) toate Inutil, nesemnificativ din punctul de vedere transmis prin structura formală-grafică a conținutului semantic, atunci forma indicelui de semnare este realizată în mod diferit fundamental. Construirea unui index de semnare începe cu căutarea unei scheme structurale de bază, care joacă rolul unui „cadru” morfologic al unui formular de semn viitor.În această etapă a muncii, rolul principal se joacă de cerințele de distincție și memorare, care ar trebui să ofere

Semn iconic și semn - index. Dimensionalitatea elementelor structurii interne a indicelui. Lucrări suplimentare sunt efectuate în direcția umplerii structurii interne a semnului cu proprietățile și semnele autonomiei și activității vizuale. Astfel, purtătorul grafic al indicelui este secvențial „sculptat”, „crește”, „este construit” ca o întruchipare formală de compunere a unui semn de simbolic ca atare, specificat în mod semnificativ sub formă de patru cerințe pentru caracteristicile sale vizuale. Metodologia pentru formarea unui semn iconic și a unui index de semnare într-un curs practic al unei compoziții formale urmărește doar scopul de a stăpâni specificul formării unei structuri grafice a formelor de semn. Ca urmare a acestei lucrări, elevii ar trebui să învețe principiile de bază ale realizării proporționalității celor mai importanți factori de formare a formei în procesul de organizare formală-compus de forme de semn de diferite tipuri și practic folosind metodele, principiile și mijloacele profesionale Creativitatea deja cunoscută de ei: alocarea și formalizarea proprietăților, combinația lor vizuală, transferul și transferul și transferul și transferul și formează activare structurală, transformare, stilizare, combinatoric etc. Semn, imagini cu animale domestice și sălbatice, păsări, reptile, insecte etc. După ce fiecare student face o alegere individuală a unei anumite imagini, ar trebui efectuată o analiză minuțioasă a conținutului obiectului ales, să identifice cea mai caracteristică proprietatea și condiționalitatea cauzală a acesteia. Apoi, conform metodologiei adoptate, sunt determinate mijloacele de expresie formală-compunere și artistică și concretă necesare pentru cea mai activă reflectare vizuală a acestei proprietăți în structura grafică a semnului. Căutarea schiței pentru soluția compozițională finală ar trebui să fie efectuată în direcția realizării corespondenței maxime a structurii grafice a semnului la conținutul său semantic bazat pe proporționalitatea principalilor factori de formare, adică.Patru cerințe pentru construirea unui formular iconic cu drepturi complete. În ceea ce privește metodologia de a lucra la următorul index de semnare a temei, aici cele mai simple forme geometrice sunt luate ca schema inițială structurală-morfologică a construcției: un pătrat, un triunghi, un cerc, un oval, un trapez, etc. Pentru a transforma aceste forme abstracte inițiale într-un index de semnare cu drepturi depline, care îndeplinește patru cerințe, acestea trebuie să fie structurate intern pe componentele compoziționale ale elementelor. De regulă, acest lucru se realizează cu orientare pe două tipuri principale de plastic: geometric și sculptural. Datorită specificului studiului compozițional și plastic al structurii semnelor bazate pe aceste tipuri de plastic, studenții sunt invitați să formeze două semne-indexuri: unul cu dominanța plasticității geometrice, celălalt-sculptural. Este foarte important să atragem atenția elevilor asupra necesității de a obține statică compozițională maximă în construcția de semne, precum și un astfel de condamnat al elementelor interne, care, cu o creștere semnificativă sau o

scădere a dimensiunii totale a semnelor, făcute Este posibil să se mențină constanța percepției lor figurative. După ce sunt construite trei semne, studenții sunt invitați să rezolve o altă sarcină creativă- pentru a transfera figurat dominant

Compoziție formală

Proprietățile fiecărui semn din grupul de fonturi. În structura generală a lucrărilor compoziționale, aceste grupuri de fonturi acționează ca numele subiectului: semn iconic, semn de semn. În această parte a sarcinii, acestea sunt utilizate ca material fin inițial format din sistemul finit al indexurilor de caractere cu caracteristici individuale ale construcției grafice. Prin urmare, sarcina principală este de a înzestra fiecare element al grupului de fonturi cu o caracteristică figurativă corespunzătoare dominantului compozițional-plastic al semnelor formate. Principala dificultate aici este că transferul proprietăților dominante ale semnului către elementele grupului de fonturi (adică litere) necesită luarea în considerare a specificului propriilor construcții structurale, care stabilește criteriul pentru stabilirea unei măsuri a tuturor posibilelor lor Transformări. Această măsură este stabilită în relația dintre gradul de recunoaștere (adică.Conservare) Principiul construcției structurale a unui semn de litere și a unei caracteristici figurative introduse. Mai mult decât atât, studenții ar trebui să explice faptul că, întrucât transformarea în formă formală a desenului de litere și dotarea acestora din cauza acestui lucru va afecta involuntar lizibilitatea acestora, ar trebui să se asigure cu atenție că soluția problemei creative nu duce la o denaturare semnificativă a celei Baza fundamentală a descrierii grafice a literelor și nu le -a făcut absolut de nerecunoscut. Aici, în principal, este tocmai cerința de recunoaștere și nu lizibilitatea, deoarece setarea problemei este pur compozițională și nu caligrafică. Pe baza sensului educațional și metodologic al sarcinii, întreaga lucrare compozițională și creativă a studenților ar trebui să vizeze realizarea unității stilului tuturor componentelor lucrării compoziționale. Datorită abordării integrate a dezvoltării principiilor formării formelor de semne, elevii dobândesc abilități pentru a construi sisteme de informații iconice complexe pe principiile armonizării și proporționalitatea unui număr mare de diverși factori de formare și sunt apropiați de dezvoltarea de dezvoltare Metodologia formării proiectării în proiectare, înțelegând rolul important pe care îl joacă principiile artistic în organizația IT -copulare. Întrucât practica profesională a proiectantului folosește în mod activ principiile nu numai a integrării artistice-figurative, ci și a diferențierii sau a interpretării figurative a diferitelor materiale vizuale, este recomandabil ca studenții să ofere misiuni în aceste domenii. Pentru a face acest lucru, fiecare student este invitat să aleagă unul dintre indexurile proiectate dezvoltate și, pe baza sa, oferă cel puțin cinci opțiuni pentru interpretarea sa figurativă.

Semn iconic și semn - index.

Compoziție formală

Semn iconic și semn - index.

Compoziție formală

Semn iconic și semn - index.

Compoziție formală

Semn iconic și semn - index.

Compoziție formală

Semn iconic și semn - index.

Compoziție formală

Semn iconic și semn - index.

Compoziție formală

Semn și semn de iconicheasi - index.

Compoziție formală

Semn iconic și semn - index.

Compoziție formală

Subiectul

Expresia vizuală a proprietăților fizice ale materialului condiționat

Obiectiv metodologic

Formarea abilităților în expresia vizuală a proprietăților fizice ale sistemelor materiale folosind mijloace și principii ale compoziției formale

Sarcina educațională și conținutul lucrării pentru a construi o compoziție formală sub forma unei structuri abstracte de volum spațial, interacțiunea cărora elementele ar trebui să servească drept cea mai vizuală expresie (configurativă, plastică, texturată etc.) a fiecăruia pereche indicată în subiectul sarcinilor proprietăților fizice ale materialului. Cerințe generale

. O compoziție separată este realizată pentru fiecare cuplu de proprietăți. . Volumul și structura spațială a imaginii grafice ar trebui să fie construite pe baza principiului activării structurale a proprietăților elementelor compoziției. Compoziția lucrării

Trei compoziții formale realizate în grafică alb -negru pe foi de dimensiuni x cm.

Compoziție formală

Explicații metodice

Nivelul de cultură de proiectare a proiectantului depinde în mare măsură de capacitatea sa de a documenta modelele semnificativ și grafic convingător și exprimă figurat proprietățile diferitelor materiale incluse în procesul de model. Această abilitate nu poate fi implementată pe deplin în practică, fără dezvoltarea generală a „sentimentului de material” atât de numit. Cert este că, în primul și cel mai crucial etapă al căutării pre-proiectate a ideii de formare, când sunt stabilite cele mai importante caracteristici figurative ale obiectului viitor, proiectantul nu poate cunoaște încă condițiile reale ale realizării materiale și tehnologice Dintre ideile sale și, prin urmare, el nu poate fi ghidat doar de „materialele sale” profesionale speciale. Acest sentiment este cel care îi permite să determine cu exactitate modelarea figurativă-plastică a formei obiectului viitor, măsura raportului tuturor componentelor principale ale conținutului subiectului său. În forma cea mai generalizată, această măsură este determinată de natura relației dintre principiile organizării materialelor, proiectării și tehnologiei ca principal factori ai formei industriale. „Sentimentul de material” nu este luat din greșeală în ghilimele. În ceea ce privește conținutul său, acest concept este imensibil mai bogat și include toate materialele agregate ale activității proiectului, care este un complex de informații diverse despre sistemul de formare a factorilor: socio-cultural, economic, ergonomic, de mediu, funcțional-tehnic, operațional , psihofiziologic, estetic și estetic, și estetic și estetic și estetic, estetic, și estetic și estetic, și T.P.În procesul de dezvoltare a proiectării, proiectantul întruchipează acest material informațional în forma grafică sau voluminoasă-plastică a obiectului viitor. Prin urmare, de fapt, fiecare element al acestei forme, fiecare îndoire, linie, proporție, motive plastice, caracteristici de spatie-spatială sau culori-culori reflectă într-un grad sau altul impactul tuturor acestor factori, activitatea și semnificația lor în structura structurii acest formular. Cu toate acestea, toate aceste interacțiuni și influențe reciproce nu apar în procesul real de transformare a materialelor industriale folosind tehnologii industriale reale, ci la nivelul reprezentărilor subiective ale designerului și modelării artistice-figurative a obiectului viitor și din acest motiv, semnificativ Distorsiuni, construcții false și eronate sunt posibile în dezvoltarea soluțiilor sale de plastic de formă. În timpul proiectării designului, sarcina apare de obicei pentru a aduce în conformitate armonioasă, pe de o parte, toate materialele informaționale despre factorii de formare a formei și forma întruchipității sale în modelul figurat-grafic și, pe de altă parte, aceasta Modelul și procesul real al tehnologiei de formare industrială a obiectului proiectat. Deși este clar că modelul figurativ și grafic al obiectului viitor ar trebui să sintetizeze ambele părți, nu este mai puțin evident că fiecare dintre ele este asociat cu un conținut complet diferit și, prin urmare, necesită metode și mijloace fundamental diferite pentru întruchiparea în formă materială . Deci, în special, dacă este în calitate

Expresia vizuală a proprietăților fizice ale materialului condiționat. Cunoașterea acționează cu materialul informațional, apoi întruchiparea modelului său într-o formă percepută vizual necesită gândire și transformare-figurativă artistică bazată pe abilități adecvate formal-compuse. Dezvoltarea acestor fațete ale abilității profesionale a viitorului proiectant este obiectivul acestei sarcini. La emiterea misiunii, profesorul ar trebui să atragă atenția elevilor asupra faptului că subiectul în sine și materialul elaborat aici sunt direct legate de formarea artistică și compozită a sistemelor materiale și, prin urmare, accentul principal în lucrare ar trebui plasat cu privire la specificitatea principiilor organizației lor.În primul rând, constă în faptul că, spre deosebire de sistemele iconice-informaționale, este pe deplin necesar să se țină seama de impactul asupra formei legilor fizice ale lumii materiale cu toată varietatea de forme ale manifestării lor. Sarcina prevede implementarea a trei compoziții, fiecare dintre ele fiind

obligată să fie extrem de realist, cu fiabilitate documentară, afișează câteva proprietăți opuse. La prima vedere, s-ar putea părea că această sarcină nu ar trebui să provoace dificultăți speciale în rândul studenților, mai ales că acum au lucrat destul de mult la sarcinile vizualizării formale-compuse a diferitelor proprietăți și fenomene. Cu toate acestea, studenții devin foarte curând convinși că aceasta este departe de o sarcină ușoară. În primul rând, în metodologia de lucru a sarcinii, apare o orientare mai strictă pe procedurile de proiectare reale și criteriile obiective pentru evaluarea rezultatului final. Creează capacitatea de a verifica „armonia cu algebra”, deoarece fiecare compoziție prezintă astfel de proprietăți fizice, pentru expresia vizuală a căror anumite elemente compoziționale și metode de activ (în sensul fizic) al interacțiunii lor sub forma unor observații și spațiale Structura este necesară; Crearea sa ar trebui să determine procesul de căutare creativă. Într -un anumit sens, natura interacțiunii și forma unor elemente compoziționale (simultan structurale) ale lucrării care rezultă din ea este o bază substanțială a unui concept atât de important de compoziție formală precum tectonică, cu care elevii vor fi mai precis cunoscuți un Puțin mai târziu- când lucrați la sarcinile ciclului de volum-plastic. Cu toate acestea, deja atunci când îndepliniți această sarcină, este necesar să puneți un accent metodologic pe realizarea unei corespondențe exacte între forma reprezentată a elementelor, conexiunile și relațiile lor și, acele influențe reciproce și presupusul efort fizic, care „provoacă” manifestarea activă a activității Proprietățile corespunzătoare în structura compozițională a formei acestor elemente în sine. În al doilea rând, construcția compozițiilor este complicată de faptul că, pe lângă proprietățile fizice date și unele restricții (format, culoare), nu există informații suplimentare în sarcină.Încă de la început, elevii ar trebui să fie puse în fața faptului evident al eșecului și insuficienței lor profesionale, ineficiența cunoștințelor și ideilor incoerente, disparate, fragmentate și neprocesate

* Acest material este prezentat în cartea care se pregătește pentru publicarea. în. Chernysheva „Teoria și metodologia proiectării”

aptitudini. Ei trebuie să se simtă cu toată acutele și să se asigure că, fără un sistem specific în arsenalul cunoștințelor, abilităților și abilităților lor, fără un program metodologic clar și atitudini stricte de direcționare, nu vor putea rezolva cu succes problemele educaționale și metodologice stabilite . Acesta este un moment foarte dureros în procesul de formare profesională a unui specialist și, prin urmare, profesorul necesită sensibilitatea finală, bunăvoința, bătaia și dăruirea în lucrul cu fiecare student individual și de la studentul - dorința sinceră, munca grea și perseverență pentru a urma toate cerințele și atitudinile profesorului. Utilizarea unor astfel de concepte de bază ale compoziției formale ca „activitate compozițională și orientarea acesteia”, „liniile electrice și un câmp de putere”, „conexiune spațială iluzorie”, „spațiu pozitiv și negativ”, „stimul emoțional și rezonanță emoțională”, etc. Ajută la stimularea procesului creativ activ (emoțional-sensual și mental). Aceste concepte sunt foarte specifice în sensul lor compozițional și sunt puțin cunoscute de studenți, adică. Nu sunt reprezentate în mintea lor sub formă de imagini vizuale specifice. Prin urmare, pentru a rezolva problema educațională atribuită, este necesară o penetrare profundă în esența acestor concepte, ceea ce ne permite doar să activăm activitatea mentală a elevilor, pentru a crește gradul de înțelegere a sensului activității educaționale efectuate. Necesitatea de a înțelege profund caracteristicile procesului educațional permite, de -a lungul tuturor lucrărilor la sarcinile practice ale compoziției formale, să minimizeze probabilitatea subiectivității necontrolate, preferințelor de gust pur personale și stereotipuri figurative, care reprezintă un pericol foarte grav pentru muncă a designerului, adesea afectează negativ ideile și soluțiile sale de proiectare.Nimic despre material nu se spune nimic concret; El este condiționat. Toate acestea necesită studenți de mare stres

creativ și o înțelegere clară a caracteristicilor acestei sarcini. În primul rând, ar trebui să -și dea seama care sunt proprietățile specificate din punctul de vedere al sensului fizic al conceptelor care le denotă. La urma urmei, termenii de rigiditate, flexibilitate, fragilitate în sine apar adesea în mod clar

Compoziție formală

Simțul fizic (atunci când vorbesc, de exemplu, despre o politică strictă, o minte flexibilă sau o sănătate fragilă) și, prin urmare, o anumită lucrare analitică este necesară pentru a „curăța” sensul lor, pe baza obiectivelor și obiectivelor educaționale stabilite. Un rol important (dacă nu este decisiv) în finalizarea cu succes a sarcinii este jucat de o idee clară a formelor materiale specifice în care se poate reflecta manifestarea vizuală a anumitor caracteristici ale proprietăților fizice date. În general, aceste caracteristici pot fi grupate pe baza celor trei structuri constitutive principale ale formei obiect: material, tehnologie și design. Acest lucru înseamnă că unele caracteristici, de exemplu, severitate, pot fi exprimate prin semne externe de material, textura, tonul, caracteristicile configurației volumului și proporțiilor, în timp ce altele - datorită urmelor procesării sale tehnologice, care dezvăluie densitatea acesteia, forță sau friabilitate, t. Structura structurii interne. Dar, întrucât orice material cel mai activ și „sincer” vorbește despre proprietățile sale fizice în reacția sa asupra impactului extern al sarcinilor specifice și a forțelor asociate acestora, trebuie să fie „obligat să lucreze” într -un anumit design stresant dinamic Coliziunea cu alte elemente și puterea Natura relațiilor și relațiilor lor. Astfel, atunci când se construiește compoziții, ar trebui să procedăm din aceste trei aspecte ale formării formei și să se străduiască pentru sinteza și proporționalitatea lor într -o singură observație și structura spațială a lucrării compoziționale în ansamblu și în fiecare dintre elementele sale. Ar trebui să se acorde atenție celor două cele mai frecvente erori pe care elevii le fac în procesul unei căutări de schițe pentru o soluție compozițională pe acest subiect.Primul dintre ei constă în faptul că, modelând în formă compozițională o proprietate dată, nu încep imediat să înțeleagă diferența dintre principiile construirii unei compoziții formale și principiile construirii unei imagini realiste cu un conținut obiectiv concret și, Din acest motiv, se îndreaptă către obiectivul stabilit cu mare dificultate. În această privință, ar trebui să se reamintească constant că convenționalitatea imaginii, care în compoziția formală servește pentru a spori fără ambiguitatea percepției și a crește activitatea emoțională a privitorului prin idealizarea și abstractizarea formei organizării unei lucrări compoziționale, este complet insuficient aici. Aici, convenția ar trebui să fie completată de fiabilitatea fizică finală, de reprezentarea imediată și precisă a proprietății afișate, subordonarea imaginii legilor realității fizice în sine. Prin urmare, toate caracteristicile vizuale ale formei elementelor compoziționale ar trebui să se distingă prin persuasivitatea documentară și, prin urmare, nu poartă nicio „alegorie” și „metaforicalitate poetică”. Totul aici ar trebui să fie proporțional și în conformitate cu proprietățile fizice specificate și formele obiective ale manifestării lor. A doua greșeală este că studenții încearcă adesea să efectueze o soluție remarcabilă a problemei pe un material compus în masă, evident sărac, limitându-se la doar două sau trei elemente, ceea ce duce involuntar nu numai la schematismul construcției compoziționale generale, dar, de asemenea, nu permite să prezinte toată plinătatea și diversitatea în lucrări diferite forme de manifestare a unei proprietăți date,

Expresia vizuală a proprietăților fizice ale materialului condiționat:

Creați condițiile necesare pentru vizualizarea sa activă și convingătoare folosind

o varietate de mijloace artistice și de compunere. În timpul consultărilor, profesorul trebuie să utilizeze ilustrații care să demonstreze clar „munca materialului” în diferite construcții tehnice și condiții fizice, atrăgând atenția elevilor asupra posibilității unei expresii vizuale a reacției sale logice la anumite sarcini și metode de afișare Aceste reacții în caracteristicile formei organizării sale plastice.Severitate - Lumina fragilității - plasticitate

Compoziție formală

rigiditate - flexibilitate

Severitate - ușurință

Fragilitate - Plasticitate

Expresia vizuală a proprietăților fizice ale materialului condiționat:

Compoziție formală

Subiectul

Imaginea tehnologiei.

Obiectiv metodologic

Formarea abilităților practice ale unei analize sistemice a unui fenomen complex și generalizarea diverselor informații despre proprietățile și semnele sale esențiale în scopul unei realizări artistice și figurative ulterioare într-o lucrare formală-compozițională. Sarcina educațională și menținerea muncii

Pe baza analizei vizuale a formării

Posibilitățile diverselor tehnologii (turnarea la sol, forjarea manuală, procesarea mașinilor metalului și metodelor tradiționale de procesare a lemnului) pentru a construi patru imagini grafice, exprimând o idee completă holistică și maximă a proprietăților și semnelor de formare formală a acestora Tehnologii care utilizează compusuri formale. Cerințe generale

. Analiza vizuală se realizează pe materialele fondului metodologic al departamentului în practica de desen de vară a studenților din primul an, precum și utilizarea literaturii speciale.   . În compoziții, nu ar trebui să existe nicio imagine a obiectelor funcționale specifice.   . Ar trebui să se acorde o atenție deosebită respectării proporționalității caracteristicilor fiecărei tehnologii incluse în compoziție cu gama reală a capacităților sale de formare.   . Tehnica grafică ar trebui să îmbunătățească în mod figurat percepția vizuală a caracteristicilor voluminoase și texturate ale formelor reprezentate de metal și lemn. Compoziția lucrării

Patru compoziții grafice în design alb -negru pe foi de   x   cm și cu texte explicative pe spatele fiecărei lucrări.

Compoziție formală

Explicații metodice

Această sarcină are ca scop studierea diverșilor factori, principii și mijloace de organizare artistică și compozită a sistemelor materiale. În acesta, accentul principal este pus pe probleme metodologice legate de analiza și expresia vizuală a capacităților de formare a formei diferitelor metode de procesare tehnologică a materialelor structurale. Studenții nu ar trebui să se jeneze de faptul că cunoștințele teoretice despre tehnologiile moderne și capacitățile lor de formare specifice pe care le vor primi în întregime mult mai târziu - atunci când vor studia discipline speciale: știința materialelor, tehnologie de producție industrială, design etc.Absența unor astfel de cunoștințe speciale în rândul studenților de prim -an nu este un obstacol în ceea ce privește munca de succes pe subiectul „Imaginea tehnologiei” din două motive. În primul rând, întrucât sarcinile educaționale ale formării artistice și compozite sunt rezolvate pe parcursul compoziției formale, aici rolul decisiv nu este jucat de cunoștințele foarte științifice și teoretice ale legilor tehnologice ale formării funcționale-tehnice în condițiile industriale producția, dar capacitatea practică de a exprima figurat, reprezintă clar complexul integral proprietățile, semnele și calitățile diferitelor forme de subiect, a căror morfologie și natura relațiilor structurale depind în principal de caracteristicile materialului și metodelor procesării sale tehnologice . În al doilea rând, sarcina este cea mai frecventă, binecunoscută, folosită în mod tradițional și reprezentată pe scară largă în eșantioane de cultură materială și artistică și, în general, în mediul, materialele și tehnologia subiectului înconjurător. Datorită acestor două circumstanțe, studenții pot face față cu succes sarcinii, pe baza experienței lor personale și utilizarea materialelor fondului metodologic al departamentului, precum și a informațiilor relevante din literatura de specialitate specializată. În legătură cu cele de mai sus, ar trebui să se acorde o atenție deosebită rolului esențial pe care experiența studenților, pe care îl dobândesc în timpul desenului de vară și al practicii publică în primul an, poate juca pentru o asimilare cu succes a subiectului. Potrivit curriculumului, această practică, de regulă, se desfășoară în muzeele artistice, istorice și locale de istorie din Republica, în orașe cu o moștenire culturală și istorică bogată. Pe lângă rezolvarea problemelor dezvoltării în general artistice în timpul practicii de vară, studenții ar trebui să studieze în mod intenționat obiectele în care influența materialului și tehnologiei asupra formării de obiecte diferite în funcție și proiectare a diferitelor în ceea ce privește funcția și proiectarea este clar urmărită. Alături de studiul principiilor formării obiectelor tehnice și diverselor structuri de inginerie, cunoștință cu mostre de arhitectură populară, artă aplicată, articole de uz casnic, diverse echipamente economice etc., unde tradițiile istorice sunt cel mai clar reprezentate

Imaginea tehnologiei.Formarea activității materiale și tehnologice a omului. Experiența de muncă în această direcție va permite studenților să se refere mai conștient și profesional în mod competent la întrebări despre interdependența materialelor, tehnologiei și proiectării în modelarea obiectelor diferitelor funcții și, astfel, va contribui la dezvoltarea cu succes a subiectului acestei sarcini în curs de compoziție formală. Toate materialele informaționale disponibile la dispoziția studenților trebuie să fie analizate și sistematizate cu atenție pe baza principiilor tipologiei, clasificării și grupării, în conformitate cu tehnologiile specificate în sarcină. În același timp, principala atenție ar trebui să fie atrasă de caracteristicile caracteristice ale organizării industriale de volum și plastice a întregului set de elemente structurale și o varietate de metode de conectare, impactul asupra formei lor de activitate fizică, funcțional și Cerințe operaționale, factori de mediu, „urme” de procesare instrumentală și tehnologică a caracteristicilor materialului, texturarii, texturii, etc. Analiza și sistematizarea surselor de informații sunt realizate de eforturile colective ale studenților grupului sub îndrumarea profesorului. După colectarea, analiza și sistematizarea informațiilor vizuale pe fiecare tip de tehnologie, elevii

efectuează lucrări individuale pentru a completa o matrice a schemei cu o formulare exactă a proprietăților și pentru a determina cel mai eficient formal-compus și mijloace artistice și grafice ale lor vizual expresie. Înainte de a continua cu lucrări practice asupra compozițiilor, este foarte important să se stabilească corect principiile organizării lor structurale. Natura percepției figurative a specificității calitative a nu numai a conținutului fiecărei tehnologii, ci și (ceea ce este deosebit de important pentru atingerea obiectivelor metodologice ale atribuții), gradul de persuasivitate a expresiei formale-compposate a diferențelor lor esențiale În asamblarea reciprocă a lucrărilor compoziționale va depinde de aceasta. În această privință, căutarea principiilor organizării structurale a compozițiilor este recomandată simultan în toate cele patru zone tematice, comparând constant conținutul rezultatelor obținute și introducând modificările și ajustările reciproce necesare cu scopul celui mai precis afișaj a diferențelor lor fundamentale.Atunci când compilați un „portret verbal” al organizării structurale a fiecărei compoziții, elevii vor ajunge cu siguranță la concluzia că pentru o întruchipare artistică și figurativă a conținutului tematic, fiecare dintre lucrări necesită cu siguranță includerea în sistemul său compozițional de doi Fundamental diferite funcții, dar niveluri strâns interconectate ale organizației structurale. Unul dintre ei servește pentru o expresie figurativă a acelei părți a conținutului tematic care caracterizează această tehnologie de modelare ca o anumită metodă de organizare a mediului subiect-spațial prin utilizarea proprietăților unui anumit material și, prin urmare Organizarea structurală a lucrărilor compoziționale. Celălalt nivel al organizației structurale este asociat cu cerința celei mai precise (și complete) afișare a caracteristicilor, proprietăților și semnelor caracteristice ale acelor formulare specifice de volum-plastic,

. Compoziție formală

Compoziție formală

care poate fi obținut folosind această tehnologie și care trebuie să joace rolul elementelor sale formale-grafice în compoziție. Folosind terminologia psiholinguistică modernă, aceste două niveluri pot fi definite ca profunzimea și structura superficială a organizării unei lucrări compoziționale cu conținut semantic complex. În conformitate cu scopul lor funcțional, aceste două niveluri de construire a unei lucrări compoziționale impun în mod natural elevilor să aplice două principii semnificativ diferite ale organizării materialului vizual: principiul expresivității și principiul vizualității. În mod ideal, din punctul de vedere al logicii implementării unui proces holistic compozițional-creativ, aceste principii ar trebui incluse în lucrare în același timp, asigurând posibilitatea armonizării relațiilor dintre forma artistică și compusă și informația specifică și conținut semantic al lucrării în orice etapă a dezvoltării sale. Studenții ar trebui să se străduiască destul de conștient și metodic pentru acest ideal pe parcursul întregului proces de a câștiga abilități profesionale. Cu toate acestea, în activitatea lor academică reală în primii ani de formare, o astfel de simultaneitate a rezolvării problemelor compuse multi -niveluri mai multi -nivel din punct de vedere al complexității este clar excesiv pentru ei.La urma urmei, după cum știți, chiar și un artist cu experiență nu este capabil să fie imediat, „a la prima”, fără proceduri preliminare (construirea de scheme compoziționale generalizate, schițe de căutare, schițe tematice, schițe etc.) pentru a rezolva problema structural organizarea unei lucrări artistice și compoziționale la două niveluri în același timp. Prin urmare, studenților ar trebui să li se ofere un program metodologic clar care să le permită să conducă în mod constant și încrezător lucrări de la general la particular, de la nivelul profund la suprafață al organizării structurale a lucrărilor compoziționale. Acest program ar trebui, pe de o parte, să-și direcționeze procesul de compoziție-creativ către o direcție controlată în mod conștient și controlată a activităților lor viitoare ale proiectului și, pe de altă parte, să stimuleze dezvoltarea capacității de a efectua figurat și logic în actul artistic și creativitate compusă. În conformitate cu

cele de mai sus, programul metodologic prevede implementarea lucrărilor practice asupra sarcinii în două etape. Pe primul dintre ele, forma optimă a întruchipării vizuale a celui mai general, profund, de bază nivel de conținut semantic al unui anumit tip de tehnologie ca o construcție formală-grafică a modelului acelei „fundament compozițional” (cadru de susținere, Schema în formă de conceptuală, planul scenariului), care va trebui să fie în continuare pentru a îndeplini rolul bazei de formare a sistemului general pentru „construcția clădirii” a unei lucrări compoziționale cu drepturi depline. Deoarece capacitățile de formare ale oricărei tehnologii se manifestă cel mai activ în metodele și formele de dezvoltare (organizație) a spațiului funcțional, este destul de evident că modelul formal-grafic al „fundamentului compozițional” al viitorului activitate ar trebui să aibă forma a unei structuri de observare dezvoltate cu o combinație complexă de diferite elemente. Deci, de exemplu, atunci când construiți o compoziție pe subiectul „Tehnologia arborelui” în volumetric și spațiu

Imaginea tehnologiei. Structura combinată va include grupuri de diferite elemente care demonstrează metode specifice de organizare a arhitecturale, construcției, interiorului și spațiului obiectiv.În această etapă de lucru, diverse locuri, linii, puncte sunt utilizate ca elemente formale care, în cantitatea lor, configurațiile, proporțiile, dimensiunile, raporturile de scară largă, ar trebui să imite forme reale ale materialului utilizat sub formă de jurnale, poli, baruri, scânduri, semne, scuturi etc. .p. Cu transmiterea semnelor caracteristice ale tehnologiei de procesare (tocat, tăiat, cesenas, strict, precis, tăiat, prefabricat etc.). Compoziția pe subiectul „forjarea mâinilor metalului” va fi caracterizată printr-o observație și o structură spațială, cu o scară spațială profundă, dominanță (predominanță) a elementelor liniare și punct-native, cu o ușoară includere a formelor plane și relativ masive, precum și decorativul general și salteaua spațiului funcțional, cu o complexitate de calitate destul de scăzută a elementelor formale. În ceea ce privește turnarea la sol și utilaje ca modalități de organizare a spațiului funcțional, principiile compoziționale ale construirii volumului și structurilor spațiale ale lucrărilor pe aceste subiecte vor contrasta în mod clar cu aproape toate caracteristicile vizuale de bază: plinătatea materială, complexitatea, scara, gradul de precizie și varietate de configurații ale elementelor formale etc. Toate aceste caracteristici esențiale trebuie să fie reflectate în stadiul de construire a unei „fundamente compoziționale” a lucrărilor viitoare, să intre în „spiritul și carnea” structurii profunde a organizației lor artistice și figurative. În prima etapă, toate lucrările se desfășoară într -o formă grafică extrem de generalizată, fără mici detalii și privilegii, „accidente vasculare cerebrale largi și energice”. Astfel, toate elementele formale operaționale care alcătuiesc structura volumetrică și spațială a compoziției ar trebui percepute ca siluete stilizate alb-negru, intrând într-o varietate de relații și relații spațiale, constructive, ritmice, pe scară largă, etc. În același timp, este necesar să apelați constant la materialele matricei schemei pentru a stabili gradul de conformitate cu rezultatele practice obținute și conținutul principalelor rubrici ale matricei schemei (certitudine de înaltă calitate, scară și scara, gradul de complexitate) pentru fiecare tip de tehnologie și monitorizarea simultană a măsurii severității diferențelor lor fundamentale.În a doua etapă, când sarcinile generale de formare a structurii profunde a lucrărilor compoziționale au fost deja rezolvate, se desfășoară lucrări pentru a umple elementele de compoziție cu caracteristici vizuale individuale specifice. Aceasta înseamnă că structura de suprafață a lucrării este elaborată și fiecare element compozițional formal este plin de sens și sens semnificativ. Folosind tehnicile și mijloacele de ton ușor, texturat-texturat, modelarea configurativă-plastică, crearea de efecte ale perspectivei liniare și a aerului etc. Este necesar să se obțină iluzia percepției formelor materiale reale cu modelele lor naturale (tehnologice, fizice, constructive, voluminoase) ale structurii morfologice și construite special pentru a demonstra capacitățile formative ale tehnologiei

Compoziție formală

Procesarea logii a materialului specific. Cu toate acestea, obiecte funcționale reale nu ar trebui să fie prezentate aici. Toate elementele compoziționale sunt modele vizuale, „exponate condiționate” sau eșantioane care arată clar în întreaga plinătate a relațiilor sistemice proprietățile, semnele, principiile, metodele, tehnicile de model și nu exemple de aplicare specifică a acestora în scopuri înguste. Cu toate acestea, atât atunci când construiesc structura profundă și superficială a lucrărilor compoziționale, elevii nu au dreptul să încalce logica existenței unor obiecte ale lumii reale, naturalitatea formelor și interdependențelor lor. Cu alte cuvinte, nu au voie să înfățișeze ceea ce în natură nu poate exista în principiu. De exemplu, un trunchi de copac cu un diametru de   cm și o înălțime de - m sau locația de pe el cu aceleași noduri cu un interval de   cm uniform pe întreaga suprafață a butoiului. Aceasta nu poate fi, este nefirească și atipică. În același mod, de exemplu, este atipic ca forjarea manuală a metalului să prezinte elemente care cântăresc - kg sau zece metri lungime, precum și efectul creșterii cantității de lucru sursă atunci când este nituită sau ramificare în forma elementelor mai mici ale formei. Toate acestea indică importanța excepțională a respectării stricte a proporționalității compoziționale, a organismului și a legilor în procesul de modelare a elementelor lucrării.Evitarea în special a supraîncărcării excesive a structurii spațiale a circuitului de același tip cu același volum de conținut vizual, precum și supraîncărcarea elementelor individuale ale structurii informațiilor diverse excesive, adică. Nu este nevoie să încercați să exprimați mai multe principii ale formării formei simultan cu un element. Într -un cuvânt, în tot ceea ce este necesar să urmați legea proporțională și să aranjați în mod rezonabil accente semantice atunci când organizați informații vizuale în conținutul elementelor lucrării. Complexitatea conținutului tematic al misiunii și trăsăturile întruchipatării sale artistice și figurative în lucrarea compozițională ar trebui să -i convingă pe elevi că, pentru a obține rezultatul necesar, există puține fantezie artistică spontană și stereotipuri ale percepției de zi cu zi a lumii obiective. Formarea imaginii tehnologiei necesită o transformare semnificativă a informațiilor vizuale inițiale, a selecției atente și a generalizării logice a materialului factual extins, a regândurii sale creative și a sintezei artistice și figurative intenționate la nivelul construcției structurii profunde și superficiale a lucrarea compozițională. Cu alte cuvinte, procesul compozițional și creativ al formării imaginii tehnologiei necesită implementarea eficientă (organizație) a aplicării abordărilor, principiilor, metodelor și mijloacelor de proiectare și este dezvoltarea lor la nivelul nivelului Fundații propaedeutice ale formării artistice și compuse în proiectare care determină semnificația metodologică și educațională a acestei misiuni.

Imaginea tehnologiei.

Compoziție formală

Imaginea tehnologiei.

Compoziție formală

Imaginea tehnologiei.

Compoziție formală

Imaginea tehnologiei.

Compoziție formală

Imaginea tehnologiei.

Compoziție formală

Subiectul

Formarea unei imagini obiective în mod vizual.

Obiectiv metodologic

Achiziția de abilități preferențiale de afișare formală-compunere a modelelor complexe de modelare a sistemelor complexe de materiale și materiale. Sarcina educațională și menținerea muncii

Pe baza unei analize cuprinzătoare a conținutului obiectului tehnic ales sau dat, formează o matrice de schemă și în conformitate cu acesta pentru a construi o imagine obiectivă a unui obiect dat ca artistic și compunere integrală a principiilor și mijloacelor sale formare.În această privință, este pedagogic să utilizăm o tehnică metodologică foarte eficientă de exacerbare a contradicției dintre abilitățile efectiv dezvoltate ale studentului, adică. :

a) capacitatea de a construi conținutul viitoarei lucrări compoziționale într -o formă logică clară;

b) Prezentați rezultatul final al lucrării într -o formă artistică și o formă strălucitoare;

c) să ofere o descriere exhaustiv completă a rezultatului final în sistemul de termeni speciali formali-compuși;

d) determină compoziția mijloacelor vizuale-artistice și compoziționale și expresive necesare pentru implementarea planului compozițional;

e) Este posibil să se realizeze conținutul lucrării concepute într -o formă artistică holistică. Pe măsură ce elevul se dezvoltă, profesorul se poate concentra pe anumite aspecte ale abilităților creative ale elevului și, prin urmare, să mențină atmosfera de „stres creativ” și intensitatea procesului educațional. Pe baza cerințelor generale ale abordării-metodologice cu probleme, fiecare sarcină practică ar trebui să conțină într-o formă clară sau ascunsă să conțină o anumită contradicție, care necesită principii și forme metodologice bine definite

Agenți malli și comppozibili, adică. Orice sarcină educațională ar trebui să fie formulată astfel încât o relație obiectivă între o anumită clasă de probleme și metode strict definite și mijloace de rezolvare a acestora este extrem de

dezvăluită. Desigur, acest lucru nu înseamnă că studentul trebuie (sau poate) să urmeze calea de a aplica fără gândire a soluției necesare la schema organizației compoziționale în avans. Exact invers. Înțelegerea problemei ar trebui să o direcționeze către o căutare conștientă (un fel de proiectare) a principiilor specifice ale organizării formale a materialului compozițional, în conformitate cu specificul unui subiect dat și cu obiectivele educaționale și metodologice ale dezvoltării sale. Astfel, în mintea lui, o relație funcțională strictă între obiective și mijloace, conținut și formă, logice și figurative, abstracte și concrete ar trebui să fie stabilită independent în mintea lui. De fapt, sarcina este un fel de „provocator" al unei căutări creative pentru modalități de rezolvare a unei situații de probleme.Cerințe generale

. Atunci când alegeți un obiect, ar trebui să vă concentrați pe eșantioane cu o structură de spațiu de circuit suficient dezvoltată (automatei aeronave, mașini, dispozitive, mașini, dispozitive) și cu caracteristici vizuale active ale unei forme externe. . În analiză, o atenție deosebită acordării atenției deosebite tipologiilor elementelor morfologice și relațiilor lor constructive funcționale, natura modelării din fabrica de plastic și de culori a suprafețelor, caracteristicile materiale și tehnice ale formării motivelor cu fixarea exactă a calitativului lor calitativ și relații cantitative în structura întregului. . Execuția grafică a imaginii ar trebui să transmită cel mai exact caracteristicile materialului volumului, formei, spațiului, culorii, texturii tuturor elementelor compoziției. . Construcția structurii compoziționale a imaginii subiectului nu ar trebui să se bazeze pe schema constructivă sau funcțională a organizării obiectului inițial, ci pe expresia de încredere vizuală a proporționalității principiilor și mijloacelor sale de formare. Compoziția lucrării

. Schema-matrice cu analogi în funcție de proprietăți. . Imaginea subiectului obiectului, realizată în culori în tehnica mixtă pe o foaie de format arbitrar. . Imaginea (fotografia) obiectului sursă.

Compoziție formală

Explicații metodice

Această sarcină acționează ca o punte de tranziție din stadiul de stăpânire de către studenți Fundațiile alfabetizării profesionale în domeniul formării formei artistice și compuse până la stadiul aplicării creative a experienței dobândite în rezolvarea problemelor de proiectare. Aici, se face o încercare de familiarizare practică cu o serie de proceduri metodologice, care sunt axate pe o afișare holistică a complexului de modele complexe de conturare a obiectelor reale. Principala diferență față de logica procesului de proiectare reală aici este că nu ar trebui să trecem de la conținut la formă, ci în direcția opusă. Avem deja un exemplu de obiect real care a întruchipat sub forma sa conținutul tuturor elementelor structurii procesului de activitate umană. Mai mult decât atât, această realizare demonstrează, remediază măsura relațiilor acestor elemente, ceea ce ne permite să determinăm clar gradul de semnificație al unui moment sau altul de fond în procesul de model.Cu alte cuvinte, valoarea obiectului ales constă pentru noi tocmai că sinteza tuturor factorilor care formează și semnificative a fost realizată în ea și, prin urmare, face posibilă urmărirea procesului de sinteză în sine, toate aceste efecte ale interne și interne și Interacțiuni externe care au dus la un rezultat specific. Din punctul de vedere al metodologiei de îndeplinire a acestei sarcini, ar trebui să ne concentrăm pe experiența care, în cursul compoziției formale, a fost legată de sarcina de „eliminare a vizualității". Cu toate acestea, accentul se pune pe trecerea de la forma reală la conținutul subiectului său și mai departe la forma severității compoziționale a acestui conținut într -o anumită structură vizuală. Obiectivitatea analizei, decriptării, „declasificarea" conținutului tuturor factorilor de formare a formei, manifestarea proprietăților și semnelor lor în formă obiectivă necesită obiectivitatea,

strictitatea structurii logice a construcției unei scheme de matrice. Imaginea subiectului trebuie construită (executată) ca o organizație artistică și compozită a unui text vizual cu conținut complex de subiect. Dacă acest conținut în sine, structura sa și nivelurile principale sunt stabilite de schema -atunci, atunci cea mai dificilă și responsabilă afacere este o selecție exactă a mijloacelor expresive, deoarece aceasta nu este o imagine a proiectării unui anumit obiect, ci mai degrabă designul imaginii sale în sine. După efectuarea unei analize minuțioase și metodic consistente a imaginii originale pentru a identifica conținutul acesteia, urmează o înțelegere artistică și figurativă a materialului rezultat. Aceasta este o descompunere, dar nu pentru a obține elementele inițiale, ci pentru a urmări acele transformări, modificări care apar cu ele datorită includerii în interacțiune integrală, adică. Mecanismele măsurilor „de lucru”, modul în care își găsește întruchiparea în formarea formei subiectului. Această cale nu este de a imita, transferul orb de proprietăți și semne de imagini, identitate stilistică, ci să stăpânească mecanismul generației lor, urmărind complet acțiunea sa reală de la sine.

Formarea unei imagini obiective în mod vizual

Formarea unei imagini obiective are ca scop obținerea unui holistic, combinat pe baza unei măsuri compoziționale a întregii varietăți de elemente, proprietăți și semne formante, precum și principiile de bază ale organizării în formă de compoziție a subiectului viitor.Acesta stabilește o măsură a raportului dintre elementele diferitelor caracteruri (liniare, plane, voluminoase), tipuri de conexiuni, caracteristici texturate-plastice, culori și materiale-tehnologice. Prin urmare, imaginea subiectului necesită transferul unor caracteristici documentare exacte. De exemplu, dacă diverse materiale (sticlă, metal, plastic etc.) sunt utilizate în modelarea subiectului, atunci grafic este necesar să se transmită proprietățile și semnele lor naturale cu o fiabilitate extremă. Dacă se folosește tehnologia de turnare sau prelucrare exactă, atunci configurația, plasticul, textura elementelor imaginii subiectului ar trebui să corespundă strict caracteristicilor vizuale ale acestor tipuri de tehnologie. De fapt, imaginea obiectivă este purtătorul mijloacelor vizuale, artistice și de compunere agregate și principiu de model, prezentate în încarnarea lor realistă materială și acționând nu sub forma compoziției subiectului însuși, ci compoziția principiilor și mijloace ale formării sale sistematic integrale. Cu un anumit grad de convenționalitate, se poate spune că imaginea subiectului acționează ca o expresie vizuală a conceptului artistic și de compoziție al subiectului și nu ca o soluție funcțională-tehnică specifică. Prin urmare, în structura organizațională a imaginii subiectului, nu funcțiile ar trebui să domine, ci metodele și mijloacele de asigurare și expresie vizuală, prezentate sub forma unei proporționalități răcite. Deoarece această sarcină este realizată pe baza unui eșantion de subiect reprezentat vizual, imaginea subiectului trebuie să își rezume extrem de mult caracteristicile, să depășească limitele acestui subiect ca un caz particular și, prin urmare, să stabilească o anumită cheie stilistică întregii clase de obiecte similare . Acest lucru este deosebit de important de explicat elevilor, deoarece, așa cum arată experiența, orientarea asupra acestui caz particular de întruchipare a caracteristicilor figurative într -un singur subiect și o încercare într -o imagine obiectivă de a vă limita la eșantionul preluat direct sarcină, duce la imitație directă, transfer și nu generalizare. Acest lucru poate fi comparat cu modul în care, de exemplu, în figura capului modelului puteți urma calea de copiere directă sau puteți crea cu adevărat o imagine tipică, generalizată a modelului.Prin urmare, criteriul pentru evaluarea rezultatelor lucrărilor asupra sarcinii ar trebui să fie posibilitatea construirii pe baza imaginii obiective create a diferitelor obiecte specifice, dar deținerea exact a acestei imagini date. Și cu cât este mai largă amploarea opțiunilor posibile, cu atât mai corect, imaginea obiectivă funcționează mai productivă. Dacă, pe baza imaginii obiective rezultate, poate fi reprezentată o singură soluție compozițională specifică a subiectului, atunci valoarea acesteia este scăzută și, cu toate acestea, este cel mai puțin din punct de vedere al

funcțiilor de proiectare în activitatea de proiectare. Acest lucru indică faptul că imaginea acoperă o întreagă clasă de obiecte și acționează ca o bază de formare a sistemului de formare a formei artistice și compozite cu o varietate de opțiuni specifice pentru tehnologiile sale funcționale, de inginerie și structurale-

Compoziție formală

implementarea. De fapt, aceasta este principala valoare metodologică a capacității profesionale a proiectantului de a gândi, de a generaliza, de a înțelege, de a înțelege esența problemelor de formare a formei, ceea ce îi oferă libertate creativă nelimitată în implementarea artistică și compozită a sa Idei în condiții de producție industrială reală. În același timp, el nu este distras, nu este rezumat, nu ignoră capacitățile de formare a formei producției industriale, ci regândirea, le transformă, le traduce în limbajul unei compoziții formale și, prin urmare, le include în productiv Procesul creativ de formare, fără a încălca integritatea, grosimea și proporționalitatea tuturor componentelor conținutul subiectului sistemului proiectat. Având în vedere importanța excepțională a aspectelor metodologice ale acestei sarcini pentru activitățile profesionale ulterioare ale studenților, ar trebui să urmeze cu atenție activitatea analitică pe care o testează pe baza utilizării schemei-matrice. Deoarece studenții au un eșantion specific de subiect la dispoziție, acest lucru face posibilă controlul obiectivității materialelor analizei compoziționale și să stabilească mai exact gradul de semnificație a anumitor principii și mijloace de formare pentru a le intra la rubricile corespunzătoare ale corespunzătoare Schema-matrice.Orientarea lucrării privind formarea unei imagini obiective ar trebui să activeze căutarea mijloacelor compoziționale și expresive în gama lor extrem de largă și să determine gradul de eficacitate a acestora pentru a asigura imaginile artistice ale structurii generale a lucrării compoziționale. Experiența dobândită în formarea unei imagini obiective în mod vizual ar trebui să stabilească o bază metodologică pentru trecerea de la principiile modelării la principiile formării stilului în activitatea creativă a viitorilor designeri în cursul designului educațional.

Formarea unei imagini obiective în mod vizual. . obiect

. Imagine formală . Imaginea subiectului

Compoziție formală

Formarea unei imagini obiective în mod vizual. . obiect

. Imagine formală

. Imaginea subiectului

Compoziție formală

Subiectul

Formarea unei imagini obiective pe o bază conceptuală-logică.

Obiectiv metodologic

Achiziția abilităților practice ale construcției figurative a unei structuri formale de compoziție a presupusului obiect, stabilită sub forma unei descrieri logice conceptuale a elementelor, principiilor, proprietăților și caracteristicilor sale formând. Sarcina educațională și menținerea muncii

Pe baza principiilor stabilite substanțial pentru formarea presupusului sistem artificial, pentru a-și construi imaginea obiectului folosind mijloace de expresivitate formale compuse. Cerințe generale

 . Compoziția imaginii obiectului obiectului este construită în conformitate cu subordonarea și proporționalitatea conținutului semantic al caracteristicilor sale de formare și a potențialului artistic și expresiv al conceptelor formale-compuse de natură de înaltă calitate, a gradului de complexitate, scară și scară, volumul și structura spațială, plasticitatea etc.   . Execuția grafică a imaginii subiectului ar trebui să creeze efectul fiabilității materiale a percepției vizuale a lucrării compoziționale. Compoziția lucrării

 . Materiale ale căutărilor de schițe ale soluției compoziționale.   . Imaginea subiectului presupusului obiect, realizată în tehnică gratuită folosind culoarea pe o foaie de format arbitrar.

Compoziție formală

Explicații metodice

În ciclul de lucru grafic pe cursul practic al compoziției formale, această sarcină este finală și include de fapt toate aspectele creativității formale-compuse a proiectantului și necesită studenților să își folosească pe deplin toată alfabetizarea profesională în domeniul artistic și Formarea compusă.Ca un material de fond inițial, pentru sarcină, se pot utiliza textele rapoartelor privind o analiză pre-design realizată de studenții cursurilor mai vechi pentru proiectare sau proiectare educațională și Clausewauras metodologică. Înainte de a crea o matrice de schemă, fiecare student trebuie să studieze cu atenție textul raportului și, dacă este necesar, să facă modificări sau completări la acesta în conformitate cu specificul problemei compoziționale rezolvate. Principala atenție ar trebui acordată validității logice a concluziilor principale și clarității formulărilor acestor cerințe care se referă la principiile formării și la organizarea artistică și de compoziție a presupusului obiect. Pe baza caracteristicilor conținutului obiectiv și a analogilor selectați în funcție de proprietățile presupusului obiect, imaginea sa formală ar trebui să fie efectuată într -o manieră de schiță. Acesta va servi ca un stimulent emoțional pentru munca ulterioară. Acesta ar trebui să fie un fel de furculiță de reglare, stabilind pe un anumit tip de percepție și reprezentare figurativă ca o impresie holistică a obiectului viitor. Toate lucrările ulterioare privind formarea imaginii subiectului sunt realizate prin analogie cu sarcina anterioară. Principalele criterii pentru evaluarea rezultatelor sunt, de asemenea, păstrate. Această sarcină urmărește cel mai strict și constant relația compozițiilor formale și metodele de dezvoltare a proiectării subiectelor subiectului, în special în cazurile în care este vorba despre proiectarea non -altar. În astfel de situații, proiectantul nu are ocazia să se bazeze pe experiența anterioară de model și, prin urmare, complet și complet activitatea sa creativă se bazează pe capacitatea sa de a analiza logică a situației problematice, pe descoperirea principiilor și abordărilor de modelare a unei noi clase de obiecte. Rolul decisiv aici este jucat de capacitatea de a traduce întregul volum de conținut obiectiv dintr-o formă conceptuală-logică în artistic-figurativ, compozițional-expresiv. În acest proces, principiul proporționalității obiectivului și subiectiv, figurativ și logic, artistic și design, care, în final, va respecta sinteza caracteristicilor diverse ale unui obiect integral, își găsește întruchiparea specifică.Astfel, completarea ciclului

lucrărilor grafice pe cursul compoziției formale, studentul deține deja toate cunoștințele, abilitățile, abilitățile, alfabetizarea profesională necesară în domeniul organizării formale-compunețională și expresivitatea artistică și figurativă, pentru a aprofunda și dezvolta Abilitatea lor profesională atunci când studiați cursurile ulterioare de discipline speciale ale ciclului propaedeutic - „arhitectonică” și „proiectare și clausur metodologic”.

Formarea unui obiect al imaginii pe o bază conceptuală-logică. Imaginea subiectului

. Mașină de mers (în zona de agrement)

. Cinema mobilă pentru copii . Proiector DIA

Compoziție formală

Subiectul

Ieșirea din avion în spațiu.

Obiectiv metodologic

Stăpânirea principiilor organizării compoziționale și plastice a unui spațiu tridimensional bazat pe interacțiunea diferitelor tipuri de plasticitate și tipuri de spațiu compozițional. Sarcina educațională și menținerea muncii

Folosind foile dreptunghiulare de hârtie de format arbitrar, pentru a construi nouă compoziții voluminoase-plastice cu diverse activități spațiale care întruchipează caracteristicile formei plasticului geometric, sculptural și structural, ținând cont de cerințele organizării formale de compoziție și a figuratului figurativ Expresia proprietăților unui spațiu închis, limitat și nelimitat. Cerințe generale

. Respectarea exactă a tehnicilor tehnologice și constructive pentru formarea structurilor compozite-plastice din hârtii.   . La construirea compozițiilor, este imposibil să se decupeze și să se îndepărteze complet secțiunile de hârtie, adică. Dacă aduceți lucrările finalizate la starea inițială, atunci foaia de hârtie dreptunghiulară ar trebui să -și restabilească complet aspectul inițial.   . Când lucrați cu hârtie, nu este permis să folosiți lipici, agrafe de hârtie, fire etc. Pentru conectarea sau fixarea elementelor din poziția corectă.   . Este necesar să se observe măsura optimă a dimensiunilor totale totale ale muncii, gradul de complexitate și raportul lor între ele.   . Ar trebui să te străduiești pentru o cultură ridicată a performanței tehnice. Compoziția lucrării

nouă compoziții din volum-plastic din

Hârtii.

Compoziție formală

Explicații metodice

Studiul practic al principiilor organizării artistice și compoziției unui spațiu tridimensional necesită o luare în considerare specială a mai multor concepte inițiale și dispoziții metodologice care formează tija semantică a proiectării proiectantului în procesul de modelare a diferitelor tipuri de tipuri de structuri volumetrice și spațiale.În primul rând, conceptul de avion ar trebui clarificat. Cert este că, înainte de asta (în ciclul lucrărilor grafice), am lucrat în

principal la construcția diferitelor tipuri de iluzorie (în sensul de a crea o iluzie, vizibilitate, efect vizual) de spațiu pe plan, ajungând la diverse activități compoziționale, plinătate semnificativă și individualitate a percepțiilor artistice și figurative din acest spațiu. În același timp, o foaie de hârtie în sine a fost înțeleasă ca un anumit plan vizual abstract, care, datorită transformărilor compoziționale, ar fi trebuit să fie percepută senzual ca o suprafață fizică care poartă material vizual; apoi ca un fel de fereastră prin care aspectul are ocazia să pătrundă în adâncimea imaginii, lăsând în afara suprafeței unei foi de hârtie; La fel ca „carnea vie” a „Oceanului Solaris”, care pulsează, „respiră cu nerăbdare” și „străluci cu valuri de activitate”, reacționând subtil la orice efect extern. Aceste trei forme de funcționare vizuală a planului s-au bazat pe o măsură calitativă a trei tipuri de organizare formală de compoziție: instalare, complot și formal. În ciclul lucrărilor volumetrice și plastice, nu mai avem de -a face cu spațiul iluzoriu, ci cu lumea fizică reală și, prin urmare, cu o înțelegere diferită a planului. Aici, planul acționează ca o formare inițială a materialului sau, mai precis, materialul frunzelor cu proprietățile sale pur fizice și capacitățile constructive și tehnologice ale formării formei. Astfel, acum organizăm în mod compozițional nu planul în sine, ci o oarecare integritate-compozit spațială din plan. Prin urmare, ciclul volumetric al lucrărilor începe cu subiectul „ieșirea din avion în spațiu”. În același timp, conceptul de „ieșire” înseamnă dezvoltarea constantă a principiilor formale-compuse ale organizării spațiului cu o tranziție lină de la activitatea vizuală minimă la maximă prin creșterea semnificației compoziționale a celei de-a treia dimensiuni. Pentru a simți o foaie plată de hârtie tocmai ca material sursă, este util să efectuați preliminar un exercițiu în care o tehnică atât de simplă precum tăierea unui strat subțire de hârtie (un fel de „sculpturi de hârtie”) cu îndepărtare completă sau conservare de „chipsuri de hârtie” este utilizat ca tehnologie pentru modelarea.În același timp, urmele de tăieturi și „bărbierit” ar trebui să joace rolul elementelor formale ale organizării compoziționale a câmpului general al foii. Pentru a efectua exercițiul, ar trebui să utilizați o foaie de hârtie de tip Torchon sau Watman. Pe o lanternă care are o textură pronunțată, zonele tăiate nu vor avea doar adâncituri dintr -o anumită formă,

Ieșiți din avion în spațiu

Dar o suprafață mai netedă, care, în combinație cu jocul luminos al caracteristicilor texturate ale hârtiei și a lucrărilor mai active ale „bărbieriturilor”, agravează percepția planului ca principiu material în lucrarea compozițională. Desigur, acesta este un exercițiu pur auxiliar care servește pentru o „senzație” mai convingătoare într -un plan ca material sursă cu o a treia dimensiune ușor reprezentată, adică. Grosimea ei. Aici, studenții ar trebui să fie esențiali pentru înțelegerea elevilor că în loc de materiale grafice (gouache, rimel, acuarelă, temperatură etc.), cu picioarele ușoare, texturate și observante-plastice și volum-plastic și observația încep să fie utilizate și active „ lucrând ”ca mijloc de artistic și de formare. Caracteristici promoționale ale formelor materiale. Studiul principiilor formale-compuse și a mijloacelor artistice și figurative ale organizării lor se realizează în ciclul operelor voluminoase și plastice ale cursului practic al compoziției formale. Soluția problemelor de ieșire din plan în spațiu implică, pe lângă caracteristicile înțelegerii planului ca materialul de pornire, includerea activă a unor astfel de concepte speciale de compoziție formală precum plastic, formă, o structură spațială volum, unghi , plan, masă, dinamică spațială, tip de spațiu., Tip de comunicare, integritate și integritate, design, tectonică etc. Prin urmare, profesorul ar trebui să ofere elevilor clarificări suplimentare cu privire la caracteristicile conținutului semantic al acestor concepte atunci când îndeplinește sarcini ale ciclului de volum-plastic și să arate relația strânsă a acestui conținut cu principiile formale-compuse ale organizării structurilor spațiale. Este deosebit de important

să preveniți confuzia în înțelegerea sensului compozițional al conceptelor precum forma, proiectarea și structura, care sunt utilizate pe scară largă în literatură în contexte și semnificații complet diferite.În ceea ce privește conceptul de „spațiu”, conținutul său în ciclul lucrărilor de volum-plastic coincide de fapt cu conceptul de scară spațială și include sensul formal-compus al unui tip de spațiu nelimitat, limitat și închis, care a fost elaborat în Sarcinile relevante ale ciclului grafic. În acest sens, ar trebui să se adauge doar că, atunci când construiți compoziții, elevii ar trebui să țină seama de caracteristicile percepției corpurilor materiale și a complexelor acestora, în funcție de care dintre caracteristicile lor ar trebui să domine vizual -la suprafață, volum sau structură spațială. De exemplu, în activitatea sculptorilor artiști disting trei tipuri de lucrări din plastic, relief, sculptură rotundă și un grup sculptural executiv, ale căror exemple pot fi utilizate atunci când elevii explică specificul percepției și principiilor construirii unui frontal, voluminos și volum- Compoziție spațială în proiectare. Pentru o muncă de succes, nu numai la prima sarcină a ciclului de volum-plastic, ci și în general, pentru o înțelegere profesională a specificului modelelor compoziționale ale proiectării volumetrice în proiectare, studenții trebuie să fie profund versiți în chestiuni legate de diverse Tipuri de plasticitate: geometrică, sculpturală și structurală. Într-un curs practic al unei compuneri formale

Compoziție formală

Este important ca profesorul să se concentreze pe clarificarea problemelor metodologice ale organizării plastice a corpurilor voluminoase, pe baza caracteristicilor structurii și percepției vizuale ale acestora. Vorbind despre plastic geometric, trebuie subliniat faptul că însăși conceptul de geometrism aici este conectat nu atât cu caracterul elementelor sale constitutive, ci cu trăsăturile interacțiunilor lor artistice și compozite, modalități de a -și atinge integritatea vizuală, expresia artistică și valoare estetică. Geometrismul este întotdeauna asociat cu severitatea și exactitatea construirii diferitelor figuri ca urmare a reproducerii estimate a caracteristicilor lor esențiale bazate pe legi și formule matematice. Cu toate acestea, este cunoscut faptul că geometrismul în sine cu exactitatea și severitatea construcțiilor nu este încă un garant al realizării armoniei compoziționale și a gradului necesar de expresivitate artistică, care este necesară pentru a crea o lucrare perfectă din punct de vedere estetic.Prin urmare, fiecare sarcină este o situație de problemă proiectată artificial (adică complet, în mod conștient, deliberat), care nu are analogi directe în practica reală sau este o formă specială de transformare în scopuri educaționale. Doar datorită unei forme similare de construire a activității educaționale pe sarcini practice în funcție de compoziția formală, studenții învață ferm arsenalul cunoștințelor teoretice; Doar „lucrul activ” în procesul de rezolvare a problemelor creative, cunoștințele se transformă într -un instrument real (metoda) de activitate, locul, rolul și semnificația lor în sistemul metodologiei profesionale sunt profund recunoscute. Astfel, cu fiecare nouă sarcină, studentul câștigă încredere în forțele sale creative, în eficacitatea metodelor și a mijloacelor folosite de el, simte creșterea reală a abilității sale profesionale. Artificialitatea situațiilor cu probleme, stabilite în sarcinile educaționale, vă permite să creați condiții favorabile pentru a exclude posibilitatea împrumuturilor directe de către studenții decizii nu numai din experiența personală (dacă este cazul), ci și din experiența celor mai profesioniști activitate, care servește la creșterea obiectivității de a evalua creșterea propriului potențial creativ și a abilității profesionale. Soluția sarcinilor educaționale construite în acest fel implică faptul că nu obținerea unui răspuns pre -bine cunoscut (ca într -o problemă școlară de aritmetică) și nu imaginație liberă și asociații spontane, și anume formarea focalizată a laturilor strict definite, aspecte, fețe, Componentele potențialului creativ al elevului, capacitatea sa de a -și dezvolta capacitatea și abilitatea sa

practică în întregime și implementează destul de pe deplin procesul de formare artistică și design. Rezolvarea sarcinilor naturii educaționale în etapa inițială a pregătirii sale profesionale, un student (ca viitor specialist în transformarea sistemică a lumii subiectului și creșterea intensității sale de cultură) ar trebui să învețe în primul rând să stabilească o măsură specifică a specificului Semnificația diverșilor factori de formare a formei atunci când se creează diferite clase de sisteme artificiale și controlează în mod conștient procesul de idei de proiectare a formării în conformitate cu specificul situațiilor de probleme și de proiectare.Mai mult decât atât, lucrările privind organizarea plastică a totalității diferitelor figuri geometrice este din punct de vedere artistic al celor mai complexe și care necesită un sentiment compozițional foarte subtil și un gust estetic, deoarece fiecare dintre elementele sale are autosuficiență de sine extremă, completitate și autonomie și este absolut indiferentă față de efectele elementelor adiacente la fel de autonome. Proiectantul necesită abilități compoziționale semnificative pentru a respira această severitate rece și indiferentă a căldurii artistului și a semnificației estetice. Indiferența cifrelor geometrice față de mediul lor și, în același timp, precizia și persuasivitatea finală (ca un fel de „indiscutabilitate") din percepția senzorială a acestei construcții, este inițială din punct de vedere compozițional. Acest lucru se datorează faptului că niciuna dintre formele geometrice nu conține un principiu fundamental sau motivele tranziției logice, transformarea, transformarea în orice altă figură care rezultă din strictitatea definițiilor matematice ale acestor figuri. De exemplu, faptul că, schimbând dimensiunea razei atunci când construim un cerc, putem obține o elipsă, nu indică faptul că cercul este imanent (adică prin natura sa internă de înaltă calitate) conține principiul sau legea lui Formarea unei elipse. Evident, o încălcare a modelului (adică legea măsurilor) a construirii unui cerc nu va fi altceva decât o abatere, eroare, anomalie, dar nu și regularitatea de a transforma un cerc într -o elipsă. Elipsele au propria lor lege și propria măsură, în care se pot schimba, fără a înceta să se afle în clasa de date ale formelor geometrice. Acest lucru se aplică tuturor formelor, formelor și corpurilor geometrice, deoarece ei înșiși au fost generați de nevoia practică a unei persoane de o distincție clară între toată varietatea de forme materiale ale lumii obiective, datorită fixării matematice stricte a legilor construcției lor

Astfel, vorbind despre complexitatea muncii compoziționale și plastice cu forme geometrice (corpuri, figuri), a cărui scop este realizarea integrității vizuale, sarronomul lor și mișcarea lor compozițională unificată în general

Ieșirea din avion este spațiu.Înseamnă că ei înșiși ei (natura structurii lor) nu predetermină, ceea ce înseamnă că nu spun artistului ce ar trebui să fie inclus în structura compozițională generală și ceea ce compoziția lor reciprocă și comunicarea plastică nu este spusă artistului. Această caracteristică s -a simțit deja în „chinul creativității" pe care elevii au experimentat -o atunci când lucrează cu forme geometrice în ciclul de lucru grafic, când a fost necesar să se obțină o integritate interconectată organic a elementelor de compoziție prin organizarea câmpurilor de putere și a liniilor electrice. În ciclul lucrărilor de volum-plastic, acest moment este și mai complicat datorită faptului că principiul „muncii" atât a liniilor electrice, cât și a câmpurilor de putere este modificat semnificativ și completat aici. Întrucât lucrarea este acum realizată cu un volum real și o formă spațială, odată cu transformarea bazei sale materiale și fizice, activitatea compozițională a liniilor și câmpurilor electrice devine strâns legată de natura suprafeței formei corporale și a acesteia structurală -Tonexiuni morfologice. Acest lucru ar trebui înțeles ca o anumită formă de materializare a câmpului de putere, care este deosebit de semnificativă pentru plasticul geometric, necesitând elemente de tranziție intermediare, pentru a asigura armonizarea sistemului compozițional ca tranziție naturală de la un motiv plastic (formă geometrică) la altul . Acestea sunt zone speciale de spațiu, domenii de conjugare,

interconectare, interpretare a elementelor (spre deosebire de tensiunea inițială, confruntarea, contractura) în structura generală a dinamicii plastice-compoziționale a integrității organizate. Ignorarea acestui aspect în construcția compozițională a integrității vizuale din elemente geometrizate duce la rigiditate, static, schematism și „mortal” al activității compoziționale și, ca urmare, la pierderea activității emoționale generale a impactului său artistic asupra privitorului . Aceasta manifestă semnificația compozițională a rolului armonizant al conexiunilor, că „armonia ascunsă a intervalelor” sau un element inteleliu, care este capabil să asigure monolitul organic al elementelor incluse în lucrarea compozițională.În contextul îndeplinirii sarcinilor educaționale, atunci când elevii au posibilitatea de a construi în mod liber elemente și de a opera flexibil pentru a stabili legăturile compoziționale necesare, acesta devine principalul scop metodologic al activității lor. În practica reală a proiectării designului, o astfel de libertate este limitată la o varietate de funcționale, constructive, tehnologice etc. Cerințe pentru modelarea. În astfel de circumstanțe, proiectantul va avea nevoie de abilitatea compozițională maximă pentru a face față sarcinii armonizării plastice a materialului vizual eterogen, de regulă, gravitând către forme geometrizate. Atunci când explicați caracteristicile metodologice ale colaborării cu plastic sculptural, atenția studenților ar trebui să fie atrasă de faptul că termenul „sculptural” implică clar un semn de monolitic, unitate, coeziune, organicism, continuitate de dezvoltare și mișcare a formei, atunci când unul dintre elementele sale fără probleme

Compoziție formală

Este transformat, transformat în altul, fiind continuarea sa naturală. Aceasta este o lume a formelor cu suprafețe complexe de formare a curburii care se află într -o stare de fluiditate vizuală continuă în mai multe direcții în același timp. Plasticul urechii umane sau corpul uman în sine, unde elementele formei nu au granițe distincte pot acționa ca un exemplu clar de plastic sculptural. Dacă rolul principal în organizarea compozițională a plasticității geometrice a fost jucat de principiile și mijloacele de armonizare a valorilor dimensionale ale elementelor și intervalelor în sine (Relații mari de mare scară, proporțională, relații metrou - erite Forma câmpurilor de putere materializate etc.) apoi în sculpturală-în primul rând, principiile auto-dezvoltării de sine natural al motivului plastic. Aceste tipare și principii sunt puse genetic în natura foarte organică a formării formei de elemente, în capacitatea de a interfera cu unele forme cu fixarea materială a fazelor consistente ale acestui proces în sine, tranziția lor reciprocă și reducerea reciprocă, unde cauza cauzală Interdependența fiecărei etape ulterioare a dezvoltării plastice a formei din cea precedentă este clar reprezentată.Aici, conceptul de ritm este transformat în imaginea senzorială a intensității ritmului dezvoltării morfologice a unei forme voluminoase (rapid, greu, legat de stres, brusc, „pulsând” dinamica mișcării sale interne. Exemple de dezvoltare a unei melodii muzicale sau a improvizației de jazz a unei teme muzicale, care sunt construite și în conformitate cu legile armoniei, pot fi luate ca un analog al acestei mișcări. Nu este o coincidență faptul că grecii antici au definit frumusețea formelor materiale, armonia lor plastică ca har înghețat, exprimând simbolic simplitatea fructuoasă a mișcării pure și a comparat frumusețea formelor cu pozele și mișcările dansatorului. Din punctul de vedere al activității de a influența privitorul, ambele tipuri de materiale plastice considerate sunt abordate la două tipuri diferite de percepție umană: rațional și emoțional. Plasticul geometric este construit și perceput ca o afirmație vizuală a faptului conexiunea logică a elementelor compoziției, oferind acestei relații o natură armonizantă și, astfel, asigurând semnificația estetică și expresivitatea artistică a operei în ansamblu. Cea mai vizibilă ilustrare a ceea ce s -a spus poate fi conținutul și metodele de aplicare a „regulilor secțiunii de aur” cunoscute în antichitate. Plasticul sculptural se bazează pe empatia senzorială a chiar procesului de formare

și dezvoltare a unei forme armonioase, bazată pe energia impulsurilor interne ale mișcării sale naturale-organice. Din această diferență, specificul desfășurării procesului compozițional-creativ într-un caz sau altul, precum și diferențele semnificative nu numai metodele și mijloacele utilizate pentru aceasta, ci și abilitățile profesionale, abilitățile și abilitățile adecvate necesare pentru aceasta. O anumită dificultate pentru înțelegere și dezvoltare practică în rândul studenților este cauzată de munca compozițională cu plastic structural. Unul dintre motivele pentru aceasta este ambiguitatea termenului „structură" și conținutul său diferit în sens diferit

Ieșirea din avion în spațiu. Contexte de ieșire. Prin urmare, atunci când explică sensul artistic, compus și metodologic al conceptului de plastic structural, profesorul ar trebui să pună accentul principal pe problemele care asociază structura obiectului cu procesul formării sale armonioase în termeni de obiective și obiective de proiectare .Cu acest unghi de considerație, este mai ușor să se realizeze o includere organică a conținutului conceptului de plastic structural în sistemul general de metode artistice și de comunicare și mijloace de formare a proiectării și evită o posibilă confuzie în termeni „structură", „design" , „Forma", care sunt asociate în egală măsură cu conceptele structurii, locațiile, ordinea. Spre deosebire de o înțelegere destul de comună a structurii ca un fel de „schemă scheletică" a structurii care s-a liba, formalul formal Compoziția consideră structura ca una dintre metodele esențiale ale organizării în formă artistică și compozițională și plastică a obiectului dezvoltat spațial, expresia vizuală a integrității sale și a realizărilor unității armonioase a elementelor, structurilor, relațiilor, funcțiilor. Dezvoltarea spațială a obiectului este o condiție necesară în care principiile formale-compuse ale organizării materialelor plastice structurale pot acționa pe deplin ca principalul început de formare a sistemului LO în procesul de modelare a acesteia. Trebuie subliniat faptul că gradul de complexitate și bogăția caracteristicilor individuale ale elementelor principale ale obiectului dezvoltat spațial poate fi determinat nu numai prin apartenența lor la unul sau alt tip de plastic (geometric, sculptural sau structural), ci și prin Natura relațiilor lor intrasystemice (calitative și cantitative), precum și prezența unor elemente suplimentare care joacă rolul lianților constructivi între elementele principale. De asemenea, este important să rețineți că dezvoltarea spațială a obiectului este de obicei asociată cu disecția spațială, izolarea vizuală și chiar dezbinarea elementelor ca componente independente ale structurii sale comune. Prin urmare, zonele (sau zonele) spațiului incluse în sfera internă a organizării compoziționale și plastice a obiectului ca integritate sunt egale și egale din punct de vedere artistic și compozit. Includerea în structura generală a obiectului dezvoltat spațial atât al elementelor umplute material, cât și al „golurilor" creează efectul „transparenței", permeabilității vizuale, rampeismului structurii sale sub forma (relativ vorbind) a rețelei volumetrice, care poate avea diferite grade de „densitate", în funcție de faptul că va domina vizual elementele sau „goluri".Toate cele de mai sus despre structura unui obiect dezvoltat spațial indică complexitatea procesului organizării sale compoziționale, deoarece calitatea diversă a unui astfel de obiect de elemente necesită o varietate de principii și mijloace pentru a -și atinge unitatea plastică, integritatea vizuală și artistul expresivitate. Din punctul de vedere al metodologiei de desfășurare a procesului compozițional, plasticul structural trebuie înțeles ca rezultatul coharmoniei, consecvenței și al interconectării diferitelor motive plastice, care sunt încheiate în ha-

. Compoziția formală

Compoziție formală

Structura structurii obiectului constitutiv al elementelor. Acțiunea principiilor

organizării plasticității structurale, provenind din modelarea plastică a suprafeței formelor materiale și se manifestă cel mai activ în structurile industriale ale volumului dezvoltat, atinge limita compozițională și expresivă la limita în care materialul corporal al elementelor de formare este , așa cum a fost, „dematerializează”, își pierde semnificația și „palma campionatului” trece complet în spațiu, dincolo de care legile sale sunt deja în vigoare, iar materialitatea și materialitatea li se oferă rolul de a ghida și organiza puterea în „Viața de auto-valoribilă” a acestui spațiu. Acesta este un domeniu în care principiile organizării compoziționale și plastice ale complexelor întregi de obiecte și ansamblurile lor care există într -un singur spațiu (limitat sau nelimitat) încep să funcționeze. Din punctul de vedere al metodologiei ieșirii compoziționale și din plastic din plan în spațiu, ar trebui să se țină cont de faptul că însăși procesul de construire a unui volum și a unei compoziții spațiale se realizează ca o tranziție reciprocă, interpenetrarea volumului și spațiu unul în celălalt cu o schimbare a semnificației lor compoziționale. Ca urmare a acestei interacțiuni dialectice a volumului și a spațiului, se formează trei dominanți compoziționali principali: a) spațiul unui volum organizat; b) volumul organizat în spațiu și c) volumul spațiului organizat. Combinația lor cu trei tipuri de plasticitate (geometrică, sculpturală și structurală) și principalele tipuri de construcții compoziționale (frontale, voluminoase și voluminoase și spațiale) determină varietatea de sarcini compuse formale specifice în organizarea plastică în ciclul lucrărilor volumetrice și plastice a cursului practic al compoziției formale.Procesul de ieșire din plan în spațiu include nu numai transformările compoziționale și plastice, ci și anumite proceduri și tehnici tehnologice care permit să afecteze în mod intenționat materialul sursă, adică. O foaie de hârtie plată, schimbându -și proprietățile fizice și caracteristicile topologice externe. Astfel de proprietăți fizice pentru hârtie sunt: flexibilitate, rigiditate, elasticitate, rezistență, echivalent, precum și dreptunghiularitatea formatului, pasivitatea compozițională și semantică, echivalența vizuală pe toată suprafața, uniformitatea tonală-facultică, etc. Aici elevii sunt cel mai clar găsiți Cu condiții, care încep să exercite rezistență tangibilă la imaginația lor creativă, dictează persistent, își impun activ „regulile jocului”, arată „caracterul lor obscur” și, prin urmare, fără capacitatea de a „declasifica” cauzele acestei rezistențe încăpățânate Și subjugați -le la planul lor compozițional nu va putea obține rezultatul dorit. Stăpânirea tehnologiei de modelare a compozițiilor volumetrice și plastice de pe hârtie nu este asociată cu nicio dificultate, dar necesită anumite abilități practice în lucrul cu hârtie, cultură performantă și, cel mai important, un sentiment dezvoltat de material și capacitatea de a prezice „Comportamentul” său cu diverse influențe asupra lui. Ca principale tehnici tehnologice de formare

Ieșirea din avion în spațiu. Niya folosește incizia hârtiei și pliul acesteia prin tăiere (iar incizia este fabricată din unghiul extern al pliului), precum și slotul pentru întreaga grosime a hârtiei și a reverului cu o curbură netedă. Conform formulării sarcinilor educaționale pe care elevii ar trebui să le rezolve în timpul studiului compozițional al subiectului de ieșire din avion în spațiu, este necesar să se construiască nouă compoziții din plastic de volum, ale căror formă ar trebui să fie efectuată luând în considerare diverse Combinații a trei factori principali: tipul de plastic, tipul de spațiu și tehnologia de modelare. Dacă toate cele nouă lucrări sunt plasate sub forma unui pătrat (trei pe trei), atunci o descriere secvențială a conținutului lor în termeni de combinație a factorilor de mai sus va arăta așa cum se arată în tabel (vezi.P.   )

Studenții trebuie să înțeleagă că activitatea compozițională a fiecărei lucrări va depinde de cât de mult este stabilită posibilitatea de a intra în spațiu în conținutul său și de modul în care această posibilitate se poate manifesta în detrimentul altor factori de formare compozițională și plastică. Pe baza acestui

lucru, putem concluziona că cea mai mică activitate spațială va fi caracteristică primei lucrări și cea mai mare - ultima. În același timp, se va observa o creștere comparativă a activității compoziționale generale a lucrărilor situate relativ pe orizontal, datorită apartenenței lor la diferite tipuri de plasticitate și vertical - la tipurile de spațiu diferite în activitatea compozițională și, în consecință, în funcție de Diversitatea modelării tehnicilor tehnologice. Atunci când se dezvoltă opțiuni excepționale, este necesar să se solicite studenților de respectare în mod intenționat a măsurii acestor raporturi ale activității compoziționale și spațiale a activității lor educaționale, deoarece obiectivul metodologic al misiunii nu este de a construi o compoziție spațială-activă în general, Indiferent unul de celălalt, și anume o ieșire constantă din avion în spațiu. Prin urmare, factorii de formare ai primelor trei lucrări sunt stabiliți astfel încât lucrările compoziționale de bază să se desfășoare în direcția organizării plastice a suprafeței foii de hârtie sursă, iar următoarele trei lucrări - în direcția compoziției și organizarea plastică a volumului exact al spațiului stabilit de parametrii foii sursă de hârtie și proporțional cu înălțimile sale generale de activitate. Ultimele trei sunt în direcția organizării compoziționale și plastice a unui volum dezvoltat spațial, cu activitate spațială nelimitată vizual. Pentru o muncă mai eficientă a studenților, ar trebui să se facă mai multe comentarii private în sarcină:

. Având în vedere posibilitățile relativ limitate ale tehnicilor tehnologice pentru modelarea în primele trei lucrări, plasticitatea structurală trebuie să fie construită în principal în coliziune, contrastând diverse direcții ale mișcării elementelor compoziționale, intersecția lor reciprocă ca motive plastice independente. . Al doilea rând de lucrări ar trebui să fie construit în așa fel încât limita circuitului exterior al unei foi de hârtie nu este nici fizic, nici compozițional. . Întrucât în al treilea rând de lucru ar trebui să domine

Compoziție formală

Dimensiunea egalității, adică. Dezvoltarea volumului în înălțime, căutarea compozițională poate fi începută cu locația foii de hârtie vertical pe partea sa scurtă sau lungă, ceea ce ne permite să evităm percepția obișnuită a acesteia ca un plan localizat orizontal de la bun început. Tabelul raportului dintre factorii de formare a formei în construcția compozițiilor pentru a ieși din avion în spațiu

. geometric

Plastic. Închis

spațiu. Incizie, Bend. . Sculpturale

Plastic. Închis

spațiu. Incizie, Bend. . Structural

Plastic. Închis

spațiu. Incizie, Bend. . geometric

Plastic. Limitat

spațiu. Incizie, gol,

fold. . Sculpturale

Plastic. Limitat

spațiu. Incizie, gol,

fold.   . Structural

Plastic. Limitat

spațiu. Incizie, gol,

fold.   . geometric

Plastic. Nelimitat

spațiu. Incizie, gol,

pliați, rever.   . Sculpturale

Plastic. Nelimitat

spațiu. Incizie, gol,

pliați, rever.   . Structural

Plastic. Nelimitat

spațiu. Incizie, gol,

pliați, rever.

Ieșirea din avion în spațiu.   . Plastic geometric. Incizie, Bend. opt'.
Compoziția formală

Compoziție formală

. plastic sculptural. Incizie, Bend.

Ieșirea din avion în spațiu.

Compoziție formală

. Plastic structural. Incizie, Bend.

Ieșirea din avion în spațiu.

Compoziție formală

. Plastic geometric. Incizie, gol, pliere.

Ieșirea din avion în spațiu.

Compoziție formală

. plastic sculptural. Incizie, gol, pliere.

Ieșirea din avion în spațiu.

Compoziție formală

Ieșirea din avion în spațiu.   . Plastic structural. Incizie, gol, pliere.

Compoziție formală

. Plastic geometric. O incizie, un slot, un pli, un rever.

Ieșirea din avion în spațiu.

Compoziție formală

. Plastic sculptural. O incizie, un slot, un pli, un rever.

Ieșirea din avion în spațiu.

Compoziție formală

. Plastic structural.O incizie, un slot, un pli, un rever.

Ieșirea din avion în spațiu.

Compoziție formală

Subiectul

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Obiectiv metodologic

Achiziția unei abilități practice în modelarea compozițională și plastică a unei suprafețe complexe bazată pe principiul transformării în condiții de tehnologie de formare strict specificată. Sarcina educațională și menținerea muncii

Folosind o foaie dreptunghiulară de hârtie de format arbitrar și luând o tăietură sau o îndoire ca tehnologie pentru modelarea, construiți:

a) Două compoziții sub formă de relief combinatorial-modular bazat pe motive formale de plasticitate geometrică și sculpturală;

b) o compoziție sub forma unui volum închis cu o suprafață de plastic. Cerințe primare

. În primele două compoziții, elementul combinatorial-modular trebuie repetat în structura generală a lucrării de cel puțin trei ori vertical și de trei ori pe orizontală.   . Proprietățile constructive ale hârtiei alese pentru lucrare (densitate, grosime, rezistență etc.) trebuie să corespundă scării și complexității morfologice a elementelor modulare, precum și dimensiunii totale a compoziției.   . La formarea unui volum închis, întreaga zonă a unei foi de hârtie trebuie utilizată pe cât posibil,

Fără plastic și compozițional pasiv, zonele sale semnificative și fără a le curăța în interiorul volumului fără validitatea tehnologică a modelării.   . Marginile hârtiei la îmbinări la construirea unui volum închis sunt conectate folosind lipici, dar „cusăturile” nu ar trebui percepute ca motive plastice independente. Compoziția lucrării

Două compoziții cu transformarea planului în relief și una - într -un volum închis.

Compoziție formală

Explicații metodice

Transformările de volum-plastic și spațiale ale unei foi plate de hârtie efectuate de studenți atunci când îndeplinesc o sarcină anterioară, în ceea ce privește pregătirea profesională a proiectanților, depășesc cu mult limitele unui exercițiu formal de compoziție. În acest sens, profesorul, înainte de a începe să explice noua sarcină, trebuie să efectueze o analiză detaliată a rezultatelor obținute împreună cu elevii. În primul rând, este necesar să le arătăm clar studenților că munca pe care o efectuează acoperă aproape întreaga gamă de capacități compoziționale și expresive ale principiului organizării volumetrice și plastice în domeniul compozițiilor frontale, voluminoase și voluminoase și spațiale.Aceasta este una dintre principalele caracteristici ale aplicării unei abordări-metodologice cu probleme la formare

Probleme și principii generale pentru pregătirea proiectanților în compoziție formală

Proiectantul și orientarea sistemului-activitate a procesului educațional în construirea metodologiei unui curs practic de compoziție formală. În plus, atitudinea conștientă a studentului față de organizarea procesului de formare și dezvoltare profesională îi permite să construiască un model clar al activității sale viitoare. În conformitate cu acest model, el nu numai că va proiecta diverse sisteme artificiale, dar va dezvolta și atitudinea sa profesională față de acei oameni specifici (utilizatori, consumatori etc.) care vor interacționa cu aceste sisteme în procesul vieții lor și, astfel, la achiziționează anumite calități culturale, proprietăți, abilități și abilități creative. Orientarea activității sistemului, care stă la baza metodologiei activității practice a studenților în cursul compoziției formale, ne permite să asigurăm unitatea activității lor educaționale și profesionale, ca urmare, a categoriilor și mijloacelor de Compoziția formală începe să îndeplinească o anumită funcție metodologică în organizarea și gestionarea procesului creativ în sine. Un obiectiv la fel de semnificativ de aplicare a unei abordări-metodologice cu probleme la menținerea unui curs practic de compoziție formală este de a depăși cadrul restrâns al orientării tradiționale normative a lucrărilor studenților atunci când îndeplinesc sarcini educaționale. Căutările experimentale perene au arătat că cea mai eficientă cale în această direcție este asociată cu implementarea obligatorie și metodic strict consecventă a cerințelor polvarismului soluției oricărei probleme educaționale. Sensul său este că fiecare sarcină ar trebui să prevadă mai multe soluții: două, trei sau mai multe. În același timp, opțiunile necesare în niciun caz nu sunt rezultatul unei căutări aleatorii sau a unei fantezie involuntară a studenților, ca să spunem așa, în general despre un subiect compozițional dat. Întrucât tema principală a cursului practic al compoziției formale se bazează pe sistematizarea principiilor metodologice ale formării artistice și design-logice în proiectare, este evident că cerința poliviziei de a rezolva o sarcină concretă este să urmărească teoretic identificate teoretic și practic demonstrează potențialul de formare generală a unui principiu metodologic.Acest lucru permite ca rezultatele lucrărilor lor compoziționale să fie luate în considerare din punctul de vedere al aplicabilității experienței dobândite pentru a rezolva problemele de formare a plasticului în proiectarea reală a sistemelor artificiale din diferite clase. Ar trebui să fie avut în vedere faptul că, indiferent de sarcinile de proiectare pe care le rezolvă designerul, munca sa va fi întotdeauna asociată cu nevoia de a găsi o măsură specifică a tipului de plasticitate cu tipul de spațiu compozițional. Mai mult decât atât, chiar și în ciuda faptului că ambii factori care formează forme

vor acționa într-un design real, împreună cu un set de alte cerințe diferite (socio-culturale, economice, industriale, tehnologice etc.), rolul lor în construcția de active compoziție, artistic Expresiv și vizual o formă holistică a unui obiect sau a complexului lor stilistic singur va fi întotdeauna principala. Acesta este motivul pentru care soluția problemei educaționale de ieșire din plan în spațiu ar trebui considerată o bază fundamentală pentru o formare de formă voluminoasă-plastică voluminoasă competentă profesional în proiectare, în ciuda naturii foarte formalizate a expresiei sale figurative în rezultate. În sarcinile ulterioare pe ciclul volum-plastic și alte discipline propaedeutice, această bază ar trebui să primească dezvoltare, specificații și clarificări ulterioare în conformitate cu cele trei niveluri de înțelegere a categoriei de măsuri la care este programul cursului practic al compoziției formale construit. În al doilea rând, profesorul ar trebui să atragă atenția elevilor într-o relație strânsă, dar nu destul de evidentă între rezultatele primei sarcini a ciclului de volum-plastic și trei factori fundamentali ai formei industriale: material, proiectare și tehnologie. În această triadă, locul central în semnificația sa de formare este ocupat de tehnologie, deoarece este cel care vă permite să influențați cel mai activ schimbarea țintită în caracteristicile vizuale atât ale materialului, cât și ale designului, permițând astfel o gamă largă să modifice compoziția și compoziția și forma calităților, proprietăților și semnelor lor diverse. În această privință, este important să arătăm că, la prima vedere, capacitățile foarte modeste ale tehnologiei de formare a formei de hârtie (incizie, decalaj, pliere, revoltă), pe care elevii le -a întâlnit, vă permit de fapt să simulați figurat (și în unele cazuri imitir-

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Vino) Aproape toate tipurile principale de tehnologii industriale: turnare, modelare, capotă, broaș, ștampilare, tăiere, flexie, frezare, întoarcere, forjare etc.Simplitatea operațiunilor, intensitatea scăzută a forței de muncă, eficiența, disponibilitatea și variabilitatea semnificativă a tehnicilor tehnice pentru lucrul cu hârtia, precum și posibilitățile sale practic nelimitate de transformări voluminoase și spațiale (dacă adăugați tăieturi și tehnici de lipire) fac ca hârtia să fie cu adevărat indispensabilă și ideală Material pentru dezvoltarea proiectanților spațiali în rândul proiectanților gândirea și sentimentele armoniei plastice a formelor volumetrice, dobândirea abilităților unei abordări de proiectare și proces pentru formarea compozițională în rezolvarea problemelor educaționale în primele etape ale învățării. Versatilitatea tehnologiei de modelare de pe hârtie ca mijloc de modelare a volumului-plastic și spațial în sistemul de proiectare poate fi echivalată prin potențialul său la universalitatea utilizării capacităților tehnicii lucrărilor de creion pentru modelarea compozițională și grafică a modelului Diverse fenomene ale realității în artele vizuale. Principalul lucru este să setați corect din mod metodic sarcini specifice, astfel încât potențialul de formare și formare a formei și această tehnologie cea mai simplă să poată realiza pe deplin. Și în al treilea rând, atunci când stăpânești tehnologia de modelare de pe hârtie într -un curs practic de compoziție formală, baza rezolvării problemelor educaționale pentru batjocură, construirea de compoziții arhitectonice, căutarea organizării artistice și plastice a complexelor complexe de subiecte și implementarea modelării experimentale Bazat pe formal formal, sunt modelează modelarea de noi tipuri de materiale, tehnologie etc. Studenții cu privire la semnificația semnificației problemelor notate ar trebui să contribuie la formarea unei viziuni sistematice a întregului proces de pregătire profesională, pentru a înțelege conexiunile logice și funcționale ale tuturor celor mai importante abilități profesionale constitutive. Stabilirea unor astfel de relații este deosebit de importantă atunci când se explică o nouă sarcină pe tema transformării avionului în relief și un volum vicios. Fără exagerare, putem spune că, în proiectare, ca formă de activitate de transformare a

subiectului, transformarea este principala metodă creativă a activității proiectantului în formarea artistică, compozită și industrială, precum și unul dintre principiile principale ale funcționalului și Organizarea tehnică a majorității sistemelor artificiale.Având în vedere importanța și ambiguitatea termenului „transformare” în activitatea proiectantului, este necesar să -și dezvăluie conținutul atât în sensul larg (general), cât și în sensul restrâns (special) al cuvântului. Într -un sens larg, transformarea înseamnă procesul de schimbare, transformare, transformare a ceva dintr -o formă sau etapă de existență în alta, cu caracteristici calitative noi. Dacă comparăm acest concept cu conceptul de „metamorfoză”, atunci cu asemănarea lor semantică generală, este necesar să notăm în primul rând un aspect dinamic, procedural al transformării, ca o acțiune de transformare directă, care are o natură reversibilă și observată vizual. Proprietatea de reversibilitate aici-

. Compoziție formală

Compoziție formală

Este fundamental important, ceea ce permite nu numai să precizeze faptul că această formă a avut loc ca urmare a modificării unei forme anterioare diferite, anterioare a unui anumit sistem material (de exemplu, în procesul de transformare, metamorfoza Caterpillar într -un fluture), dar folosește și procesul de tranziție reciprocă a diferitelor faze ale existenței sistemului în calitățile principiului modelării sale pentru a obține diverse efecte artistice, compuse și funcționale. Aceasta este eficacitatea metodologică a utilizării modelelor de transformare în activitatea formativă a proiectantului, care, în cele din urmă, oferă motive pentru a interpreta acesta din urmă tocmai ca convertind în esență, în ceea ce privește mecanismele implementării sale practice. Și în acest sens, întregul curs de compoziție formală poate fi interpretat ca un sistem de principii speciale și mijloace de transformare (adică, transformare, transformare, reîncarnare) a informațiilor subiective ale proiectului dintr-o formă de existență conceptuală logică și emoțională într-un integral, organizat armonios, estetic din punct de vedere estetic o formă de obiect percepută vizual semnificativ. În același timp, formula metodologică în sine: a realiza - a simți - a exprima (organiza) întruchipează procedurile pentru transformarea materialului într -un ideal (pentru a realiza, a simți) și ideal în material (expres, organizat) care pătrunde întregul Activitate creativă a proiectantului.Astfel, transformarea, înțeleasă în sensul general al cuvântului ca metodă de gândire creativă, proiectare și formare a activității unui designer, include în mod organic în potențialul său metodologic toate principiile organizării artistice și compuse și expresivitate: formalizare, transfer și combinație de Proprietăți, gruparea și formalizarea compoziției formale. Subordonarea elementelor, agravarea reciprocă a măsurilor calitative și cantitative, combinatorii, expresivitate în formă formală și integritate structurală etc. Toate acestea au fost utilizate în activitatea studenților pentru a transforma un anumit material de fond într -o formă compozițională și expresivă și, în esența lor operațională, sunt modificări ale transformării ca metodă generală de activitate profesională a proiectantului. Cu toate acestea, trebuie menționat că, spre deosebire de lucrările grafice formale într-un ciclu voluminos-plastic, transformarea dobândește o sarcină semantică fundamental nouă. Și acest lucru este firesc, deoarece dezvoltarea practică a subiecților ciclului de volum-plastic ar trebui să-i apropie metodic pe elevi de rezolvarea sarcinilor designului educațional cu o temă de subiect specifică, unde transformarea acționează nu numai ca metodă generală, ci și dobândește Valoarea principiului extrem de specializat al organizării structurale și funcționale a formei subiect. Pentru a clarifica această valoare de transformare, este necesar să consultați exemple specifice din practica de proiectare. Nu numai practica proiectării, ci și proiectarea ingineriei și arhitecturii este plină de exemple în care procesul transformării și

transformărilor sale interne se bazează pe principiul funcționării unui sistem. O bicicletă pliabilă, o canapea canapea, un designer pentru copii, o combinație de bucătărie, un termometru, un pavilion gonflabil, un bridge de divorț, toate acestea sunt create și funcționează pe baza principiului transformării. O serie de astfel de exemple pot fi extinse inconfundabil, dar toate vor fi așa sau

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

În caz contrar, sunt asociate cu șapte tipuri principale de transformare: material, morfologie, formă, proiectare, structură, funcție, sistem. Este foarte semnificativ în definiția transformării ca principiu al organizării unui sistem artificial, că acest principiu determină structura sa care implică două (și mai multe) forme reciproce ale existenței și funcționării sale.În acest caz, procesul de interconectare este realizat în detrimentul diferitelor transformări interne. Această reversibilitate fizică reală a interconectării diferitelor forme (etape) ale existenței sistemului și distinge principiul transformării de metoda de transformare, pe care elevii au făcut cunoștință atunci când efectuează un ciclu de lucrări grafice formale. Dar doar fazele finale ale formei transformate au fost prezentate sub formă de soluții la o anumită problemă educațională, iar procesul de transformare directă ar putea fi restabilit logic doar pe baza unei analize comparative a rezultatelor și a detectării armonicelor naturale naturale Relații între ei. Acum, când vine vorba de transformare ca principiu al organizării unei forme de subiect, principalul accent metodologic ar trebui să fie realizat direct pe procesul de transformare, pe un mod specific de implementare a acestuia. Astfel, într -un sens restrâns, special al cuvântului, transformarea este procesul de transformare funcțională a formei obiect, mișcarea acesteia prin spațiul fixat calitativ diferite diferite stări sau etape (specii, faze, pași) de existență. O astfel de înțelegere a transformării poate fi consolidată prin traducerea literală a acestui termen din latină, unde trans înseamnă, prin mișcare, prin orice spațiu, intersecția sa și formatio-an, un tip, o anumită etapă, o etapă de dezvoltarea a ceva. Cu toate acestea, atunci când se iau în considerare transformarea dintr -un punct de vedere metodologic tocmai ca principiu al organizării, care poate fi utilizat în diferite tipuri modificate, este extrem de important ca elevii să învețe principalul și cel mai semnificativ pentru activitatea lor profesională - semnificația funcțională și interdependența în Organizarea subiectului ca procese ale transformării sale, precum și forme reciproce fixate calitativ ale existenței unui obiect ca educație materială holistică. Înainte de a începe să explice metodologia de a lucra la sarcină, profesorul trebuie să le explice elevilor că completitatea întruchipată a tipurilor de transformare de mai sus în activitatea compozițională efectuată pe subiectul elaborat va diferi neapărat într -un grad semnificativ de convenție.Acesta din urmă este determinat de faptul că, în cursul compoziției formale, suntem obligați să ne limităm doar la obiectivele modelelor artistice și compozite, în care conceptele precum „design” și „funcție” nu sunt în mod clar reprezentate în deplină și adevărata lor valoare a subiectului. Mai precis, acestea sunt prezente și aici, dar într -o formă extrem de formalizată, transformată și, prin urmare, profesorul ar trebui să acorde constant atenția elevilor asupra ceea ce se manifestă exact și modul în care acestea afectează implementarea planului de compoziție generală. În plus, utilizarea comună a metodei și principiului transformării în lucrarea privind atribuirea metodei și principiul transformării necesită nu numai diferența lor fundamentală, ci și interdependența, stabilirea specifică a relațiilor reciproce între ele și proporțional

Compoziție formală

Ti. Cert este că, acționând ca metodă sau principiu al organizării, transformarea se realizează în ambele cazuri ca implementare a speciilor sale modificate, adică.

Metoda de transformare depinde direct de ceea ce se adresează în mod specific, care componentă a conținutului subiectului este material, structură, funcție etc. În același timp, niciunul dintre tipurile de transformare ca principiu al organizației nu poate fi utilizat izolat de restul, deoarece orice transformare este obiectiv sistematică și într -un grad sau altul nu afectează toate componentele principale ale conținutului obiectiv al sistemului organizat. Mai mult decât atât, o schimbare (transformarea) concentrată a oricăreia dintre componente nu numai că implică mecanic schimbarea în restul, dar numai datorită schimbării lor și poate fi practic realizată. Cu alte cuvinte, aici există un proces de tranziție reciprocă și reducerea reciprocă a nu numai a tipurilor de transformare în sine, ci și a obiectivelor, metodei și mijloacelor. De exemplu, transformarea funcției ca scop al transformărilor de proiectare a subiectului nu poate fi realizată decât cu o schimbare a conexiunilor constructive între elemente și oferindu -i o nouă formă, precum și atunci când înlocuiți metodele materiale și tehnologice pentru procesarea sa. Dacă, de exemplu, scopul transformării proiectării este transformarea structurii, atunci schimbarea conexiunilor funcționale și o schimbare de formă etc.Va acționa ca un mijloc de atingere a obiectivului. În ciuda faptului că aceste exemple sunt preluate din domeniul formării de formă (adică funcționale-tehnice), unde, de regulă, un rol funcțional se joacă de o funcție (de lucru, consumator, producție, socio-cultural etc.) , sunt corecte și pentru formarea de formă artistică și compozită, deoarece, fiind un model figurat-expresiv al conținutului primului, conține o funcție estetică dominantă specifică și este realizată în detrimentul acelorași componente, deși reprezentat într -o formă formalizată. Pentru a promova practic la nivel formal-compoziție toate principalele proceduri metodologice legate de utilizarea principiului transformării și, astfel, stăpânește potențialul de formare a acesteia ca una dintre cele mai importante componente ale bazei propaedeutice a proiectării, sarcina este de a Transformă planul în relief și volumul închis. Sensul special al transformării ca principiu al organizării în această sarcină ar trebui să găsească întruchipare practică la mai multe niveluri semnificative de rezolvare a problemei educaționale atribuite. Primul nivel este asociat cu cerința reciprocă a planului și a reliefului, adică. Relieful rezultat ar trebui să se transforme cu ușurință în planul inițial și să revină din nou la starea de plastic activă compozițională. În conformitate cu această cerință, este imposibil să se utilizeze tehnicile tăierii, tăierii și lipirii foii originale a unei hârtii dreptunghiulare. Aici, principiul transformării este întruchipat (în conformitate cu definiția sa) în organizarea artistică și compoziție a lucrării sub forma unei schimbări în două state, două forme ale existenței sale (relieful planului), interconectate de procesul de Mișcare spațială. Dacă sarcina nu conținea cerințele termenilor reciproci ai planului și alinare, precum și restricțiile tehnologice indicate, atunci scutirea necesară ar putea fi construită, de exemplu, din cauza întreruperii hârtiei folosind tehnica papier-mash sau în orice alta cale. Și asta înseamnă că principalul metodologic

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Nu a putut fi realizat scopul atribuții - înființarea principiului transformării.La urma urmei, este un lucru de lipit, de exemplu, o piramidă din fragmentele tocate separat și cu totul altul - pentru a obține această formă voluminoasă dintr -o foaie de hârtie dreptunghiulară solidă. Al doilea nivel de întruchipare a principiului transformării se datorează faptului că, în condițiile sarcinii, este necesar să se construiască exact relieful combinatorial-modular și nu oricare altul. Sensul educațional și metodologic al acestei cerințe este de a direcționa căutarea creativă a studenților pe calea conștientă care prezice dezvoltarea plastică a formei elementelor suprafeței în relief. Structura sa ar trebui percepută ca o repetare strict regulată a elementelor modulare absolut identice, cu o configurație clară și un motiv plastic ușor determinat al structurii lor interne.

Natura modulară a construcției elementelor și a combinatorilor locației lor spațiale în spațiul compozițional general sugerează că comportamentul procesului compozițional-creativ este stimulată, în care este principiul transformării care este capabil să îndeplinească rolul de Organizarea principiilor în asigurarea repetabilității elementului în verticală și orizontală, ca și cum ar reveni ciclic la sine. Practica de a lucra cu studenții, în conformitate cu această condiție, arată nu numai că necesită o activitate mare și tensiune a forțelor creative, ci și că, doar datorită lui, sarcina atinge cel mai mare efect educațional în dezvoltarea practică a principiului transformării . Prin urmare, orice încercare de a ignora această cerință atunci când rezolvăm subiectul transformării și să ne limiteze pentru a construi cele mai simple structuri plastice (în formă de undă, pasat, centric), precum și deși mai complex, dar nu sunt legate de principiile combinatoriale- Organizarea modulară, nu numai pentru soluții artistice și compoziționale mai slabe, dar, cel mai semnificativ, nu permit studenților să înțeleagă pe deplin esența transformării ca principiu specific al organizării și să își realizeze potențialul de formare la nivelul bazei propaedeutice de proiectare într -un curs practic de compoziție formală. Cel de-al treilea nivel de implementare a capacităților de formare a formei principiului de transformare este conectat în această sarcină cu cerința de a construi două lucrări compoziționale, folosind motivul plasticității geometrice și sculpturale în dezvoltarea unui element combinatorial-modular al motivului.Nevoia de a include această cerință în formularea misiunii este dictată de faptul că (așa cum s -a menționat deja) legile dezvoltării plasticității geometrice și sculpturale sunt semnificativ diferite între ele. Aceste diferențe aduc aspecte metodologice fundamental noi la procesul creativ de a găsi o soluție a sarcinii. În primul rând, acest lucru se aplică caracteristicilor proceselor de prognoză și gestionare, realizate în timpul construcției și dezvoltării elementelor unei lucrări compoziționale cu caracteristici plastice calitative diferite, precum și utilizarea diferitelor metode de interpretare figurativă a generalului Motiv din plastic la transformarea unei foi de hârtie. Toate aceste clarificări ar trebui să îi ajute pe elevi să înțeleagă mai profund sensul muncii pe care o efectuează, să se îndepărteze de soluții stereotipice, împrumuturi mecanice opțiuni existente pentru răspuns la sarcina educațională atribuită și să câștige experiența aplicării creative a prinţului

Compoziție formală

Cipe de transformare în formarea artistică și de compunere. În ceea ce privește a doua parte a sarcinii - transformarea planului într -un volum închis, necesită clarificări metodologice suplimentare. Cert este că aici principiul transformării ar trebui să se manifeste „la limita” expresiei formale-compuse a posibilității unei transformări calitative a unei foi de hârtie dreptunghiulare dintr-un plan neutru compozițional într-o formă tridimensională închisă. Din punct de vedere compozițional, această formă poate fi simetrică sau metru de fund, cu plastic sculptural, geometric sau mixt, are un grad diferit de complexitate morfologică, compact sau de dezvoltare spațială. Principalul lucru este să obțineți originalul din punct de vedere al planului, stilistic întreg, plastic armonios și lucrare compozițională expresivă, percepută ca un volum monolitic, umplut financiar. În acest proces, trebuie luată în considerare cerința valorii reciproce a planului și a formei volumetrice, precum și restricțiile tehnologice similare cu misiunea considerată în prima parte. Trebuie subliniat faptul că asimilarea cu succes a temei transformării și implementarea calitativă a lucrărilor practice care îndeplinesc toate cerințele, condițiile și restricțiile de mai sus depinde în mare măsură în funcție de respectarea clară a secvenței etapelor metodologice ale lucrărilor efectuate afară.Trebuie să fie început cu o serie de proceduri de cercetare experimentală bazate pe recepția (sau metoda) a așa-numitei „deformări libere” a unei foi de hârtie. Pentru aceasta, este cea mai potrivită hârtie

subțire și suficient de moale, cum ar fi pizda sau ziarul. Sensul acestei tehnici este că, acționând încet pe hârtie cu mâinile în diverse direcții (zdrobirea, răsucirea, schimbarea etc.) și în diferite stări de pornire (plat, rulat într -o grămadă sau tub, ratat prin degete cu un „șarpe ”, Curățat de acordeon, ventilator, spirală, literă latină„ ”etc.), observă și studiază cu atenție„ comportamentul ”, reacția și acele motive plastice formale care„ spontan ”sunt formate ca urmare a unei varietăți de Puterea influențează asupra acesteia. În această etapă, elevii necesită ingeniozitate, imaginație creativă și observație subtilă pentru a „descifra sensul secret” al modelelor plastice obținute și a prezice potențialul de a le folosi ca bază pentru construirea unui element combinator-modular. Cele mai originale și promițătoare din punctul de vedere al problemei rezolvate sunt înregistrate sub forma unui desen grafic al liniilor principale de formare și a combinațiilor acestora. Aceste schițe joacă rolul unui fel de material „complet” folosit în lucrările ulterioare. Pentru desen grafic, liniile continue (continue) sunt utilizate în desemnarea incizii tehnologice pe partea convexă (facială) a formei și tăieturi punctate pe partea concavă (spate). În a doua etapă, o căutare de schițe este efectuată de o opțiune specifică pentru studiul plastic al elementului combinatorial-modular și structura generală a lucrărilor compoziționale. Ambele puncte ar trebui incluse în lucrare în același timp, deoarece cerința repetabilității de trei ori a elementului orizontal și verticale afectează semnificativ natura structurii sale plastice și, de regulă, necesită includerea în compoziție a relațiilor intermediare

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Introducerea elementelor. Prin urmare, formarea unui element combinatorial-modular ar trebui să fie realizat din centrul unei foi de hârtie cu o suprafață liberă suficientă de-a lungul marginilor, pentru ca procesul organizării compoziționale și plastice a formei elementului să depindă cu adevărat Natura comportamentului zonelor vecine care nu au fost încă incluse în compoziția activă a zonelor și căutarea modalităților de a trece de la element la element.Cu alte cuvinte, cerința de poliviere nu implică o varietate cantitativă de decizii propuse, ci identificarea dialogului obiectiv existent al capacităților de formare a compoziției unei anumite legi, principiu sau mijloc de compoziție formală, care este supusă educației speciale educaționale speciale și dezvoltarea și dezvoltarea în timpul misiunii. Acest lucru permite nu numai să schimbe fundamental orientarea de reglementare a activității compoziționale a studenților, dar contribuie și la o soluție cuprinzătoare la problemele legate de asigurarea unității subiective și obiective, generale și private, scopuri și mijloace, propaedeutică și proiectare în organizație a procesului educațional. În primul rând, datorită cerinței multivarianței, este activată o căutare creativă, care este îndreptată într -o direcție specifică profesională, iar studentul însuși (personalitatea creativă încă eșuată profesional) începe să -și direcționeze toată energia pentru a înțelege corect și obiectiv necesar , și deloc posibil

Compoziție formală

Noe, aleatoriu și nelegiuit din punctul de vedere al obiectivelor și obiectivelor activității sale profesionale. În al doilea rând, în activitatea foarte profesională în sine, nivelul de cultură de proiectare și abilitatea proiectantului este determinat nu de faptul că poate oferi această soluție sau acea posibilă soluție a problemei sau a unui număr dintre ele, ci prin faptul că a avut Metoda optimă necesară pentru un anumit caz soluțiile la situația problemei, ținând cont de toți factorii, cerințele, condițiile și circumstanțele obiective. Cu alte cuvinte, problemele gândirii profesionale ale proiectantului (ca o abilitate

creativă adusă în procesul de soluție practică a problemelor artistice și compozite) implică o viziune holistică a domeniului problematic al activității de proiectare și a corelației acestuia cu un sistem a principiilor metodologice pentru rezolvarea situațiilor de probleme specifice în procesul de formare a diferitelor clase de sisteme artificiale. Această abilitate permite proiectantului să evite deficiențele metodei tradiționale de încercare și eroare, să depășească opțiunile aleatorii pentru rezolvarea problemei și alegerea celei mai acceptabile soluții de proiect din ele.În mod similar, lucrările sunt construite pe sarcina de a transforma planul într -un volum închis. Singura diferență este că căutarea schiței pentru soluția compozițională-plastică a formei volumetrice ar trebui să fie subordonată inițial dorinței nu numai în orice mod de a închide (adică să facă capete cu capetele) suprafața foii inițiale a unei hârtii dreptunghiulare (pătrat, dreptunghi, bandă). Este necesar să se găsească o metodă care să permită acest lucru, fără a încălca planul general compozițional-plastic, ca element organic al dezvoltării sale logice logice. În această privință, lipirea articulațiilor dintre marginile convergente ale lucrării este permisă să facă numai după aprobarea deciziei propuse de către profesor. Toate compozițiile efectuate în materialul pe acest subiect necesită o puritate ridicată și exactitate a performanței tehnice, determinarea corectă a proporțiilor, scara, gradul optim de complexitate a structurii elementelor și activitatea spațială a acestora. Compozițiile de pe transformarea planului în relief sunt prezentate pentru vizualizare într-o formă pre-catendră și introduse (încorporate fără lipire) într-o cutie de carton cu margini volumetrice dure (laturi), care ar trebui să fie de - cm deasupra reliefului .

Compoziție formală

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Compoziție formală

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Compoziție formală

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Compoziție formală

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Compoziție formală

Transformarea avionului în relief și un volum vicios

Compoziție formală

Subiectul

Tectonica structurilor spațiale.

Obiectiv metodologic

Studiul principiilor și mijloacelor de exprimare formal-compus de diferite tipuri de activitate fizică (compresie, întindere, îndoire, răsucire etc.) atunci când formează elemente ale structurilor dezvoltate spațiale. Sarcina educațională și menținerea muncii

Pe baza analizei substanțiale a sensului fizic al diferitelor tipuri de încărcături statice și caracteristicile influenței lor asupra organizării plastice și spațiale a elementelor structurale, pentru a construi trei compoziții voluminoase-spațiale, a căror formă este determinată de Predominanța vizuală a elementelor monolitice, de dimensiuni de cablu sau de coajă și coajă și coajă.Cerințe primare

. Elementele constructive din compoziții trebuie să fie comprimate, întinse sau îndoite. . Formele monolitice sunt imitate sub formă de închisă din hârtie sau carton de volume închise ale configurației necesare; Pentru a construi structuri de cablu, sunt utilizate fire de diferite grosimi și țesut; Inflastic - Datorită utilizării țesăturilor elastice, a filmelor sau a plaselor cu o celulă mică. . Structurile spațiale de volum pot fi montate pe o tabletă de lenjerie, precum și să fie suspendate sau în picioare autonom. . Pentru fabricarea elementelor de tijă și cadru, lemnul, metalul, plasticul pot fi utilizate. Compoziția lucrării

Trei compoziții volumetrice și spațiale de dimensiuni arbitrare, construite sub formă de structuri dezvoltate spațial, cu o predominanță a formelor monolitice, tank-tank sau cochilie și un scurt raport despre materialele analizei încărcărilor statice și metodelor expresiei lor vizuale.

Compoziție formală

Explicații metodice

I)

Explicații la sarcina anterioară, principiul transformării a fost considerat ca o modalitate de transformare a diferitelor componente ale conținutului obiectiv al sistemelor artificiale, adică. Morfologia, structura, funcțiile, proiectarea etc. În lucrările practice privind transformarea planului în relief și volumul vicios, sarcina de a clarifica natura interdependenței materialului, tehnologiei și formei în procesul de formare a formei artistice și compuse, a fost rezolvată, precum și căutarea pentru modalități de a -i armoniza pentru a obține un efect figurat holistic. Acum, elevii trebuie să se cunoască mai complicat în conținutul subiectului lor și mai semnificativ pentru formarea proiectării în proiectare prin relațiile dintre material, proiectare, funcție și modelă materialitatea și semnificația acestor relații pentru proiectant sunt determinate de faptul că materialul , proiectarea, funcția și forma nu constituie doar informațiile de bază și conținutul semantic al oricărui sistem artificial, dar, în același timp, diferă și într -un grad relativ ridicat de independență și independență unul de celălalt.

În special, înseamnă că aceeași funcție poate fi asigurată prin soluții constructive-tehnice complet diferite, iar același design poate fi întruchipat în forme materiale fundamental diferite.Mai mult, este foarte posibil și celălalt raport al acestora, adică. Când același design poate fi utilizat pentru a asigura funcții complet diferite și aceeași formă - este făcută fundamental de modele diferite. Toate acestea oferă motive pentru a spune că materialul, designul, funcția și forma sunt, pe de o parte, pe de o parte, prin componente uniforme și indisolubile ale conținutului obiectiv al oricărui sistem artificial, iar pe de altă parte, forme specifice ale specifice de forme specifice de Relația lor se distinge printr -un grad ridicat de ambiguitate, variabilitate și variabilitate. Întrucât formele acestor relații nu sunt dictate de interdependența rigidă a componentelor conținutului subiectului în sine și automat nu rezultă de la niciun factor formativ obiectiv general și constant pentru ei, atunci în procesul de formare a unui sistem artificial, toate Tipuri de inconsecvențe, disonanțe, conflicte și contradicții, conflicte, pot apărea între ele, ceea ce inevitabil duc la o încălcare a integrității compoziționale a subiectului, a dizarmoniei și a eclecticismului caracteristicilor sale figurative. Eliminarea acestor contradicții și consecințele lor este una dintre sarcinile profesionale ale formării formei artistice și compuse în proiectare, iar pentru rezolvarea acesteia, există diverse abordări, metode și mijloace. Conform uneia dintre cele mai răspândite în practica de proiectare și abordările descrise în literatura specială, proiectantul oferă o gamă foarte largă de diverse tehnici și mijloace ale așa-numitei armonizări, permițând să aducă gradul necesar de integritate vizuală la sub rezerva și asigurați unitatea compoziției sale

Tectonica structurilor spațiale. Caracteristici. În același timp, procesul de armonizare în sine este realizat sub formă de proceduri de depunere pur externă, artificială, „violentă” a formei, structurii sau funcției sau funcției reciproc sau a unei scheme formale de compoziție acceptată anterior. Ca o astfel de schemă, de regulă, se recomandă utilizarea diferitelor stereotipuri figurative, asociații senzoriale, analogii bioonice, precum și principiile de simetrie, contrast, dinamizare, proporție, stilizare, combinatorice etc.Fără a elimina semnificația practică și eficacitatea acestor recomandări pentru anumite cazuri de rezolvare a problemelor compuse în proiectare, studenții ar trebui să indice limitarea lor evidentă, unilateralitatea și mecanismul evident în ceea ce privește nu numai participarea creativă a proiectantului în implementarea lor, ci și de la Punctul de vedere al utilizării unor astfel de recomandări pentru formarea profesională în domeniul modelării artistice și compuse. Într -adevăr, aici, chiar și în chiar conceptul de armonizare (ca, într -adevăr, un concept înrudit de estetizare), există o nuanță de ceva secundar, superficial, care nu este inerent structurii interne a obiectului și a caracteristicilor vizuale care anterior nu au fost în concordanță unul cu celălalt în el. Mai mult decât atât, fiind, în esență, o varietate a metodei de simulare și asimilare, o astfel de abordare în anumite condiții poate fi un obstacol serios în ceea ce privește expresia figurativă a adevăratei esențe și unicitatea substanțială a obiectului și duc involuntar la separarea formei Din conținut, formalism estetic (schematism) sau fals decorativism. Istoria practicii artistice și compuse în domeniul arhitecturii, tehnologiei și designului cunoaște o mulțime de exemple. Acestea sunt mașinile lui Nartov, ale căror formă nu este dictată de propria esență tehnică, ci de canoanele arhitecturii clasice și de clădirile de cărămidă sub formă de temple antice construite din blocuri de piatră și candelabre din plastic moderne care imită cristal și turnare artistică a metalelor necolerate și a echipamentelor electronice în funcționalismul rațional, „steril”, la reci raționale, și multe altele. O analiză a unor astfel de exemple ar trebui să le arate elevilor că metodele, tehnicile și mijloacele de armonizare a relațiilor dintre material, proiectare, funcție și formă a subiectului nu ar trebui, în niciun caz să fie absolute și utilizate orb în procesul de formare artificială a sistemelor artificiale. Cel mai

corect utilizat în mod corespunzător ca principii inițiale ale modelării, dar pentru ajustarea vizuală a anumitor proprietăți și semne ale formei obiective.A doua abordare este fundamental diferită de cele de mai sus, care se bazează pe principiul formării naturale a armoniei subiectului direct în procesul de formare a formei artistice și compuse secvențiale-organice, când relația dintre material, structură, Funcția și forma sunt determinate de legile tectonicelor. În teoria compoziției, categoria tectonicii este considerată pe bună dreptate ca una dintre cele centrale și mai semnificative din punctul de vedere al legilor construcției artistice și compuse

Compoziție formală

Formele de subiect în domeniul arhitecturii și designului, unde materialul, designul și funcția joacă rolul dominant în procesul de modelare. Cu toate acestea, în același timp, tectonica este definită în mod tradițional ca o reflecție vizibilă sub forma „lucrării” proiectării și organizării materialului sau ca „sinceritatea” formei în raport cu structura și materialul. Aici, „lucrarea” designului este înțeleasă ca totalitatea tensiunilor sale interne care apar sub influența tuturor tipurilor de forțe fizice și încărcături mecanice în conformitate cu legile gravitației, staticii, dinamica, rezistența materialelor etc. Înțelegerea estetică și expresia vizuală a acestor tensiuni în natura structurii de volum-plastice a elementelor structurale și a relațiilor lor structurale spațiale-principala tijă semantică de înțelegere a expresivității tectonice în teoria arhitecturii și în unele concepte moderne ale compoziției în proiecta. De obicei, ca un exemplu clasic de expresivitate tectonică în arhitectură, este dată o coloană antică, care are „entuzia” astfel -numită sub forma unei mici îngroșări netede, atingând valoarea maximă de aproximativ / din înălțimea sa de la înălțimea sa de la Baza, adică. Este în locul în care cea mai mare sarcină axială verticală acționează pe corpul coloanei. În același timp, se subliniază că această formă a coloanei nu a apărut ca urmare a unor calcule matematice stricte (la acea vreme nu existau încă), și anume, datorită propunerii măsurilor dezvoltate în mod arbitrar, armoniei, tectoniei Expresivitate la arhitecții antici. Cu toate acestea, deși o astfel de înțelegere a tectonicii reflectă cele mai generale caracteristici ale acesteia, încă nu epuizează toată completarea substanțială, esența de formare a formei și semnificația metodologică a formei și semnificația metodologică în activitatea unui designer modern.Cert este că, dacă tectonica, ca principiu al organizării unei forme a subiectului, s -ar limita numai la expresia externă a forțelor mecanice interne și a încărcărilor din structura materială, dacă rolul său a fost redus doar la conceptele de „sinceritate”, veridicitatea a formei în raport cu materialul și structura, atunci nu aș fi câștigat niciodată o semnificație artistică și estetică atât de ridicată și statut categoric în teoria și practica creativității compoziționale atât în domeniul arhitecturii, cât și în design. Materialele de studii ale sistemelor tectonice ale arhitecturii antice egiptene, antice și gotice convinge că principiile expresivității tectonice (legate de funcțiile tehnice, de lucru ale elementelor structurale ale structurilor arhitecturale) sunt în dependență cauzală de socio-culturale, viziuni mondiale, spirituale, ideologice, atitudini estetice și are nevoie de timpul tău. Deci, de exemplu, masivitatea, severitatea, monolitul formelor de arhitectură egipteană au afirmat inviolabilitatea Ordinului Mondial cu Faraonul a urcat în vârful piramidei piraone și prescurtat la nesemnificația fundației sale, deprimată și înnebunită de o simplă simplă persoană. Sistemul de arhitectură tectonică antică cu harul și armonia formelor, imaginile afuxente de viață și bogăția de plasticitate „cântă imnul” frumuseții și puterii minții unei persoane avertizate, geniul său creativ și uman,

Tectonica structurilor spațiale. Aranjamentul de viață democratic, unde zeii înșiși sunt asemănători cu omul. Sistemul tectonic gotic cu principiile sale de formare de bază-Arcul ardent, aspirația tuturor elementelor în sus, în sus, dematerializate vizual ale clădirii, datorită dantelelor din dantelă a decorului de piatră, a reflectat misticismul ideologiei bisericești-catolice, subliniind măreția măreții Regatul cerurilor și incomprehensibilitatea, incomprehensibilitatea voinței divine și împreună cu aceasta este nesemnificația și apărarea existenței pământești a unui om păcătos. Aceleași tipare sunt urmărite în numeroase exemple preluate din practica formării tectonice în domeniul proiectării și asociate cu fenomene precum modern, eclectism, funcționalism, constructivism etc.Atunci când explicați materialul de mai sus, este important ca studenții să le arate elevilor o legătură strânsă a principiului formei de formă tectonică cu conținutul categoriei de proporționalitate. O înțelegere profundă a acestei relații îi va ajuta pe elevi să înțeleagă mecanismele reale și tiparele de generare de unitate și armonie între măsura obiectului (conținut material, constructiv, funcțional-tehnic, structural-morfologic) și măsura umană (viziunea sa asupra lumii , nevoile socio-culturale, abilități creative, abilități creative, idealuri estetice, orientări de valoare etc.) într-o formă obiectivă specifică. Semnificația înțelegerii „lucrării” acestor mecanisme este aceea că originile reale și cauzele inconsecvenței și variabilității istorice nu numai a criteriilor de evaluare a armoniei sunt ascunse în ele, dar și idei despre metode și mijloace specifice ale sale artistice și compoziționale ale sale întruchipare în structura conținutului subiectului unui anumit sistem artificial, într -un timp istoric specific. Faptul că, de exemplu, în sistemul de ordine antică sau în funcționalismul modern, găsim fundamental diferite principii tectonice ale construirii formei subiectului, indică faptul că rădăcinile acestor schimbări ar trebui căutate în viața publică în sine, în toată bogăția sa Manifestări specifice și nu în care -Lib de circumstanțe externe și aleatorii. Conceptele de măsură umană și măsurile subiectului direcționează cu exactitate atenția acestor schimbări în domeniul viziunii asupra lumii, ideologia, arta, știința, tehnologia, tehnologia de producție etc., care în cele din urmă își găsesc întruchiparea integrală sub forma unui subiect real la diferite niveluri de organizare a conținutului său. Atunci când se iau în considerare principiul formării tectonice din punctul de vedere al conținutului categoriei de proporționalitate, precum și conceptele măsurii subiectului și măsurii omului, elevii au posibilitatea de a distinge clar între sistemul artificial (adică în Material, proiectare, funcție și formă) Există trei niveluri de organizare: compoziție artistică, inginerie-tehnică și socio-culturală. Relația acestor niveluri de organizare cu elemente de conținut obiectiv poate fi demonstrată în mod clar în cea mai simplă schemă structurală.Analiza conținutului componentelor acestei scheme și a relațiilor lor semantice ne permite să atragem atenția elevilor asupra unui număr de momente și caracteristici semnificative ale formării formei tectonice în termeni de probleme de armonie a materialului, structurii, funcției și formei.

Compoziție formală

Niveluri

organizații

Forma de subiect

Valorile elementelor conținutului obiectului

material

proiecta

funcție

forma

. Artistic și compozit

emoțional

Compozițional

figurativ

artistic

. Inginerie și tehnică

fizic

Tehnic

Utilitate

Inginerie

. Socio-cultural

valoare

semantic

estetic

simbolic

. În primul rând, trebuie menționat că nivelul de organizare socio-culturală a formularului de subiect este inclus în această schemă doar pentru a asigura completitudinea și completitatea logică și nu pentru a fi luate în considerare detaliat în contextul problemelor practice cursul compoziției formale. În conținutul său, este direct legat de formarea formei, ci de a semnifica și își dobândește pe deplin semnificația în faptele de proiectare reală, cu metode și instrumente speciale pentru acest lucru. Cu toate acestea, atunci când analizăm schema, poate fi foarte utilă pentru a explica forma specifică a dependenței relațiilor armonice între măsura obiectului și măsura persoanei, care este cea mai dinamică, variabilă, istoric tranzitorie și în principal subiectivă și este determinată în principal Prin nivelul de dezvoltare a culturii de proiect și a creativității individuale, abilitățile proiectantului, arhitectului sau artistului ca subiecte ale activității de formare. Formarea studenților unui sistem holistic de viziune profesională, abilități, cunoștințe, abilități și abilități, precum și dezvoltarea unui sentiment de măsură compozițională, armonie, expresivitate, material, tehnologie, plastic etc. Este precis și vizează completarea conținutului specific al elementelor formei subiect la nivelul organizației sale socio-culturale. Atunci când stăpânește principiile modelării tectonice în cursul unei compoziții formale, acest nivel este inclus în activitatea studenților sub forma unui criteriu general de evaluare estetică

Tectonica structurilor spațiale.Structura armonioasă a formei obiect la primele două niveluri ale organizației sale. . Dacă evaluăm sensul armoniei și proporționalității pentru primele două niveluri de organizare a elementelor

conținutului obiectiv, pe baza analizei schemei structurale, putem concluziona că absența sau încălcarea semnificativă a armoniei la primul nivel al nivelului Organizarea formei subiectului duce la pierderea integrității figurative și a artistic și compunerea expresivității, și a celei de-a doua la scăderea sau pierderea completă a „performanței” utilitare și tehnice a subiectului și, prin urmare, la imposibilitatea utilării sale existență. Principiul formării tectonice a formei subiect ar trebui să asigure astfel realizarea armoniei și proporționalității nu numai între elementele conținutului obiectiv, ci și între nivelurile de organizare a formei obiective, determinând astfel unitatea frumuseții și beneficiilor sale. Tocmai unitatea, a cărei armonie internă este o condiție necesară atât pentru proporționalitatea structurii compoziționale și tehnice a obiectului, cât și pentru existența deplină și funcționarea sa ca sistem holistic. . Întrucât principiul formării tectonice în această schemă structurală acoperă toate cele trei niveluri de organizare a formei subiect, în conformitate cu specificul acestora, trei principii ale expresivității tectonice ar trebui să fie clar distinse, și anume, tonic, tectonic și arhitectonic. Principiul tonic al expresivității (din tensiunea tonosului grecesc, stresul) se bazează pe legile psihologiei percepției și este asociat cu alocarea și accentul vizual al proprietăților și semnelor esențiale ale subiect formă artistică și compozițională. Principiul tectonic al expresivității se bazează pe legile structurii fizice a subiectului și este asociat cu alocarea și accentul stresurilor de putere dominantă pentru a organiza o organizare armonioasă a formei sale de inginerie și tehnică. Principiul arhitectonic al expresivității se bazează pe legile interacțiunii dintre principiile materiale, tehnice și artistice în domeniul artelor obiective și este asociat cu alocarea și accentul vizual în forma materială și artistică a subiectului anumitor socio-culturale Valori și semnificații cu scopul organizării armonioase a relațiilor în sistemul „Societatea-subiect de miercuri”.Deoarece toate aceste definiții se bazează pe conceptul de stres, accent, accent, esența celor trei principii ale expresivității tectonice poate fi în general definită ca o creație intenționată și o expresie vizuală a „stresurilor” emoționale, fizice și semantice în conținutul conținutului Forma obiectivă, în funcție de nivelurile și obiectivele organizației sale. În general, analiza teoretică a întregului complex de probleme speciale legate de conceptul de tectonică și discutat mai sus, pe lângă subiectul corespunzător al cursului de lectură al compoziției formale, ar trebui să aprofundeze înțelegerea elevilor că principiul modelării tectonice este principalul factor de formare a sistemului în organizarea armonioasă a formei subiect. Prin urmare, acele caracteristici care sunt date în dicționare explicative termenii „tectonici”, „tectonice”: structura (ca acțiune) îi pot fi atribuite; Arta de construcție; creativ. Acest lucru vă permite să utilizați cu

Compoziție formală

Marele succes al tectonicii, nu numai ca o categorie evaluativă de compoziție, ci și ca un proces special, datorită căruia armonia, proporționalitatea, armonia, integritatea sistematică, expresivitatea artificială a unui sistem artificial apar ca rezultat natural și logic al interacțiunii a materialului, proiectării, funcției și formei pe diferite niveluri de organizare a conținutului obiectiv. Procesul acestei interacțiuni se distinge de proiectantul esențial pentru activitatea proiectantului, care sunt direct legate de metodologia implementării practice a principiului formei tectonice. În primul rând, în conformitate cu principiul metodologic deja cunoscut în cursul compoziției formale, „Realizarea de a simți (organizarea)” ”procesul de interacțiune între elementele conținutului obiectiv se desfășoară sincron în domeniul gândirii logice a proiectantului și în domeniul reprezentărilor sale figurative, completând formarea unui model figurat integral al rezultatului final al acestei interacțiuni. Deoarece interacțiunea materialului, proiectării, funcției și formei se realizează la nivelul ideal, informația existenței acestora, gradul de armonie al modelului figurativ rezultat va depinde

complet de severitatea construcțiilor logice și de respectarea lor cu legile obiective de tectonică, adică.Unul dintre principiile importante ale organizării procesului educațional pe practică, cursul elementelor de bază ale compoziției formale este aplicarea formelor eficiente de monitorizare a intensității dezvoltării abilităților, abilităților și abilităților profesionale ale viitorilor designeri. Întrucât vorbim despre dezvoltarea abilităților creative, evident, eficacitatea acestor forme ar trebui să depindă direct de cât de mult permit studenților să dezvolte capacitatea de a efectua autocontrolul și respectul de sine al propriului lor avansare pe calea către orice etapă în procesul de lucru, în orice etapă particulară a acestei mișcări. După cum a arătat practica, cea mai eficientă formă (și fundație) a acestui tip de control și evaluare este utilizarea unei matrice speciale a schemei în lucrare, cu conținutul, structura și funcțiile cărora elevii fac cunoștință în clase pe curs „Teoria și metodologia proiectării" în secțiunea cercetării de proiectare a metodelor pre-design. Prezența unei clasificări stricte în matricea schemei a celor mai semnificative pentru formarea de formă artistică și compozită a rubricilor („imagine vizuală" și „imagine a acțiunii"), fiecare fiind împărțită în trei strâns interconectate în termeni de conținut semantic (dar diferit sub forma de prezentare a materialului) proprietăți, analogi în funcție de proprietăți, înseamnă, în secvență logică strictă (de la general - la privat) și semnificație funcțională (de la principalul lucru - la secundar), construiți Toate materialele teoretice într -un sistem integral, în conformitate cu legile psihologiei percepției vizuale într -un fel de „portret teoretic al„ lucrărilor compoziționale viitoare pe un subiect specific. În același timp, materialul din fiecare coloană specificată este sistematizat pe baza principalelor categorii de compoziție formală situată în ordinea ierarhică (prin gradul de semnificație): natura calitativă (măsură), gradul de complexitate (calitativ și cantitativ), scară și scară, structură volumetrică-spațială, plastic, culoare, textură, ton etc. Utilizarea schemei-matrice în lucrul la sarcini compoziționale îi obligă pe elevi să se remedieze în conceptual-logic și colibă

O formă pre-persoană a tuturor celor mai semnificative etape ale procesului creativ și, astfel, de la începutul procesului de formare profesională (adică chiar la nivelul dezvoltării disciplinelor propaedeutice) pentru a stăpâni activ metodologia de proiectare.Din gândirea „tectonică" a proiectantului (prin analogie cu gândirea economică, gândirea de mediu etc.) ca capacitatea sa de a efectua sinteza organică a figurativă, logică și tehnică în procesul de experiment mental. În al doilea rând, interacțiunea elementelor conținutului obiectiv în timpul formării unui model figurat se desfășoară sub formă de schimbări diverse și interdependente în conținutul materialului, proiectării, funcției și formei care vizează realizarea reciprocă, valoarea concretă și reciprocă reciprocă bazată pe Principiul formării formei tectonice. Toate aceste modificări, transformări și transformări ale materialului, proiectării, funcțiilor și formelor, modelele de designer figurat, folosind metoda de transformare, care a fost descrisă în detaliu în explicația metodologică pentru sarcina anterioară pe subiectul „Transformarea planului în Relief și volum închis ". În al treilea rând, acele ambiguitate și polivarianță a relațiilor dintre material, proiectare, funcție și formă, care au fost menționate chiar de la începutul explicațiilor metodologice pentru această sarcină și care au stat la baza cauzelor diferitelor contradicții în formă obiectivă și au încălcat armonia ei, se transformă cu cele A doua abordare a formării în terenul fertil pentru creativitatea proiectantului atunci când modelați imaginea rezultatului final și întruchiparea acestuia într -o formă de subiect specifică. Multiplicitatea opțiunilor posibile pentru relația dintre material, proiectare, funcție și formă creează un câmp informațional extins pentru a căuta cea mai optimă

opțiune pentru interpretarea lor armonioasă, adică. Bazat în fiecare caz de la nivelul dominant de organizare a formei subiect. Astfel, rezumând cele de mai sus, putem concluziona că principiul formei tectonice, care vizează realizarea armoniei și proporționalității în relațiile elementelor conținutului obiectiv, este metodele: modelarea figurativă a proceselor de scopuri de sistem ale interacțiunii lor reale, transformări reciproce și Selectarea opțiunilor optime. Revenind la problema a două abordări pentru rezolvarea problemelor de armonie

Tectonica structurilor spațiale. Relațiile dintre materialul, proiectarea, funcția și forma, vedem clar că „mijloacele de armonizare" menționate mai sus nu pot servi decât instrumente auxiliare pentru a elimina inconsistențele, conflictele și contradicțiile compoziționale doar în raport cu caracteristicile formei chiar subiectului și nu conținutul său intern.Această abordare a fost generată de practica istorică a dezmembrării înguste profesionale a procesului de dezvoltare a proiectării formelor subiectului, atunci când proiectantul a fost inclus în ea doar în ultima etapă pentru „armonizare" și „estetizare" a produsului care este deja pregătit tehnic pentru producție. În cele din urmă, această abordare s -a transformat într -o direcție independentă a activității creative a proiectanților, care a fost numită „Stayling". După cum am menționat mai sus, esența celei de-a doua abordări este aceea că metodele și principiile formării formei tectonice au ca scop prevenirea acestui tip de conflicte și contradicții în chiar sursă, începutul procesului de generare a formei subiect, inclusiv socio- Niveluri culturale, de inginerie și artistice și compoziționale ale organizațiilor sale în ansamblu, adică. Ca un sistem unificat de procese de interacțiune a formării obiectivelor, radiației și modelării sensului. Pentru proiectant, o astfel de abordare a armonizării devine cu adevărat creativă, deoarece implică o formă activă a participării sale la transformarea directă, transformarea, transformarea, transformarea, „remelling" un anumit conținut în entitatea sa corespunzătoare. Din aceasta devine clar de ce armonia formei obiective este determinată prin atitudinea sa față de propriul conținut intern cu ajutorul unor astfel de caracteristici compoziționale precum proporționalitate, integritate, imagini, informație, expresivitate etc. În același timp, ambiguitatea elementelor conținutului obiectiv și nivelurilor de organizare a formei subiect determină o anumită îngustare a înțelegerii tectonicii ca „sinceritate" și veridicitatea formei în raport cu materialul și designul. Dacă apelați la metafore de acest fel, atunci este potrivit să vorbiți despre sinceritatea designerului însuși ca „spumant", luminozitate, expresivitate, severitate, capacitatea gândirii sale figurativ Se poate naște o formă obiectivă în toată bogăția conținutului său intern. Desigur, toate aceste caracteristici sunt pe deplin aplicabile numai activității unui designer profesionist ca maestru matur. În ceea ce privește studenții primilor ani de formare, este tocmai să cunoaștem o astfel de abordare a organizării artistice și compuse a formei subiectului, care este tocmai sarcina practică reală, în care principiul formării tectonice și metodele de implementare este stăpânit la nivelul sarcinilor propaedeutice ale compoziției formale.Din formularea misiunii, ar trebui să fie clar că doar primele două niveluri de organizare a formei subiect sunt incluse activ în lucrare: artistic, compozit și inginerie-tehnică. Al treilea nivel, după cum s -a menționat anterior, este implicat aici ca criterii estetice generale pentru evaluarea „tensiunii semantice" a soluției compoziționale. Mai mult, funcția utilitară este exclusă de la al doilea nivel, iar proiectarea tehnică dobândește sensul structurii semantice a formei obiect. Toate aceste modificări cauzate de specificul obiectivelor educaționale ale misiunii trebuie luate în considerare la determinarea conținutului materialului, proiectării, funcției și formei incluse în lucrarea inclusă în lucrare, precum și principiile necesare ale expresivității tectonice . Metodologia lucrărilor practice privind crearea de lucrări compoziționale este construită astfel încât elevii să aibă ocazia la început

Compoziție formală

Să experimenteze cu o formă dinamică și să observi procesul direct al educației sale naturale sub influența diverselor eforturi fizice. Prin urmare, după ce a efectuat o analiză teoretică a subiectului bazat pe o schemă-matrice și un material vizual special selectat (ilustrații, fotografii, diapozitive, materiale ale fondului metodologic al departamentului în practica de vară, pe subiecte „Expresia vizuală a proprietăților fizice din materialul „,„ Imaginea tehnologiei ", etc.) studenții în primul rând, lucrează la compoziție cu forme de coajă și coajă și loc. Utilizarea materialelor elastice (zdrențe de cauciuc subțire din baloane sau sonde meteorologice, un țesut tricotat sau din nylon, plasă moale fin, etc.) și cadru de sârmă (intern sau extern cu vergeturi din fire) vă permite să extindeți semnificativ semnificativ Gama de forme de formă sub formă în procesul de căutări experimentale și, cel mai important, este realist să observăm cele mai mici modificări ale naturii formei, plasticității, proporțiilor, dimensiunilor în funcție de schimbările încărcărilor, orientarea lor, Caracterul, intensitatea în elementele și structura formei obiective și controlează subtil măsura expresiei și proporționalitatea armonioasă a relațiilor dintre relațiile dintre material, proiectare, funcție și formă.Principiul formării formei tectonice este realizat în cea mai obiectivă și naturală formă pentru aceasta. Scrierea, așa cum a fost, automat, acele forțe și stresuri care sunt inițiate de acțiunile studentului, așa cum a fost, în conformitate cu proprietățile materialului și cu caracteristicile structurii spațiale, sunt construite, create, născute, Formați plasticitatea specifică a formei, proporțională și armonioasă internă cu conținutul lor. Această etapă a muncii este extrem de importantă pentru executarea cu succes a celorlalte două compoziții care necesită o mare tensiune creativă a gândirii figurative a studenților, deoarece munca este inclusă în lucrarea mai puțin plastică, material „mose" în manifestările lor. If a certain fraction of suppleness, reactivity in the visual "behavior of the elements under the influence of loads and the compositional task mainly consists in establishing a quantitative measure in the ratio of the elements and their correspondence in the value of these loads based on the Principiile expresivității tectonice, apoi lucrul cu ele pentru a lucra cu forme monolitice în a treia compoziție par a fi deosebit de complicate. Aici, este pe deplin necesar să se utilizeze toate cele trei metode de formă tectonică și, în primul rând, metoda de modelare figurativă ca bază a unui experiment mental. O anumită asistență în acest sens poate fi oferită o căutare grafică pentru opțiuni de schiță, dar nu este echivalent cu lucrul la fiecare dintre cele trei compoziții. Dacă în primul subiect, schița grafică este limitată doar de obiectivele căutării unei idei compoziționale compoziționale, iar restul lucrării are sens doar pentru „în material live", „în natură", atunci al treilea subiect necesită un subiect necesită Cel mai amănunțit, studiul minuțios, exact sub forma unei imagini grafice, deoarece pe etapele performanței compoziției în material solid, de regulă, nu pot fi făcute modificări semnificative interconectate la material, proiectare, funcție și formă în același lucru timp. Lucrările la a treia compoziție diferă prin faptul că toate elementele sale de proiectare (purtând, inconsistente, auxiliare) ar trebui create în același mod ca și coloana antică menționată anterior, adică. Inventat, fabricat și încorporat în structura compozițională generală, fără a încălca principiul său general de modelare tectonică.

Tectonica structurilor spațiale.

Compoziție formală

Tectonica structurilor spațiale.

Compoziție formală

Subiectul

Organizarea spațiului funcțional.

Obiectiv metodologic

Studiul caracteristicilor formării diferitelor tipuri de spațiu funcțional și dezvoltarea practică a principiilor și mijloacelor de exprimare a lor formal-compus într-o organizare holistică artistică și în formă a structurii voluminoase și spațiale a unei forme obiective complexe. Sarcina educațională și menținerea muncii

Utilizarea materialelor din analiza aspectelor de activitate a sistemului ale sistemelor artificiale ale sistemelor artificiale, precum și diverse în scară, complexitate, configurație, plastic, dimensiune, proporții etc. Forme volumetrice, pentru a construi două compoziții voluminoase și spațiale, reflectând figurat specificul organizării structurale și funcționale a spațiului arhitectural și subiect. Cerințe generale

. Lucrările practice asupra compozițiilor este precedată de o analiză minuțioasă a tuturor problemelor legate de formarea sensului conceptelor de „structură volumetrică și spațială”, „spațiu funcțional”, „activitate de transformare a subiectului”, „spațiu arhitectural și obiectiv” , iar rezultatele sale sunt înregistrate într-un scurt raport textual textual în conformitate cu structura schemei-matrice. . Dezvoltarea soluțiilor compoziționale se realizează sub formă de căutare și schițe grafice (tipuri generale, proiecții, fragmente, detalii etc.), precum și sub formă de prototip volumetric pe o scară condițională și material. . Compozițiile ar trebui să exprime principiile generale ale organizării diferitelor tipuri de spațiu funcțional și să nu imite formele oricăror obiecte reale de arhitectură sau design (oraș, pătrat, stradă sau mașină, instrument etc.). . Toate elementele volumetrice din compoziții sunt realizate doar din hârtie sau carton subțire folosind tehnologie arbitrară (model întreg, set de elemente, transformare, lipire etc.). În compoziția cu spațiul arhitectural, elementele volumetrice sunt atașate la tableta de votare, iar cu obiectul-sunt combinate într-o formă voluminoasă unificată plastic dezvoltată. Compoziția lucrării

Două compoziții volumetrice și spațiale de dimensiuni arbitrare, confecționate din hârtie sau carton subțire fără utilizarea culorii și tonului, precum și materiale de analiză teoretică a temei și a schițelor de căutare în grafică alb -negru.

. Compoziție formală

Compoziție formală

Explicații metodice

Experiența mai diversă a muncii creative, elevii câștigă în implementarea sarcinilor practice în cursul compoziției formale și a descoperit mai clar legătura profundă a acestei lucrări cu rezolvarea sarcinilor de a atinge proporționalitatea și armonia relațiilor măsurii și măsurii a unei persoane, cu atât rolul mai semnificativ al unei abordări de activitate a sistemului devine semnificativ și dezvoltarea materialelor educaționale. Acest lucru se datorează două motive. În primul rând, cu cât cursul practic al compoziției formale se apropie de finalizarea logică și atingerea obiectivelor educaționale cu care se confruntă, cu atât conținutul mai capabil și mai complex al materialului elaborat și cu atât acest material este legat de metodologia proiectării. Acest material include de fapt (deși într -o formă special transformată, formalizată) toate cele mai importante

aspecte și factori de formare în proiectare și, prin urmare, fără proiectarea inerentă ca o metodologie sistemică întreagă, este aproape imposibil să conducă la un „numitor comun”, Sau, mai degrabă, la această formă de integritate, care ar trebui să le acopere cu calitatea generală a armoniei, proporționalității și ordinii. Mai mult decât atât, trebuie subliniat (și acest lucru este deosebit de important pentru activitatea de proiectare ulterioară a studenților) că metodologia sistemică menționată în sine este universală pentru activitatea umană și, prin urmare, este la fel de semnificativă pentru orice tip de holistic (organizațional, semantic, funcțional, constructiv, Tehnologic, figurativ, stilistic etc.) și nu doar artistic și compozit. În al doilea rând, toate aceste niveluri de integritate (și, în special, integritatea artistică și compusă a formei obiective) sunt create și nu există de la sine și nu de dragul ei înșiși, ci doar pentru a crește eficacitatea funcționării subiectului în sistemul de viață umană. Abordarea activității sistemului este tocmai motivul pentru care este baza metodologiei de proiectare profesională, care vă permite să stabiliți o măsură specifică a integrității sistemice a obiectului, proporționalitatea tuturor componentelor formei subiect, pe baza criteriilor respectarea strictă a gradului uman.În același timp, măsura persoanei în sine este determinată nu de un fel de principiu abstract, ci rezultă din punct de vedere organic din esența creativă și spirituală, care se transformă subiectului, a proceselor vieții unor oameni specifici, nevoilor și abilităților lor, ceea ce îl asigură Conexiune strânsă cu sensul specific și conținutul diferitelor forme ale acestei activități: Muncă: Muncă: Muncă, Cunoștințe, Management, Comunicare, Instruire, Creativitate, Recreere etc. De fapt, varietatea și bogăția formelor obiective apar de aici, pe care le observăm în lumea sistemelor artificiale ca un habitat combinat al unei persoane moderne și a cărei armonie este construită nu pe subordonarea sa externă și artificială pentru o anumită idee abstractă a „Formarea formei totale”, dar pe proporționalitatea specifică a internă, esențială, caracteristicile măsurii subiectului și măsurii omului în contextul general al variabilei din punct de vedere istoric și a diferitelor forme de activitate umană. Absolutizarea este aceeași

Organizarea spațiului funcțional. Oricare dintre ele în procesul de formare și distribuirea acesteia către toate formele de subiect, fără a ține cont de caracteristicile individuale ale funcționării lor în sistemul de viață umană, duce doar la) caracteristicile individuale ale funcționării lor în sistemul de viață umană Astfel de fenomene în proiectare ca funcționalism, constructivism, decorativism, formalism estetic etc. Din punctul de vedere al abordării sistemului-activitate, principiul mișcării de la general la particular, de la esență la fenomen, de la abstract la unul specific (care a fost stabilit la baza construirii unui curs practic de compoziție formală) permite noi să luăm în considerare proporționalitatea extrem de specific, adică ca un caz special. Manifestări ale unei categorii comune de măsuri, ca o formă specifică de interacțiune între măsura și măsura unei persoane în conținutul sistemului artificial și reflectarea artistică și compusă a caracteristicilor acestui conținut în organizarea unei forme obiective specifice. Toate aceste raționamente cu privire la locul și rolul abordării sistemului-activitate în rezolvarea problemelor formării formei subiectului în proiectare ar trebui să îi ajute pe elevi să înțeleagă profund specificul înțelegerii profesionale a sensului de formare a formei și a capacităților expresive ale unei astfel de categorii extrem de importante de Compoziție formală, ca structură-spațială volum.Din păcate, atât în teorie, cât și în practica creativității artistice și compozite în domeniul proiectării, această categorie a suferit aceeași soartă ca și categoria tectonicii-este considerată în principal din punctul de vedere al abordărilor tradiționale ale compoziției ca procesul de „armonizare”, „estetizare” a obiectelor obiective forme cu toate arsenalul metodelor și instrumentelor deja cunoscute de noi destinate acestor scopuri. În același timp, nu este o coincidență faptul că conceptele de „volum”, „spațiu”, „structură”, întrucât constituie baza terminologică a categoriei

structurii volumetrice și spațiale, sunt umplute cu un sens fizic foarte specific al trei geometrice -Dimensionalitate, staticitate, autonomie, echivalență vizuală. Din punctul de vedere al caracteristicilor organizării artistice și de compunere a volumului, spațiului și relațiilor lor (structuri), de regulă, diferența este indicată că volumul are calitatea plinătății materiale, „impenetrarea” vizuală și Spațiul este goluri și goluri formate prin diferite locații ale volumului în raport cu celălalt sau o combinație de elemente ale structurii interne a formei volumetrice. Cu toate acestea, restul caracteristicilor (configurația, proporțiile, plasticul, simetria, contrastul etc.) sunt inerente lor în egală măsură, fără diferențe semnificative și, prin urmare, din punctul de vedere al metodelor și mijloacelor de organizare artistică și compozițională, volum Și spațiul nu este diferit de un prieten de prieten, sunt aproape egali, rulosi, echivalent. Motivele care au determinat o astfel de înțelegere restrânsă a esenței volumului și a spațiului în compoziție și a statutului de formare a categoriei de structură volumetrică și spațială în proiectare sunt aceleași care au fost considerate în explicații metodologice pentru alocarea pe tectonică. Întrucât o astfel de înțelegere superficială, mecanicistă, a sensului care formează forma din categoria structurii volumetrice și spațiale este caracteristică majorității studenților, profesorul ar trebui să se bazeze pe explicația sensului științific și teoretic al conceptelor de „volum”, „spațial ”, Precum și semnificația metodologică a categoriei de structură volumetrică și spațială pentru pro-

Compoziție formală

Procesul de formare a formei artistice și compozite și rolul său specific în sistemul general al principiilor metodologice ale faptelor de proiectare în general.Înțelegerea științifică și teoretică a conceptului de „spațiu” a trecut un mod complex de evoluție istorică din ideile lui Euclid despre omogenitate, nesfârșit și mobilitatea internă a spațiului, teoria coordonatelor ortogonale ale Descartes, opiniile „proasististe” ale lui gânditorii relasansani, ideile multidimensionalității spațiului în geometria lui Riman și Hilbert, conceptul de unitate al timpului și conceptul de unitate al timpului și conceptele unității timpului și spațiilor în teoria relativității a lui Einstein și a interpretărilor moderne ale sistemului de spațiu ca sumă a evenimentelor din lumea realității obiective, precum și într -un mediu material și organizat spiritual al vieții umane. Deoarece „suma evenimentelor” este înțeleasă ca co-ființă, coexistența tuturor tipurilor de sisteme, elemente, corpuri, mase, volume, procese, fenomene, relații, relații, domenii, forță, energie etc., atunci dinamica dinamică Echilibrul mișcării lor integrale și reprezintă câmpul spațial total ca energie concentrată de diferite naturi calitative, gradul de complexitate, intensitate, concentrare, orientare, scară etc. În acest câmp spațial agregat, nu există granițe mecanice distincte în legătură cu interpenetrarea complexă, interferența, amestecarea și fuziunea tuturor componentelor sale. Prin urmare, orice separare, distincție, clasificare sau sistematizare va depinde nu numai de caracteristicile obiective ale acestor componente, ci și de aspectele de activitate a sistemului din considerația lor, adică. Pe baza subiectului, obiectivelor, metodelor, mijloacelor, produselor și rezultatelor unui anumit tip de activitate, precum și locul și rolul subiectului său în procesul de a fi câmpul spațial total. Ca urmare a unor astfel de clasificări, definiții private ale spațiului de tip: „spațiu fizic”, „spațiu geometric”, „spațiu semantic”, „spațiu scenic”, „spațiu cultural”, „spațiu economic”, „spațiu juridic”, „Spațiu geopolitic” și „spațiu geopolitic” și T.P. Natura definițiilor de mai sus indică faptul că diversitatea potențială a acestor „spații private” decurge nu numai din varietatea calitativă obiectivă de fenomene ale realității materiale, ci și din diversitatea intereselor, nevoilor, obiectivelor și obiectivelor activității umane, precum precum și din diverse forme de înțelegere, organizații IT, management și sprijin pentru subiect.Ar trebui să fie destul de mult despre spațiul că, fără a intra în detalii și raționamente

teoretice suplimentare (aceasta este sarcina cursului și metodologiei activității de proiectare în ansamblu), elevii au devenit clare semnificația fundamentală a aspectelor dinamice ale structurii și Existența spațiului ca factor special de formare într -un profesionist activitatea proiectantului. La urma urmei, dacă spațiul din natura sa de calitate este eveniment, procedural și activ din punct de vedere energetic, atunci organizarea sa nu poate fi abordată în niciun fel ca ceva gol, lipsit de tot conținutul și activitatea de viață. Dimpotrivă, există întotdeauna și se manifestă cu adevărat ca un domeniu de interacțiune activă a diferitelor energii, forțe, câmpuri, fenomene, evenimente, corpuri, mase, volume, semnificații, fluxuri de informații etc. Prin urmare, spațiul este universal

Organizarea spațiului funcțional. Forma existenței lor și depinde complet de conținutul lor specific, interpenetrarea și interdependența lor. Acest lucru dă motive pentru a argumenta că organizarea spațiului înseamnă în primul rând să organizăm procesul de interacțiune într-un anumit sistem integral de elemente și să fii spațial nu este altceva decât să extindem, „spațiu”, răspândire, extinde, pătrunde Dimensionalitatea și limitarea, adică. Fii în mișcare, interacțiune. Din această afirmație, rezultă că unitatea spațială și corporală (în sensul lor tradițional ca goluri, lacune și volume, mase, corpuri) nu constă în faptul că pot avea o metrică similară, topologică, configurativă, structurală, proporțională și proporțională , și caracteristicile Ave., și anume, în faptul că, în natura lor funcțională și esența semnificativă, acestea sunt procese. Sub forma existenței lor, acestea diferă doar prin gradul de stabilitate, localizare, compactitate, staționare, limitare materială a acestor procese, precum și caracteristicile reflecției lor senzoriale. Aceasta este o caracteristică generală, de bază, a spațiului și spațialității din punctul de vedere al obiectivelor activității de formare a proiectantului ca organizație de interacțiune în sistemul „persoană - subiect - mediu”, unde organizarea spațiului poate acționa ca un element, mijloace sau condiții ale acestei interacțiuni.Acest lucru vă permite să exercitați un control eficient și să evaluați nivelul de dezvoltare a abilității profesionale a studenților pe baza unor indicatori destul de obiectivi, comparând validitatea logică a deciziilor luate, eficacitatea artistică și forma folosită pentru implementarea lor practică și Integritatea întruchipulării specifice a tuturor acestor componente în structura generală a lucrării compoziționale. Toate principiile organizării instruirii practice a proiectanților privind compoziția formală în agregatul lor trebuie să asigure conexiunea organică a proceselor de „cunoaștere”, „viziune” și „conduită” în structura activității creative a unui designer profesionist. Acest lucru se realizează în principal datorită faptului că rezultatul final al activității studenților cu privire la orice sarcină practică în compoziția formală (precum și în alte discipline practice) ar trebui să fie într -o dependență metodologică strictă și lipsită de ambiguitate de mișcarea consistentă și controlată în mod conștient în Direcția: privind înțelegerea - la senzație și în continuare către întruchiparea artistică și figurativă a conținutului primelor două (adică înțelegerea și sentimentul) în forma compozițională expresivă, holistică și armonios organizată. Întrucât există o dependență de cauzalitate obiectiv strict între aceste trei faze ale procesului creativ, este evident, procesul (și mecanismul) interacțiunii lor, interdependenței și interpenetrării ar trebui să fie esența metodologiei generale a activității elevilor asupra elevilor sarcini educaționale. Poate fi reprezentat sub forma unei triade logic stricte: a realiza - a simți - a exprima (organiza), ceea ce caracterizează mecanismul psihologiei percepției și formarea fază a acțiunilor mentale și, în general, corespunde metodologiei de Proiectarea în sine ca o interacțiune dialectică a principiilor creativității științifice (realizării), artistice (sentiment) și tehnice (organizează). Thanks to the general system-activity orientation, this technique allows us to successfully solve not only the pedagogical tasks of forming students in the ability to consciously carry out the synthesis of figurative and logical, but also to create the necessary incentives and conditions for turning the

Experiența pe care au dobândit -o într -o formă de intuiție profesională ca cea mai importantă componentă a proiectantului designer.Aici, studenții ar trebui să acorde atenție celui de -al doilea punct, nu mai puțin semnificativ în înțelegerea spațiului, care este strâns legată de obiectivele lor profesionale și de metodele lor de creativitate artistică și de proiect. Întrucât în activitatea sa de formare, designerul sintetizează întreaga varietate de aspecte substanțiale ale spațiului (definițiile sale private) și spațialitatea într -o formă obiectivă holistică, armonioasă, figurativă și orientează -o pentru a organiza procesele de viață umană, apoi spațialitatea și dobândesc trupesc funcțional strict definit Caracteristicile acestei baze pot fi indicate prin conceptul general al „spațiului funcțional”. În acest sens, conceptul de „structură volumetrică și spațială” înseamnă o măsură specifică a conexiunilor și relațiilor de procese de diferite natură și conținut (adică aceasta este structura volumetrică și spațială a proceselor și mijloacelor organizării lor materiale), care sunt întruchipate (acoperite) Acest sistem artificial este întruchipat într -o formă de subiect holistică, definită calitativ și expresiv artistic. Specificul categoriei structurii volumetrice și spațiale ca principiu metodologic în activitatea creativă a proiectantului se manifestă cel mai clar în acest sens, datorită potențialului său de formare în sensul și semnificația sa funcțională depășește mult domeniul de aplicare al evaluativului și estetic Categorie de compoziție. La urma urmei, este un lucru să aplicați această categorie atunci când efectuați o analiză artistică și compozită a unei lucrări compoziționale existente și un lucru complet diferit-este productiv să o utilizați în procesul foarte creativ de creare a unei lucrări ca componentă organică a Metodologia profesională a formării artistice și compuse, atunci când toți factorii și principiile de formare a formei sunt încă într-un disparat, inconsistent, dezordonat și fără legătură între

Compoziție formală

Un singur proces de interacțiune a statului. Având în vedere categoria unei structuri volumetrice-spațiale din punctul de vedere al unei abordări de activitate a sistemului pentru proiectarea și specificarea conținutului acesteia datorită conceptelor atât de importante pentru activitatea proiectantului precum interacțiunea, activitatea, acțiunea, procesul, funcția, elevii ar trebui să precizeze Conectarea atentă a tuturor acestor concepte cu diferite niveluri de formă de subiect al organizării și elemente ale conținutului său.At the same time, the volumetric and spatial structure begins to play a very significant role in the general, integral organization of the objective content of the artificial system, since it comes to solving one of the central problems of shaping-ensuring the connection of the Organizarea formei obiective cu organizarea proceselor de viață umană în conformitate cu specificul condițiilor interacțiunii lor. Acest lucru ne permite să stabilim mai precis și mai specific proporționalitatea elementelor de conținut obiectiv cu privire la măsura umană și a întregii organizări a unui spațiu funcțional holistic, tipul său specific. Dacă apelăm la cele deja cunoscute în sarcina anterioară a schemei structurale a nivelurilor de organizare a formei subiect, atunci în ceea ce privește valorile considerate anterior ale elementelor conținutului subiectului la trei niveluri (artistic, compus, inginerie, tehnic și socio-cultural), nivelul de activitate a sistemului va fi prezentat în următoarea formă:

Nivelul organizației organizaționale

Forme

Valorile elementelor conținutului obiectului

material

proiecta

funcție

forma

Sistem-activitate

Procedura-comportamentală

operațional-logic

management

activitate

Condiționarea obiectivă a operațiunilor, acțiunilor, manipulărilor, mișcărilor, comportamentului și activităților în general umane, din punctul de vedere al formării conștiente și intenționate a condițiilor de subiect necesare în cel mai general plan, poate fi împărțită în două specii fundamental diferite de la reciproc. Prima este acțiunile unei persoane într -un spațiu funcțional, iar a doua este acțiunile unei persoane cu un spațiu funcțional. În sarcina ieșirii din avion în spațiu, acestea

Organizarea spațiului funcțional. Două specii au fost indicate prin conceptele de „volum de spațiu organizat” și „spațiul volumului organizat”, care în terminologia tradițională apar ca „spațiu” și „volum” în sine (sau corp material, obiect). Cele două tipuri de condiționare obiectivă a activității unei persoane în realitate sunt strâns legate între ele, însă, în această sarcină (bazată pe obiectivele și caracteristicile educaționale ale cursului practic al compoziției formale ca atelier creativ), ele apar ca fiind ca Forme complet independente de organizare a spațiului funcțional și sunt numite spațiul arhitectural și subiecte.Evident, formele de organizare a acestor spații vor decurge din caracteristicile modalităților de gestionare a activităților umane în diferite condiții de subiect. Prin urmare, atât spațiul arhitectural, cât și cel obiectiv aici ar trebui interpretat pe baza naturii procedurale generale a spațiului funcțional și nu se bazează pe stereotipurile formelor specifice sau ale unor lucruri reale. Acesta este, în primul rând, spațiul funcțiilor în mai multe niveluri și multidimensionalitatea sa, și nu în obișnuitele trei -dimensionalitate a lumii materiale. Aspectul material aici este secundar în raport cu procesele care există sub forma unui câmp spațial al funcțiilor, mișcărilor, acțiunilor. Această caracteristică a conținutului din categoria structurii volumetrice și spațiale, conexiunea sa directă cu nivelul de activitate a sistemului de organizare a formei de subiect ne permite să o folosim ca principiu metodologic cel mai important al proiectării proiectantului . Din punctul de vedere al semnificației formante a categoriei de structură volumetrică și spațială, particularitatea spațiului arhitectural este că există cu adevărat sub forma unui mediu extern, artificial, plin de obiectiv, în care o persoană este inclusă ca factor de formare a sistemului activ dinamic și principal. Prin urmare, într-un sens formal-compus, acesta nu este un oraș, stradă, pătrat sau ceva similar în concretitatea sa culturală și istorică. Aceasta este tot ceea ce în raport cu o persoană acționează ca o condiție externă pentru viața sa, ceea ce asigură organizarea celei mai eficiente implementări. O persoană este întotdeauna gândită ca un element principal „deservit”, controlat al sistemului situat în acest spațiu. Toate formularele de subiect care organizează acest spațiu o completează cu semnale și stimuli speciali, precum și regulatori de comunicare fizică materiale care determină natura,

direcția, intensitatea și dinamica mișcării (reale sau mentale), se pregătesc la un anumit ritm și se mențin în tensiune emoțională. Formele subiect ale spațiului arhitectural interacționează cu o persoană exclusiv la nivelul vizual, emoțional-sensual de percepție, asigurând organicitate, expediere logică, plasticitate, armonie (un fel de har) a mișcării sale în acest spațiu.Nu există și nu poate avea un „contact fizic” activ, acțiuni manipulative, interacțiune instrumentală sau de instrumente cu forme obiective care completează spațiul arhitectural. „Mișcarea sufletului” omului predomină mai degrabă aici, iar trupul său se supune doar impulsurilor

Compoziție formală

Această mișcare, generată de specificul organizării semantice a conținutului câmpului spațial total. Aceasta este exact ceea ce distinge orice lucrare arhitecturală adevărată de orice structură de inginerie, adică. Baza formală-compozit a expresivității sale artistice și o organizare integrală a structurii volumetrice și spațiale. Astfel, spațiul arhitectural este așa-numitul spațiu existențial al unei ființe umane active într-un mediu organizat subiect-spațial, care stabilește și reflectă „schema” comportamentului și acțiunilor sale. În același timp, elementele subiect ale spațiului arhitectural (mase, corp, volume, suprafețe) pentru a-și îndeplini funcția de control de organizare, trebuie să „radiaze” o anumită energie emoțională-semantică (linii electrice, fluxuri, câmpuri), Completați -o cu mișcare compozițională, diferind în axe, limite, direcții, planuri, noduri, zone, centre, niveluri, unghiuri etc. și în combinație pentru a aproba diverse forme individuale de relații - autonomie, repetare, izolare, proximitate, vecinătate , amestecare, penetrare, fuziune, contrast etc. Pentru a construi o lucrare formală-compus pe tema spațiului arhitectural, este necesar în primul rând să formați o imagine mentală a unui anumit proces, a cărei structură volumetrică și spațială ar corespunde unui tip specific de artistic și compozițional Organizarea percepției. Pentru a face acest lucru, studenții trebuie să utilizeze întregul arsenal de principii, categorii și mijloace de compoziție formală și expresivitate artistică pe care au stăpânit -o în sarcinile anterioare și cât mai pe deplin, pentru a ține cont pentru această sarcină. O atenție deosebită în cursul lucrărilor ar trebui să fie acordată rolului de organizare metodică a schemei care conține o secțiune specială „deschiderea acțiunii” în care se introduce materialul de analiză materială la nivelul proprietăților, analogii în proprietăți și mijloace.Evident, particularitățile organizării spațiului arhitectural vor necesita un apel la explicațiile metodologice la sarcina anterioară, deoarece soluția problemei implică necesitatea stabilirii proporționalității în organizarea atât a spațiului arhitectural, cât și al subiectului Principiile de exprimare tonice, tectonice și arhitectonice. Luarea în considerare a caracteristicilor organizării spațiului subiectului din punctul de vedere al categoriilor structurii volumetrice și spațiale ar trebui să se bazeze, de asemenea, pe natura sa procedurală, de activitate a sistemului. În plus față de cele de mai sus, despre spațiu și spațialitate ar trebui să fie explicat studenților că spațiul subiectului este întotdeauna asociat cu o formă materială specifică, a căror sens este încheiat în limitele sale. Din punct de vedere vizual, este perceput ca un corp voluminos cu un spațiu închis al funcțiilor. Întrucât nu este vorba despre funcții de lucru sau consumatori, ci despre funcția artistică și a componentelor și a principiilor organizării sale formale, caracteristicile metrice (scara metrică) și gradul de complexitate al unui astfel de corp volumetric ar trebui să fie determinate exclusiv de sarcinile a expresivității figurative și a informativității specificului acestui tip de spațial

Organizarea spațiului funcțional. Dar. Dacă în spațiul arhitectural, rolul

principal este jucat de relațiile artistice și compuse ale diferitelor forme materiale, atunci în spațiul subiectului, conexiunile dintre elementele structurale din forma subiectului însuși încep să domine. Aceste elemente structurale, care dețin diferite caracteristici (configurative, voluminoase, plastice, proporționale, pe scară largă, ritmică, texturată etc.), în combinația și integritatea lor ar trebui Procese interne și externe imaginare, adică. Procesele dintre elementele structurale, precum și între masa lor totală (volumul) și câmpul spațial extern. „Joc de plastic", sau modelare, această suprafață de delimitare poate fi construită pe baza interacțiunii diferitelor motive: mare, mic-compozit monolitic, purtând

- inconsecvent, deschis - închis, impenetrabil - openwork, simetrie

- asimetrie, stresant - relaxat, dur - deget, aproximare - îndepărtare, atracție - extensie, concentrare - dispersie, compactare - descărcare, ofensivă - retragere etc.Toate aceste motive pot fi utilizate în diferite combinații și cu diferite grade de severitate vizuală, de la un contrast evident cu o nuanță subtilă și chiar o identitate completă. În expresivitatea arhitectonică a structurii volumetrice și spațiale a spațiului obiectiv, aspectul densline al formării formei sale ar trebui să joace un rol activ, ceea ce oferă o idee a naturii procesului de contacte directe, fizice (acțiuni nenpulative-orodice) a unei persoane cu această formă de subiect. Mai mult, vastitatea zonelor acestor contacte ar trebui să fie în mod informativ destul de semnificativă în raport cu volumul total al spațiului obiectiv. În plus față de mijloacele grafice de schițare, căutarea unei soluții compoziționale la această problemă poate include, de asemenea, lucrări cu material moale - plasticină sau argilă - abilități dobândite în sala de sculptură și materiale plastice.

Compoziție formală

Organizarea spațiului funcțional.

Compoziție formală

Organizarea spațiului funcțional.

Compoziție formală

Subiectul „Imaginea consumatorului"

Obiectiv metodologic

Cunoașterea principiilor expresiei artistice și figurative a caracteristicilor individuale ale tipului de consumator în caracteristicile volumetrice și compozite și plastice ale unui obiect tehnic complex. Sarcina educațională și menținerea muncii

Pe baza analizei substanțiale a caracteristicilor individuale ale diferitelor grupuri (tipuri) de consumatori, formează un set de cerințe (funcționale, operaționale, materiale, tehnice, estetice etc.) la o clasă specifică de obiecte. Alegeți un consumator specific și, folosind mijloace artistice și de compunere, exprimați-și caracteristicile individuale personale în structura figurativă și plastică a obiectului. Cerințe generale

. Pentru a lucra la sarcină ca obiecte specifice, sunt utilizate produse auto-moto-velotrans-port

. Analiza subiectului se realizează individual și începe cu rubrica „obiectul acțiunii”. . Căutarea unei soluții compoziționale este efectuată sub formă de schițe în tehnica grafică gratuită. . Soluția artistică finală și în formă de formă este întruchipată sub forma unei compoziții spațiale de volum a structurii generalizate a obiectului.Compoziția lucrărilor . Materiale de analiză cu un schemă de metru și schițe de căutare. . Compoziția spațiului-spațiu a unui obiect realizat în aspect (hârtie, carton, polistiren, polistiren, lemn etc.) pe o scară de : .

Compoziție formală

Explicații metodice

Programul cursului practic al compoziției formale se încheie cu subiectul în care conceptul de „măsură umană” în semnificația sa care formează metodic începe să joace un rol de lider în organizarea sistemului formei obiective. În procesul de rezolvare a acestui subiect, funcția constructivă-creativă a categoriei de măsură în realizarea diferitelor valori semantice ale elementelor conținutului obiectiv în întruchiparea artistică și figurativă într-o formă obiectivă specifică ar trebui să se manifeste cel mai clar . La emiterea misiunii, este necesar să le explicăm elevilor caracteristicile conținutului funcțional al conceptului de măsură a unei persoane în domeniul formării de formă artistică și compozită. Fără o înțelegere profundă a acestor caracteristici, va fi dificil pentru studenți nu numai să facă față cu succes sarcinii educaționale atribuite, ci și utilizarea eficientă a potențialului bogat de formare a măsurii umane în viitorul lor de creativitate profesională. După cum știți, în sarcinile ciclului grafic dedicat studiului categoriilor de măsuri calitative și cantitative pe materialul mijloacelor expresive și principiilor limbajului compoziției formale, măsura persoanei a fost inclusă în procesul compozițional-creativ în Forma de idei extrem de generalizate despre legile și mecanismele psihologiei reflectării artistice a realității și principiile organizării percepției umane vizuale. În această calitate, măsura persoanei nu a depășit soluția sarcinilor pur formale ale organizării vizuale a materialelor fine, iar conținutul acesteia s -a limitat la definiția generală a compoziției ca o lucrare integrală, expresivă din punct de vedere artistic și semnificative din punct de vedere estetic. Principalul obiectiv educațional și metodologic a fost exclusiv în dezvoltarea celor mai generale, legi obiective și principiile stabilirii armoniei între măsura calitativă și cantitativă a activității expresive a mijloacelor de compoziție formală (culoare, ton, configurație, proporție, Ritm, masă, textură, mărime etc. .P.)Ca proprietăți ale oricărei forme percepute visusal. În plus, măsura unei persoane a fost folosită (și interpretată metodic), de asemenea, ca indicator al nivelului real de dezvoltare a gustului estetic și a culturii artistice generale a studenților înșiși ca creatori de lucrări compoziționale și, în același timp Produse de creativitate. În general, la acest nivel de soluționare a problemelor educaționale, măsurile lui Chelavek au funcționat ca un criteriu destul de general pentru evaluarea compoziției, artei, armoniei formalelor de compus în sine, corespondența diferitelor aspecte, principiile și proprietățile structurii lor interne prin intermediul lor prin Legile psihologiei percepțiilor vizuale ale unei persoane. Mai mult, o considerație mai detaliată a caracteristicilor organizării artistice și compoziției diferitelor clase de sisteme artificiale (bazate pe specificul structurii și principiilor lor interne

„Imaginea consumatorului”

Funcționarea în procesul de interacțiune cu o persoană) a fost realizată în sarcini speciale pe expresivitatea artistică și figurativă a proprietăților fizice ale materialului, diferite tipuri de tehnologii și relații constructive, principii de stilizare, combinatorice, transformări și tectonice în organizație a informațiilor iconice, a sistemelor materiale și procedurale, precum și în funcție de formarea de imagini formale și de subiect în mod vizual și conceptual. În toate aceste sarcini, rolul dominant a fost jucat de severitatea artistică și compozițională a măsurilor calitative și cantitative specifice de obiectivitate, materialitate, organizare volumetrică-spațială și plastică, fezabilitate constructivă și tehnică și integritate vizuală a structurii obiectivului obiectiv se formează ca respectarea sa cu conceptul măsurii obiectului în general. Prin urmare, măsura persoanei aici, deși păstrează în continuare rolul unui criteriu general al evaluării estetice a formelor specifice de întruchipare a măsurii subiectului în lucrările creative ale elevilor, cu toate acestea, conținutul său începe să piardă semnificativ natura strictă a normativității formale și dobândește caracteristicile unui factor de formare independent în conformitate cu caracteristicile individuale ale organizării funcționale a diferitelor clase de sisteme artificiale.Granița este evidentă aici (să fie doar formală), în cazul în care criteriile estetice generale pentru evaluarea lucrărilor artistice și compozite necesită anumite ajustări și adăugări datorită faptului că „sfera de influență” a esteticii tehnice cu conceptele sale de expediere, utilitate, Utilitatea, este deschisă în spatele acestei frontiere. Fiabilitatea, comoditatea, economia, securitatea etc. Logica mișcării ulterioare de la general la particular implică o tranziție mai decisivă și mai consecventă de la nivelul estetic general și formal-compus de funcționare a măsurii unei persoane la cele private (activitate operațională, constructivă-creativă și, în cele din urmă, artistică) Forme ale manifestării sale, care influențează activ procesul de individualizare a caracteristicilor figurative ale formei obiect și în care chiar conceptul de persoană este umplut cu un sens de formare a formei foarte specifice. De fapt, aceasta ar trebui să fie o tranziție la un nivel calitativ nou de stabilire și rezolvare a sarcinilor creative, în special, tranziția de la universalitate, abstractitate, normativitate, frumusețe canonizată și încurajare estetică formală a formei obiective la cauzalitatea caracteristicilor sale artistice specifice specifice prin nevoile subiective și cererile spirituale ale unei persoane reale, gândurile și sentimentele sale, un mod de viață și activitate, adică. Omule cum. Personalitate specifică. Baza fundamentală pentru o astfel de tranziție a fost prevăzută în explicațiile metodologice la ultimele sarcini ale ciclului de volum-plastic, unde schema structurală a principalelor niveluri ale organizării formei subiect a fost dată și în conformitate cu aceste niveluri, specificitatea specificității a fost luată în considerare valorile semantice ale elementelor conținutului său, structura, funcția și forma subiectului său. Nu este întâmplător faptul că, în schema structurală, la fel de bine independente și substanțial implementate au fost reprezentate, împreună cu nivelurile tehnice, artistice, compozite și socio-culturale inginerești ale organizării formei obiective. Acest lucru sugerează că un sistem real

Compoziție formală

Nova pentru trecerea de la o considerație pur formală-compus a măsurii subiectului (luată în forma sa pur izolată ca o combinație a caracteristicilor sale interne de calitate calitativă a morfologiei materiale și tehnice) la includerea activă în procesul compozițional al complexului Dintre acei factori care determină în exterior care sunt direct legați de influența individualizare concretă a măsurii unei persoane asupra organizării unei forme de subiect.Cu toate acestea, studenții trebuie să înțeleagă clar că aceasta a fost pusă doar o posibilitate dimică a unei astfel de tranziții, cu toate acestea, pentru implementarea completă, nu au existat condiții necesare și suficiente în sarcini. Într-adevăr, în ele, măsura omului chiar și la nivel socio-cultural al organizării formei obiect (fiind întruchipată

în sensul său holistic-simbolic) a jucat încă rolul numai a bazei normative generale pentru evaluarea severității artistice și figurative a specificității calitative a subiectului, gradul de semnificație estetică generală. (Deși, în același timp, măsura unei persoane crește la un nivel mai ridicat de specificare a normelor și criteriilor estetice generale pentru evaluarea proprietăților esențiale ale sistemelor artificiale de diferite naturi calitative). Semnificația metodologică evidentă și statutul de formare cu drepturi depline a măsurii unei persoane dobândește numai atunci când întreaga plinătate a conținutului său este inclusă în compoziția semantică a valorilor funcționale ale elementelor conținutului obiectiv la toate nivelurile de organizare a formei subiectului și acționează ca bază a expresiei artistice a diversității reale a relațiilor individuale ale unei persoane la subiectul în care în ansamblu. De fapt, acesta nu este doar un nivel formal-compus și nu atât de mult estetic general de funcționare a măsurii unei persoane, ci direct forma artistică și de design a utilizării sale creative ca unul dintre factorii esențiali care formează sensul și formarea formei în Activitatea de proiectare în ansamblu și în proiectare în special. Includerea aspectelor personale-semantice în organizarea artistică și compusă a formei subiect necesită transformarea și coordonarea reciprocă a tuturor celorlalți factori de formare a formei, stabilind această formă a proporționalității lor, ceea ce ar face posibilă exprimarea pe deplin și cu exactitate a individului -Mension Personal și semnificație socio-culturală a formei obiect din punct de vedere al valorii sale artistice-figurative, estetice. Mai mult decât atât, în procesul lucrărilor artistice și de design ale proiectantului, aceste semnificații și semnificații ar trebui să fie întruchipate în structura integrală a obiectului sub forma unei reflecții figurative a caracteristicilor individuale ale consumatorului de persoană reală, la care această formă de subiect este adresat direct.Stăpânirea conștientă a tehnicii construite pe această bază permite studenților să treacă în mod intenționat de la teorie la metodă și la practica reală a activității lor creative și invers, dacă este necesar. Cu alte cuvinte, treceți cu încredere nu numai de la conținut la formă, la contradicție la rezoluția sa, de la reprezentarea ideală la întruchiparea materială, de la idee la subiect, de la rațional la emoțional, dar și în direcția opusă, evaluând critic Practica designului modern, care este exclusiv este importantă pentru dezvoltarea de sine și pentru îmbunătățirea de sine a proiectantului în viața sa creativă independentă.

Compoziție formală

Înainte de a continua principiile construirii unui curs practic al elementelor de bază ale compoziției formale și a conținutului său tematic, este necesar să se clarifice problemele care pot apărea din cauza neconvenționalității abordării principale a instruirii compoziționale a proiectanților. Astfel de întrebări pot apărea deja atunci când îndeplinesc formularea primelor sarcini practice și, prin urmare, fără un răspuns clar la acestea, este dificil să se bazeze pe o înțelegere profundă a elevilor din sensul metodologic principal al lucrării efectuate și, prin urmare, pe succesul a dezvoltării lor profesionale. Într -adevăr, faptul că cursul practic începe cu studiul categoriei de măsură poate părea ciudat și ilogic. Deci, pe de o parte, în literatura de specialitate existentă despre compoziție, măsura nu este de obicei considerată o categorie independentă și substanțial detaliată. Apare aici doar ca o „cifră de afaceri” în expresii de genul: „Ar trebui să observați un sentiment de proporție în cantitatea de instrumente compozite utilizate”, adică. Implică reținere, moderație, economii rezonabile. Conceptul de „măsură” este, de asemenea, adesea utilizat în sensul unei măsuri, standard, măsurători în cazurile în care ajunge la raporturi metrice, cantitative ale oricăror valori atunci când se ia în considerare categoriile de scară, proporții, contoare, ritm etc. În această privință, încrederea este creată că măsura în teoria compoziției nu are un statut categoric independent, strict stabilit și, prin

urmare subiect.Cu alte cuvinte, acesta este tocmai nivelul de sarcini compoziționale și creative, ca urmare a căror soluții sunt calități esențiale, proprietăți, nevoi, abilități etc. O persoană de consum ar trebui să se alăture organic conținutului subiectului și, având o influență decisivă asupra structurii organizării sale interne, să găsească asistența materială și tehnică optimă și artistul armonios și compusul în forma percepută vizual a subiectului, exact ca imagine a imaginii consumatorul său. Când explicați acest material, este important să le arătați studenților că

„Imaginea consumatorului”

Cea mai largă gamă de diversitate reală a caracteristicilor individuale ale personalității umane, completității și gradului de influență a acestora asupra diferitelor niveluri de organizare a formei subiect a subiectului în formular agregat, spațiul potențial al căutărilor creative și deciziilor proiectantului în care orice subiect activitate profesională (indiferent dacă este un singur obiect sau proces, sistemul lor complex sau complex) câștigă un teren obiectiv pentru diverse opțiuni pentru gradul a individualizării sale figurative, care reflectă cel mai pe deplin caracteristicile individuale ale personalității unei persoane ca tip de consumator. Desigur, completitudinea și gradul de concretitate a includerii măsurii unei persoane în imaginea integrală a unui obiect sunt posibile numai în procesul activității reale de proiectare a proiectantului atunci când se rezolvă situații de probleme bine definite. Cu toate acestea, pentru ca studenții să câștige oportunitatea de a câștiga experiență inițială în stabilirea proporționalității unei persoane și a măsurii subiectului și, astfel, să se familiarizeze cu principiile individualizării caracteristicilor figurative ale unei forme complexe Conținut al unei persoane, ar trebui să -și testeze posibilitățile de formare a formei pe nivelul de propaedeutică a fundamentului proiectării. Un exemplu specific de sarcină de formare. Astfel, cel puțin, în termeni generali, vor face cunoștință cu „contururile” spațiului potențial de proiectare și idei creative menționate mai sus și vor fi gata să acționeze în mod conștient în acest spațiu cu dezvoltarea ulterioară a materialului disciplinelor speciale.La nivelul propaedeutic de rezolvare a problemelor educaționale (în care factorii de formare înșiși sunt stăpâniți sub forma unui sistem de principii metodologice ale organizării diferitelor clase de sisteme artificiale) individualizarea și specificarea conținutului măsurii unei persoane poate fi realizată doar pe Baza tipologiei generale a unui consumator uman, pe alocarea proprietăților și calităților sale cele mai semnificative. O astfel de tipologie este construită în mod tradițional pe bază de vârstă, sexual, fizic, psihofiziologic, intelectual, național, psihologic, profesional, de clasă, socio-economic, cultural, istoric și de altă natură ale diferitelor grupuri și ale fiecărei persoane separat ca reprezentant direct al acestora. Studenții trebuie să -și imagineze clar că, în funcție de compoziția, conținutul și gradul de semnificație (dominanța) caracteristicilor, structura fiecărei personalități umane, un sistem de reprezentări ale viziunii asupra lumii, nevoile materiale și spirituale, abilități, atitudini vizate, orientări de valoare, gust Preferințe, stereotipuri comportamentale. Programe de activitate etc. Acest sistem determină în cele din urmă natura individuală a atitudinii subiective-subiective a unei persoane față de conținutul subiect al oricărui sistem artificial cu care intră în interacțiune activă. Astfel, totalitatea tuturor acestor caracteristici este, pe de o parte, forma specifică a întruchipității măsurii unei persoane (ca ideal, ca concept general) în structura unei persoane specifice (motiv pentru care tocmai conceptul de concept al O persoană este întotdeauna un concept sedat) și pe de altă parte, găsind întruchipare materială și expresie artistică și compusă în viză

Compoziție formală

Sistemul artificial determină individualitatea figurativă a formei sale obiective. Aici, măsura unei persoane câștigă o formă specifică de obiectivare, trece de la existența ideală la material, de la posibil la real, de la câmpul subiectiv al manifestărilor la cel obiectiv. Capacitatea unei forme obiective de a suporta sensul umanist și conținutul socio-cultural și arată activ datorită acestui lucru în diferite interacțiuni cu o persoană proprietățile și calitatea care satisface nevoile sale diverse, este tocmai esența unei astfel de categorii de design importante în proiectare ca funcție de consum.Datorită gravității sale semnificative în forma obiectivă, o persoană își formează atitudinea valorii față de lumea subiectului înconjurător ca o reflectare materială a propriei sale esențe umane. Atunci când interacționează (activitate vizuală sau operațională) cu o formă de subiect, o persoană mental, în imaginația sa, modelează întreaga varietate a lucrătorilor și a funcțiilor consumatorilor și, pe această bază, formează o reprezentare holistică a imaginii despre corespondența sa a unei persoane și măsura subiectului, precum și gradul propriu. În această privință, funcția consumatorului (în largul său socio-cultural și spiritual-practic, și nu doar un sens utilitar și tehnic restrâns), dobândește statutul unuia dintre cele mai importante principii metodologice ale creativității artistice și design ale proiectantului. În plus, tocmai se datorează includerii active a conceptului de funcție a consumatorului în procesul de formare a formei artistice și compuse la nivelul propaedeuticii elementelor de bază ale designului că o tranziție logică și consecventă de la conținutul universal și abstract al conținutului Măsura unei persoane și măsurile subiectului (și în principal principiile formale de a-și stabili armonia și proporționalitatea) pot fi asigurate la completarea privată și mai concretă prin individualizarea conținutului lor de proiectare artificială și a sensului formează formular. Doar prin faptul că au asimilat ferm toate materialele de mai sus, elevii pot începe lucrări practice pe subiectul „Imaginea consumatorului”. În conformitate cu formularea misiunii, elevii ar trebui să efectueze lucrări individuale la analiza proprietăților esențiale ale diferitelor grupuri de consumatori și să formeze un „portret verbal” al consumatorului, a căror imagine intenționează să exprime sub forma unui subiect particular. În acest portret verbal, principala atenție ar trebui să fie atrasă caracteristicilor asociate cu caracteristicile individuale ale interacțiunii funcționale a unei persoane cu subiectul, este cu valoarea atitudinii față de el ca o nevoie umană de a -și vedea propria reflecție în Subiectul, întruchiparea dorințelor, dependențelor, stereotipurilor culturale, a imaginii acțiunii și comportamentului, a formelor de comunicare cu lumea exterioară. Acesta este un stil individual al unei persoane (sportiv, turist, muncitor, student, rocker, pijon, om de afaceri, fată nobilă etc.)În conformitate cu care își formează mediul obiectiv, preferându -l la proprietățile și calitățile sale figurative foarte definite care nu contrazic propriile sale „eu”. Folosind diverse combinații și plasând anumite accente în caracteristicile tipologice de mai sus ale consumatorului uman (vârsta, sexul, profesia etc.), este necesar să se formeze imaginea sa integrală. Metodologie pentru lucrări ulterioare asupra sarcinii (formularea cerințelor

„Imaginea consumatorului”

Vanium, Determinarea proprietăților, căutarea analogilor prin proprietăți, alegerea mijloacelor de expresivitate artistică și compusă, formarea unei imagini formale, etc.) Elevii sunt bine familiari și rămâne aproape același. Aici, aceștia vor fi deosebit de tangibili pentru a lucra la stilizarea unui obiect în conformitate cu o anumită proprietate, formarea unei imagini obiective în mod conceptual, precum și abilitățile de a lucra cu diferite tipuri de spațiu compozițional, tipuri de tipuri de tip Plasticitatea, aplicarea principiului arhitectonic de expresivitate în organizarea volumului și a structurii spațiale a obiectului. Obiectele în sine

(mașina, motocicleta, bicicleta sau modificările lor speciale), structura lor constructivă-tehnică și componentele morfologice de bază sunt de obicei familiare fiecărui proiectant student și, prin urmare, nu ar trebui să provoace dificultăți grave în procesul de analiză și studiul practic al soluțiilor compoziționale . Acest lucru este cu atât mai evident, deoarece obiectivul metodologic al misiunii nu este în dezvoltarea proiectării unui obiect real cu toate cerințele stricte (operaționale, tehnologice, ergonomice, industriale și economice etc.) și în artistic-figurativ interpretare care permite abateri semnificative. Din standardele, normele și alte restricții curente. ' Mai mult, deja în timpul căutărilor de schițe ale soluției compoziționale-figurative a studenților, ar trebui să se concentreze pe utilizarea gratuită a diverselor tehnici de volum și modelarea plastică a formei, pe utilizarea diferitelor materiale de machetă, carton, spumă, lemn , polistiren, metal etc. Având în vedere că această sarcină nu este doar cursul final în cursul practic al compoziției formale, ci și strâns legate de alte discipline ale ciclului propaedeutic, elevii ar trebui să fie obligați să fie o cultură extrem de profesională și utilizarea activă a tuturor cunoștințelor, abilităților și Abilități dobândite pentru acest moment.

Compoziție formală

„Imaginea consumatorului”

Compoziție formală

Procesul real de formare artistică și compozită a unui designer profesionist este complicat, ambiguu și, prin urmare, nu este un singur program, oricât de detaliat și logic strict a fost dezvoltat, nu este capabil să prevadă și să canonizeze toate caracteristicile sale individuale. În acest sens, profesorul care conduce cursul practic al compoziției formale necesită o mare întoarcere creativă și o flexibilitate metodologică pentru a adapta principiile sub nivelul real de supradotare, pregătire și interese personale ale elevilor, precum și la condiții specifice pentru organizarea Procesul educațional în program. Universitatea. Cu toate acestea, făcând anumite modificări ale subiectului subiectului sarcinilor, testarea diverselor abordări la organizarea muncii educaționale și creative a elevilor și punând cerințe suplimentare pentru ei, ar trebui să vă asigurați în special cu atenție că logica conexiunilor structurale și funcționale între sistemul metodologic Principiile și mijloacele nu sunt încălcate. Formarea artistică și compusă, metode și etape ale dezvoltării lor în procesul educațional și metodologia profesională a faptelor de proiectare în ansamblu. Doar dacă există o conexiune logică și metodologică solidă între ele, acest curs practic poate funcționa eficient ca un model de bază al structurii generale a procesului de creativitate profesională a proiectantului și, în același timp, acționează ca un atelier creativ care dezvoltă capacitatea la gândirea artistică și de design independentă, profunzimea substanțială și precizia figurativă, posesia liberă a mijloacelor de expresivitate formală-compus. Pentru a atinge aceste obiective, programul prezentat folosește un întreg complex de instrumente și tehnici metodologice speciale. În primul rând, acesta este: principiul mișcării de la general la particular; Lucrează la o singură formulă metodologică „Realizare-la-simți (organizare)”, corespunzând mecanismelor obiective ale sintezei conceptual-logic-figurative-figurative în gândirea creaturii de proiectare a proiectantului; integrarea principiilor creativității științifice, artistice și tehnice în organizarea diferitelor clase de sisteme artificiale; orientarea-metodologică a problemelor sarcinilor educaționale și a unei abordări de activitate a sistemului la implementarea acestora; Principiul polivarianului rezolvării problemelor educaționale și creative; Rolul cheie al categoriei de măsuri în sistematizarea

legilor, categoriilor, principiilor și mijloacelor de compoziție formală în metodologia dezvoltării lor practice și în dezvoltarea elevilor de simțul compozițional al propunerii, armoniei, integrității și proporționalității ca bază a intuiției creative a unui designer profesionist.Pe de altă parte, în cursul teoretic al compoziției formale, care au loc studenții, categoria măsurilor, dimpotrivă, este considerată o cheie, cea mai complexă, complexă în conținut și, așa cum a fost, încununarea întregului „ Construirea ”proiectării proiectantului și, în această privință, este logică să concluzioneze că studiul său practic nu ar trebui să fie realizat la prima, ci în ultimele etape ale pregătirii compoziționale a studenților. Este cea mai importantă întrebare din punct de vedere metodologic care rezultă din punct de vedere metodologic: există vreo contradicție evidentă în faptul că studenților li se oferă un subiect atât de dificil, încât încă nu au suficientă experiență pentru a o rezolva? Trebuie convenit că există într -adevăr o contradicție și problema complexității, dar acestea vor fi discutate mai detaliat mai jos. Reținem doar că sunt cel mai puțin conectați cu studenții cu experiență practică a muncii compoziționale. Dacă au trecut examenele de admitere în discipline speciale, acest lucru înseamnă că sunt capabili să rezolve cu succes probleme educaționale și practice la nivelul cerințelor de prim curs. Este o altă problemă că experiența lor practică nu este încă profund înțeleasă de ei, nu sistematizată și nu este concentrată pe specificul cerințelor de proiectare profesională. Dar aceasta este una dintre sarcinile generale ale întregului proces de formare a unui specialist și ar trebui rezolvată secvențial și cuprinzător în timpul dezvoltării materialelor în toate disciplinele de profilare.

Caracteristici ale construirii unui curs practic de compoziție formală

Astfel, dacă în muncă, elevii se uită în problema lipsei de experiență sau incapacitate suficientă, atunci acest lucru (așa cum s -a subliniat anterior) ar trebui să -și stimuleze interesul, să stârnească tensiunea forțelor și abilităților creative, să activeze activitatea mentală și severitatea senzorială percepție. Într -un cuvânt, prezența unor astfel de dificultăți rezultă destul de natural și natural rezultă din principiile învățării problematice, baza metodologiei pentru formarea proiectanților în ansamblu. În ceea ce privește complexitatea reală a primelor sarcini și ce se află exact această dificultate, pentru a clarifica aceste probleme, va trebui să ne îndreptăm la luarea în considerare a unor aspecte destul de specifice ale activității artistice și compoziționale a studenților designitori în procesul de învățare.Departamentul de Design al Academiei de Arte din Belarus

Pentru prima dată, cartea oferă o prezentare sistematică a problemelor speciale ale teoriei și metodologiei stăpânirii elementelor de bază ale scrisorilor artistice și compuse în procesul de formare profesională a proiectanților. Pe baza cunoștințelor științifice în domeniul psihologiei creativității, dezvoltarea gândirii figurative și a percepției artistice, autorul oferă cititorului programul original de lucrări practice asupra elementelor de bază ale unei compoziții formale, în care secvențial, începând cu categoriile măsură calitativă și cantitativă, proporționalitate, subordonare, scară, etc. Trecerea la dezvoltarea practică a principiilor formării formei artistice și compuse (formalizare, activare figurativă, combinatorice, stilizare, transformare, tectonică, funcție de consum) a materialului, semnului și a semnului sisteme procedurale. Datorită explicațiilor metodologice pentru fiecare subiect și un material ilustrativ extins, cartea va fi utilă și interesantă nu numai pentru profesorii și elevii proiectanți ai universităților și școlilor tehnice, ci și pentru toți cei care sunt legați cumva de problemele artistice și compoziționale Creativitate: critici de artă, specialiști în domeniul esteticii tehnice, artiști, arhitecți, șefi de studiouri de proiectare, profesori și studenți ai instituțiilor de învățământ special secundar și școlilor cu prejudecăți artistice. ISBN - - - n. K. Makhnach,

prefață

Probleme și principii generale ale pregătirii proiectanților pentru formale

Compoziții   Caracteristici ale construirii unui curs practic de compoziție formală și a cerințelor de bază pentru desfășurarea sesiunilor de instruire

Subiecte de sarcini educaționale cu explicații și ilustrații metodologice

. „Înlăturarea vizualizării”

. Expresia formală-compozit a condiției umane

și natura

. Măsura interdependenței formale compuse

Relații „Element-Space”

. Organizarea relațiilor dominante ale elementelor formale ale compoziției

. Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive

Compoziția formală

. Scara metrică, spațială și temporară în termenii săi compuse formali

.Ar trebui să începeți cu clarificarea sensului metodologic al celor trei semnificații strâns legate ale conceptului de compoziție:) ca lucrare,) ca formă specială a organizării structurale a materialului fin și) ca proces creativ. Într -o astfel de secvență, vom încerca să le dezvăluim sensul metodologic.   . După cum știți, în cel mai general și larg sens al cuvântului, lucrarea este orice rezultat creat, creat, faptă, produs (produs) al activității umane. Și fiecare lucrare, în virtutea legilor obiective, nu implică doar, dar și întruchipează cu adevărat toate cele mai importante componente ale structurii universale a activității umane: un obiect, subiect, obiect, scop, metodă, condiții, mijloace, proceduri, produs, rezultat. Obiectivitatea și universalitatea acestei structuri este determinată de faptul că activitatea umană nu poate fi completă și este realizată ca un proces focalizat, care se încheie cu rezultatul dorit, dacă cel puțin unul dintre elementele enumerate este absentă. Invariabilitatea compoziției și completitudinii întruchipată în activitatea tuturor componentelor structurii universale a activității umane joacă un rol extrem de important în pregătirea profesională a specialiștilor. În primul rând, întrucât formarea profesională este întotdeauna învățarea precisă a procesului de activitate, principalul obiect al dezvoltării va fi structura universală a acestui proces, conectând toate elementele sale într -un singur sistem și completarea fiecăruia cu un conținut specific. În al doilea rând, atât această structură în sine, cât și conținutul specific al elementelor sale pot fi utilizate în mod eficient ca mijloc de gestionare Includerea în procesul real de activitate creativă, mai întâi ceea ce sunt întruchipate pe deplin în munca pe care a creat -o. În al treilea rând, munca creată în procesul de rezolvare a problemei educaționale oferă profesorului posibilitatea de a o folosi ca un criteriu cuprinzător pentru evaluarea integrității dezvoltării unui student ca viitor profesionist, datorită faptului că crearea unui Lucrul cu necesitate se realizează ca un proces integral structural cu prezența constantă a tuturor componentelor sale.Pe baza tuturor celor de mai sus, putem clarifica conținutul conceptului de compoziție tocmai ca o lucrare creată în

procesul de finalizare a unei sarcini de instruire. Evident, orice rezultat al activității studentului va fi o lucrare cu toate caracteristicile și funcțiile sale despre care am vorbit deja. Cu toate acestea, nu este mai puțin evident că nu este

Compoziție formală

Fiecare tip de muncă va reprezenta o compoziție atât în general, cât și special, adică. Educațional-metodic, sens al cuvântului. Din cursul teoretic, știm că, în sensul general, doar o lucrare care are o integritate vizuală poate fi considerată o compoziție, iar severitatea ei artistică ar trebui să acționeze ca un sine estetic și obiectivul intern al procesului de creare a lucrării în sine. Respectarea acestei condiții este necesară pentru orice lucrare compozițională, dar este insuficientă în ceea ce privește cerințele educaționale. Acest lucru se datorează faptului că crearea în situația educațională a unei lucrări compoziționale implică o completare conștientă cu un conținut specific, strict specificat al celor mai importante elemente ale structurii universale a procesului de activitate. Prin urmare, ar trebui să devină complet evident că, din punctul de vedere al metodologiei de formare profesională, compoziția ca lucrare ar trebui să fie înțeleasă nu numai ca ceva produs (chiar dacă îndeplinește criteriul integrității și expresivității artistice), și anume, ca derivat al aplicării intenționate a factorilor de formare a formei date ale integrității compoziționale și a utilizării conștiente pentru acest arsenal obiectiv necesar al expresiei artistice. Aceste criterii cele mai importante pentru crearea unei lucrări compoziționale în procesul educațional reflectă specificul metodologiei de lucru a elevilor la un curs practic de compoziție formală și determină complexitatea ei reală. Acesta din urmă constă în cerința unității abordărilor artistice și de design în activitatea compozițională a proiectantului, iar această unitate ar trebui să fie întruchipată în activitatea educațională, separarea unuia de celălalt în acest caz este metodic inacceptabilă. Acest lucru înseamnă că, dacă studentul creează o lucrare compozițională integrală, expresivă din punct de vedere artistic, dar care nu va fi derivată din factorii care formează forma setat metodic al procesului compozițional, atunci poate fi considerată doar o „imagine” de succes, spectaculoasă, dar în niciun caz ca o practică implementarea metodei profesionale de activitate a proiectantului, care este principalul subiect de dezvoltare, prin urmare, o astfel de „imagine” poate fi o compoziție doar în formă, dar nu în conținut din cauza temei și Obiectivul metodologic al sarcinii, adică.Unitatea criteriilor de evaluare ar trebui să orienteze procesul compozițional pentru a asigura unitatea formei și conținutului lucrării compoziționale. O astfel de înțelegere a specificului lucrării compoziționale ne permite să explicăm sensul metodologic al celui de -al doilea sens al conceptului de compoziție ca o formă specială de organizare structurală a materialelor fine și conexiunea acestuia cu problema complexității. . Dacă s -a spus mai devreme despre integritatea compozițională ca obiectiv imediat de a crea o lucrare compozițională, acum ar trebui să vorbim despre cum, cu ajutorul căruia, datorită sau prin care se poate realiza o astfel de integritate. O analiză a celor mai bune exemple de creativitate artistică și compozită arată că integritatea vizuală a acestora se realizează pe baza agregatului de principii, metode și mijloace, care constituie conținutul principal al sistemului de categorii și concepte de compoziție formală. Cu alte cuvinte, integritatea compozițională ca formă specială a organizației vizuale nu este altceva decât o întruchipare holistică în

Caracteristici ale construirii unui curs practic de compoziție formală

NII direct conținutul categoriilor și conceptelor de compoziție. Acest lucru este confirmat de faptul că, ca criteriu pentru evaluarea integrității compoziționale a

lucrării, nu este complet suficient să utilizați doar categorii separate. Acest lucru necesită întreaga lor totalitate. O dependență lipsită de ambiguitate este evidentă aici: bogăția și integritatea conținutului compozițional predetermină bogăția și integritatea formei compoziționale. Prin urmare, încercările de a emite astfel de anumite categorii ca un subiect independent al sarcinii educaționale, precum, de exemplu, simetrie, echilibru, proporții, ritm etc., nu dau rezultatele educaționale dorite, deoarece nu presupun că lucrul compozițional cu drepturi depline Din punctul de vedere al organizării structurale a materialului bogat în conținutul său. Fără a dobândi abilitățile necesare de creativitate compozițională, studenții și în activitatea lor ulterioară nu sunt capabili să utilizeze pe deplin cel mai bogat arsenal al capacităților organizaționale și expresive ale compoziției.Mai mult decât atât, trecând la rezolvarea problemelor cu un conținut complex de caracteristici profesioniști, ei încep să-l reducă la scheme compoziționale standard, simplificate și timbre artistice și în formă dezvoltate. Drept urmare, în loc de lucrări substanțial bogate și din punct de vedere artistic, se obțin construcții uscate, schematice, care sunt foarte departe de adevăratul concept de compoziție. Aici o analogie se sugerează cu pictorii, dorind să se pregătească pentru crearea de lucrări coloristice, ar fi învățat să prevaleze în fiecare culoare separat, și apoi ar fi încercat să reducă pur mecanic abilitățile dobândite împreună atunci când creează o lucrare poli-cromium poli-cromium . Este evident că această abordare este inacceptabilă pentru dezvoltarea sentimentelor de culoare ale elevilor, precum și pentru un sentiment de integritate compozițională, fără de care nu are sens să vorbim despre alfabetizarea profesională și abilitatea artistului. Astfel, pe baza celui de -al doilea sens al conceptului de compoziție ca o formă specială de organizare structurală a materialelor fine, ajungem la concluzia că acesta și elementele sale ar trebui să aibă un grad destul de ridicat de complexitate a conținutului, astfel încât să poată fi întruchipate într -o formă bogată în expresie artistică. În același timp, este necesar să țineți cont de specificul conceptului de complexitate structurală a lucrării compoziționale, care nu se reduce la o caracteristică pur cantitativă a materialului vizual folosit, deși acesta din urmă joacă o importantă, dar totuși Rolul subordonat. Complexitatea structurală depinde în principal de varietatea de legi, principii, metode și mijloace de organizare compozițională, utilizate pentru a obține gradul de armonie, consecvență, proporționalitatea tuturor elementelor materialelor tematice și fine, în care acestea se transformă de la un simplu agregat într -un Organism unic, într -un sistem integral, unde nu există nimic de prisos, extraterestru și izolat. O astfel de înțelegere a complexității structurale a lucrării compoziționale corespunde pe deplin practicii istorice a diferitelor forme, tipuri și genuri de creativitate artistică și compozită. Deci, de exemplu, nici în poezie, nici în muzică, nici în pictură, complexitatea operei nu se reduce la numărul de cuvinte folosite, sunete sau flori.Este asociat în primul rând cu structura generală a relațiilor compoziționale și

Niy, care transformă materialul lucrării într-o formă integrală și îi oferă un anumit sens artistic și în formă. Dacă acest lucru nu ar fi fost așa, atunci procesul de creativitate artistică și compozită ar fi redus la o procedură pur mecanică pentru conectarea elementelor eterogene într -o anumită totalitate atunci când le înzestrează doar cu semne externe ale existenței comune. În acest fel, amatorii provin din artă, care înțeleg procesul compozițional ca un aranjament mai mult sau mai puțin ordonat al materialului pe planul vizual sau poezia - ca un discurs mundan rimed. Pentru o înțelegere mai profundă a esenței compoziției ca formă specială de organizare structurală a materialului fin, se poate efectua un experiment simplu. Luăm o ilustrație gata, cu o imagine pitorească a unui peisaj multifacet și încercăm să intrăm în figura unei persoane în ea, astfel încât în diferite versiuni să fie în prima, apoi în a doua, apoi în al treilea mod. Pentru

o mai mare convingere a rezultatelor experimentului (pentru puritatea experimentului), este, de asemenea, recomandabil să luați cifra unei persoane gata, tăind -o din orice revistă sau bulevard. Deja la începutul soluției la sarcină, va deveni evident că, datorită „plasării” simple a figurii spre stânga, la dreapta, mai mare, este imposibil să se obțină rezultatul dorit de mai jos. Figura „nu se încadrează” în structura generală a imaginii. Pentru a face acest lucru, acesta trebuie schimbat semnificativ (transformat, transformat) în conformitate cu caracteristicile în formă ideologică, stil, pe scară largă, luminoasă, spațială, coloristică, texturată și alte caracteristici ale construcției unui anumit peisaj. Mai mult, acest lucru va trebui să fie făcut de mai multe ori, dar separat pentru fiecare plan. Dacă reușim să obținem o combinație completă a imaginii cifrelor unei persoane pe diferite planuri, atunci atunci când acestea sunt comparate, ne putem asigura cu ușurință că acestea diferă semnificativ unul de celălalt sub formă de organizare a materialelor fine, dictate de diferitele lor Conținut ca elemente ale structurii generale a construcției compoziționale. Acesta este doar un exemplu, o ilustrare.În practica profesională, rezolvarea problemelor compoziționale, toate acestea se întâmplă mult mai complicate și, prin urmare, necesită o dezvoltare specială a abilităților creative compuse. . Acum am ajuns la importanța conceptului de compoziție ca proces creativ. În cea mai generală formă, creativitatea poate fi descrisă ca procesul de creare a ceva nou, care nu există anterior sau necunoscut. (Reamintim că teoria generală a activității distinge creativitatea științifică, artistică și tehnică, iar chiar una este considerată reproductivă, euristică și creativă în ceea ce privește natura și gradul de noutate a produselor sale). În procesul educațional, conceptul de noutate este asociat cu subiectul activității în sine, adică. Cu un student care ar trebui să dobândească anumite calități profesionale noi pentru el: abilități, cunoștințe, abilități și abilități care corespund obiectivelor, subiectului, metodelor, mijloacelor și naturii activității sale viitoare. Aici, conceptul de noutate este destul de relativ. Cu toate acestea, dacă avem de -a face cu pregătirea unui specialist pentru activitate creativă, atunci întregul proces de formare și educație ar trebui să vizeze formarea capacității sale de a crea, de a crea ceva nou absolut. În acest sens, întregul complex de cerințe pentru un viitor specialist este modificat fundamental.

Caracteristici ale construirii unui curs practic de compoziție formală

În primul rând, acest lucru se aplică gândirii profesionale a proiectantului ca viitor creator. Gândirea sa ar trebui să fie nu numai armonioasă din punct de vedere logic și sistematic holistică, ci și flexibilă, plastică, dinamică, figurat figurat, răspunzând viu la cele mai mici schimbări în domeniul problemei-completă a intereselor sale profesionale. În același timp, el trebuie să poată transforma, îmbogăți și reconstrui în mod conștient și în mod intenționat întregul arsenal al cunoștințelor, metodelor și mijloacelor sale versatile într -o nouă integritate sistemică, în conformitate cu specificul fiecărei noi sarcini creative. Pentru el, aceasta este principala condiție pentru lupta împotriva stereotipurilor, timbrelor și barierelor psihologice care stau în calea creării unuia cu adevărat nou. Semnificația acestor caracteristici profesionale ale proiectantului este excelentă tocmai pentru că activitatea sa se desfășoară pe baza sintezei principiilor creativității științifice, artistice și tehnice, care în sine este asociată cu o serie de dificultăți și necesită o dezvoltare extrem de dezvoltată Capacitatea de a simți și de a stabili subtil măsura influenței fiecăruia dintre principiile enumerate asupra rezolvării oricărei probleme creative.Primul pas serios către formarea abilităților creative ale proiectantului ar trebui să fie lucrul la sarcinile practice ale compoziției. Pe baza rolului responsabil al cursului practic al compoziției formale în pregătirea proiectantului, a fost construită structura sarcinilor și a fost dezvoltată metodologia pentru lucrul la ele. Este evident că pentru principalele sale obiective (crearea integrității ca o nouă calitate sistemică), metode (sinteza conceptual-logică, artistică și material-tehnică), principii (metodologie de organizare artistică și de design a sistemelor

artificiale), mijloace (artistic și artistic Figurativ, compozițional -expresiv, material și tehnic) Cursul practic al compoziției formale coincide în mare măsură cu structura generală a creativității profesionale a proiectantului. Acesta este motivul pentru care el nu poate și nu ar trebui să fie considerat doar ca o anumită disciplină de recunoaștere introductivă a unei naturi normative, care precede procesul principal de pregătire a proiectantului. Dimpotrivă, cursul practic al compoziției formale acționează ca modelul de bază al creativității profesionale a proiectantului, care este elaborat de complexul de bază al principiilor metodologice și a mijloacelor artistice și compuse de formare în unitate cu rezolvarea problemelor de dezvoltare de abilități creative și design și abilități artistice. Acesta este atelierul de creație cu care este stabilit fundația pentru dezvoltarea integrală a proiectantului ca persoană. * * *

Astfel, dacă rezumați toate cele trei semnificații ale conceptului de compoziție, devine clar că complexitatea efectuării nu numai a primei, ci și a oricărei sarcini din cursul compoziției formale nu depinde clar de subiectul său. De fapt, subiectul poate fi, relativ vorbind, oricare. Principala dificultate apare în legătură cu noutatea și complexitatea cerințelor profesionale care sunt prezentate obiectivelor, metodelor, mijloacelor, procesului și rezultatului final al dezvoltării unui anumit material educațional. (În general, aceste cerințe au fost descrise mai sus atunci când au fost aproximativ trei semnificații ale conceptului de compoziție. În fiecare caz, suplimentar

Cerințele sunt prevăzute la emiterea misiunii în conformitate cu tema sa, obiectivele metodologice și sarcinile educaționale, care vor fi discutate mai jos).Cu toate acestea, cea mai mare dificultate pentru studenți este contradicția reală a unei naturi psihologice și metodologice, cu care se confruntă atunci când trecerea de la metoda tradițională și familiară de a construi procesul compozițional „de la un simplu - la un complex” la o nouă fundamental pentru ei - „De la general - la privat”. Necesitatea unei astfel de tranziții a fost cauzată de eficacitatea scăzută a rezultatelor utilizării principiului „de la simplu - la complex” în sistemul de formare a specialiștilor în activități creative. Cert este că acest principiu a fost la un moment dat răspândit în domeniul învățării meșteșugurilor, unde conceptele de simplitate și complexitate au fost legate în principal de partea empirică a reproducerii, operaționale, empirice concrete. În conținutul și esența lor pedagogică, ele reflectă acele forme de învățare a ambarcațiunilor care sunt asociate cu tranziția secvențială de la elementar, disparat, fragmental-primitiv și, prin urmare, ușor accesibil pentru înțelegerea și reproducerea procedurilor și operațiunilor mai cuprinzătoare și mai captive în procesul real de activitate. Formula bine cunoscută a învățării meșteșugurilor „Do As Me” nu înseamnă altceva decât „faceți același lucru ca mine”, adică. Încercați să reproduceți acest rezultat sau acel rezultat, copierea acțiunilor profesorului. Este evident că, în același timp, nu putem vorbi despre simplitate și complexitate în sensul lor strict științific, ci doar ca conceptele de ușurință și dificultăți într -un aspect pur educațional al implementării unei anumite operații practice sau a unei sarcini educaționale. Și dacă acest lucru este adevărat, atunci conceptele de simplitate și complexitate sunt într -o contradicție clară cu conținutul și sensul lor științific și teoretic. Se știe că din punct de vedere științific, conceptul de simplitate nu corespunde în mod clar caracteristicilor precum primitivitate, elementară, fragmentare, parțialitate, diferențiere etc. Spre deosebire de ei, simplitatea acționează ca o latură esențială a integrității, unității, autoidentității, omogenității calitative și indivizibilității oricărui obiect de sistem sau complexul acestora. În această privință, simplitatea în domeniul cunoașterii nu este punctul de plecare, ci rezultatul sintezei complexe, rezultatul procesului de realizare a integrității ca o organizare calitativă

specifică a cunoștințelor despre un obiect sistemic.Prin urmare, procesul de cogniție merge în mod natural în direcția de la complex la simplu, de la fenomen la esență, de la privat la general, de la părți la întreg. În același timp, procesul de creare creativă a unui obiect organizat sistemic va continua în direcția opusă exactă, adică. De la general la particular, de la esență la fenomen, de la ansamblu la parte și de la simplu la complex, dar nu în „meșteșug”, ci sensul său științific. La urma urmei, conceptul de simplu este aici la rând cu conceptele de general, esență și întreg și, în virtutea conexiunii logice dintre ele, nu reflectă aspectul operațional-activitate al procesului creativ, ci specificitatea calitativă a conținutului subiectului său, adică. Nu cum, cu ajutorul operațiunilor care se desfășoară acest proces, ci cu ce, cu ce formă de organizare a materialelor educaționale vor fi desfășurate activități creative. Dacă luăm în considerare procesul creativ de creare a unei lucrări artistice și compuse în integritatea sa (adică, pe baza structurii universale a procesului de activitate umană), atunci acesta,

Caracteristici ale construirii unui curs practic de compoziție formală

Evident, aceasta va include atât cunoștințe, cât și transformare și, prin urmare, va fi realizată ca o serie de tranziții reciproce: de la privat la general și de la general la particular, de la complicat la simplu și simplu la complex, de la întreg la parte și parte în întregime. Cu toate acestea, se poate susține în mod corespunzător că, din punctul de vedere al celei mai mari eficacități a organizării procesului educațional, rolul principal de aici ar trebui să joace principiul mișcării de la general la particular. Și chiar dacă vorbim despre partea meșteșugărească a problemei, adică. La dezvoltarea abilității profesionale a viitorului designer pe baza intensității eforturilor sale creative, atunci în acest caz, procesul va fi realizat în direcția de la complex la simplu, deoarece ceea ce a fost dificil pentru un boboc devine ușor și simplu pentru un student senior. So, having maintained the methodology of the practical development of compositional literacy, the principle of “from the general - to private”, it should be found out what can and should act as this general from the point of view of building a curriculum of the curs practic al compoziției. Răspunsul la această întrebare nu este atât de evident pe cât ar putea părea la prima vedere.Este cunoscut faptul că, de obicei, atunci când sunt date definiții și sunt indicate cele mai semnificative caracteristici ale compoziției, atunci concepte precum armonie, unitate, integritate, proporționalitate, asociere, subordonare apar ca fiind general. Astfel, poate părea că ei ar trebui să acționeze ca comun dorit. Cu toate acestea, cu un raționament mai strict, se constată că această poziție este foarte superficială, iar la bază este eronată, deoarece latura procedurală specifică metodologică, procedurală a creativității compoziționale nu își găsește reflectarea în ea. Într -adevăr, într -adevăr, nu putem fi de acord cu faptul că toate aceste concepte reflectă certitudinea calitativă a compoziției ca ceva cu adevărat existent în manifestarea sa internă și externă, ceea ce înseamnă că reprezintă compoziția ca fapt al realității, adică. Ca lucrare. În această situație particulară, suntem interesați de general ca lege, principiul, mecanismul de generare a acestor caracteristici în sine. Adică generalul - constituie esența procesului de creativitate compozițională atât în general, cât și în fiecare act individual. În plus, din punct de vedere metodologic, moștenirea generalului ar trebui să fie completată cu conținut creativ nu numai a soluției practic performante a sarcinilor artistice și compozite, ci și, cel mai important, pentru a face sensul direct al procesului de compoziție creativitate. Cu alte cuvinte, acest general ar trebui să constituie în egală măsură esența atât a celei mai compoziționale organizații a muncii, cât și a procesului de creativitate compusă a studenților și să acționeze ca un factor activ de formare a sistemului în formarea de sentimente compoziționale profesionale în domeniul proiectării activitate de proiectare. Deja, în virtutea acestor cerințe, generalul dorit nu poate fi

selectat în mod arbitrar și pur intuitiv din arsenalul legilor, principiilor și mijloacelor de compoziție formală, dar necesită o justificare teoretică într -un context mai larg. Pentru ca raționamentul nostru să fie mai înțeles și mai convingător, este necesar să se facă o ușoară digresiune. Cert este că creativitatea artistică și compozită, spre deosebire de științifică sau tehnică, se realizează într-un astfel de domeniu specific, ale cărui elemente (ca material al pre-

Compoziție formală

formațiuni) sunt absolut lipsite de capacitate reactivă și, prin urmare, sunt complet pasive pentru schimbările celuilalt.Imaginea formală a „tehnologiei" și „versuri" ca concepte generale

. Construcția unei compoziții formale multivariate bazate pe principiile Combinatoricelor Configurative și Color -Color

. Stilizarea obiectului de pe proprie proprietăți sau date

. Semn iconic și semn de semnare

. Expresia vizuală a proprietăților fizice ale materialului condiționat: severitate-lumină, plasticitate-cremă,

Strâns - flexibilitate

. „Imaginea tehnologiei"

. Formarea unei imagini obiective pe o bază vizuală

. Formarea unei imagini obiective pe un conceptual-logical

Baza

. Ieșiți din avion în spațiu

. Transformarea planului în relief și un volum închis

. Tectonica structurilor spațiale

. Organizarea spațiului funcțional

. „Imaginea consumatorului"

postfață

literatură

Departamentul de proiectare a Academiei de Arte din Belarus de mai bine de un sfert de secol a desfășurat o pregătire profesională a calificărilor superioare în domeniul proiectării. În ultimii ani, multe schimbări au avut loc atât în teoria, cât și în practica proiectării, cât și în societatea în ansamblu. Dar neschimbată până în zilele noastre este o deficiență acută a literaturii educaționale și

metodologice, special concepută pentru a pregăti proiectanții în sistemul școlar superior. Severitatea acestui deficit este asociată nu numai și nu atât cu numărul mic de astfel de publicații, cât și cu incompatibilitatea lor sistemică. Acest lucru se datorează faptului că fiecare școală predominantă de formare a proiectanților de calificare superioară (Moscova, Leningrad, Sverdlovsk, Vilnius, Kharkov etc.) este ghidată în întregime de conceptul său original de proiectare și de o viziune individuală a obiectivelor și obiectivelor sale profesionale, metodelor sale și mijloace de activitate. Pe această bază, propriul model al unui specialist este construit și, în conformitate cu acesta, este dezvoltat un sistem de sprijin metodologic pentru procesul educațional. Prin urmare, împrumuturile directe și utilizarea anumitor evoluții educaționale ale diferitelor școli nu pot oferi rezultatul educațional dorit fără reorientarea lor semnificativă, regândirea creativă și procesarea. Profesorii Departamentului de Proiectare a Academiei de Arte din Belarus, care de-a lungul mai multor ani, au efectuat o căutare științifică, teoretică, educațională și metodologică și experimentală a propriilor lor modalități de a organiza procesul de formare Un sistem pedagogic complet independent, care a primit numele școlii de design Minsk în mediul profesional.Desigur, această caracteristică a materialului transformării compoziționale-creative are propriile limite, dar acum nu vorbim despre relativitatea acestor proprietăți, ci despre sensul pe care îl au pentru compoziție ca proces creativ (și chiar mai mult pentru compoziție ca disciplină educațională):

Proprietatea pasivității, elementele „elementelor” materialelor compoziționale ar trebui interpretate și înțelese ca imposibilitatea schimbărilor de sine, autorealizarea automată a „energiei” lor interne, potențialului sensual emoțional. Acest lucru sugerează că toate posibilitățile potențiale ale diverselor forme de transformare a elementelor materialelor compoziționale depind în întregime de compozitor-creattor, voința sa subiectivă, depozitul gândirii, bogăția fanteziei și imaginației, subtilitățile gustului estetic și a gustului estetic și a Severitatea reacțiilor emoționale sensuale, abilități compoziționale, abilități artistice și abilități practice. Dacă în natură există o lege strictă a interdependenței cauzale și a reciprocității schimbărilor în elementele care interacționează, atunci în compoziția compoziției, o astfel de dependență este practic absentă (sau are o gamă foarte limitată și nesemnificativă de manifestări și chiar atunci doar într - un anumite înguste-fizic, mai degrabă decât un sens compozițional). Pentru claritate, oferim următorul exemplu. Dacă în natură într -o zi tulbure, soarele privește brusc din nori, atunci totul în jur va fi transformat instantaneu în conformitate cu legile fizicii (optica). Dar dacă artistul face același lucru, adică. El va lua și va intra pe discul solar în peisajul care înfățișează o zi tulbure, atunci nu se va întâmpla nimic în acest sens. În mod figurat vorbind, „Nici un singur mușchi nu se va arunca pe fața naturii înfățișate: umbrele dense din obiecte nu vor rula, florile de câmp nu vor suna cu culori strălucitoare, cadranuri cu rece, etc. Nu vor fi umplute cu tonuri suculente. Desigur, nu vom vedea nimic din asta. Doar că va apărea un loc complet extraterestru în peisaj, care va aduce o dizarmonie clară în imagine și va încălca armonia logică a construcției compoziționale. Astfel, devine evident că artistul în procesul de creativitate compozițională nu numai că ar trebui să aducă anumite elemente în lucrare, ci să acționeze și ca o cauză activ Legea. Ei trebuie să curgă din sistemul complex de interacțiuni armonice ale tuturor componentelor incluse de artist în lucrarea compozițională.Prin urmare, el trebuie să acționeze ca natura care dă viață în sine. Mai mult decât atât, deși este incontestabil faptul că natura este un creator și profesor de armonie de neegalat, cu toate acestea, un artist, ca cel mai talentat student, ar trebui să se străduiască să -și depășească profesorul, pentru că creează o lume fundamental diferită de armonie - un nou, supervizor, cel Lumea valorilor estetice, formată în conformitate cu legile frumuseții-lumea culturii spirituale, materiale și artistice. Și nu este întâmplător, de aceea, creația artistică este considerată cea mai înaltă formă de manifestare a capacității creative universale a spiritului uman. În ceea ce privește proprietățile inerției, supleței, plasticității materialului compozițional

și artistic, prin analogie cu astfel de concepte științifice precum un corp complet negru (și altele asemenea

Idealizare), putem spune că tot ceea ce este acoperit de conceptul de compoziție formală este un „corp absolut plastic". La urma urmei, plasticitatea, ca capacitatea de a lua sub influența forțelor externe și de a menține o anumită formă, care caracterizează totul în compoziția formală în ansamblu și în fiecare element individual. Această forță externă și singură pentru ea este voința creativă atotputernică a artistului. Absolubilitatea acestei plasticități ar trebui să fie înțeleasă în acest fel: în compoziția formală, în esență, nu există „rezistență la materiale", deoarece schimbările lor nu sunt în niciun fel asociate cu propria lor activitate. Ei nu acționează de unul singur, „din propria voință". Prin urmare, expresia „hârtia va dura" se aplică pe deplin compoziției formale, ceea ce ar trebui să însemne: „Dare, guvernează, creează și ... vei obține doar ceea ce faci și ceea ce poți face". Astfel, compoziția formală este forma finală a libertății de creativitate, dar, în același timp, întreaga plinătate a responsabilității pentru rezultate este atrasă exclusiv asupra autorului însuși. În același timp, este dezvăluit complet imparțial, ceea ce stă el ca creator. Evident, în momentul de față, conceptele de armonie, unitate, proporționalitate etc. sunt complet în drepturile lor. Ca criterii pentru evaluarea rezultatului creativității artistice și compozite, răspunsul este dat la întrebarea: dacă lucrarea a avut loc ca o compoziție (adică.„Pro-management", înțeles tocmai ca ceea ce s-a întâmplat din conduita intenționată a unui proces de compoziție-creativă cu drepturi depline). Sensul acestei retrageri este că unul dintre conceptele menționate mai sus (armonie, integritate, unitate etc.) poate juca personal rolul acelui general dorit, care ar fi „forța motrice" directă a procesului de schimbare a stării interne Dintre aceste caracteristici, prin forța le umple cu un conținut obiectiv specific și că aceste caracteristici acționează în sine în structura generală a procesului creativ ca obiectiv final dorit și criteriul pentru evaluarea rezultatelor. Fiecare dintre ele (armonie, integritate etc.), astfel, ocupă poziții extreme în procesul compozițional - începutul și sfârșitul său și, prin urmare, nu caracterizează în niciun fel procesul, metoda sau mecanismul de formare a compoziției, care nu poate acționa doar ca un Fundația metodologică generală pentru a construi un program de lucrări practice pe cursul compoziției formale. Doar prin investigarea cu atenție a metodei sau mecanismului de implementare a procesului compozițional (O-State, înțeles ca procesul de obținere a esenței calităților compoziționale prin orice lucrare), poate fi identificată sursa generală a dezvoltării sale. Figurat vorbind, dacă înțelegeți compoziția tocmai ca „împărăția" a armoniei, unității, integrității, proporționalității implementate, întruchipate, unicul autocrat și viața înțeleaptă a acestui regat ar trebui să fie recunoscute în mod inteligent de Majestatea Sa pentru a face masura. Și, prin urmare, oricine încearcă să primească acest regat moștenit și să devină Domnul său cu formă deplină trebuie să meargă o cale dificilă de ascensiune în vârful puterii asupra împărăției armoniei, adică. Stăpânește perfect energia de viață a simțului proporțional compozițional. Măsura este într-adevăr atât de obiectiv, care stă la baza nu numai a fiecărei calități, proprietăți, semn sau caracteristici esențiale ale compoziției ca armonie întruchipată (valoare-

Funcția estetică a măsurii), nu numai fiecare lege, principiu, categorie, concept sau mecanism ca esență a procesului de implementare a acesteia (funcția de activitate operațională a măsurii), dar și a fiecărui act al manifestării creativ

Energia emoțională și senzuală a artistului care dă naștere creativ la armonie compozițională (funcție de măsură structurală-creativă).* * *

Deci, determinând măsura ca una comună din care trebuie să trecem la un anumit (ca forme diverse de manifestare a unei măsuri în rezolvarea problemelor specifice ale formării de formă artistică și compusă), vom lua în considerare problemele pur educaționale și practice ale acesteia dezvoltare profesională. În primul rând, vom lua în considerare întrebarea modului în care, pe baza bazei generale de mai sus, să construim activitatea studenților în așa fel încât, printr -o soluție constantă a mai multor sarcini educaționale, să poată stăpâni abilitatea creativității compoziționale la nivelul de alfabetizare profesională și un sentiment de proporție compozițional dezvoltat profesional. La urma urmei, atât fără primul sau fără al doilea, designul lor de design viitor cu drepturi depline este imposibil. Prin urmare, în acest caz, sarcina principală este de a determina linia strategică în formarea structurii curriculumului cursului practic al compoziției formale. Logica mișcării de la general la particular, precum și întregul curs al raționamentului nostru preliminar, este convinsă că această strategie ar trebui construită pe baza principiului interconectării ierarhice a celor trei niveluri principale ale conținutului măsurii compoziționale. Aici ne referim la trei concepte fundamentale de măsură: o măsură calitativă, o măsură cantitativă și proporționalitate, dezvoltarea constantă a conținutului artistic și compozițional al cărui ar trebui, în opinia noastră compoziție. Conținutul specific al trei concepte de măsuri stabilește natura activității compoziționale a studenților în fiecare etapă a cursului practic și ne permite să structurăm în mod rezonabil materialul în mod rezonabil stăpânit, precum și să stabilim în mod strict obiective metodologice și obiective în procesul de proces formarea subiectelor sarcinilor educaționale specifice. Din punctul de vedere al strategiei generale de construire a unui curs practic de compoziție formală, conceptele de mai sus de măsură compozițională aduc următorul principiu de organizare în fiecare etapă a mișcării elevilor către abilitatea profesională în domeniul creativității artistice și compozite:

. Măsură de înaltă calitate. Dezvoltarea principiilor și mecanismelor fundamentale pentru stabilirea unei măsuri compoziționale în formele sale cele mai generale, modificate calitativ, implică introducerea unei clasificări stricte a principalelor tipuri de organizare compozițională.În totalul lor, aceste specii ar trebui să acopere întregul câmp potențial de existență a compoziției ca o certitudine calitativă. În același timp, stările limitante ale organizării compoziționale a lucrărilor unui alt tip sau altul ar trebui să reprezinte clar acele limite în care este logica structurii liniei nodale a relației măsurilor în domeniul organizării artistice și compoziționale De fapt dezvăluit. Aproape această prevedere la

Caracteristici ale construirii unui curs practic de compoziție formală

Considerarea abordărilor metodologice pentru dezvoltarea diplomelor compoziționale este implementată pe baza principiului polivarianței de rezolvare a problemelor artistice și compozite, așa cum am menționat mai sus. La acest nivel de soluții la probleme practice, programul de sarcini ar trebui să asigure specificarea finală a funcției-valorice-estetice a categoriei de măsură în procesul de creativitate artistică și compozită a studenților. . Măsura cantitativă. Ea implică identificarea practică a compoziției principale și plinătatea gamei de capacități expresive ale arsenalului de fonduri care acționează ca un „material de construcție” atunci când creează o compoziție formală, precum și atunci când se asigură integritatea vizuală și expresia artistică. Aceasta este înțelegerea practică a structurii cele mai gramaticale a limbajului compoziției formale ca cea mai importantă componentă a gândirii profesionale și a activității de formare a proiectantului. Un rol semnificativ aici ar trebui să joace o incluziune activă în

activitatea studenților cu aspecte sintactice ale funcționării limbajului unei compoziții formale cu întregul sistem de principii pentru formarea de texte vizuale și o expresie în formă formală a diferitelor proprietăți și stări de diferite natură calitativă. Toate acestea ar trebui să servească ca dezvoltare practică a funcției operaționale și ale faptei din categoria măsurilor în procesul de creativitate artistică și compozită a studenților.   . Proporționalitatea. Înțelegerea categoriei de proporționalitate ca proces de coordonare a diferitelor măsuri calitative și cantitative în activitatea artistică și compozițională a proiectantului implică dezvoltarea practică a acestor principii de asigurare Organizarea diferitelor clase de sisteme artificiale: informații materiale și semnificative și procedurale.Aici, accentul în lucrare este transferat la formarea conștientă a diferitelor imagini formale și subiecte pe bază vizuală și conceptuală, ceea ce ar trebui să asigure o conexiune solidă a cursului compoziției formale cu metodologia metodologiei de proiectare și o tranziție reală de la propaedeutic Nivelul de dezvoltare a alfabetizării compoziționale la aplicarea sa creativă și profesională în cursurile și designul de arhitectonică. Prin urmare, o importanță deosebită aici este acordată dezvoltării elevilor pentru a efectua în mod conștient trecerea de la multidimensionalitatea conceptuală logică a conținutului obiectiv al subiectului dezvoltat la integritatea sistematică a întruchipată compozițională-figurativă într-o formă de subiect deosebit de percepută. La acest nivel de dezvoltare a elevilor de alfabetizare formală și dezvoltare profesională a sentimentului compozițional al propunerii, principalul accent este pus pe implementarea funcției creative constructive a măsurii, rolul sintetizării, formarea sistemului în procesul artistic și formarea compusă în proiectare. Astfel, cele trei niveluri de mai sus ale conceptelor de măsură compozițională și specificul funcționării lor în procesul real de creativitate artistică și compozită a studenților, care se bazează pe construcția unui curs practic de compoziție formală, ar trebui să completeze subiectele educaționale sarcini cu un conținut specific

. Compoziție formală

Compoziție formală

Și determină secvența lor. În acest caz, ar trebui asigurată eficiența educațională și metodologică a aplicării diferitelor forme de modelare grafică și voluminoasă și spațială a principiilor metodologice de bază ale proiectării și formării artistice în proiectare. Toate cele de mai sus ar trebui să servească ca o înțelegere mai clar a specificului cursului practic al compoziției formale ca atelier creativ în formarea profesională a proiectanților și să ofere o dezvoltare complet conștientă (și, prin urmare, mai substanțială și eficientă) a programului , atingerea obiectivelor și obiectivelor educaționale. * * *

Metodologia pentru desfășurarea activității educaționale în sarcini ar trebui să prevadă următoarele etape principale:

. Explicația materialelor teoretice pe tema sarcinilor, stabilirea conexiunilor cu subiecte anterioare și discipline paralele, clarificând rolul, locul și semnificația acestui subiect pentru formarea de abilități, abilități și abilități pentru creativitatea profesională a viitorilor designeri. . Setarea obiectivului metodologic, formularea unei sarcini educaționale specifice și conținutul lucrării viitoare, precum și determinarea condițiilor, cerințelor, restricțiilor și criteriilor pentru evaluarea rezultatului final.   . Analiza colectivă sau individuală a celor mai semnificative probleme legate de conținutul subiectului elaborat și definiția direcțiilor, metodelor și mijloacelor optime de rezolvare a sarcinilor.   . O scurtă descriere a materialelor de analiză, inclusiv conținutul presupusei soluții, principalele caracteristici artistice și figurative și mijloace compoziționale și expresive de întruchipare practică a designului creativ.   . Discuția colectivă a materialelor de raport, ajustarea deciziei propuse și a

mijloacelor de implementare a acesteia.   . Studiul de schiță al deciziei propuse, discuția și aprobarea acesteia de către profesor.   . Rafinarea finală și performanța finală.   . Vizualizați lucrările efectuate, discuția colectivă și justificarea evaluării. În această listă, al patrulea element este extrem de important pentru profesor, deoarece, în structura și conținutul său, coincide cu unul dintre punctele semnificative din metodologia de proiectare profesională: sistematizarea materialului analitic bazat pe o schemă-matrice. Este un punct cheie în trecerea de la analiza logică la sinteza artistică și figurativă și, prin urmare, vă permite să aplicați principiile sale în etapele inițiale ale instruirii într-o formă simplă și accesibilă, atunci când cursul cercetării de proiectare pre-proiectare nu a fost încă Complet stăpânit de studenți. În același timp, eficacitatea sa-metodică educațională permite asigurarea naturii implementării sale secvențiale în practica studenților în orice etapă a pregătirii lor. Prezența sa în metodologia de a lucra la sarcini compoziționale îi obligă pe elevi să se raporteze în mod conștient și responsabil la procesul compozițional și deja de la primul lor educațional și practic

Caracteristici ale construirii unui curs practic de compoziție formală

Pași pentru a se alătura metodelor de proiectare. Pe lângă cele de mai sus, acest articol acționează ca un material detaliat pentru evaluarea dezvoltării abilităților profesionale ale studenților, adică.Ca un fel de „indicator comun” al punctelor sale forte și punctelor slabe. Componentele acestui paragraf oferă, de asemenea, o oportunitate pentru profesor de a identifica și evalua nivelul general de dezvoltare culturală a studentului, sistematic și depozitul gândirii sale, succesul stăpânirii logic-teoretic, metodologic, operațional-defenseal și instrumental -Nu fundamentele tehnice ale activității profesionale, obiectivitatea și validitatea deciziilor și multe altele. Compararea materialelor raportului și a sarcinii finalizate ne permite, de asemenea, să identificăm gradul de înțelegere de către elevul esenței sarcinii, ideea sa figurativă a rezultatului final al lucrării și capacitatea de a traduce această idee într -o formă artistică și expresivă specifică. Unitatea acestor componente predetermină, de fapt, succesul în înțelegerea alfabetizării profesionale și dezvoltarea abilităților creative ale elevului în asigurarea sintezei conștiente a figurative și logice în rezolvarea problemelor de proiectare. Primele eșecuri în activitatea studenților sunt de obicei asociate cu abordarea neobișnuită a învățării. Cu toate acestea, acest lucru permite profesorului să stabilească cu exactitate dacă elevul înțelege corect sarcinile educaționale și metodele de rezolvare a acestora, indiferent dacă este reprezentat corect de rezultatul final sau este pur și simplu slab pregătit „pur tehnic” și nu poate realiza planul. Analiza muncii, luând în considerare aceste puncte, este necesară pentru studenții înșiși, deoarece ei pot vedea clar adevărata cauză a eșecurilor lor și direcționează energia creativă pentru a o elimina. Trebuie menționat că, în cazurile în care studentul a înțeles greșit sarcina (adică a distorsionat sensul său), dar totuși, în mod strict, pe baza înțelegerii sale, a luat în considerare toate elementele structurale principale ale procesului de activitate (metode, mijloace, proceduri, rezultat), apoi), apoi), apoi), apoi), atunci acest lucru nu trebuie considerat ca un „eșec clar”. La urma urmei, în același timp, studentul dobândește una dintre cele mai importante calități - capacitatea de a construi metodic în mod constant și pe deplin o schemă pentru procesul de lucru la o problemă specifică, adică. Pentru a căuta o legătură organică între cauză și consecință, conținut și formă, logică și figurativă. Prin urmare, în astfel de cazuri, profesorul trebuie să ia în considerare cu atenție doar formularea și explicația obiectivelor și obiectivelor metodologice pe un anumit subiect și să se asigure de înțelegerea lor deplină de către studenți.În plus, nu trebuie să uităm că lucrările la misiuni în compoziție nu este un scop în sine, limitat doar de cadrul dezvoltării artistice a studenților. Pe lângă rezolvarea problemelor pur artistice și compuse, acestea ar trebui să câștige

experiență practică legată direct de abordarea de proiectare a soluției creative a problemelor de proiectare. Prin urmare, profesorul ar trebui să stimuleze în toate modurile posibile dezvoltarea principalelor abilități ale muncii profesionale în rândul studenților:

- Aplicați în mod conștient metodele de analiză și sinteză a sistemului;

- efectuați un complex de diferite cerințe în acest proces;

-Analitic determină proprietățile obiective, semnele și calitatea diferitelor obiecte, fenomene, procese, condiții și găsesc logica conceptuală necesară pentru afișarea lor adecvată

Compoziție formală

fonduri;

-Uublicați gestionați activitatea mijloacelor de expresivitate artistică și compozită;

- corelați -vă munca cu mediul și condițiile percepției vizuale;

- evaluați rezultatele obținute în conformitate cu criterii strict specificate;

-Creptiv reconstruiește atitudinea ta, în funcție de specificul problemei artistice și compoziționale rezolvate și multe altele. În timpul consultărilor, discuțiile colective despre munca studenților și când sunt evaluați, profesorul trebuie să se concentreze pe următoarele criterii:

. O expresie în formă formală în compoziția esenței semnificative a subiectului elaborat, o reflectare artistică a specificului său calitativ. . Respectarea tipului de organizare compozițională la natura problemei educaționale rezolvate. . Unitatea stilistică (armonie) a formei elementelor compoziționale. . Respectarea unei măsuri cantitative (minim de fonduri expresivitate maximă) în aplicarea mijloacelor de compus formal și artistice pentru a rezolva o anumită problemă. . Originalitatea soluției compoziționale și integritatea structurii sale interne. . Un studiu minuțios și o cultură artistică ridicată a unei performanțe grafice sau voluminoase-plastice a unei lucrări compoziționale. . O secvență metodologică strictă de lucru asupra sarcinii. . plinătatea lucrării efectuate. . Rata de creștere a abilității profesionale. Toate opțiunile finale pentru soluții compozite sunt efectuate pe hârtie albă groasă, fixate anterior pe tabletă. Acest lucru nu numai că creează anumite facilități pentru muncă (o suprafață grea și plană, un minim de deformări de hârtie atunci când lucrați cu vopsele cu apă), dar oferă și un aspect îngrijit lucrării după ce este tăiat tableta. Mai mult, un carton presat gros, o duralumină sau o foaie de sticlă cu margini îngrijite lustruite poate fi utilizat ca tabletă. Pe aceste materiale, hârtia poate fi lipită atât de -a lungul întregii suprafețe, cât și la margini, cu o curbă spre spate, folosind apă, cazeină sau orice alt lipici de tâmplărie. Lucrările efectuate în grafică alb -negru și cu un format mic pot fi lipite anterior cu lipici de cauciuc pe carton subțire. În spatele lucrărilor compoziționale, în colțul din stânga sus (dacă lucrarea este întoarsă ca o pagină a cărții), întregul material este plasat în subiect: numele disciplinei, prenumele și inițialele autorului, Cursul, anul, anul execuției, prenumele și inițialele profesorului. În continuare sunt scrise: numele subiectului general, numele opțiunii de rezolvare a problemei, iar apoi în trei coloane „Proprietăți - analoguri - înseamnă”. De la studenți este necesar să cerem ca spatele compoziției în care se plasează materialul text, să fie la fel de responsabile ca principala

lucrare și chiar au încercat să observe cerințele culturii profesionale ridicate în această parte auxiliară.

Compoziție formală

Subiectul

„Îndepărtarea vizualizării”

Obiectiv metodologic

Studiul și corelația diferitelor forme și modele ale organizării artistice și figurative a complotului

dar lucrări compoziționale și formal-expresive. Sarcina educațională și menținerea muncii

Pe baza operei de artă realizate selectate, este o analiză a conținutului său ideologic și semantic și a mijloacelor artistice și compuse de expresivitate figurativă folosită de autor. Analiza compozițională și grafică este realizată prin metoda de excludere consecventă din munca de culoare, ton, detalii secundare, texturi etc.Un loc special în acest sistem este ocupat de ciclul disciplinelor propaedeutice, care încheie fundamentele dezvoltării gândirii creative și a abilității artistice și de design al viitorului designer pe baza metodologiei generale de interacțiune între conceptual-logic și compozițional- Principii, metode și mijloace de formare a diferitelor clase de sisteme artificiale ca condiții de subiect ale vieții omului modern. O serie de publicații sub numele general „Fheet of the Basical of Design” este concepută pentru a reflecta experiența acumulată a departamentului în această direcție. Seria va include evoluții educaționale și metodologice originale în cursurile „Fundamentele compoziției formale (organizației),„ Teoria și metodologia proiectării ”,„ Arhitectonica ”,„ Clauza-metodică educațională ”. Materialele de publicații sunt adresate în principal profesorilor și designerilor universitari, cu toate acestea, pot fi de interes și pentru designeri, arhitecți, artiști, istorici de artă, studiouri, studenți ai instituțiilor de învățământ specializate secundare și școli de artă, deoarece sunt pronunțate comune pentru Toate profesiile artistice artistice ale problemei dezvoltării potențialului creativ al personalității.

Această ediție prezintă materiale pe cursul practic al fundamentelor unei compoziții formale, care este precedat de un ciclu de prelegeri speciale despre teoria compoziției formale (organizație). Principala atenție este acordată fundamentarii teoretice a unei abordări generale a dezvoltării profesionale de către studenții de alfabetizare compozițională și dezvoltarea capacității de a efectua sinteza figurativă și logică în procesul de formare a formei artistice și compuse, principiile construirii construirii Un curriculum la un curs practic, precum și metodologia de a lucra la sarcini educaționale și criterii pentru evaluarea lor. Formulările de sarcini specifice și explicații metodologice pentru acestea sunt prezentate cu ilustrare a exemplelor de implementare a acestora de către studenții Departamentului de Diferiți ani de studiu. Autorul exprimă o recunoștință profundă față de conducerea Academiei de Arte din Belarus pentru oportunitatea de a utiliza lucrări ale studenților (-) din Fondul metodologic al Departamentului de Proiectare din carte ca material ilustrativ.Cu evaluarea simultană a rolului lor în structura generală în formă de compoziție a lucrării din punctul de vedere al situației principale de conflict capturate în ea. În a treia etapă, este necesar să se construiască o compoziție formală, care să exprime în mod

adecvat specificul percepției emoționale și senzuale a situației inițiale de conflict. Cerințe generale

. Lucrarea pitorească selectată ar trebui să fie complexă în conținut și să diferă într -o situație de conflict clar exprimată. . Analiza compozițională și grafică este realizată cu fixarea vizuală a fiecărei etape de ridicare a vizualizării pe hârtie de urmărire alb -negru. Compoziția lucrării

. Un scurt raport scris despre analiza conținutului unei lucrări pitorești. . Materiale de analiză compozițională și grafică sub forma unei serii de cripte. . O lucrare formală-compozit, care exprimă figurat o situație de conflict.

Compoziție formală

Explicații metodice

/Această sarcină este realizată ca parte a unei cunoștințe comune cu subiectul legat de conceptul unei măsuri de calitate într -o organizație compozițională. Principalul obiectiv metodologic este urmărirea modelelor construcției compoziționale a lucrărilor pe un exemplu specific al unei lucrări pitorești de artă plastică, permițând să exprime figurat un anumit plan ideologic. Acest lucru permite studentului să pătrundă în „laboratorul de artă” al autorului operei, ca și cum ar „declasifica” procesul unui act creativ în sine și se va aprofunda în structura sa semantică și, de asemenea, care este deosebit de important, pe un exemplu vizual Pentru a vedea modalități de a realiza o unitate armonioasă a conținutului și a formei, scopului și scopului și scopului și scopului și scopului și scopului și scopului. Fonduri, principalele și secundare, vizuale și expresive lucrări în organizația compozițională. Practica pedagogică cunoaște multe exemple de atingere a obiectivelor metodologice similare prin copierea lucrărilor artiștilor celebri. Cu toate acestea, în sarcina noastră, aceasta se referă la copierea directă. Viitorul designer nu este suficient pentru capacitatea de a reproduce cu exactitate caracteristicile artistice și compuse ale operei (deși, desigur, este la fel de necesar pentru el, cu abilități artistice artizanale ca orice alt artist). Prin urmare, accentul principal în lucrare este pe o analiză substanțială minuțioasă a activității de artă, o considerație detaliată a modului în care este construită principala situație de conflict, principala sa tijă ideologică și cum și cu ajutorul a ceea ce înseamnă aceasta s -a reflectat în artistul și forma operei,

Desigur, se acordă o atenție specială acelor probleme de compoziție care sunt direct legate de spațiul vizual general, principiile organizației sale vizuale ca un singur întreg și tot ceea ce arsenalul vizual și expresiv înseamnă că artistul îl folosește activ pentru a atinge obiectivul .Atunci când dă sarcina, profesorul ar trebui să le explice pe deplin și cu exactitate elevilor sensul lucrării viitoare, principalele sale obiective și obiective metodologice, precum și logica relației dintre diferite etape ale sarcinii. De regulă, studenții sunt invitați să aleagă în mod independent două sau trei opere de artă, pe baza căreia problemele educaționale vor fi rezolvate. Principalele criterii aici sunt severitatea evidentă a situației conflictului, severitatea și tensiunea „intrigiului semantic”, o complexitate cantitativă destul de mare și o varietate de personaje (individualizare multi -figură și roluri de rol), bogăția expresiei artistice. Aceste criterii sunt cele mai multe picturi tematice complexe ale unei direcții realiste în pictură. Acestea pot fi opere de conținut istoric, socio-politic, psihologic, mitologic sau religios. Este important să fie mostre de artă înaltă. Din punct de vedere pedagogic, este de dorit ca un grup de - studenți să fie selectați cel puțin trei lucrări. Acest lucru vă permite să lucrați la o lucrare în același timp doi sau trei studenți

Eliminarea vizualizării

Acolo și au mai multe soluții nu numai pe baza unor lucrări diferite, ci și a aceleiași lucrări, ceea ce crește semnificativ eficiența atingerii obiectivului metodologic al sarcinii. Lucrarea se desfășoară în trei etape:

. Analiza ideologică și componentă și compozițională. . „Înlăturarea constantă a vizualității". . Expresia formală-compozit a situației conflictului. În prima etapă, se realizează analiza tuturor lucrărilor selectate

Eforturile tuturor studenților grupului cu participare activă și sub conducerea profesorului. Secvența procedurilor de analiză ar trebui să respecte principiul metodologic principal al „de la general - la particular". Rezultatele trebuie să fie transmise la schema-matrice. Astfel, dacă, de exemplu, trei lucrări sunt utilizate pentru muncă, atunci vor exista același număr de scheme-parteneri. Atât în analiza în sine, cât și atunci când completează matricea schemei, este necesar să se utilizeze aparatul conceptual al cursului teoretic al compoziției formale cât mai pe deplin posibil, principalele sale categorii, legi și principii.Cu alte cuvinte, aceasta nu ar trebui să fie o istorie tradițională a artei, în general o abordare estetică a analizei operei, ci tocmai educațional-profesional, care vizează înțelegerea „tehnologiei" construcției unei opere de artă. După ce se formează ideea necesară și destul de completă a conținutului ideologic și a caracteristicilor artistice și compozite ale lucrării în ansamblu, elevii încep a doua etapă de lucru, pe care am numit -o condiționat „îndepărtarea vizualizării". Prin natura operațiunilor pe care elevii ar trebui să le îndeplinească atunci când lucrează cu o lucrare în această etapă, aceasta ar putea fi numită procesul de descompunere, deoarece până la urmă există o distrugere completă a operei ca integritate artistică și compozițională. Cu toate acestea, această distrugere nu este un scop în sine, ci doar o consecință inevitabilă a procedurii pentru „pregătirea" educațională a celei mai „țesături senzoriale" ale operei. Prin urmare, numele „Eliminarea vizualizării", în opinia noastră, reflectă mai exact esența lucrării desfășurate, deoarece, funcționând cu o lucrare artistică ca „carte în spatele șapte sigilii" și, ca și cum ar fi retras o ștampilă după alta, Studenții au posibilitatea de a pătrunde pe deplin și constant în secretele arhitectoniei sale interioare, pentru a înțelege metodele de exprimare figurativă a informațiilor semantice într -o formă percepută vizual. În mod constant și „stratificat" din lucrarea First Color, apoi tonul, detaliile secundare și caracteristicile lor texturate și configurative-plastice, elevii (au format anterior o idee clară a lucrării ca o structură holistică, artistică, expresivă și estetică auto-valoribilă) ar trebui să evalueze în mod critic acele pierderi generale și formale și modificări ale condiției generale a lucrării care sunt rezultatul unei anumite operații. Această metodologie a muncii vă permite să realizați rolul, locul și semnificația specificului fiecărui principiu, fiecare mijloc al organizării artistice și compuse a materialului vizual folosit de artist la crearea unei lucrări. Toate aceste proceduri sunt efectuate prin eliminarea imaginilor corespunzătoare din lucrările pe urmărirea hârtiei cu rimel negru sau guache.Una dintre condițiile pe care elevii ar trebui să le țină seama este conservarea opțională a conținutului în sine

Compoziție formală

Esența situației de conflict care alcătuiește baza semantică a lucrării ca urmare, toate elementele sale constitutive pot pierde forma imitatoare realistă de obiectivitate (recunoașterea obiectivă a personajelor ca elemente ale compoziției), iar lucrarea în ansamblu este Logica relațiilor și relațiilor compoziționale. Acest lucru face posibilă aducerea lucrării la limită atunci când doar scheletul

său formal rămâne din lucrare, o schemă scheletică pur constructivă-grafică, cu un minim de elemente care pot arăta în continuare ca o certitudine calitativă a lucrării inițiale într-o oarecare măsură. Îndepărtarea criptelor din ea necesită o precizie ridicată a copierii, deoarece orice neglijență poate aduce distorsiuni nedorite care pot afecta negativ obiectivitatea analizei. De regulă, pentru soluția completă a problemelor celei de -a doua etape de lucru, există suficiente trei sau patru cripte, făcute la dimensiuni mari cu ilustrarea unei lucrări pitorești. Simultan cu implementarea crippled crippled și o analiză critică a tuturor schimbărilor care au loc odată cu lucrările, se realizează o scurtă înregistrare a protocolului sub formă de două rubrici, în care raportul dintre „mijloace de proprietate (sau condiție)” este fixat . O astfel de înregistrare este realizată, așa cum am menționat deja, în principal cu utilizarea pe scară largă a cursului teoretic al compoziției formale. Totuși, acest lucru nu exclude posibilitatea de a recurge în cazuri speciale la diferite tipuri de „expresii metaforice”, „cifra de afaceri poetică”, analogii senzuale și asociații figurative pentru o afișare mai exactă a specificului unei anumite calități, proprietate sau stare Lucrare compozițională. Întreaga cantitate de muncă la a doua etapă este efectuată de fiecare student pe cont propriu. În acest caz, consultările profesorului sunt pur metodologice, adică. Ei ajută elevul să înțeleagă întrebări despre ceea ce ar trebui să facă și să nu spună cum este practic efectuat sau arată în cele din urmă. Îndeplinirea acestei condiții este necesară deoarece atingerea obiectivului metodologic al atribuții necesită manifestarea maximă a caracteristicilor individuale ale gândirii sale artistice și compuse, viziunii holistice și raționamentului logic, precum și subtilitățile reacțiilor senzoriale la cele mai mici schimbări în conținutul și structura figurativă-semantică a lucrării.A treia etapă de lucru este realizată pe baza materialului teoretic obținut în primele două etape. În principal, sunt utilizate informații din secțiunea „Proprietăți și condiții”. În conformitate cu caracteristicile disponibile acolo, elevii trebuie să determine în mod independent setul de mijloace necesare compus-expresive și formal-grafice, astfel încât, cu ajutorul lor, este posibil să se construiască o compoziție care să reflecte în mod adecvat specificitatea calitativă și activitatea emoțională a situației de conflict a lucrării pitorești inițiale, dar fără utilizarea unor forme specifice, recunoscute de subiect imitativ realist. După aceea, elevii fac mici schițe de căutare, iar apoi, după aprobarea lor de către profesor, efectuează versiunea finală finală a lucrării formale-compoziționale. Materialele și tehnicile de execuție nu sunt limitate și determinate de fiecare student pe cont propriu. Principalul indicator al soluției de succes la problema celei de -a treia etape

Eliminarea vizualizării

Identitatea reacției emoționale și senzuale a publicului în percepția operei pitorești inițiale și a compoziției formale efectuate pe baza acesteia, RVV, altfel vorbind, aparținând aceleiași clase de artist măsura. În discuția colectivă a întregii lucrări pe tema sarcinii, este necesar să atragem atenția elevilor asupra dependenței rezultatelor creativității lor compoziționale asupra completitudinii și obiectivității analizei lucrării originale, precizia de a alege principiile și mijloacele de organizare formală de compoziție și expresie artistică și grafică a caracteristicilor calitative ale situației conflictului, precum și din abilitatea aplicării lor practice. De asemenea, este important să remarcăm capacitățile expresive bogate ale limbajului compoziției formale din punctul de vedere al activității emoționale, flexibilității și imaginilor artistice chiar și în soluția unei probleme inițiale foarte limitate. Atunci când lucrează la o sarcină, elevilor li se oferă libertate și toate posibilitățile de manifestare a individualității lor creative, nivelul dezvoltării abilităților analitice și gândirii figurative, subtilitățile gustului estetic și puterea abilităților meșteșugărești, precum și intelectual general și dezvoltarea artistică.Toate

acestea permit profesorului să determine mai exact măsura predispoziției fiecărui elev la activitatea profesională, deoarece structura procedurilor metodologice și mijloacele implementării lor practice în această sarcină, așa cum a fost, în mini-modele, acoperă întreaga gamă de Principiile și mecanismele de bază ale activității creative a proiectantului. Observarea lucrării în sine și analiza rezultatelor oferite profesorului oferă profesorului oportunitatea în viitor mai rezonabil și mai selectiv introducerea metodologiei muncii atât cu grupul în ansamblu, cât și cu fiecare elev separat, ajustările necesare și Accente suplimentare.

Compoziție formală

Eliminarea vizualizării

A.A. Devinka. „Apărarea Sevastopolului”

. Ilustrație - Original

. Excluderea culorii

. Excluderea tonului și a detaliilor secundare

. Starea maximă a descompunerii originalului

. Expresia formală-comppos a unei situații de conflict

Compoziție formală

Eliminarea vizualizării

Compoziție formală

Subiectul

Exprimat formal-compus

Obiectiv metodologic

Stăpânirea principiilor formale-compuse și a mijloacelor artistice-figurative de exprimare vizuală a proprietăților și starea fenomenelor calitative diferite ale realității. Sarcina educațională și menținerea muncii

Pe baza analizei substanțiale a diferitelor stări ale omului și a naturii, identificați cele mai semnificative și semnificative pentru reprezentarea lor vizuală-figurativă a calității, proprietăților, semnelor și caracteristicilor și determină mijloacele și principiile artistice și compozite necesare pentru expresia lor vizuală. După această lucrare, pentru a construi două lucrări formale-compuse, reflectând în mod adecvat gradul de activitate vizuală și specificitatea calitativă a percepției emoționale și senzuale a acestor stări. Cerințe generale

. Atunci când alegeți state, ar trebui să se concentreze pe diferența lor destul de distinctă de tensiune internă, dinamism, colorare emoțională, localizare spațială, complexitate, precum și posibilitatea unui OP verbal versatil și precis. Sania și traducerea în limbajul compoziției formale.   . Lucrările compoziționale ar trebui să fie construite în conformitate cu conceptul de stimul emoțional și, prin urmare, atunci când percepția, nu ar trebui să apară asociații de subiect. . Ar trebui să se acorde o atenție deosebită respectării tuturor procedurilor metodologice legate de analiza logică a conținutului tematic al misiunii și cu întruchiparea artistică și compozițională într -o formă integrală, clar convingătoare a unei lucrări figurative active. Compoziția lucrării

Două compoziții în culori pe foi de format arbitrar realizate în tehnică grafică liberă (acuarelă, guașă, pastel, tempera, perie, pene, aerograf etc.). Stat uman și natură

Compoziție formală

Explicații metodice

Din punctul de vedere al obiectivelor și obiectivelor generale ale cursului practic al compoziției formale, precum și principiile metodologice ale creativității artistice și compozite ale proiectantului, această sarcină joacă un rol extrem de important. Acesta introduce elevii în cercul proceselor și fenomenelor, care constituie baza obiectivă a mecanismelor psihologice ale interacțiunii diferitelor forme de reflecție senzorială și conceptuală-logică. Aceste mecanisme determină nu numai percepția lucrărilor compoziționale pregătite, ci și procesul de creație creativă. Prin urmare, proiectantul necesită conștientizarea profundă și dezvoltarea practică intenționată. Acest lucru este cu atât mai important pentru el că, în procesul de activitate creativă, multe componente și structura reflecției în sine (senzație, percepție, reprezentare, concepte, judecăți, concluzii, atitudini, evaluare, interpretare, anticipare etc.) poate suferi Transformări semnificative, care afectează inevitabil caracteristicile calitative ale rezultatelor procesului creativ. Și pentru a utiliza în mod eficient toate aceste procese obiective, fenomene și mecanisme pentru obiectivele activității de proiectare, elevii trebuie să dezvolte o abilitate profesională stabilă a transformărilor lor reciproce conștiente, adică. Abilitatea de a le gestiona. De fapt, caracteristicile „tehnologiei” acestor transformări determină specificul oricărui tip de activitate creativă. Diferența dintre această „tehnologie” în proiectare este că structura transformării reciproce a diferitelor forme de reflecție și produsele lor (imagini, modele de acțiuni perceptive, atitudini etc.) acționează ca un sistem de proceduri metodologice pentru activitatea profesională a proiectant și, prin urmare, necesită o organizație funcțională strictă sub forma unei scheme logice stabile.În general, o astfel de schemă logică este prezentată de noi prin formula metodologică: a realiza - a simți - a exprima (organiza). Faptul că, în conformitate cu această formulă, procesul creativ nu începe cu formele de reflecție senzorială acceptată în mod tradițional în psihologie, adică. Direct cu senzații, percepții, idei, și anume din forma conceptuală a gândirii, indică cu exactitate specificul activității proiectantului, o natură mediată de creare activă. Efectuarea funcției instalării țintă și a unui anumit program de acțiuni, această formulă metodologică ajută la aducerea la conștiința elevilor faptul că procesul creativ de formare independentă a imaginilor subiectului (atât senzual cât și mental) depinde direct de capacitatea lor de a controla Mecanismele obiective ale reflectării senzoriale și raționale a realității. Această abilitate este determinată de gradul de stăpânire a procedurilor pentru transformarea ideilor de memorie, care determină activitatea imaginației creative a proiectantului și productivitatea activității sale. Conform studiilor teoretice și experimentale ale științei psihologice moderne, astfel de mecanisme precum clasificarea, vizualizarea

joacă un rol decisiv în transformarea memoriei.

cincizeci

Expresia formală-compozit a omului și a naturii

Lizas, verbalizare, interpretare semantică, transformare, precum și principalele forme de sinteză a imaginii-imagine în procesul imaginației creative: aglutinare (combinație de calități, proprietăți, semne, semne, hiperbolizare, indicare, schematizare (netezimea diferențelor și Identificarea caracteristicilor similare. Elemente), Tipificare (evidențierea unei repetări semnificative și de întruchipare într -o imagine senzuală specifică). Pentru dezvoltarea eficientă a acestei abilități, elevii ar trebui să fie incluși activ în lucrări, precum proceduri metodologice bine intenționate, ca conținutul direct al maeștrilor organizării artistice, compuse și în formă formală, întruchipează organic în conținutul figurativ și forma de semnare a formei de semnare lucrarea compozițională.Orientarea cursului practic al compoziției formale privind dezvoltarea studenților cu capacitate profesională de sinteză conștientă a figurativă și logică (bazată pe o soluție secvențială a problemelor educaționale construite în conformitate cu cele trei niveluri ale conținutului compozițional din categoria de măsură), Necesită activitatea finală în utilizarea unuia dintre punctele cheie de asigurare a conexiunii obiective a formelor senzoriale și raționale de reflecție - mecanismul de clasificare. Categorizarea ca proces de stabilire a unei certitudini calitative a unui obiect (calitate) datorită procedurilor de descărcare de gestiune a acesteia din lumea înconjurătoare corespunzătoare rezervei categorice a memoriei pe termen lung a subiectului a subiectului, atribuirea acesteia unei anumite clase de fenomene iar obiectele și determinarea finală a locului său în limite strict limitate ale calității este foarte eficientă pentru proiectant. Un instrument de reglementare conștientă a procesului creativ, în special, artistic, compus și activități de proiect. Procedurile de clasificare (fiind materializate sub diferite forme și mijloace de lucru analitice, atunci când completați o matrice a schemei, precum și în forma vizuală-figurativă a celei mai compoziționale lucrări), vă permit să vă deplasați în mod liber, selectiv și în mod intenționat de la imagini senzuale la gândirea teoretică și imaginația creativă, precum și de la conceptele și categoriile abstracte-logice până la întruchiparea senzuală-figurativă a conținutului lor esențial într-o formă de subiect integrală și armonioasă. Numai că clasificarea ca proces de transformare reciprocă a formelor senzoriale și raționale de reflectare a realității conține un mecanism real pentru includerea imaginilor-reeasare, imagini și imagini în structura semantică a cunoștințelor umane (asigurând astfel conexiunea lor cu sistemul general de cunoștințe despre entități, scopul și funcționarea diferitelor clase de obiecte) o transformă într -una dintre cele mai importante componente ale „tehnologiei” gândirii creative a proiectantului și, prin urmare, necesită o dezvoltare conștientă în procesul educațional. Mai mult decât atât, asigurând o înțelegere activă a imaginilor senzoriale unice, disparate, caleidoscopice și sistematizarea lor, transformarea în cunoștințe organizate, categorizarea conectează reflecția senzuală cu limbajul și gândirea.Acest lucru vă permite să depășiți limitele informațiilor senzoriale directe și să anticipați, să preziceți și în mod intenționat (adică în mod conștient) pentru a forma proprietăți, calitatea și funcțiile și funcțiile neinvitate și până acum neinvitate și, prin urmare

Compoziție formală

Metov și fenomene. Și aceasta nu este altceva decât dezvoltarea intelectuală a personalității creative a proiectantului și a capacității sale profesionale de a reflecta activitate activă, euristică, productivă a realității în procesul de

activitate de proiectare care se transforma în subiect, alocată cultural. Desigur, întregul complex al acestor probleme complexe ale pregătirii profesionale a proiectantului nu poate fi rezolvat pe deplin doar în detrimentul ciclului disciplinelor propaedeutice. Întregul sistem de subiecte, metode și mijloace de proces educațional ar trebui să fie orientat către acest lucru. Cu toate acestea, „locul de pornire” sau fundația ar trebui să fie un curs practic de compoziție formală pentru funcționarea modelului integrat al activității creative a proiectantului. Având în vedere complexitatea psihologiei creației artistice în ansamblu și psihologia creativității artistice și de design a designerului, profesorul ar trebui să fie în mod constant, de la atribuire la misiune pentru a introduce în conștiința și activitatea practică a elevilor principiile sale de bază și, astfel , dezvoltă potențialul gândirii lor creative și al abilității compoziționale artistice și artistice. Din păcate, această sarcină este semnificativ complicată datorită impactului negativ asupra depozitului de studenți gânditori ai metodelor tradiționale normative și meșteșugărești ale pregătirii lor artistice preliminare. Acolo, dezvoltarea spontană a gândirii lor creative sub un pretext foarte dubios al atitudinii „atente” față de supradotarea lor artistică înnăscută, unicitatea percepției senzoriale și individualitatea evaluărilor estetice. De regulă, acest lucru duce la faptul că linia dintre conceptele de artă profesională și amatori este ștersă în mintea studenților și un stereotip de atitudine față de activitatea artistică în ansamblu este formată ca fiind complet independentă de orice legi, principii, norme , reglează, factori și ghidat doar talentul și voința subiectivă a artistului însuși.Designul cărții și toate lucrările privind pregătirea acesteia pentru publicație a fost realizată de Azonchik Alexander Petrovich, Makhnach nonna Konstantinovna, Gopienko Andrei Valentinovici, pentru care autorul își exprimă recunoștința sinceră. Compoziție formală

Compoziție formală

Cunoașterea teoretică pe care elevii o dobândesc la clase pe principalele subiecte ale cursului de conferință a compoziției formale sunt baza inițială pentru o înțelegere profundă profesională a legilor, principiilor, metodelor și mijloacelor de formare artificială a sistemelor artificiale ca o componentă esențială a alfabetizării profesionale și gândirea creativă a designerului. Aceste cunoștințe teoretice oferă viitorului proiectant oportunitatea (până în prezent doar oportunitatea) de a judeca cu încredere plinătatea estetică și artistică a lucrărilor de creativitate compozițională, de a pătrunde în esența structurii lor armonice, de a realiza clar mecanismele influenței astfel Lucrează la sfera emoțională și senzuală a percepției umane. Cu toate acestea, această posibilitate de transformare a cunoștințelor în înțelegere și acțiune practică nu poate fi realizată în realitate, deoarece cunoașterea în sine nu garantează încă înțelegerea, ci este doar condiția necesară și o condiție prealabilă internă în activitățile subiectului creativității compoziționale. Astfel, aceasta nu se referă la înțelegerea cunoștințelor care oferă elevilor cursul teoretic al compoziției formale. Dacă problema a fost doar în acest sens, atunci orice profesor cu experiență ar putea face față soluției sale. Esența problemei este de a -i învăța pe elevi să transforme în mod independent cunoștințele teoretice într - o metodă, să înțeleagă cu ajutorul cunoașterii, deoarece înțelegerea înseamnă procesul de înțelegere mentală a esenței fenomenelor diverse ale realității și afișării (expresiei) în forma conceptelor corespunzătoare (mijloace). Dacă sistemul unor astfel de concepte speciale (și mijloacele corespunzătoare de expresivitate artistică și compozită) ar trebui să ofere teoria compoziției formale, atunci înțelegerea (ca proces) necesită asimilarea metodelor speciale de activitate mentală și artistică, permițând transformarea transformării Anumite, semnificații semnificative din punct de vedere estetic în valoarea culturilor artistice și compozite.Inacceptabilitatea acestei poziții în activitatea

profesională a proiectantului este evidentă. Dar dacă studenții au decis să devină proiectanți profesioniști, atunci metodologia pentru pregătirea lor ar trebui să schimbe radical un astfel de stereotip și braț cu tot ceea ce este necesar pentru implementarea activității profesionale cu drepturi depline. Din acest motiv, această importanță este atașată de principiul categorizării considerate mai sus (în unitate cu vizualizare, verbalizare, actualizare și alte proceduri de interacțiune între formele de reflecție senzorială-figurativă și rațională logică), care ar trebui să devină un sistem de lucru în organizarea sistemului activității studenților cu privire la orice sarcină practică și mai ales în funcție de compoziția formală. Toate cele de mai sus determină caracteristicile atitudinilor educaționale și metodologice, cerințele generale pentru implementarea acestei sarcini, precum și locul, rolul și semnificația acesteia în dezvoltarea secvențială a elementelor de bază ale alfabetizării profesionale. Întrucât studenților întâmpină prima dată astfel de probleme, li se oferă un subiect, al cărui conținut ar trebui, evident, să fie bine cunoscut din experiența personală. Din formularea misiunii, rezultă că studenții ar trebui să construiască două lucrări formale-compuse în care ar găsi o expresie artistică convingătoare a două condiții calitative diferite-starea omului și starea de natură. Sarcina nu indică ce stări specifice vor fi incluse în lucrare. Acest lucru este complet

atârnă de alegerea fiecărui student. Este important doar să vă asigurați că aceste state sunt într -adevăr fundamental diferite în natură, dificultăți și activitate și că elevul însuși poate, fără prea multe dificultăți, să le descrie pe deplin și viu în formă verbală. Prin urmare, este de dorit ca acesta să nu fie vag, bizar sau în orice state extravagante, ci destul de clar reprezentate și ușor de determinat terminologic, legate de categoria sentimentelor și experiențelor normale și cunoscute ale unei persoane (de exemplu, încântare, frică, bucurie, anxietate, anxietate și oboseală, resentimente etc.). În ceea ce privește natura, există, de asemenea, o selecție destul de mare ca diverse state ale anotimpurilor (prima zăpadă, toamna de aur, căldura de vară, primăvara timpurie, înflorirea grădinilor, purjarea etc.), și tot felul de dedicații zilnice (noapte lunară, dimineață de ceață, zi înnorată etc.), ca să nu mai vorbim de fenomenele atemporale atât de numite, cum ar fi vânturile de uragan, opresiunea tăcerii, o întindere vastă, etc. Lucrează în continuare cu statele selectate Oferă pentru o analiză detaliată, conținutul lor semantic este important, de asemenea, să înțelegem clar caracteristicile atât ale subiectului studiului, cât și ale metodelor de implementare a acestuia. Cert este că, în sarcina anterioară, analiza a fost realizată pe un material specific, sensual vizual al unei lucrări pitorești, care deținea toate proprietățile și semnele realității obiective, în plus, procesarea artistică și compozițională creativă și, prin urmare, vorbind în Forma generalizată, armonioasă, holistică și figurat -expresivă. Acest lucru le -a oferit elevilor posibilitatea de a opera cu munca ca o obiecție reală, exterioară, fixă, utilizând activ și constant plinătatea formelor de reflectare a realității în conformitate cu schema logică cunoscută în teoria cogniției: de la contemplația vie până la Gândire abstractă și de la ea - la practică. În același timp, rezultatele analizei și activităților artistice și compoziționale practice, precum și adecvarea alegerii mijloacelor și metodelor de realizare a acestora, ar putea fi evaluate cu ușurință, folosind un subiect original ca criteriu, adică. O lucrare pitorească. Acum situația se schimbă fundamental. Subiectul inițial al analizei este deja reprezentări pur subiective ale memoriei, obiectivate sub formă de imagini discrete și concepte generale care indică anumite stări ale unei persoane sau naturii. În această privință, toate lucrările de cercetare ale studenților ar trebui să intre complet în planul intern, transformându -se în auto -absorvarea (reflecție), introspecție, autoestimă, autocontrol în domeniul imaginilor subiective ale senzațiilor, percepțiilor, reprezentărilor, perceptive scheme și cunoștințe

existente. O modificare a specificității calitative a subiectului cercetării necesită în mod natural schimbarea și metodele de implementare a acesteia. Aceasta înseamnă că întregul sistem de operațiuni de cercetare, proceduri, acțiuni (inclusiv clasificare, vizualizare, verbalizare etc.)Acum se va concentra în principal nu pe dezmembrarea structurii figurative integrate inițial a obiectului inițial, așa cum a fost cazul descris mai sus. Totul va avea ca scop înregistrarea, selecția, compararea, selecția, transformarea, transferul, combinația, gruparea, activarea, ordonarea, subordonarea, formalizarea, fixarea celor mai mulți

Compoziție formală

Minciuna de elemente esențiale, calități, părți, proprietăți, caracteristici, caracteristici care sunt stocate în „cămara” experienței individuale a fiecărui elev și care împreună îi vor ajuta să se formeze în imaginația lor o reprezentare a imaginii holistică semnificativă, corespunzătoare stat ales să lucreze. Este destul de evident că, în acest caz, principalul criteriu pentru corespondența imaginii rezultate și compoziția formată pe baza ei, statul ales să lucreze va fi înțelegerea universală a esenței sale, dezvoltată de întregul curs al cultural și istoric proces. Aspectele operaționale și de activitate ale procedurilor de mai sus (înregistrare, descărcare, transfer, transformare, eficientizare, subordonare etc.) sunt extrem de importante pentru proiectarea proiectantului. În ele, este conținut mecanismul procedural-organizațional al tuturor categoriilor și principiilor de bază ale compoziției formale. Ei găsesc o întruchipare concretă a dialecticii proceselor de formare și organizare a imaginilor artistice și compuse, precum și întruchiparea rezultatelor sale în forma senzuală-vizuală a unei anumite lucrări compoziționale. În această sarcină, aceste mecanisme atribuie un rol principal exact ca forme primare, de bază, de transformare reciprocă a reflecției senzoriale și raționale, pe care toate lucrările ulterioare se vor baza pe orice sarcină pe compoziția formală. Acest lucru ne obligă să acordăm atât de multă atenție acestor probleme atunci când le explicăm elevilor sensul metodologic al acestei sarcini și le reamintește constant de ele în timpul consultărilor și discuțiilor colective despre rezultatele lucrării. Experiența arată că elevii întâmpină principalele dificultăți în stadiul de analiză a statelor și descrierea acestora cu fixarea proprietăților esențiale și a mijloacelor de exprimare în schema-matrice datorită incertitudinii, vigoarei și gradului ridicat de subiectivitate a imaginilor lor individuale, precum și vocabularul limită (adesea chiar și scorboiul sincer).Mai mult, se observă că stările pozitive (cum ar fi bucuria, încântarea, plăcerea etc.) sunt mai clar reprezentate într -o formă figurativă, dar descrierea lor verbală este cea mai dificilă. În condiții negative, se observă o imagine inversă. Evident, o persoană este în general mai caracterizată prin activitatea formelor raționale de reflecție (adică înțelegerea intenționată, conștientizarea, „pregătirea” logică) tocmai în acele situații în care îndeplinește problemele de nemulțumire, conflict, contradicție, suferință și, prin urmare Sistemul aparatului său conceptual Toate aceste state sunt reprezentate mai captivante și bogate. Atât în primul, cât și în al doilea caz, este posibil să ieșiți din dificultăți prin utilizarea experienței întregului grup de studenți, implicându -i în discuții intensive, discuții, autoestimă și raționament critic despre munca desfășurată, stimulând activitatea lor de vorbire. Începând implementarea practică a lucrărilor compoziționale, elevii trebuie să înțeleagă clar că expresia formală-compusă a stării omului și a stării de natură necesită diverse forme de organizare a materialului artistic și grafic nu numai în scară, complexitate, textură materială, ci și în conformitate cu specificul percepției lor vizuale. La urma urmei, primul se referă la intern, vizual non-observat, iar al doilea la extern

Expresia formală-compozit a omului și a naturii

el, fenomenul observat al realității. Prin urmare, în ciuda faptului că ambele compoziții ar trebui să fie formale, elevii trebuie să determine măsura vizualității și expresivității lor în raport între ele. Cu alte cuvinte, fără a rezolva probleme legate de alegerea principiilor specifice de organizare a lucrărilor compoziționale și orientarea lor către un anumit tip de percepție, elevii nu vor putea să facă față cu succes sarcinilor și, în plus, să susțină convingător deciziile compoziționale pe care le -au luat . Profesorul ar trebui să acorde o atenție deosebită acestei etape de lucru pentru a se asigura că elevii încearcă să obțină o corespondență exactă între conținutul materialelor text și compoziția compoziției în sine. Adesea, aici este că pericolul erorilor grave și „aruncarea creativă” de la o decizie nereușită la alta este pândită, din cauza incapacității de a desfășura activitatea sistematică, de la general la particular, controlând constant gradul de respectare a rezultatelor cu metodologic Obiectiv în conformitate cu cerințele unității de formă și conținut, entități și fenomene, obiect și imaginea sa subiectivă.În timpul părții executive a lucrării, este important să se mențină un ton emoțional ridicat în rândul studenților, accentul lor pe efectuarea compoziției, așa cum a fost, „într -o singură respirație”. În procesul de lucru la sarcină, studenții se confruntă cu un cerc atât de larg de probleme, încât nu sunt capabili să se rezolve pe deplin din cauza nepregătirii lor profesionale, iar acest lucru ar trebui să devină un fel de „alarmă”. Profesorul ar trebui să contribuie în toate modurile posibile la acest lucru, acordând atenție complexității și seriozității activității lor profesionale în domeniul formării formelor artistice și compuse și creativitatea proiectului. Dacă elevii sunt conștienți de prezența unor astfel de probleme cu aceștia, atunci acest lucru va face posibilă dezvăluirea eficientă a esenței lor atunci când îndeplinesc sarcini ulterioare și datorită creșterii productivității dezvoltării acestor principii și mijloace metodologice care sunt vizate direct Rezolvarea acestor probleme.

Compoziție formală

Conditia umana

. tandrețe

. Așteptarea străzii

. Indignare

. Resentimente . Distracție . Pasiune

Expresia formală-compozit a omului și a naturii

Compoziție formală

Solemnitatea

Expresia formală-compozit a omului și a naturii

Inundații de primăvară

Compoziție formală

Expresia formală-compozit a omului și a naturii

starea naturii

. Parc vechi

. Căldură (pădure tropicală)

. Dimineața umedă

. Vânt proaspăt

Compoziție formală

Subiectul

Măsura relațiilor formal - compoziționale „Element -Space”

interdependență

Obiectiv metodologic

Studiul practic al categoriei unei măsuri calitative privind materialul de fond al celor trei tipuri principale de organizare artistică și compozită a complotului de lucru, instalație și formal, precum și dobândirea de abilități creative pentru construirea unei compoziții formale în conformitate cu Cerințele integrității vizuale, expresia artistică și valoarea estetică. Sarcina educațională și menținerea muncii

Este necesar să se construiască trei lucrări compoziționale cu trei relații fundamental diferite între elemente și spațiu:

a) dominanța elementului;

b) dominanța spațiului;

c) unitatea organică a relațiilor compoziționale ale elementelor și spațiului.Cerințe generale

. Alegerea mijloacelor unei organizații formale-compoziționale și a figurativității artistice pentru fiecare lucrare ar trebui să se bazeze pe necesitatea de a asigura o percepție calitativă diferită a acestora.   . Procesul de construire a lucrărilor compoziționale ar trebui să se desfășoare datorită controlului conștient al intensității și direcției liniilor și câmpurilor electrice, precum și modificărilor subtile ale caracteristicilor calitative și cantitative ale elementelor și a activității lor compoziționale generale. Compoziția lucrării

Trei lucrări compoziționale de format arbitrar, realizate în programul alb -negru și au toate informațiile text necesare pe spate.

Compoziție formală

Explicație metodică

Întrucât tema acestei sarcini practice este direct legată de un astfel de concept specific de compoziție ca măsură calitativă, iar în procesul implementării sale, studenții se confruntă mai întâi cu probleme reale de construire a unei compoziții formale bazate pe conținut categoric intern, pentru succesul Vor fi necesare desfășurarea lucrărilor educaționale, vor fi necesare explicații teoretice și metodologice destul de detaliate. Prima dificultate cu care se confruntă însuși profesorul atunci când emite misiunea este că cea mai mare parte a studenților nu sunt capabili să treacă rapid și ușor de la idei tradiționale despre compoziția din domeniul artei plastice la conceptul de compoziție formală (chiar în ciuda faptului că Toate până în acest moment, sunt familiarizați cu materialul cursului teoretic corespunzător). Cert este că percepția și gândirea lor senzorială se mențin în mod tenace de modalități obiective-figurative, vizuale-figurative de a reflecta realitatea fumigantă cu toate atributele sale concrete-realiste inerente artei vizuale în ansamblu. Prin urmare, nu este surprinzător faptul că, spre deosebire de acest lucru, pentru mulți studenți, compoziția formală pare a fi un artiști nesiguri, infecțioși, emoțional „relaxați” și aproape „Yarocito fără gânduri” (așa cum cred cei mai mulți spectatori neinițiați) sau, în cel mai bun caz , stilizare geometrică ornamentală din domeniul artei decorative și aplicate.Toate acestea se face simțită în primele schițe de căutare și se manifestă sub forma unei grămezi eclectice de una, cealaltă și a treia. Este nevoie de mult efort pentru a direcționa procesul căutărilor lor creative în direcția corectă. Este necesar să se arate prin exemple specifice ale propriilor lor greșeli, precum și să -i convingă pe studenți că canalul nu se îndepărtează de forme consacrate istoric de reflectare artistică a realității, ci în conformitate cu miezul său, care se numește „diplomă profesională”. Prin urmare, compoziția formală nu neagă, nu ignoră și nu anulează experiența artistică și compozită din trecut, dar teoretic o înțelege, o rezumă, organizând -o într -un sistem special, o direcționează către obiectivele de proiectare profesională. În același timp, fundamentele profesionale ale alfabetizării cu compunerea formală ar trebui studiate metodic în același mod ca, de exemplu, limbajul și literatura într-o școală cuprinzătoare. La urma urmei, copiii încep, de asemenea, să studieze gramatica limbii, după ce au stăpânit deja discursul colocvial (cu toate expresiile sale jargen, cuvintele-„buruieni”, cu dialecte locale etc.), iar alfabetizarea lor este asigurată prin studierea logică formală formală Reguli, legi și norme care construiesc forme de comunicare. Datorită acestui fapt, ei vor învăța nu numai cum să facă ceea ce trebuie într -un caz sau altul, dar vor începe să înțeleagă de ce acest lucru ar trebui să se facă acest lucru și nu altfel. Mergând de la învățarea direct gramatica limbii la diverse forme ale funcționării sale (texte științifice, literare, artistice, poetice etc.), ele înțeleg dependența de cauzalitate strictă a diferitelor forme lingvistice

Măsura interdependenței formale-comppos a relației „spațiul elementului”. Creșterea gândurilor din conținutul său, obiectivele mesajului și caracteristicile percepției sale în procese comunicative specifice. După cum puteți vedea, există o anologie directă cu procesul de stăpânire de către studenții de alfabetizare formală-compus, iar această analogie (ca cea mai apropiată și cea mai inteligibilă pentru ei din experiența școlii) ar trebui să fie folosită activ pentru a explica sensul muncii Ei fac performanțe. O condiție necesară și decisivă pentru activitatea de succes a studenților este o înțelegere clară a conținutului lor formal-compozit și a sensului metodologic al conceptelor cheie ale acestui subiect: măsură de înaltă calitate, tip de compoziție, principiul, elementul, spațiul, spațiul.Toate aceste concepte ar trebui să fie într -o interacțiune strânsă și să nu rămână sub formă de construcții teoretice separate. Conceptul de măsură

calitativă ar trebui dezvăluit prin conținutul specific al acestor caracteristici care determină existența oricărei lucrări artistice și compozite, adică. Ar trebui să vorbim despre integritatea vizuală, expresivitatea artistică și valoarea estetică. Este important să arătăm că, fără aceste caracteristici, compoziția nu există deloc ca o certitudine calitativă specială, deoarece legile organizației sale structurale interne încetează să funcționeze și funcționarea externă ca o educație holistică a sistemului. Această relație strictă, lipsită de ambiguitate între internă (structură) și externă (funcție) din compoziție este reglementată de legea măsurilor care stabilește limitele modificărilor calitative și cantitative ale compoziției atât în general, cât și în fiecare dintre elementele sale, proprietatea, statul . În această privință, conținutul unei măsuri calitative poate fi eficient nu numai ca un criteriu general pentru evaluarea rezultatului lucrării (adică să acționeze ca bază pentru răspunsul la întrebarea dacă lucrul rezultat sau nu prin compoziție prin definiție), dar și ca un adevărat program de acțiune atunci când aduce materialul compozițional în starea organizației sale armonice. Cu alte cuvinte, conținutul categoriei unei măsuri calitative ne permite să indicăm clar „spațiul artistic" general al existenței compoziției și să asigurăm „puritatea" necesară și claritatea gamei potențialului său intern modificări și modificări principale. Pentru a oferi studenților posibilitatea de a pătrunde în profunzimea substanțială a acestui „spațiu de locuit" al compoziției și contact direct cu cele mai tipice manifestări ale legilor unei măsuri de calitate, sarcina prevede construcția a trei lucrări în conformitate cu Cele trei tipuri principale de organizare compozițională; complot, montare și formal. Înainte de a le explica elevilor care este diferența lor cea mai semnificativă, trebuie să se demonstreze că în fiecare dintre tipurile de compoziție numite conținutul unei măsuri calitative (artistică) este modificat, schimbat și dobândește o specificitate pronunțată în funcție de natura relațiilor de Trei componente fundamentale ale oricărui proces de comunicare vizuală:

a) obiectivele și conținutul mesajului vizual;

b) tipul de percepție a informațiilor vizuale de către consumator (destinatar);

c) forme de organizare a purtătorului de informații vizuale.Întrucât forma de organizare a transportatorului de informații este integrată, adică. Proprietățile de întruchipare ale celorlalte două componente ale com-

. Compoziția formală

Compoziție formală

Procesul municativ (adică obiectivele și conținutul comunicării vizuale și tipul de percepție), atunci acționează ca un exponent direct al măsurii relației lor, care necesită anumite principii și mijloace artistice și compoziționale. Pe baza acestui lucru, specificul fiecărui tip de organizare compozițională ar trebui să fie explicate studenților. Din punct de vedere metodologic, este important să arătăm că compoziția complotului este construită pe aceleași principii ca orice narațiune literară la care participă personaje reale. Relația și acțiunile lor sunt interdependente și, prin urmare, percepția personajelor necesită un fel de „citire", „conștientizare" a conexiunilor dintre ele și determinarea rolului fiecăruia dintre acestea în aceste relații. Există întotdeauna un moment de confruntare, opoziție față de alta la alta. Cu toate acestea, această confruntare nu servește ca relații, ci, dimpotrivă, afirmarea reciprocă, raționamentul reciproc și identificarea caracteristicilor lor calitative individuale. Într -o astfel de narațiune, nu există nimic care să fie indiferent, străin, străin de identificarea esenței relației dintre personaje și, prin urmare, interacțiunea lor este așa cum a fost alocată, „smulsă" dintr -un context substanțial mai general, datorită căruia există acolo este întotdeauna ideea că ideea că acesta este doar un fragment, parte a unui context mai extins. Compoziția complotului implică percepția sa

preferențială, interesată; Există întotdeauna momentul comparației, compararea personajelor, dorința privitorului de a lua în considerare cu atenție lucrarea, de a se aprofunda în sensul său, de dorința de a înțelege esența percepției. Din punctul de vedere al psihologiei percepției, este ca o panoramă a vieții cele mai reale din materie tridimensionalitate, semnificație plină de evenimente pentru privitor, deși este complet clar pentru el că aceasta nu este viața în sine, ci o imagine, o imagine, biografie și viață. În această imagine, în imagine, viața este prezentă într -o formă „eliminată”, adică într -o formă transformată artistic, generalizată și, prin urmare, pare mai tipică, expresivă, mai semnificativă decât în realitate în sine.Un tip de percepție complet diferit, direct opus, se presupune în compoziția de montare. Aceasta, de regulă, nu este o narațiune, ci o afirmație a unui fapt vizual, o fixare a atenției asupra imediată a acesteia, a neambigenței, a unei dimensiuni, completitătății, limitării, autonomiei și auto -suficienței. Dacă compoziția de complot este „considerată”, „citiți”, „urmă”, atunci compoziția de montare (în forma sa simplă, pură) în sine „atrage ochiul”, acționează ca un bliț, o echipă, un semnal - simultan și singur -calitate. Este transformat nu să simți, ci în ochi cu scopul emoției sale active, intenționate, ca organ al viziunii, este perceput ca o singură coardă, fără a invita ochii să pătrundă în structura internă a construcției sale. Chiar și în cele mai dezvoltate forme (de exemplu, în arta de proiectare, comunicații vizuale, sisteme de semne, produse de imprimare etc.), principiul organizației de instalare este utilizat pentru a obține cea mai mare stabilitate, independență, semnificație individuală a tuturor formelor vizuale, compilarea de la ei „portret de grup” pe care nimeni nu ar trebui să „interfereze” unul cu celălalt. Acesta este doar tipul de organizare compozițională care este identificată cu conceptul de aspect, compilare, compus.

Măsura interdependenței formale-compuse a relației „spațiul de aplicare a elementului”. Principiile organizației și natura percepției compoziției formale se disting prin faptul că nu se bazează pe narațiune și nu pe o declarație a faptului, ca în primele două, ci pe procesul de formare, generare, Originea calității artei și compoziția formei vizuale în unitate cu propriul său conținut senzual emoțional. Întregul proces compozițional aici nu este supus logicii poveștii complotului despre relațiile personajelor externe pentru privitor (a cărui viață observă din lateral, ca în primul caz) și nu prin legea contrastantă a unor oarecare vizuală fapt pentru perceperea sa ca în cel de -al doilea caz, în care privitorul însuși acționează în rolurile unui personaj care acționează în conformitate cu natura activității acestui fapt vizual, și anume principiul identității, corespondența finală a experienței interne, senzuale a omului, prin natura artisticii și a compoziției, cu întruchiparea acestui sentiment într-o formă vizuală.În general, toate acestea determină specificul cerințelor pentru a construi un curs teoretic și practic de compoziție formală și necesită, de asemenea, utilizarea unor forme metodologice speciale de organizare a procesului relației lor și a reducerii reciproce pentru a obține unitatea cunoștințelor și Înțelegerea, adică transformarea teoriei compoziției formale într -o metodă profesională creativitatea proiectantului. Din păcate, literatura existentă despre teoria compoziției (care este folosită astăzi în procesul educațional datorită insuficienței evoluțiilor metodologice speciale pentru pregătirea proiectanților profesioniști) este foarte departe de o soluție intenționată a acestor probleme. Este suficient să ridicați orice carte despre compoziția adresată artiștilor, arhitecților sau designerilor pentru a vedea clar acest lucru. Aproape toate se limitează la raționamentele generale despre specificul și semnificația creativității compoziționale, a considerarii (și a unei forme și a unei secvențe foarte arbitrare) a mai multor termeni, legi, principiile și principiile cele mai faimoase și neschimbate

Mijloace, o descriere detaliată a conținutului lor și o demonstrație a diferitelor exemple de implementare a acestuia în diverse domenii ale practicii artistice. Uneori, în aceste publicații, încearcă să -și îmbogățească conținutul prin realizările științei moderne în domeniul psihologiei, semioticelor, lingvisticii, esteticii tehnice etc. și genuri de artă contemporană. Un număr semnificativ de publicații dedicate examinării anumitor legi, principii sau categorii de compoziție, deși se distinge printr -un nivel profund de cercetare teoretică, dar în combinația sa nu reprezintă niciun sistem armonios și este foarte precis pentru a fi utilizat ca educațional Material în pregătirea proiectanților. Toate aceste publicații sunt valoroase, utile și necondiționate necesare pentru pregătirea oricărui artist profesionist, pentru a studia bogata experiență istorică a creativității artistice și compozite și a formelor înțelegerii sale teoretice.În mod figurat vorbind, dacă compoziția complotului este construită ca o afișare vizuală a unui sentiment de armonie, atunci compoziția formală este ca o întruchipare vizuală a armoniei sentimentului artistic și compozit. Principiul organizării formale se bazează complet și complet pe mecanismul emoțional și senzual de stabilire a unei măsuri calitative, deoarece atât în compoziție, cât și în formă artistică, acesta reprezintă doar o altă viziune-forma de reflectare adecvată a fenomenelor artistice și figurative ale Lumea interioară a artistului. Prin urmare, o astfel de compoziție bazată pe principiile unei organizații formale necesită un student al celei mai holistice viziuni organice, un control emoțional subtil al procesului de interpenetrare, reducerea reciprocă a elementelor compoziției, înțelegerii și sentimentului ca foarte mobile, variabilă în activitatea lor compozițională a „zonelor de concentrare a energiei emoționale”, capabile să se „dizolve” la o stare de indistinguibilitate, apoi „compactă” la gradul de observabilitate vizuală (și chiar materialitate fizică). Lucrarea compozițională, bazată pe principiile unei organizații formale (cum ar fi realitatea senzorială a lumii interioare a artistului), se distinge prin fluiditate, plasticitate, continuitate liniară „pulsantă”, unitate și non -streach ca organism viu integral care există în Spațiul său natural, multidimensional. Experiența istorică a creativității artistice și compuse oferă multe exemple vii de lucrări de construcție pe principiile organizării formale, în special, în pictură, poezie, muzică, unde țesătura fizică a obiectelor, culorilor, cuvintelor, sună literalmente se dizolvă în spațiul de spațiu Imagini artistice, își pierde semnificația rațională-practică și, prin urmare, ne permite să obținem o armonie completă a internă și externă, conținut și formă, ideală și materială în percepția artistică și compozită a privitorului operei. Nu este o coincidență că această experiență istorică a avut o influență decisivă asupra procesului de formare a elementelor de bază ale alfabetizării artistice și compozite a designerilor. Atunci când clarificăm specificul tipului de compoziție, este important să se evite confuzia în conceptele de „compoziție formală” și „principiul organizării formale”.Primul este legat de caracteristica calitativă a activității compoziționale în ansamblu în ceea ce privește elementele de bază

conținut. Aici, „formalitatea” compoziției implică distragerea, abstractizarea de la orice semnificații și semnificații care nu sunt direct legate de organizarea formei artistice și compoziționale și, prin urmare, asociate exclusiv cu conținutul legilor, principiilor și mijloacelor de propria sa structură. Prin urmare, toate lucrările create în cadrul cursului practic al compoziției nu ar trebui să includă niciun conținut adus din afară și în acest sens sunt formale. În același timp, „principiul organizării formale”, deși este cea mai caracteristică a construirii unei compoziții formale, dar este doar un caz special al unei organizații compoziționale, împreună cu complotul și montarea. În ciuda faptului că, în cursul teoretic, aceste tipuri de compoziții au fost luate în considerare în detalii suficiente, elevii trebuie să ajute la realizarea profundă și să asocieze practic

acest material cu categoria unei măsuri de calitate, precum și să -l întruchipeze în lucrări specifice. După cum arată experiența, acest lucru nu este ușor pentru ei. În acest caz, asistența semnificativă pentru profesor poate fi adresată celor trei componente fundamentale ale procesului de comunicare vizuală. Evident, o schimbare a gradului de semnificație a acestor componente într -o anumită lucrare va determina nu numai tipul de compoziție și principiul organizației, ci și măsura relațiilor caracteristicilor calitative care determină compoziția în sine, adică, Integritate vizuală (ca tip de percepție), expresivitate artistică (legată de organizarea formei de purtător) și valoarea estetică (legată de conținutul și scopul comunicării vizuale). Datorită acestei corelații, se poate „transfera cu ușurință podul” între tipurile de compoziție și principiile organizației, pe de o parte, și modificările unei măsuri de calitate în contextul proceselor de comunicare vizuală - pe de altă parte. O astfel de comparație ne permite să arătăm că stabilirea unei măsuri de calitate în fiecare caz necesită contabilitatea tuturor acestor circumstanțe și depunerea maximă a acestora la obiectivul principal de a crea o lucrare compozițională.Doar după ce studenții au înțeles complet toate cele de mai sus, puteți începe să luați în considerare în continuare problemele metodologice legate de implementarea acestei sarcini practice. Conform formulării subiectului sarcinii, „elementul” și „spațiul” ar trebui să acționeze ca principalele componente ale lucrării compoziționale. Cu toate acestea, trebuie amintit că pot (și ar trebui) să devină numai după anumite transformări artistice și compuse ale unui material sursă. Ca un astfel de material în ciclul lucrărilor grafice formale pe cursul practic al compoziției, numai alb și negru ca atare, adică. Până în prezent, fără alte proprietăți, caracteristici și semne suplimentare. Astfel, albul și negru sunt principii (și singurii) „interpreți” ai „performanței” viitorului artistic și compus și numai în funcție de „scenariul” său, precum și de voința „directorului-director” (adică studentul În calitate de autor, procesul compozițional-creativ), ei pot deveni „actori” cu drepturi depline care pot juca rolul de element și spațiu. În ceea ce privește „script”, este destul de specific definit în sarcină ca o cerință de a construi trei tipuri de compoziție: complot, montare, formal. Principiile construcției lor au fost deja descrise mai sus. Acum ar trebui să se afle care ar trebui să fie "

Măsura interdependenței formale-compuse a relației „spațiul de aplicare a elementului”. Fețele faciale ”, adică un element și un spațiu, astfel încât de la simpli„ interpreți ”(ca alb -negru) să se transforme în„ personaje principale ”, care vor domina sau vor intra în fundal sau, în general un întreg inextricabil. Astfel că toate acestea sunt într -adevăr realizate, alb -negru ar trebui să găsească în mod evident o serie de proprietăți și semne specifice. Mai mult, în fiecare lucrare compozițională, proprietățile fiecăruia vor diferi semnificativ. Deci, în special, în cadrul Compoziția complotului albul ar trebui să concentreze activitatea principală în sine, să fie mai organizată și mai substanțială decât negrul în timpul percepției, să atragă un aspect pentru tine și să fie subiectul observației interesate pentru el ca „personaj principal” al unei lucrări.În acest caz, Black ar trebui să joace rolul de însoțire, adică. „Partenerul”, care în compoziția noastră „spectrul” ajută să iasă în evidență, să asigure „sunetul luminos” la „personajul principal”, contribuind la achiziția de semnificație vizuală și greutate. Aici, White ar trebui să acționeze ca un spațiu pozitiv care poartă principala încărcare semantică în organizarea compozițională generală a lucrării, iar întreaga construcție ar trebui să corespundă numelui lucrării - „dominantul spațiului”. Deoarece o foaie de hârtie este folosită ca alb, elevii trebuie să determine cu exactitate formatul său (dreptunghiul alungit pătrat, orizontal sau vertical) și dimensiunea corespunzătoare celor mai optime condiții de percepție. O decizie specifică cu privire la această problemă ar trebui luată, având în vedere toate cele trei compoziții, care, în toți parametrii, ar trebui să difere în mod clar unul de celălalt. În compoziția complotului, spațialitatea albului ar trebui să creeze un sentiment de trei -dimensionalitate și chiar un fel

de suprafață „trupească”, dar fără presupunerea vreunei asocieri cu forme de subiect specifice. Această cerință rezultă din faptul evident că compoziția ar trebui să fie atât formală, cât și construită pe principiile complotului, care, în general, ar trebui să determine tipul de percepție. În compoziția de montare, unde elementul ar trebui să domine, albul este lipsit de toate proprietățile de mai sus. Este calm, impasibil, indiferent, nu există „calități” în ea, cu excepția propriei sale alburi; Acesta este un „spațiu negativ” înghețat, pasiv, este prezent în compoziție doar ca un fundal convențional, neutru, care nu pretinde a fi o semnificație semnificativă independentă, cu excepția faptului că este un plan bidimensional pe care este negru situat. Negrul ca element domină aici, domină și își afirmă „unitatea” și autonomia completă. Structura sa internă este logică, strictă și o singură calitate. Acesta este un cheag de energie compactă, îndreptându -și toată puterea emoțională spre ochi. Totul este concentrat în planul frontal și nu arată nicio dorință vizibilă de a se întoarce în lățime, de a se deplasa în profunzime sau de a -și turna clar energia în orice altă direcție, cu excepția privitorului.În acest caz, nu este exclusă posibilitatea de a contacta elementul (negru) cu limitele planului alb al foii de hârtie. Cu toate acestea, aglomerarea albă, fără a -i oferi un sunet artistic independent în întregul compozițional, străduindu -se pentru dominanța finală a semnificației sale substanțiale, negrul nu poate umple întregul spațiu de alb, deoarece în acest caz ar pierde oportunitatea de a contrasta

el însuși și din cauza acestui lucru pentru a -și afirma propria putere nedivizată. Dacă comparăm complotul, instalarea și compozițiile formale în această sarcină în funcție de gradul de încărcare tonală tonală sau, mai precis, în raportul cantitativ de alb și negru din ele, acest raport ar putea fi exprimat clar după cum urmează: instalația - Cel puțin alb și maxim negru, complot. - alb și negru în cantități egale, formal - maximul alb și negru minim. Desigur, aceste raporturi sunt prezentate aici cu un grad suficient de convenționalitate, ca ghid comun, deoarece în fiecare proces specific de creare a unei lucrări compoziționale, stabilirea acestor raporturi ar trebui să se bazeze pe un sentiment individual al măsurii autorului, în care în care Există un „ușor” care se bazează pe armonia expresivității compoziționale artistice. Compoziția în creștere (ca principiu al organismului) implică o formă rigidă de construcție constructivă, artificialitate deliberată și geometrism plastic, dar nu sub forma unei structuri complexe, multicomponente, dar ca un semn clar, strict, „montat”, construit în Cel două spațiu dimensional al foii albe, gravitând la aplatizarea „corpului său fizic”. Prin urmare, gradul de complexitate al construcției sale nu ar trebui să împiedice claritatea și onerul percepției sale vizuale, nu ar trebui să stimuleze „intrarea” viziunii în structura internă a componentelor sale și, prin urmare, pentru mult timp, să păstreze mult timp Atenția privitorului, așa cum este necesar în compoziția complotului. Asigurarea conexiunii organice a elementului și a spațiului în compoziția formală necesită studenților o idee extrem de clară a specificului conținutului conceptului de spațiu în acest tip de organizare compozițională. Aici, albul (ca purtător de spațialitate și expresia sa) în niciun caz nu trebuie asociat cu nicio formă tridimensională obiectivă, în special, cu un plan bidimensional material.Spațialitatea albului într-o compoziție formală ar trebui să fie înțeleasă ca un fel de câmp extrem de sensibil (un fel de „ocean al co-Larisa”), care are proprietățile de excitabilitate potențială, mobilitate, fluiditate, reactivitate. În starea sa inițial naturală, acest spațiu este localizat pentru percepție în repaus, echilibru, egalabilitate și este echivalent în toate cele trei măsurători. Cu toate acestea, toate aceste proprietăți sunt inerente în ea cel mai pe deplin doar atunci când este complet uniform și nu are nicio orientare externă, adică. Există în cea mai statică formă a unui pătrat. Dar trebuie doar să -i ceri un accent vizibil pentru ochi (de exemplu, luând o

foaie de hârtie sub forma unui dreptunghi alungit orizontal sau vertical), întrucât își pierde imediat odihna, este excitat intern, activat, poartă un ascuns predispoziție, premisă la o anumită mișcare, ceea ce înseamnă asta și la o anumită natură a percepției sale. Astfel, fiind într-o stare inițială atât de pură, chiar înainte de introducerea oricăror elemente (adică negre), acesta pare deja privitorului un indiciu pentru o anumită experiență emoțională sensuală și pentru natura generală a dinamicii din dinamica lui dezvoltarea sa. Prin urmare, ar trebui să fie complet evident că înainte de a determina în cele din urmă proporțiile, dimensiunea și orientarea unui anumit „spațiu de locuit” al compoziției viitoare, este necesar să ne imaginăm în avans și să vă imaginați clar și să simțiți profund sistemul emoțional general, complexitatea și natura dinamicii liniilor electrice și natura dinamicii liniilor electrice.

Măsura interdependenței formale-comppos a relației „spațiul elementului”. Activitatea câmpurilor de putere care completează lucrarea compozițională și îi oferă un sens artistic și expresiv. Toate lucrările ulterioare privind construcția unei compoziții formale se desfășoară în direcția vizualizării, detectarea grafică și „subtilitățile” gestionării activității spațiului compus, forțându -i să prindă viață, „curge” în direcția corectă și cu intensitatea dorită în conformitate cu modul de acțiune conceput anterior. Orice „atingere” în spațiu (adică introducerea neagră ca elemente fixe vizual) ar trebui să fie atât de subtilă suspendată, simțită, delicată și discretă, astfel încât, în niciun caz semnificație și începe să domine compoziția lucrării în organizarea compozițională.Este necesară pentru a asigura echivalentul lor compozițional complet, interdependența completă și interdependența și chiar identitatea, în ciuda opusului lor inițial complet. În această misiune, lucrarea compozițională ar trebui să exprime natura procedurală internă a principiului formal al organizației, că organicitatea relațiilor de alb și negru, în care negrul nu stimulează decât mișcarea albului, oferindu -i în același timp o libertate completă ” înotați după voia valurilor ”, ușor strălucitor, nu„ suprapunând ”prin margini și fără a părăsi zonele moarte ale spațiului negativ, pentru a funcționa pe deplin, apoi compactarea, apoi se dizolvă sub formă de neobservat, dar semnificativ emoțional pentru percepția liniilor și câmpurilor electrice. Dificultatea de a construi o compoziție formală de acest tip constă nu numai în cerința rafinării finale a raportului de alb și negru, ci și în faptul că compoziția ar trebui să aibă pe deplin activitate, expresivitate artistică și integritate, ca orice artistic și Lucrare compozițională. Cu alte cuvinte, principala dificultate în realizarea măsurii de calitate necesare aici este că, cu toată specificitatea și severitatea criteriilor de evaluare, ar trebui realizată în condiții de restricție extrem de grea: cel puțin fonduri - expresivitatea maximă. În general, din punctul de vedere al imaginilor artistice, fiecare compoziție ar trebui, dacă este posibil, să exprime esența principiului pe care este organizat și datorită faptului că trebuie recunoscut cu ușurință datorită exactității și purității răspunsului la un Sarcina artistică și compusă rezolvată în mod specific. Această cerință, după cum știți, se referă la toate lucrările unui curs practic de compoziție formală, dar dobândește o importanță deosebită tocmai în procesul de studiere a conceptelor unei măsuri calitative și cantitative, unde gradul de conținut oficializat ™ este cel mai înalt . Procesul de lucru pe sarcină este construit în conformitate cu principiul metodologic general: „Creare-cancel-express (organizează)”. Este foarte important să vă asigurați că elevii reacționează în mod responsabil la analiza conținutului subiectului muncii și sistematizează toate materialele primite prin elaborarea unei matrice a schemei.Deoarece toate cele trei compoziții ar trebui să fie extrem de diferite între ele în toți parametrii de bază, atunci când completează matricea schemei, acestea ar trebui să procedeze de la studenți familiari la cursul teoretic al clasificării categoriilor, conceptelor și mijloacelor de bază de compoziție formal

Compoziție formală

Expresivitatea (certitudinea calitativă a sistemelor materiale, informaționale semnificative și procedurale; grad calitativ și cantitativ de complexitate; scară metrică, spațială și temporală; spațiu nelimitat, limitat și închis; contrastare, nuanțe și relații identice; simetrie, disimetrie și asimetrie; geometric; , plastic sculptural și structural etc.) care este construit pe triaze și, prin urmare, este destul de ușor comparabil cu trei tipuri de organizare compozițională. În timpul consultărilor, este recomandabil să acordați atenția elevilor cât mai des pentru necesitatea de a le atinge în compoziția corespondenței complete a conținutului materialului text cu forma întruchipării sale vizuale. Încă de la început, ar trebui să învețe clar că compoziția ar trebui să fie proiectată (așezându -se în ea conținut absolut specific și găsind principiile și mijloacele de formare necesare pentru întruchiparea adecvată) și să nu încerce să o obțină prin încercare și eroare ca urmare de perspective aleatorii sau „fermentarea spontană a sentimentelor” despre subiectul propus. Această sarcină datorită semnificației metodologice a rezolvării acestei probleme joacă un rol extrem de important, deoarece Pune bazele abordării profesionale a proiectantului în ceea ce privește implementarea în procesul creativ de sinteză figurativă și logică. Măsura interdependenței formale-comppos a relației „spațiul elementului”.

Compoziție formală

Măsura interdependenței formale-comppos a relației „spațiul elementului”.

Compoziție formală

Măsura interdependenței formale-comppos a relației „spațiul elementului”.

Compoziție formală

Subiectul

Organizarea relațiilor dominante ale elementelor formale ale compoziției.

Obiectiv metodologic

Stăpânirea principiilor organizării formale de compoziție a unui spațiu bidimensional bazat pe procesul de transformare a relațiilor principale și secundare în activitatea compozițională.Sarcina educațională și menținerea muncii

Pentru a construi trei compoziții, în fiecare dintre acestea pentru a atinge un rol compozițional dominant:) un element mai mare,) un element mai mic,) zona spațială-exclusiv datorită diferitelor metode ale organizației lor de compoziție formală pe plan. În a doua etapă de lucru într -una din compozițiile primite, fără a -și schimba soluția compozițională generală, este necesar să se deplaseze rolul activ al elementului dominant la elementul opus (de exemplu, de la mai puțin la un mai mare sau invers) prin Modificarea caracteristicilor interne ale elementelor compoziționale (ton, textură, structură grafică). Cerințe generale

. Compozițiile sunt efectuate folosind cinci sau șapte elemente, toate ale căror caracteristici ar trebui să rămână constante în fiecare compoziție.   . Organizarea planului ca spațiu compozițional în două dimensiuni se realizează cu utilizarea activă a conceptului de linii electrice și a câmpurilor de putere, precum și un

spațiu pozitiv și negativ.   . În fiecare compoziție, elementul principal ar trebui să fie în diferite zone de spațiu. Compoziția lucrării

Patru compoziții alb -negru realizate în tehnica aplicației pe foile de hârtie de același format.

Compoziție formală

Explicații metodice

O construcție competentă din punct de vedere profesional a unei lucrări compoziționale implică elevul într -o înțelegere profundă și subtilă a acestor conexiuni și relații care sunt necesare pentru stabilirea intenționată a unei interacțiuni holistice, armonioase a elementelor din structura generală a organizației compoziționale. Aceste conexiuni și relații nu sunt mecanice, ci un caracter specific în formă de senzual și sunt realizate folosind așa-numitele linii electrice și câmpuri de putere, care au o anumită orientare, intensitate și dimensionalitate a zonei de acțiune. În cursul teoretic al elementelor de bază ale compoziției formale, conceptul de linii electrice și câmpuri de putere a fost considerat din punctul de vedere al activității compoziționale ale principalelor elemente ale organizării formale: punct, linii, locuri și spațiu. Prezentarea a fost construită pe baza legilor generale ale psihologiei percepției vizuale a diferitelor forme de imagine grafică, precum și pentru a identifica acele principii care permit proiectantului (și oricărui artist) să controleze în mod conștient dinamica și activitatea emoțională a Percepția vizuală a privitorului.Acest lucru este posibil datorită unei organizații speciale de conexiuni spațiale și relații între elementele lucrării compoziționale. Rezultă că în structura organizațională a compoziției formale, fiecare componentă a elementului său (linie, spot, punct) nu participă la sine, adică. Limitat doar prin conturul său „fizic” sau conturul și în unitatea cu spațiul care aparține organic elementului, este partea sa integrală ca un fel de „câmp magnetic”, care determină gradul de influență al elementului asupra întregului Spațiul înconjurător și, în consecință, pe semnificația sa și natura incluziunii în structura generală a organizării compoziționale. Intensitatea și direcția activității spațiale a câmpului de putere al elementului depinde nu numai de configurația, scala, culoarea, tonul, textura, poziția în spațiu, unghiul de deplasare axială în raport cu verticală și orizontală, dar și din care elemente , cu ce câmpuri de putere sunt lângă el. Astfel, tocmai se datorează interacțiunii câmpurilor de putere, efectul unificării compoziționale a elementelor într -o structură spațială integrală se realizează. Prin urmare, este foarte important să se dezvolte capacitatea elevilor de a răspunde în mod sensibil la toate schimbările care apar în câmpurile de putere ale elementelor atunci când anumite proceduri de formare foste compoziționale și articulare sunt efectuate deasupra lor. Această sensibilitate sofisticată a introducerii artistice și compozite a designerului este asemănătoare cu sofisticarea muzicianului, când sunetele cu toată bogăția caracteristicilor lor intonaționale și spațio-temporale joacă un rol similar. Scopul metodologic al misiunii este tocmai faptul că elevii contactează practic problema organizării compoziționale a liniilor electrice și a câmpurilor de putere în cea mai „pură” formă și au câștigat experiența necesară în gestionarea conștientă a procesului de conturare. Acest lucru se aplică elementelor în sine, precum și structurii conexiunilor lor și

Organizarea relațiilor dominante ale elementelor formale ale compoziției

în lucrarea compozițională. Pentru a atinge obiectivul metodologic stabilit, îndeplinirea sarcinii prevede respectarea unui număr de condiții și cerințe stricte.Cu toate acestea, acest lucru nu este suficient pentru formarea unui sistem holistic de cunoștințe despre legile creativității artistice și compuse în domeniul

proiectării (ca un tip ineficient de activitate artistică și de design) și dezvoltarea practică a unui sentiment profesional specific de Compoziție în viitorul proiectant, pentru care joacă un rol foarte semnificativ în formarea gândirii proiectului și în stăpânirea principiilor metodologice ale artistic și ale formei. Această stare de lucruri în domeniul teoriei compoziției a fost motivul pentru care cunoștințele conținute în ea au fost, în cele mai multe cazuri, pur informaționale și descriptive în natură, nu au depășit cadrul îngust al experienței empirice a tipurilor tradiționale de creativitate artistică, și nu s-a ridicat la nivelul generalizărilor teoretice speciale și la transformările logice-metodologice. Nu a fost capabil să influențeze eficient procesul de dezvoltare țintită a abilității profesionale a viitorilor designeri în domeniul formării formelor artistice și compuse. Toate acestea au afectat grav natura metodologiei dezvoltării practice a alfabetizării compoziționale în procesul de învățare. Această tehnică, de fapt, se reduce la implementarea unei sume foarte mici (aproximativ -) de exerciții pe termen scurt și destul de simplificate, oferind elevilor posibilitatea de a face cunoștință cu o anumită regulă sau acceptarea unei organizații compoziționale Cunoaște -i indivizii în mod natural ™ și dobândește abilitățile inițiale în utilizarea mijloacelor artistice și grafice de rezolvare a sarcinilor compuse. Acest lucru este de fapt limitat la cursul introductiv al compoziției, care este de - de ore de timp de studiu. Practica pe termen lung a utilizării unei astfel de tehnici „a condus” cele mai bogate capacități educaționale și de formare ale compoziției ca disciplină în cadrul îngust al normativității. Nu este o coincidență faptul că procedurile atât de numite și tratamentele de armonizare asociate cu conceptele de simetrie, echilibru, contor, ritm, proporții, scară, contrast, dinamică etc. au fost dezvoltate cel mai metodic și dezvoltate în mod tradițional în procesul educațional. Majoritatea acestor proceduri au fost aduse la gradul maxim de schematism folosind diferite tipuri de tabele, grafice, formule, calcule și s -au dovedit, de fapt

Cazurile au depășit cu mult soluția sarcinilor creative reale ale organizației artistice și a compoziției.În primul rând, acest lucru se aplică parametrilor spațiului compozițional organizat și setului de elemente prin care se realizează această organizație. În toate cele trei compoziții pe care elevii trebuie să le construiască în condițiile acestei sarcini în prima etapă a implementării sale, spațiul organizat ar trebui să fie constant. Dacă are forma unui dreptunghi alungit, atunci într -una dintre opțiunile de soluție poate fi plasată vertical sau orizontal, spre deosebire de celelalte două opțiuni. Determinând parametrii spațiului compozițional, fiecare student trebuie să -și imagineze caracteristicile cele mai optime care îndeplinesc cerințele a trei opțiuni pentru rezolvarea sarcinii. Organizarea spațiului compozițional este realizată în această sarcină prin utilizarea a șapte elemente formale, care în forma lor constantă și compoziția completă ar trebui să fie prezente în fiecare soluție. În această privință, însăși procesul de formare a unui set de elemente este o procedură foarte responsabilă și necesită studenți de contabilitate conștientă a mai multor puncte semnificative: condițiile pentru percepția compozițiilor, raportul mare de spațiu și un set de set de elemente, diversitate configurativă și, în același timp, unitate stilistică a principiilor formării lor, severitatea evidentă a diferențelor vizuale în dimensiunea și activitatea spațială a elementelor incluse în set, saturația tonală generală a fiecărei versiuni a soluției compoziționale. Pe baza contabilității acestor puncte, puteți forma cu adevărat cu succes un set de elemente inițiale și puteți începe cu încredere să rezolvați principala problemă educațională și metodologică. În ceea ce privește caracteristicile de configurație și fapte tonale ale elementelor, ar trebui să le explice studenților că elementele ar trebui să abordeze formele geometrice clare și să aibă claritate vizuală a construcției lor prin configurare, deoarece complicația excesivă, individualizarea excesivă a

elementului (și, prin urmare, Activitatea sa compozițională autosuficientă) nu vor permite subtil și flexibil să-și schimbe semnificația compozițională în diferite versiuni ale organizării formale a spațiului.Prin urmare, atunci când formați un set de elemente, este necesar să fie ghidați de considerente ale variabilității potențiale a combinației și a componentelor reciproce pentru a putea crea, datorită acestui fapt, câmpurile de putere sunt diferite în ceea ce privește activitatea și orientarea și, prin urmare, să dea diferite semnificații compoziționale unuia sau alt element din diferite versiuni ale soluției la problemă. Din aceleași motive, toate elementele ar trebui să fie la fel de negre, adică. Nu aveți diferențe tonale și texturate. Raportul dintre valorile lor dimensionale ar trebui să fie astfel încât cel mai mare și mai mic să fie clar prezent în setul general și toate elementele intermediare dintre ele să constituie o serie armonică de valori vizuale diferite și, cel mai important, au avut în mod clar exprimate și exprimate clar și Câmpuri de putere spațiale semnificativ diferite. În general, atunci când se formează un set de elemente, ar trebui să procedăm din specificațiile substanțiale ale conceptelor unui punct, linie și spoturi, oferindu-le caracteristicile formal-compoziționale individuale necesare, ținând cont de recomandările și cerințele de mai sus

Compoziție formală

Vania. Astfel, înainte de începerea lucrărilor practice, fiecare student ar trebui să aibă: trei seturi identice de șapte elemente (realizate din hârtie neagră, astfel încât să poată opera cu ușurință în spațiul compozițional general folosind tehnica de aplicare), precum și trei foi dreptunghiulare de Lucrare de același format) acționând ca un spațiu bidimensional supus unei organizații de compoziție formală). Întrucât principalul sens metodologic al lucrării este în achiziția de către studenții abilității în gestionarea compozițională a liniilor electrice și a câmpurilor de putere, iar majoritatea studenților, de regulă, sunt întâlnite mai întâi cu acest tip de sarcini, este adesea recomandabil să Efectuați preliminar o serie de exerciții simple. Aceștia ar trebui să îi ajute pe elevi să obțină o viziune compozițională specială a câmpului de putere și să agraveze sentimentul limitelor, orientării și intensității, precum și acele forme de conexiuni spațiale și relații care apar în timpul interacțiunii lor. Exercițiile sunt efectuate pe o foaie de hârtie de format arbitrar folosind - elemente.Pentru început, puteți lua două cercuri negre identice ca mărime (aproximativ , - cm dimensiune), așezați-le pe o foaie de hârtie pe o linie orizontală la o astfel de distanță una de cealaltă, astfel încât acestea să nu fie percepute în mod vizual spațial. După aceea, trebuie să le mutați încet unul spre celălalt până când există sentimentul că a fost stabilită o anumită legătură spațială între ele, că se gravitează vizual unul față de celălalt și, așa cum era, să devină aparținând unei structuri organizate comune. În același timp, spațiul dintre ei dobândește un anumit sens compozițional și o semnificație substanțială pentru o percepție vizuală holistică, spre deosebire de acele zone care sunt în stânga și în dreapta acestei perechi de elemente. Aici ne putem asigura clar că propriul câmp de putere al fiecărui cerc s -a schimbat și a devenit asimetric, îndreptându -se spre elementul vecin și ca și cum ar fi redus din partea opusă. Pentru a consolida efectul și a -l repara compozițional, trebuie să luați patru benzi de hârtie neagră și să indicați limitele spațiului comun cu acestea, care se află sub influența câmpurilor de putere ale celor două elemente deja unite de conexiunea vizuală. Astfel, am primit cea mai simplă compoziție formală formată din cinci elemente: două cercuri negre, două câmpuri de putere aparținând lor și un spațiu compozițional comun. Criteriul senzorial al integrității vizuale a acestei compoziții este sentimentul că este dificil să se împartă mental în două jumătăți independente. Dacă o astfel de separare se sugerează, atunci aceasta indică faptul că conexiunea compozițională necesară nu a fost stabilită între câmpurile de putere ale elementelor, adică. Între elemente este spațiul negativ atât de numit, care nu este umplut cu liniile lor electrice.

Cu toate acestea, exercițiul nu se termină acolo. După fixarea momentului stabilirii conexiunii spațiale primare între câmpurile de putere ale elementelor și desemnarea hârtiei negre a spațiului compozițional general, este necesar să continuați apropierea elementelor, observând constant starea de integritate și echilibrul vizual al Organizarea compozițională a spațiului

Organizarea relațiilor dominante ale elementelor formale ale compoziției.Sve. În acest caz, se va constata imediat că mișcările elementelor nu pot fi efectuate strict sincron, adică. Axa simetric verticală a spațiului compozițional și, prin urmare, organizarea sa generală va gravita clar spre construcția asimetrică. Râsumirea elementelor ar trebui să continue până când există sentimentul că acestea nu mai sunt elemente independente, ci un singur grup sau o pereche care are un câmp de forță comun, care interacționează activ cu întregul spațiu compozițional. În funcție de zona de spațiu, această pereche a fost ca urmare a deplasărilor, se poate constata că este necesar să se schimbe poziția generală în raport cu câmpul compozițional pentru a utiliza cel mai activ întregul spațiu, pentru a include tot zone și zone dintr -o structură organizată holistică. În a treia etapă a exercițiului, trebuie să încercați să vă aduceți elementele reciproc cât mai aproape posibil, astfel încât aceasta nu este o pereche de elemente unite într -un grup, ci un element holistic cu o configurație complexă și câmpul de alimentare corespunzător . Aici, din nou, va trebui să recurgeți la anumite mișcări spațiale ale acestui element complex pentru a restabili integritatea și echilibrul organizării compoziționale generale a spațiului. În timpul tuturor acestor manipulări, studenții ar trebui să acorde atenția principală asupra dinamicii experienței lor a acestor schimbări care apar atât în domeniile de putere ale elementelor, cât și în spațiul compozițional general. Efectuarea exercițiului necesită un profesor de muncă asiduă cu fiecare elev, monitorizarea constantă a adecvării reacției lor la anumite schimbări și explicații ale legilor generale ale procesului de gestionare a activității compoziționale a elementelor și a câmpurilor lor de putere. Pentru a crește eficiența studenților, atunci când efectuați aceste exerciții, puteți lua nu două, ci trei elemente, schimbați -le configurațiile și dimensiunile, vă deplasați nu numai pe orizontal, ci și vertical sau diagonală. Cu toate acestea, nu trebuie să uităm că toate aceste complicații și îmbogățirea condițiilor de muncă ar trebui să urmărească un singur obiectiv - să pregătească elevii pentru soluția completă a principalelor probleme educaționale și metodologice.Din formularea misiunii, rezultă că studenții ar trebui să construiască trei variante ale unei compoziții formale, în fiecare dintre care rolul principalului centru compozițional ar trebui să îndeplinească fie cel mai mare element, fie cel mai mic sau zona de spațiu. Deoarece toate cele trei opțiuni sunt construite folosind același set de elemente și organizează compozițional același spațiu, este destul de evident că principalul și singurul mijloc de rezolvare a sarcinii sunt liniile electrice și câmpurile de putere, interacțiunea lor compozițională, pentru a da un mare semnificația acestui element sau a acelui element. De aici urmează o serie de condiții prealabile: a) principalul lucru din fiecare versiune a compoziției ar trebui să fie în diferite zone de spațiu; b) toate elementele ar trebui incluse în compoziție împreună cu câmpurile lor de putere (adică, nu au voie să se unească într -un element complex în proiectare); c) spațiul compozițional general ar trebui să fie construit pe principiile formale ale organizației (adică aplicarea complotului și a principiilor de montare ale organizației nu este permisă); d) Nu este permis să recurgă la alocarea mecanică a principalului datorită locației sale în centrul foii și simetric

restul elementelor din jurul său. Toate aceste condiții joacă rolul unui factor

restrictiv, mai degrabă decât un factor pur prohibitiv, deoarece formele reale ale întruchiptului lor în soluții specifice pentru fiecare student vor fi clar individuale și vor depinde de exactitatea viziunii sale compoziționale și de subtilitățile sentimentului artistic. Atunci când explică misiunea și în timpul consultărilor, profesorul ar trebui să obțină o înțelegere completă a conținutului specific care se află în spatele conceptelor de „principal” și secundar ”în compoziția formală. Principalul lucru este punctul spațiului compozițional, care joacă un Rolul cheie în organizarea percepției sale integrale, acesta este centrul, acesta este centrul. Prin care principalele traiectorii ale privirii privitorului trec atunci când „citiți” structura organizațională a lucrării compoziționale. Acest centru este un „punct de referință” cu un Evaluarea vizuală a semnificației tuturor componentelor compoziției ca educație holistică. Prin urmare, un rol decisiv în alocarea acestui centru, oferindu -i o poziție dominantă, joacă exact liniile electrice ale tuturor elementelor compoziționale și natura interacțiunii lor Într -un singur spațiu compozițional, deoarece datorită intensității și orientării lor, ei sunt capabili să „conducă” aspectul, să -și stimuleze mișcarea de -a lungul unei anumite traiectorii.Construcția acestei mișcări și principiile managementului se bazează pe legile psihologiei percepției vizuale, dinamica interacțiunii dintre viziunea centrală și perferorică și datele științifice și expertline privind motilitatea mișcării ochilor umani atunci când citiți informații vizuale, care Studenții ar trebui să știe deja de la cursul teoretic al compoziției formale. Cu toate acestea, este util să apelați din nou la acest material teoretic, pe baza caracteristicilor metodologice ale utilizării sale în lucrările practice asupra sarcinii, precum și în ceea ce privește criticile motivate în discuția colectivă a primelor schițe de căutare. Datorită faptului că gradul de semnificație compozițională a unui anumit element în organizația compozițională generală poate fi asigurat nu numai în detrimentul liniilor electrice și al câmpurilor de putere, ci și datorită activității conținutului intern al elementelor în sine, Sarcina prevede o altă etapă a muncii. După ce trei compoziții cu dominanța unui element mai mare, mai mic și a unei zone de spațiu sunt finalizate, trebuie să alegeți dintre primele două compoziții care îndeplinesc cel mai exact toate cerințele sarcinii. Este necesar să eliminați copia exactă din ea, ținând contururile tuturor elementelor cu o linie subțire cu un creion. După aceea, fără a schimba dimensiunea elementelor și locația lor în spațiu, acestea ar trebui să fie umplute cu conținut intern individual (datorită culorii, tonului, texturii), astfel încât elementul opus să devină principalul lucru al compoziției, adică. Dacă elementul principal a fost principalul, acum ar trebui să devină mai mic sau invers. După finalizarea acestei părți a sarcinii, studenții ar trebui să evalueze în mod critic modificările care au avut loc în caracteristicile principalelor câmpuri de putere și structura generală a organizării compoziționale a opțiunii inițiale.

Organizarea relațiilor dominante ale elementelor formale ale compoziției. . Principalul lucru este un element mare

. Principalul lucru este un element mic

. Principalul lucru este zona în spațiu

. Schimbarea principalului datorită caracteristicilor interne ale elementului

Compoziție formală

Subiectul

cantitativ

Măsura activității

expresiv

fonduri

formal

compoziții.

Obiectiv metodologic

Stăpânirea practică a principalelor mijloace de compoziție formală, precum și dobândirea abilităților de gestionare conștientă a activității lor în conformitate cu natura problemei rezolvate; Includerea în procesul creativ al conceptelor de „stimul emoțional” și „rezonanță emoțională” ca bază comună de formare a sistemului atunci când se creează o lucrare formală-compusă.Sarcina educațională și menținerea muncii

În prima etapă, bazându-se pe conceptul de „stimul emoțional”, pentru a construi trei compoziții care creează efectul: a) maximul posibil, b) medie moderat și c) activitatea minimă a impactului lor asupra percepției senzoriale emoționale a lui o persoana. Pentru aceasta, este permis să utilizeze orice mijloc formal și principii artistice și compuse ale organizării materialelor fine. În cea de -a doua etapă, trei compoziții sunt necesare, de asemenea, pentru a construi, dar acum toate mijloacele compoziției formale ar trebui să fie prezentate cât mai pe deplin, fiecare dintre ele (ton, culoare, configurație, plastic, textură, proporții, poziție în spațiu, etc. .) Nevoia dezvăluiți din punctul de vedere atât al propriei game de activitate internă, cât și a relației lor externe între ele. Natura activității acestor relații (interne și externe) este stabilită de trei categorii compoziționale: contrast, nuanță și identitate. În această etapă, organizarea generală a lucrării compoziționale este construită în conformitate cu conceptul de „rezonanță emoțională”. Cerințe generale

 . Formatul de lucru este selectat în conformitate cu conținutul problemei rezolvate.   . La construirea compozițiilor, măsura artei și integrității lor nu ar trebui încălcată.   . Ar trebui acordată o atenție deosebită analizei substanțiale a gamei de capacități expresive ale fiecărui agent formal-compus ca măsură cantitativă internă. Compoziția lucrării

Șase compoziții în culori folosind tehnică de performanță mixtă - perie, pene, aerograf, rimel, acuarelă, guache, tempera.

Compoziție formală

Explicații metodice

În scopul de caz-metodologic al acestei misiuni este dezvoltarea practică a conținutului compozițional al categoriei de măsură cantitativă. Însăși conceptul de „măsură cantitativă” este direct legat de o expresie vizuală, o reprezentare formală-grafică specifică a gamei de activitate internă a fiecărei compoziții formale. Stăpânirea practică a materialului pe tema sarcinilor joacă un rol important în pregătirea compozițională a proiectantului. Elevii, în primul rând, trebuie să știe pe deplin, să reprezinte senzual și să posede practic cel mai bogat arsenal de mijloace expresive ale limbajului compoziției formale; În al doilea rând, pentru a putea cu gradul de precizie necesar și suficient pentru a corela totalitatea instrumentelor formale-compuse utilizate cu activitate obiectivă necesară și semnificația afișării artistice și a formei; În al treilea rând, în condiții de restricții stricte în alegerea mijloacelor expresive de conturare,

asigură flexibil schimbul lor fără a aduce atingere conținutului afișat.Toate acestea sunt incluse în volumul sarcinilor educaționale atunci când stăpânește categoria de măsuri cantitative, în care atât aspectele interne, cât și cele externe ale conținutului său formal-compus joacă un rol semnificativ. Această din urmă circumstanță impune profesorului o atenție specială atunci când elevii le explică elevilor metodologia de a lucra la sarcină și în special a acelor aspecte care sunt asociate cu conceptele de „stimul emoțional” și „rezonanță emoțională”. Cert este că această sarcină în cursul practic al compoziției formale este extrem de formalizată. În ea, partea de fond coincide direct cu forma propriei expresii interne, adică. Aceasta este expresia finală a „expresivității în sine” sau „cea mai înaltă formă de activitate a mijloacelor de exprimare”. Prin urmare, dificultatea cu care se confruntă elevii atunci când determină principiul de bază pe care ar trebui clarificată o lucrare compozițională. Înseamnă că subiectul misiunii în sine nu are legătură cu utilizarea mijloacelor de a exprima ceva extern pentru ei, ci are ca scop demonstrarea propriei „puteri expresive”, diverse limite și gradații ale activității lor. În cursul teoretic al compoziției formale, s -a tras o paralelă între tipurile de percepţie ale lucrărilor compoziționale și principiile organizației lor. În primele sarcini practice în care a fost elaborată categoria unei măsuri calitative, au fost explicate trei principii ale organizației compoziționale - complot, montare și formal. De asemenea, trebuie adăugat că aceste principii ale organizației pot fi utilizate combinate, ca și cum ar acoperi diferite niveluri ale procesului compozițional, care depinde atât de complexitatea sa, cât și de obiectivele pe care artistul le stabilește. Întrucât aici ne confruntăm cu două abordări ale considerării relațiilor dintre conținut și formă, elevii ar trebui să explice în ce relații ar trebui să fie în cazuri specifice la rezolvarea unei anumite probleme. Dacă obiectivul nostru este să demonstrăm, să arătați, prezentați privitorului unele informații reale care necesită un adept

Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive de compoziție formală. Citirea și percepția ordonată, precum și înțelegerea și aplicarea rațională, este destul de evident că este recomandabil să construim întregul text vizual al lucrării compoziționale folosind simultan principiile organizației de complot și instalare.Unul dintre ei va stabili relația „conținutul - forma” materialului compozițional -imbulen, iar celălalt - conținutul și forma percepţiei sale. În consecință, toate celelalte principii pot fi combinate, compilând o mare varietate de combinații. Așadar, pe baza obiectivelor educaționale și metodologice și a conținutului subiectului, studenții sunt invitați să își construiască lucrările compoziționale pe instalarea și abordările formale de accident vascular cerebral, care în terminologia formală-compozițională corespunde conceptelor de rezonanță emoțională și stimul emoțional.) percepţie). Pe baza metodei generale a compoziției unui studiu variabil al fiecărui subiect adoptat de noi în dezvoltarea substanțelor metodologice generale pentru a construi un curs practic, elevii ar trebui să explice caracteristicile sale în raport cu această sarcină. Întrucât scopul sarcinii este de a exprima vizual a gamei de activitate a mijloacelor de compoziție formală, aceasta implică construcția a trei lucrări compoziționale, în care această activitate ar trebui să aibă un grad diferit de severitate. Acest raport în formularea misiunii este determinat prin trei concepte: contrast, nuanță și identitate. Aceasta înseamnă că în prima compoziție, fiecare instrument (configurație, culoare, ton, textură, dimensiune, proporție, plastic, complexitate, ordine, spațiu, poziție etc.) ar trebui să fie în stările finale de activitate (adică, la fel de mari și extrem de mare și la fel de mare extrem de mare, extrem de complexă și extrem de simplă, extrem de neagră și extrem de albă, extrem de rece și extrem de caldă, extrem de concretă și extrem de amorfă, etc.) ca și cum ar fi scos la distanță unul de la celălalt la limitele lor existență. O astfel de contrastând pe scară largă grade de activitate cele mai înalte și mai mici ale fiecărui mijloc de compoziție formală, care exprimă stările opuse ale modificărilor lor cantitative interne, creează raportul dintre combaterea lui.Atunci când aceste

stări de activitate nu exprimă opusul, ci diferențele lor într -un convergut, ca și cum ar fi un interval mediu, atunci obținem relația dintre nuanță. Apoi, când ne -am stabilit scopul de a arăta, demonstrarea asemănării, coincidența activităților egale ale diferitelor mijloace de compoziție formală, ca urmare, obținem relația de identitate. Un studiu practic al subiectului sarcinii este realizat în două etape. Pe primul dintre ei, elevii ar trebui să construiască trei compoziții - contrastante, nuanțate și identice, bazate pe conceptul de stimul emoțional. Aceasta înseamnă că conceptul de măsură cantitativă aici nu este legat de potențialul intern al activității fiecărui mijloc de compoziție formală, ci de raportul activităților lucrărilor compoziționale în sine în termeni de percepție senzorială. Prin urmare, atunci când le construiți, ar trebui să vă concentrați mai întâi pentru a crea

Compoziție formală

Efectul emoțional al diferitelor intensități atunci când privitorul este percepția lor. În această privință, alegerea mijloacelor de expresivitate formală -compunere va fi realizată de un student bazat pe ideile și preferințele sale individuale, deoarece sarcina principală este de a simula compozițional trei niveluri de relații „lucrarea -aspect". Această atitudine în mecanismul psihologiei percepției este adecvată pentru raportul dintre „reacția de stimulare". De regulă, elevii întâmpină cea mai mare dificultate aici atunci când creează o compoziție identică, deoarece cerințele criteriilor generale pentru evaluarea activității compoziționale (expresivitate artistică, activitate vizuală) și caracteristicile însăși ale conținutului sarcinii (activitate minimă, indiscriminație , pasivitate) intră în conflict. Depășirea acestei complexități este posibilă în procesul de consultări colective și discuții despre opțiunile de schițare pentru munca studenților, precum și un spectacol al compozițiilor efectuate în anii precedenți. Cu toate acestea, ar trebui evitată imitația directă. Principalul lucru este că sensul problemei rezolvate este înțeles și se găsesc mijloace adecvate pentru rezolvarea acesteia. Ca urmare a lucrărilor pe acest subiect, fiecare student trebuie să construiască șase compoziții. Trei dintre ei (principiul stimulului emoțional corespunzător organizației lor) - ca expresie finală a contrastului, nuanța și identitatea activității compoziționale a lucrării în ansamblu, în ceea ce privește percepția sa și alte trei, adecvate principiului principiului de rezonanță emoțională, ca o demonstrație a corelației reale a compozițiilor formale în contrastul, nuanța și identitatea potențialului intern al activității lor vizuale.În această privință, însăși conceptul de compoziție ca proces creativ a început să „degenereze" în conceptul de aspect, adică. Simplificarea materialelor vizuale eterogene pentru a obține integritatea vizuală bazată pe reguli date normativ și pe cele mai simple scheme ale organizației. Drept urmare, compoziția, ca o disciplină academică specială, cu cel mai bogat arsenal consacrat istoric de metode, principii și mijloace de organizare vizuală, expresivitate figurativă și formă artistică, s -a transformat dintr -un factor obiectiv puternic în formarea și dezvoltarea gândirii creative și abilitatea profesională a viitorului artist într -o disciptire introductivă și pur normativ normativă normativă. Chiar dacă, în unele cazuri, este utilizat ca un fel de „cap de punte pentru experimente abstracte" pentru a antrena ochii și brațul în zona meșteșugurilor grafice, datorită numărului mare de exerciții efectuate pe materialul abstract, atunci esența a problemei pregătirii compoziționale a proiectantului nu se schimbă din aceasta. La urma urmei, abilitățile grafice în sine în construirea de lucrări standardizate de compus formal în sine nu pot înlocui metodologia profesională a gândirii creative a proiectantului, mai ales că există discipline speciale pentru dezvoltarea lor-elementele de bază ale graficelor, științei culorilor, fontului, plasticii , etc. Există multe motive pentru „renașterea" compoziției în disciplina de reglementare și meșteșuguri, dar principalul ar trebui să fie încă recunoscut ca practică pedagogică. Într -adevăr, în procesul implementării sale, selecția cunoștințelor

științifice și a experienței artistice în domeniul culturii materiale și spirituale, înțelegerea, generalizarea și transferul acesteia către noua generație de artiști profesioniști ar trebui să aibă loc. Mai mult, sarcinile sale includ nu numai formarea specificității adecvate a profesiei a cantității de cunoștințe, ci și dezvoltarea celor mai eficiente metode de transformare a acesteia într -un sistem de viziune profesională a unui viitor specialist, care este unitatea cunoștințele, abilitățile, abilitățile și abilitățile sale. Cu alte cuvinte, acest proces ar trebui să acopere toate etapele tranziției de la acumularea de experiență empirică și generalizarea acesteia sub forma unui sistem armonios de concepte și idei teoretice despre esența și mecanismele creativității compoziționale, pentru a căuta modalități de a Transformați teoria într -o metodă care permite nu numai să explice formele specifice de existență ale unei anumite esențe, dar, de asemenea, prezice, modelarea procesului de funcționare practică a acestuia în sistemul gândirii creative și a activităților unui artist profesionist.

Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive de compoziție formală. . Identitate

. Contrast

. Nuanță

Compoziție formală

Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive de compoziție formală.

Compoziție formală

Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive de compoziție formală

Compoziție formală

Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive de compoziție formală. . Compoziție formală

Compoziție formală

Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive de compoziție formală.

Compoziție formală

Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive de compoziție formală.

Compoziție formală

Măsura cantitativă a activității mijloacelor expresive de compoziție formală.

Compoziție formală

Subiectul

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus.

Obiectiv metodologic

Studiu practic al categoriei de scară compozițională ca un set de principii ale expresiei în formă formală a diferitelor tipuri de relații metrice, spațiale și temporare în conținutul obiectiv al lucrării compoziționale. Sarcina educațională și menținerea muncii

Construiți trei serii de lucrări compoziționale pentru expresia în formă formală a trei relații la scară largă:

a) Scara metrică - trei lucrări efectuate pe baza relațiilor compoziționale ale celor trei elemente și exprimarea specificului percepției formale în formă de formare a organizării metrice a formelor exterioare, interioare și subiect;

b) scara spațială - trei lucrări efectuate în tehnologie mixtă și exprimând specificul artistic și forma unui spațiu nelimitat, limitat și închis;

c) Scara temporară-trei lucrări efectuate pe materialul analizei conținutului oricărui domeniu de subiect și exprimând modelele compoziționale-stilistice ale dezvoltării principiilor

Formarea formei sale în trecut, prezent și viitor al timpului. Cerințe generale

. Lucrările pe scala metrică se efectuează în grafică alb-negru în tehnica aplicației (set de elemente constante pentru trei opțiuni) pe foile aceleiași forme-acolo. . Lucrările la o scară spațială și temporară se efectuează în tehnologie gratuită pe foi de format arbitrar.În compozițiile la scară temporară, nu este permis să folosească culoarea. Compoziția lucrării:

. Texte explicative în fiecare subiect. . Nouă compoziții grafice.

Compoziție formală

Explicații metodice

Studiul categoriei de scară în cursul compoziției formale nu este doar de o importanță deosebită, ci și de o complexitate excepțională, deoarece conținutul foarte compozițional al acestei categorii diferă semnificativ de conceptul tradițional de scară. Cert este că, în compoziția formală, scara nu acționează ca un indicator fizic al dimensiunii dimensiunii obiectului reprezentat cu o anumită unitate condițională de măsurare, și anume, ca o formă de expresie artistică și compozită, conexiune emoțională-senzuală și interpretarea realității imaginii și a imaginii senzuale. Mai mult decât atât, conceptul de realitate aici nu este legat de lumea fizică a obiectelor și fenomenelor, ci cu concepte și idei artistice-figurative, spirituale, concepte culturale și istorice. Importanța studiului practic al categoriei de scară este în primul rând prin faptul că este una dintre formele de întruchipare compozițională a unei măsuri de calitate în organizarea

materialului vizual. Dezvoltarea practică a scării de scară asigură dezvoltarea capacității profesionale de formare armonioasă într -o formă armonioasă, bazată pe un sentiment dezvoltat compozițional de conformitate a conținutului și a formei, a cauzei și a efectului, esenței și fenomenului. În această privință, scala compozițională este construită nu pe baza dimensiunii oricărei valori (adică nu depinde de dimensiunea celor reprezentate), ci se bazează pe tipologiile relațiilor și relațiilor sub diferite forme ale celei Organizarea structurală a lumii reale, precum și reflectarea senzorială a acestor structuri în percepția figurativă a omului. Acest aspect al categoriei de scară compozițională necesită o explicație metodologică destul de detaliată atunci când elevii primesc misiuni. În același timp, este important să arătăm că categoria scării compoziționale a oricărui obiect sau combinația lor se bazează pe conceptul relației dintre măsura unei persoane și măsura subiectului, pe corespondența lor, prezentată în formă de expresivitate artistică și componentă, unde o persoană cu lumea sa de reprezentări și valori figurative ocupă un loc central.Prin urmare, vorbind despre o scară în sensul său compozițional (adică, structural-organizațional), este necesar să se distingă foarte mult cerința artistică și de figurativitate a acestor relații structurale și nu de prezența lor simplă în lucrarea compozițională. În caz contrar, vom veni la scheme, nu la expresivitate compozițională. Tipologia acestor relații structurale ale elementelor materialului vizual se bazează pe obiectivitatea a trei forme fundamental diferite de relații umane cu realitatea în caracteristicile lor esențiale. Aceasta se referă la relația: „Omul-lumea obiectivă”, „Man-Space” și „Man-Time”. Cu alte cuvinte, aici putem spune că o persoană există într-un mediu obiectiv, în spațiu și în timp, iar atitudinea sa emoțională sensuală față de fiecare dintre ele joacă un rol semnificativ în formarea artificială a diferitelor clase de sisteme artificiale. Prin urmare, categoria scării compoziționale include trei niveluri principale de conținut: Met-

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus

o scară rituală, scară spațială și scară temporară. Stăpânirea practică a principiilor și a mijloacelor de artistică și de compunere a acestor niveluri vă permite să efectuați în mod competent în mod profesional organizarea structurală a materialului vizual și, prin urmare, să asigurați măsura necesară a raportului lor în conținutul subiectului produselor de proiectare. Întrucât sensul compozițional al unei scări metrice include diferite tipuri de organizare a relațiilor structurale ale formelor obiective în sine, în interconectarea lor pur materială, fizică și corporală, tipologia acestor relații își găsește expresia artistică și compozită în trei concepte ale unei scări metrice: exterior, interior, subiect. Aici este necesar să țineți cont de specificul sensului compozițional al acestor concepte, care se concentrează pe plinătatea organizațională și structurală a conținutului lor și, datorită acestui fapt, își stabilește productivitatea creativă în procesul de formare a formei artistice și compuse. Aceasta înseamnă că, în funcție de aplicarea unuia sau a unui alt principiu al organizării structurale a elementelor lucrării compoziționale, putem obține o expresie artistică și figurativă a apartenenței sale la unul sau alt tip de metrică Mashataba.Este evident că însăși logica principiilor organizării structurale a acestor tipuri de scară metrică se bazează pe cele trei forme principale ale relației elementelor realității materiale: spațial, constructiv și funcțional. Din punctul de vedere al rezolvării problemelor artistice și compozite, aceste forme nu există niciodată separat între ele, cu toate acestea, fiecare dintre ele poate fi baza organizării structurale a lucrării compoziționale și, astfel, joacă rolul dominant în percepția sa figurativă, asociat în conștiința privitorului cu acel sau un alt domeniu. Aceasta este tocmai diferența dintre categoria compozițională de scară și conceptul tradițional de scară: amploarea lucrării compoziționale se bazează pe mecanismele percepției senzuale-figurative a unei persoane și nu pe strictitatea construcțiilor logice. Prin urmare, scala compozițională nu este o natură bazată pe dimensiuni,

ci o cauzalitate. În același timp, amploarea lucrării compoziționale este rolul cauzei, iar asocierea figurativă - consecințele identice cu principiile organizării structurale la cea mai compozițională lucrare. Artistica și compunerea acestor principii ale organizării structurale la nivelul expresiei figurative a unei metrice (exterioare, interior, obiect) se realizează sub forma unor elemente de trei variante ale unei compoziții formale bazate pe un set constant (trei până la cinci) elemente folosind trei foi de hârtie de același format. Atunci când se formează un set de elemente, acesta trebuie evitat de orice analogie obiectivă și se procedează exclusiv din complexul acelor proprietăți și caracteristici formale-compuse care pot asigura includerea lor în diferite conexiuni structurale și relații corespunzătoare a trei tipuri de scară metrică. Structura conexiunilor și relațiilor elementelor de compoziție din prima versiune (exterior) ar trebui să fie construită pe principiile formale ale expresiei vizuale a profunzimii spațiului și definiția exactă a planurilor sale, în funcție de natură, configurație, masă, proporții, orizont imaginar, legi liniare și legi liniare și

Perspectiva aerului, sentimente de „naturalețe” pentru acest tip de scară metrică a relației tuturor elementelor lucrării compoziționale.Deoarece procesul compozițional necesită cea mai flexibilă, mobilă care funcționează cu elemente din această sarcină, acesta este realizat în tehnica aplicației. Toate elementele setului ar trebui să fie negre, fără imprimeuri tonale și texturate. În conformitate cu cel de -al doilea tip de metrică (interior), lucrarea compozițională se bazează pe specificul structurii conexiunilor și relațiilor elementelor, care constă în această structură se presupune că are o anumită bază constructivă generală imaginară, unind într -una elemente întregi ale compoziției. Întrucât o astfel de bază este o idee figurativă de apartenență la elementele compoziției către una sau alta componentă a interiorului real - podea, tavan, pereți. Ei sunt cei care sunt o bază constructivă care stabilește structura organizațională a conexiunilor și relațiilor tuturor elementelor compoziției. În funcție de proprietățile formale, aceste elemente ar trebui să -și exprime apartenența la diverse componente ale bazei constructive comune și sunt asociate în reprezentarea figurativă a privitorului cu atârnare, în picioare sau montată. Este posibil să se obțină un astfel de efect vizual din lucrările compoziționale numai prin stabilirea principiului corespunzător al organizării structurale a elementelor sale, care corespunde exact caracteristicilor lor formale (configurație, masă, proporții etc.). Al treilea tip de scară metrică implică construcția unei lucrări compoziționale în care este necesară exprimarea unei dependențe funcționale caracteristice a formării formelor obiective prin conexiuni structurale și relații ale elementelor de compoziție. În general, studiul unei scări metrice ar trebui să ofere elevilor o reprezentare clară a care, în funcție de modul în care construim conexiuni structurale și relații ale acelorași elemente ale compoziției, adică. Pe ce principii se realizează organizarea lor structurală, privitorul formează o idee figurativă complet diferită a imaginii imaginii realității materiale către una sau alta lume. În plus, această sarcină ne permite să determinăm cu exactitate gradul de dezvoltare a unui sentiment de scară în rândul studenților, subtilitatea viziunii lor compoziționale asupra potențialelor capacități ale elementelor formale formale și stabilirea măsurilor dintre caracteristicile elementelor în funcție de cu privire la includerea lor în anumite conexiuni și relații structurale.În conținutul său artistic și compozițional, conceptul de „scară spațială” este considerat și practic studiat la trei niveluri și este definit ca un spațiu nelimitat, limitat și închis. Aici, rolul principal este jucat de conceptele de orientare și activitate a câmpurilor de putere, care asigură o percepție diferită a profunzimii și „implementării” spațiului, diferite grade de exprimare a celei mai iluzorii spațial . Spațiul nelimitat în expresia sa formală-compus ar trebui să fie răspândit în mod liber în toate cele trei direcții, fără a reține, fără a

atrage și nu opri ochii niciunui elemente ale compoziției. Aceasta este infinitul care necesită furnizarea de toate mijloacele compoziției formale și, prin urmare, în această lucrare, utilizarea lor nu se limitează la nimic. În plus, studiul spațiului

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus. În cazul celor trei versiuni, pe foile unui format arbitrar și ar trebui să se încheie în cele din urmă cu crearea unei lucrări compoziționale care îndeplinește conceptul de „stimul emoțional” într -o compoziție formală. Compozițiile făcute pe acest subiect ar trebui să aibă integritate și să se concentreze pe diferite tipuri de psihologie ale percepției vizuale, determinând gama de mișcare liberă a aspectului în domeniul lucrării compoziționale. Spațiul limitat, ca un fel de expresie compozițională a unei scări spațiale, ar trebui să restricționeze penetrarea privirii, să stabilească limita avansului său profund și să creeze astfel un sentiment de un ecran energetic, ceea ce nu permite aspectului să pătrundă limitele sale și „forțează” să se rătăcească ”în limitele invizibile ale influenței câmpurilor de putere ale elementelor compoziționale. Dacă respectați expresii mai precise, atunci în acest caz, conceptul de „element al compoziției” este foarte condiționat, deoarece conceptul de mediu spațial este mai potrivit aici, care, datorită integrității compoziționale a organizării materialelor fine (în funcție de conceptul de stimul emoțional), este vizual non -liabil pentru componente individuale sau, mai precis, nu stimulează percepția sa elementară -structurală.Scara spațiului închis este determinată de concentrația câmpului compozițional al puterii într -o zonă foarte îngustă, în care toate liniile electrice sunt strânse împreună, creând o senzație de compactare maximă, impermeabilitate a spațiului, care se dovedește a fi complet umplută cu Energia conexiunilor interne și a tensiunilor create de material vizual. Privirea „tricotată” în acest câmp de putere, își pierde libertatea, fiind „în captivitate” până la limita conexiunilor compoziționale și spațiale compactate. Atunci când explicați materialul pe scara metrică și spațială, trebuie menționat că, dacă scara metrică exprimă vizual caracteristicile figurative ale spațiului în sine (adică, este calea spațiului) datorită organizării structurale a compoziției compoziției , atunci scara spațială servește ca principiul artistic și compus al organizării materialului fin în scopul formării spațiului imaginii, adică. Scara spațială a celei mai figurative reprezentare în percepția unui anumit material vizual în lucrarea compozițională. A treia varietate de conținut din categoria de scară compozițională este o scară de timp ca o expresie vizuală a relațiilor dintre tipurile de formare a aceleiași clase de obiecte în diferite etape ale existenței sale. Conform acestui fapt, la scară de timp, se disting principiile formante de compoziție ale celor trei niveluri: trecut, prezent și viitor. Istoria dezvoltării obiectelor de cultură materială și artistică, arhitectură, tehnologie ne oferă cel mai bogat material pentru analiza legilor de a -și schimba principiile de conturare în diferite intervale istorice de timp. Aceste modificări sunt determinate de o serie de motive care, afișând în formă externă ca factori dominanți ai structurii sale, ne oferă o idee figurativă a timpului specific al existenței lor și logica procesului lor evolutiv din punctul de vedere Principiile artistice și compuse ale formării formei și tendințelor culturale și stilistice în dezvoltarea acestui subiect.

Compoziție formală

Crearea de lucrări compoziționale în conformitate cu trei niveluri de scară temporară doar îi stabilește pe studenți să identifice factorii de formare a formei într -un anumit domeniu.Pe baza analizei vizuale-stilistice și artistice și compozite, este necesar să se construiască structuri compoziționale care să exprime figurat totalitatea acelor proprietăți și semne care sunt caracteristice unui anumit timp al existenței unei anumite clase de obiecte și tendințe în dezvoltarea

lor . De fapt, aici, pentru o soluție de succes a problemei, este necesar să urmărim dinamica schimbării unei măsuri de calitate, „din interiorul conținutului său”, adică. Pe baza acelor schimbări care sunt direct legate de natura calitativă și compoziția elementară a sistemului analizat, natura conexiunilor și relațiilor sale interne, complexul de materiale, tehnice, tehnologice, constructive, inteligență, plastic, texturate etc. Formarea factorilor. O atenție deosebită ar trebui acordată faptului că structura lucrărilor compoziționale nu ar trebui să fie construită pe relații reale constructive-funcționale ale zonei subiectului afișat (adică, nu înfățișează obiectele în sine), ci pe principiile artistice și compuse ale generalizării, formalizare și expresivitate cu ajutorul mijloacelor de compoziție formală. Prin urmare, este foarte important ca studenții din activitatea lor să efectueze în mod constant proceduri metodologice (bazate pe principiul general, să se simtă, să se simtă, exprimat, să completeze cu atenție schemele pe baza materialelor analizei din secțiunea „Proprietăți” și „fonduri”. Pentru a crește eficiența muncii la această sarcină în fiecare grup de formare, este recomandabil să se dea două sau trei subiecte, astfel încât să fie posibilă demonstrarea unității principiilor generale și a unei varietăți de mijloace formale de a exprima dinamica internă a unei măsuri calitative într -o schimbare temporară a conținutului subiectului său. Pentru un studiu formal-compus la scară temporară, nu numai că pot fi selectate subiecte ale subiectului clar pronunțate (de exemplu, aviație, flotă, auto, mașini-unelte, mobilier, instrumente etc.), dar și așa-numitul „universal” (De exemplu, film, muzică, sport, artă etc.), deoarece în aceste domenii există o schimbare obiectivă în principiile generale ale organizației, care pot fi exprimate folosind structura artistică și compoziție a operei și sunt descrise în Sistemul de concepte de certitudine calitativă, gradul de complexitate, scară metrică și spațială și observație -structură spatială, dinamism, semnificație funcțională etc.În general, soiurile din categoria de scară în conținutul lor specifică măsura calitativă a unui conținut sau altfel subiect și, astfel, în formarea integrității vizuale a lucrării compoziționale, se bazează pe trei scări ale principiilor organizației de material fin în conformitate cu metrica (exterior, interior, obiect), spațial (nelimitat, limitat, închis) și temporar (prezent, trecut, viitor). Din punctul de vedere al activității profesionale a proiectantului, aceste trei scale pot acționa ca o bază de formare a sistemului de formare a mucegaiului nu numai în unitatea lor, ci și cu dominanță

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus. Prin creșterea uneia sau a unei alte scări, dacă subiectul dezvoltării proiectării în sine necesită severitatea predominantă a legilor structurii lumii fizice în sine sau a legilor psihologiei percepției artistice și figurative a formelor sau a legilor culturale și istorice Transformarea realității materiale. Toate lucrările la scară temporară sunt efectuate în principal în alb și negru pe foi de hârtie de format arbitrar. Atunci când emite o sarcină și în timpul consultărilor, studenții ar trebui să se concentreze constant pe faptul că scara de scară reflectă specificul relațiilor formale-compuse între trei componente: o lucrare compozițională- o reprezentare figurativă ca imagine a lumii. Întrucât aceasta este tocmai imaginea lumii, și nu a lumii reale în sine, există întotdeauna nevoia de a ține cont de caracteristicile interpretării psihologice a operei privitorului, în conformitate cu experiența sa individuală a percepției vizuale. Acest lucru oferă motive pentru a pune o persoană în fruntea organizației compoziționale, a atitudinii față de lumea ideilor și a experiențelor sale emoționale. Putem spune că scala compozițională în trei interpretări substanțiale vă permite să formați lucrări pe baza caracteristicilor valorice-estetice ale percepției umane, adică. Ca raport al nivelului cultural al unei lucrări și a nivelului de dezvoltare a culturii umane. Astfel, o măsură calitativă ca o categorie compozițională este completată aici cu un conținut artistic suplimentar și exprimă legea comunicării între interne și externe, umane și obiective într -o formă specifică a unui obiect material.

Compoziție formală

. Subiectul

. Interior . exterior

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus.

Compoziție formală

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus.

Compoziție formală

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus.

Compoziție formală

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus.

Compoziție formală

. trecut

. prezent

. Viitor

scara metrică, spațială și temporară în expresia sa formală-compus.

Compoziție formală

Subiectul

Imaginea formală a „tehnologiei” și „versurilor” ca concepte generale.

Obiectiv metodologic

Achiziția abilităților de evidențiere logică a proprietăților și semnelor esențiale din volumul substanțial al conceptelor generale, traducerea acestora în limbajul unei compoziții formale, urmată de expresie vizuală folosind mijloace artistice și de compunere. Sarcina educațională și menținerea muncii

La prima etapă, bazată pe o analiză detaliată a conținutului conceptelor de „tehnică” și „versuri”, pentru a -și formula proprietățile și semnele cele mai semnificative, precum și principiile organizației și le sistematizează în conformitate cu principalul Secțiunea schemei-matrice: natură de înaltă calitate, gradul de complexitate, scară metrică și spațială, structură volumetrică și spațială, caracteristici ale fabricii din plastic și culori. După aceea,

determinați mijloacele necesare formal-compuse și în formă artistică pentru expresia lor vizuală cuprinzătoare. În a doua etapă a lucrării, este necesar să se construiască două lucrări compoziționale, care sunt o expresie în formă formală a celor mai semnificative proprietăți și semne de tehnologie și versuri ca fenomene calitative diferite ale realității. Cerințe generale

. Atunci când construiți o imagine formală a tehnologiei, obiectele reale nu ar trebui să fie înfățișate cu formele lor constructive și funcționale specifice ale organizației. . În imaginea formală a versurilor, nu ar trebui să existe semne de asociere materială-materială și subiect-spațială. Compoziția lucrării

unu.Din păcate, cunoștința cu evoluțiile metodologice în domeniul predării unei compoziții (și mai ales a compoziției formale) arată că experiența pedagogică aici nu a trecut încă linia abordărilor, principiilor și ideilor empirice. Prin urmare, cunoștințele pe care le primesc elevii din manualele existente nu sunt teoria compoziției formale în sensul deplin al cuvântului, iar metodologia dezvoltării lor practice nu servește în mod corespunzător dezvoltării active și intenționate a potențialului creativ al unui designer profesionist în conformitate cu nivelul cerințelor și sarcinile dezvoltării materialelor moderne și a culturii artistice. Pentru a elimina deficiențele notate și lucrarea a fost vizată

Probleme și principii generale pentru pregătirea proiectanților în compoziție formală

Profesorii departamentului atunci când construiesc un curs teoretic al fundamentelor unei compoziții formale. Mai mult decât atât, toate legile, categoriile, metodele și mijloacele de organizare a compunerii formale au fost luate în considerare din punctul de vedere al funcțiilor lor metodologice în proiectarea și activitatea artistică și practică a proiectantului, într-un singur sistem al principiilor sale științifice, artistice și creativitate tehnică. Totuși, acest lucru nu epuizează cercul de formare compozițională a designerilor. Pentru toată semnificația cunoașterii teoretice profunde a legilor compoziției, designerul lor profesionist este departe de a fi suficient, după cum am menționat mai sus. La urma urmei, designerul ar trebui să fie nu numai competitiv, gânditor, ci și practic creând valori artistice și compuse de către un profesionist. Și pentru aceasta, el trebuie să aibă un sentiment subtil în formă de compoziție de armonie, integritate sistemică, expresivitate artistică, unitate plastică și stil ca factori care formează sistemul creativității sale profesionale și o componentă integrantă a abilității sale artistice și de proiect. Relația și interdependența cunoașterii, înțelegerii, sentimentelor și abilităților practice pot fi asigurate, în convingerea noastră profundă, numai cu ajutorul unor metode speciale de organizare a procesului de învățare, care asigură unitatea „conducerii” (adică cunoașterea teoretică ca conceptuală -Componenta medicală a procesului creativ) și „viziuni” (adică.Partea de text a sarcinii cu proprietăți și mijloace sistematice în conformitate cu cerințele specificate. . Două compoziții ale unui format arbitrar realizat în tehnica mixtă, dar fără aplicarea aplicării.

Compoziție formală

Explicații metodice

Complexitatea substanțială și semnificația profesională a categoriei unei măsuri de calitate determină varietatea de aspecte ale considerației sale și formele speciale ale studiului său practic în cursul compoziției formale. Prin urmare, dacă în sarcina anterioară, unidimensionalitatea fenomenului afișat a dominat în principal, acum studenții, pe lângă necesitatea unei expresii în formă formală a unui fenomene multi-calificare (și, înseamnă multidimensional), de asemenea, se găsesc cu

problema cu problema a imposibilității observației sale directe. În acest sens, o analiză preliminară cuprinzătoare a unui subiect dat joacă un rol important în lucrare. Se realizează colectiv, iar rezultatele sale sunt făcute sub forma unei scheme comune pentru toți. Cu toate acestea, acest lucru nu-l privează pe fiecare elev de oportunitatea de a-și face propriile ajustări, în special la secțiunea cu privire la mijloacele de expresivitate formală-compusă a unei anumite proprietăți, calitate sau semn. Atunci când emite o sarcină și o explicație a obiectivului său educațional, atenția studenților ar trebui să fie concentrată pe faptul că toate eforturile lor creative ar trebui să fie destinate construirii de lucrări compoziționale, ca reflectând cu exactitate specificul calitativ al două lumi fundamental diferite - artificiale și naturale. Ambele sunt indicate de concepte extrem de generale, abstracte: „tehnică” și „versuri”. Conceptul de tehnologie acoperă întreaga lume tehnică creată artificial de om și, prin urmare, studiul său compozițional ar trebui să includă varietatea de forme de organizare a materialelor inerente acestei lumi. Întrucât această lume este imensă și nu este observată ca un singur sistem și este imposibil de înfățișat în plin de toate manifestările sale specifice, anumite forme de generalizare și tipificare în formă de artistic, care pot fi încarnarea vizuală cu ajutorul arsenalului sunt necesare mijloace expresive de compoziție formală. Selecția caracteristicilor esențiale ale lumii tehnice incluse în lucrările compoziționale se bazează pe principiile clasificării sistemelor artificiale.În ceea ce privește clasificarea principiilor tehnice ale organizării sistemelor artificiale în general, ar trebui să se bazeze pe secțiunile de fizică cunoscute tuturor: mecanici, inginerie electrică, optică, acustică, electronică, hidraulică etc. Ei aranjează cunoștințe despre cum să întruchipezi aceste principii în diverse structuri, obiecte, structuri, dispozitive, mașini, dispozitive etc. Capacitatea unui anumit conținut tehnic, care se află în spatele tuturor acestor concepte și fenomene, determină gradul de complexitate al construirii unei lucrări compoziționale, includerea elementelor pe mai multe scări în acesta cu o mare varietate de spațiale, plastice, proporționale, texturate, Culoare, material și tehnologic, constructiv și alte caracteristici. Sistematizarea materialului de fond obținut în procesul de analiză a subiectului „tehnica” ar trebui să facă posibilă formarea unui complex de bază de proprietăți care să reflecte certitudinea calitativă a tehnicilor

Imaginea formală a „tehnologiei” și „versurilor” ca concepte generale. Nicky ca sistem holistic și acționând simultan ca principii care formează sistemul de construire a unei lucrări compoziționale, deoarece esența semantică a acestora ar trebui să fie aceeași. Aici trebuie să atrageți atenția elevilor asupra nevoii de a compara constant a acestui complex de proprietăți cu conținutul celui de -al doilea subiect - „Versuri”. Deoarece sunt complet opuse în esență, acestea nu ar trebui repetate nici în proprietăți, nici în agenții compuși formali care servesc la expresia lor vizuală. De asemenea, este necesar să le explicăm elevilor că conceptul de „versuri” este utilizat în sarcină nu în sensul său direct, adică. Nu ca una dintre nașterile ficțiunii, ci pentru a desemna un tip de stare senzuală senzuală a unei persoane, ca un proces special al experiențelor sale mentale interne, mișcării spontane a energiei sale figurative și senzuale într-un stare de detașare completă de lumea exterioară și imersiune necontrolată în sine. Pentru a descrie condițiile în care poate apărea o stare similară, se poate imagina o astfel de imagine. După o tranziție grea și epuizantă, un grup de turiști face o oprire de odihnă, cresc un foc, umiliți și deja la amurg, când căldura dormea și a trecut oboseala, ei stau doar lângă foc, poate cântă liniștit și toată lumea crede despre ale lui.Gândurile curg liber fără niciun scop specific, imaginile-reprezentare se înlocuiesc bizar reciproc, depășind cu ușurință granițele spațiale și temporare, combinând trecutul, prezentul și viitorul, realitatea și imaginația, apoi clipesc strălucitor, apoi dispărând încet, ca într-un vis. De fapt, acesta este un fel de vis în realitate, ale căror tablouri nu implică nicio legătură funcțională cu realitatea, cu preocupări și nevoi de moment. Această analogie permite elevilor să

se „obișnuiască”, să „simtă” într -un sistem figurativ al conceptelor unei stări lirice și, în analiza sa colectivă, să identifice cel mai pe deplin caracteristicile sale. Datorită acestei abordări, în stadiul dezvoltării materialului substanțial, se poate obține o singură înțelegere pentru toți elevii și ideile despre caracteristicile fiecărui subiect și puteți obține gradul necesar de obiectivitate a informațiilor inițiale. Pe baza analizei, studenții ar trebui să formuleze în mod independent și clar principiile de bază ale organizării „tehnologiei” și „versurilor”, reflectând natura lor de calitate. Pentru tehnologie, aceasta va fi: artificialitatea, funcționalitatea rigidă, materialitatea, energia impasivă, expediența, ordonarea logică, acuratețea, concretitatea, complexitatea de calitate și cantitativă a structurii elementelor, tăierea lor, geometrismul formelor, puterea fizică, diversitatea de diversitate a lor Conexiuni constructive și spațiale, fragmentaritate, saturație, locație locală etc. Pentru versuri, acest lucru este în principal: natură procedurală, intangibilă, continuitate, integritate calitativă, asociabilitate senzuală, naturalețe, moliciune plastică, armonie, ușurință, plăcere, mobilitate moderată, etc. Când determinăm un complex de caracteristici și proprietăți caracteristice pe fiecare subiect, acesta este i se permite să recurgă la tot felul de metafore, comparații, asociații senzoriale, imagini poetice etc. Pentru o reflectare mai exactă a tuturor nuanțelor viziunii individuale a aspectelor substanțiale ale unui anumit fenomen. Cu cât acest lucru se va face mai la figurat și mai colorat, cu atât va fi mai ușor ca studenții să găsească instrumentele de compus formale necesare pentru a rezolva problema.

Compoziție formală

După etapa analitică a muncii și sistematizarea materialelor informaționale primite, studenții ar trebui să facă mai multe schițe preliminare pe fiecare subiect în care trebuie să încerce să realizeze ideea principală a planului lor compozițional. Schițele ar trebui să ofere o idee generală a principiilor organizării sistemului a activității compoziționale și a acestor tehnici formale-grafice pe care fiecare autor intenționează să le folosească pentru a exprima cele mai importante caracteristici calitative ale conținutului specific al fiecărui subiect. Atunci când discută propoziții de schiță, profesorul ar trebui să acorde atenția elevilor asupra inadmisibilității unei abordări vizuale directe a caracteristicilor sistemelor tehnice și a includerii în compoziția obiectelor specifice. Cu alte cuvinte, compozițiile ar trebui să apară ca elemente structurale din nu imaginea domeniului real, a podurilor, a fabricilor, a magazinelor de producție, a mașinilor, a mașinilor-unelte, a dispozitivelor și a dispozitivelor, dar imaginile lor formale transformate artistic care exprimă formarea și formarea sistemului Principiile organizării lor funcționale și tehnice, observatoare -pacientă și materiale -plastice. Prin urmare, în schițe, în primul rând, ar trebui reflectate caracteristicile care joacă un rol major în formarea unei imagini generalizate a fenomenului reflectat în privitor. Dacă în structura compozițională a soluției de schiță, aceste caracteristici vor fi stabilite fundamental în mod fundamental, atunci puteți lucra în continuare introducând toate detaliile necesare făcând, clarificări, ajustări și completări în conformitate cu plinătatea materialului schemei de reducere schemă, precum și luând în considerare caracteristicile dezvoltării unui subiect paralel. Principala dificultate pe care elevii o întâlnesc în timpul lucrărilor de schiță pe tema „versurilor” este să depășească stereotipul viziunii obiective. La urma urmei, aici trebuie să afișeze „imaginea lumii senzuale”, unde nu există materialitate, toată specificitatea fizică cu formele sale observate, construcțiile, conexiunile și relațiile spațiale, care necesită un mare stres creativ, imaginație artistică și fantezie. Aceasta este o imagine a lumii care există sub forma unui stat de proces special și umple cu conținutul său sfera vieții spirituale umane.În momentele acestui stat, se simte o armonie interioară completă, o dizolvare completă în „eu” și, prin urmare, astfel de momente sunt atât de valoroase și de dorit pentru el; Aici, formele obiect dispar și rămâne doar o atitudine emoțională față de ei. Studenții s-au confruntat

în mod involuntar cu sarcina imersiunii senzuale în această lume, deoarece este aproape imposibil să construim un model artistic și figurativ al acestei lumi, cu ajutorul mijloacelor de expresivitate formal-compuse, fără o „senzație” profundă în atmosfera sa fermecătoare. Schița servește doar ca un indicator (și într -o anumită măsură și stimul) al unei astfel de „imersiune”, „în senzație” și, prin urmare, este important să „apucați” principala cheie figurativă, cursul stilistic general al formei de formă elementele structurale ale lucrării compoziționale și își afișează natura procedurală, pentru a -și afișa procedura. Harul și harul interacțiunilor spațiale și a abaterilor reciproce. Întrucât această temă a compoziției ar trebui rezolvată pe baza conceptului de stimul emoțional, este recomandabil să desfășurați lucrări la muzica melodică a Marii Maeștri ai Harmoniei - Vivaldi, Mozart, Al -Bioni, Tchaikovsky, Donittti, Bach.

Imaginea formală a „tehnologiei” și „versurilor” ca concepte generale. În performanța finală a lucrărilor compoziționale pe un subiect dat, este important să se stabilească cu exactitate cele mai eficiente tehnici artistice și grafice ale tehnicilor de lucru, care ar trebui testate în mod experimental în stadiul căutărilor de schițe. Varietatea tehnicilor grafice utilizate ar trebui să consolideze artistic și formă generală și „să lucreze” pe maximă expresivitate compozițională posibilă a esenței subiectului dezvoltat.

Compoziție formală

Imaginea formală a „tehnologiei” și „versurilor” ca concepte generale. Compoziție formală

Compoziție formală

Imaginea formală a „tehnologiei” și „versurilor” ca concepte generale.

Compoziție formală

Imaginea formală a „tehnologiei” și „versurilor” ca concepte generale.

Compoziție formală

Subiectul

Construirea unei compoziții formale multivariate bazate pe principiile combinatoarelor de configurație și culori.

Obiectiv metodologic

Dezvoltarea practică a principiului organizării combinatorii a lucrărilor compoziționale bazate pe un element modular, construit ținând cont de un complex complex de factori de formare a formei.Sarcina educațională și menținerea muncii

În prima etapă, trebuie să dezvolți un element modular care să permită, cu diverse combinații și permutări, să primească structuri ritmice ornamentale de trei tipuri:

a) rânduri paralele;

b) rânduri în trepte;

c) Centre repetate regulat. În a doua etapă de pe

Baza structurilor obținute (înregistrate în grafică liniară pe foi separate) datorită utilizării culorii pentru a consolida, percepția lor în formă de ornamental. În a treia etapă datorită utilizării gamei de culoare nouă

Relațiile (- culori) trebuie să schimbe percepția figurativă a structurilor ornamentale-grafice originale în opus (adică unde au fost construite

rânduri paralele - acum pașii ar trebui să fie perceputi în mod clar; unde exista o structură în trepte- centre repetate în mod regulat; Acolo unde existau centre, ar trebui percepute rânduri paralele). Cerințe generale

Atunci când construiți un element modular, ar trebui să ne străduim pentru originalitatea și armonia configurației sale. Compoziția lucrării

Trei compoziții combinatorii în grafică liniară cu eliberarea elementelor modulare originale și a nouă compoziții combinatorii cu opțiuni de tonă color.

Compoziție formală

Explicații metodice

Includerea în cursul practic al compoziției formale a subiectului combinatorice este de o importanță fundamentală pentru dezvoltarea gândirii profesionale a proiectantului. În primul rând, combinatorii prin natura sa este o disciplină științifică care studiază diverse metode de combinare (rearanjări, cazare, combinație, locații reciproce) ale diferitelor obiecte într -o oarecare integritate și, în acest sens, poate fi un principiu destul de eficient al formării compoziționale. În al doilea rând, (ceea ce este deosebit de important pentru obiectivele și obiectivele cursului propaedeutic), principiul combinatorice ne permite să urmărim cu strictețe și logic procesul de formare a soluțiilor compoziționale polivariene din punctul de vedere al creării lor Structuri artistice și în formă și influența unui set de factori strict stabiliți asupra formării pe formarea elementelor combinatorii inițiale. Acesta din urmă determină valoarea metodologică specială a subiectului combinatorial în cursul practic al compoziției, deoarece este direct legată de dezvoltarea capacității elevilor de a simula o formă holistică bazată pe un complex de cerințe destul de stricte, asigurând în același timp gradul necesar de imagini artistice într -un număr mare de soluții compoziționale.În general, acest lucru vă permite să extindeți gama de gândire creativă a proiectantului și să îmbogățiți arsenalul metodelor sale de formare profesională. Orientarea metodologică a lucrărilor pe acest subiect are particularitatea ca accentul principal în prima etapă a implementării sale să fie făcut pe o analiză substanțială a factorilor, care ar trebui să acționeze ca o bază de formare a sistemului pentru construcția unui element combinatorial. Principala cerință aici pentru studenți este aceea că ar trebui să creeze trei lucrări compoziționale cu diverse structuri în formă de ornamental bazată pe combinația configurativă-spațială a aceluiași element combinator. Tipurile de structuri în formă de ornamentală ale lucrărilor compoziționale în sine sunt strict stabilite de condițiile problemei ca un fel de scheme abstracte de combinații: structura rândurilor paralele, o structură de pas, centre repetate în mod regulat. Aceste structuri în formă de ornamental acționează ca un factor de formare de frunte în dezvoltarea unui element combinatorial și trebuie să determine configurația, scala, gradul de complexitate, proporție și caracteristici plastice. Expresivitatea compozițională a fiecărei variante a structurii combinatorii este determinată în mare măsură de modelul sau modelul liniar, care se formează datorită ritmului și

naturii plastice a limitelor contactului elementelor combinatorii. În același timp, este important să ne respectăm următoarele condiții: elementele combinatorii ar trebui să fie adiacente între ele, fără goluri și lacune; Atunci când creați structuri în formă de ornamentală ale lucrărilor compoziționale, elementul combinator nu poate fi rotit de partea spate; Nu puteți utiliza elemente suplimentare din elemente combinatorii. Desenul final al elementului combinator (după toate problemele fundamentale ale formării acestuia sunt rezolvate în conformitate cu cerințele de mai sus)

Construcția unei compoziții formale bazate pe principiile combinatoarelor de configurație și culori. Ar trebui să -și consolideze expresivitatea artistică și compusă, integritatea și construcția armonioasă. Compozițiile pe tema combinatoarelor sunt efectuate pe foi dreptunghiulare de x cm format.Primele trei sunt rezolvate în grafică alb-negru, cu un desen liniar de structuri în formă de ornamental de-a lungul limitelor de reglare a elementelor între ele. În același timp, elementele combinatoriale în toate cele trei lucrări rămân albe. Câmpul compozițional al unei foi de hârtie este umplut cu structuri în formă de ornamental, astfel încât în fiecare opțiune să fie posibilă urmărirea cu ușurință a tipologiei lor, adică. Numărul de elemente (rânduri, trepte, centre) care alcătuiesc aceste structuri ar trebui să fie cel puțin patru cu dezvoltare în două direcții (vertical și orizontal). Alte trei lucrări sunt efectuate pe baza opțiunilor combinatorii rezultate în culori în trei combinații florale diferite. În fiecare dintre ele, se folosesc două culori, iar negru (sau alb în funcție de soluția generală de culoare a compoziției) este utilizată pentru a accidenta liniile de graniță între elementele combinatorii. În aceste trei lucrări, încărcarea artistică și unitară nu mai este asumată de elementele combinatorii inițiale, ci grupurile lor compoziționale, prin urmare, culoarea trebuie să fie utilizate pentru accentul vizual și expresivitatea lor. Nu este un model liniar, dar raportul tonal-culor al elementelor compozite cu o configurație fundamental nouă, proporții, plastic, scară, complexitate etc. Din punctul de vedere al efectului compozițional și artistic, obținem aici un nivel calitativ nou de capacități combinatorii și, astfel, îmbogățim paleta creativă de formare și mijloace. Următoarele trei compoziții sunt, de asemenea, efectuate pe baza primelor trei opțiuni combinatorii, iar relațiile de culoare sunt utilizate și în ele, ca și în lucrările pedonale anterioare, cu toate acestea, este stabilită o nouă formă și o formă: este necesară înlocuirea inițială Structuri în formă de ornamental cu opusul. Aceasta înseamnă că pe baza versiunii combinatorii în care s -a obținut structura rândurilor paralele, este necesară formarea vizuală, folosind culoarea și tonul, structura centrelor repetate regulat. În cazul în care a existat o structură de pas, ar trebui să apară rânduri paralele și unde ar trebui să se obțină centre repetate în mod regulat - ar trebui să se obțină o structură în trepte.Toate aceste transformări vor necesita, desigur, moduri complet diferite de asociere și combinație vizuală, iar crearea de noi efecte artistice combinatorii, iar elementele compoziționale în sine vor câștiga o serie de noi proprietăți și semne formale. În timp ce lucrați la formarea unui element combinatorial, este necesar să recomandăm studenților să utilizeze hârtie de urmărire, rețele structurale și stenciluri, care pot accelera semnificativ căutarea configurațiilor dorite, asigurați compatibilitatea combinatorie necesară și obțineți precizie în elementele de desen. Atunci când dezvoltați opțiuni de culoare pentru compoziții combinatorii, elevii ar trebui să orienteze schema de culori pentru a „lucra” figurat „să lucreze” la natura configuratoare și proporțională-ritmică corespunzătoare a structurii elementelor combinatorii. Pentru a face acest lucru, este recomandabil să aveți mai multe schițe ale soluției lor de culoare înainte de a începe etapa finală de execuție.

Compoziție formală

Execuția finală a compozițiilor poate fi realizată în diverse tehnici (aerograf, aplicare, aplicarea vopselei cu o perie, rularea cu un role etc.), principalul lucru este o cultură grafică înaltă a prezentării materialului. Studenții ar trebui să fie avertizați împotriva încercărilor de rezolvare a problemelor combinatorii într -un mod pur mecanic folosind formule matematice sau programe de calculator. Sensul acestei sarcini nu este acela de a obține un rezultat final specific sub forma unor structuri combinatorii, ci chiar în procesul căutării lor creative, bazată pe utilizarea principiilor gândirii combinatorii și a criteriilor artistice și estetice pentru evaluarea opțiunilor pentru soluții compoziționale . Este foarte important să le explicăm studenților că dezvoltarea creativă a subiectului combinator în cursul de compoziție formală se adresează formării unei abordări sistematice a procesului de model, care îndeplinește cerințele multi - factorului și polivarianismului. La rândul său, principiul combinatorilor este inclus în metodologia profesională a proiectantului ca una dintre metodele de organizare artificială și tehnică a sistemelor artificiale și, prin urmare, în potențialul său de formare, acesta depășește cu mult soluția problemelor propaedeutice.Eficiența metodologică și lățimea domeniului de aplicare a principiilor combinatoarelor în proiectare necesită un studiu mai profund și mai serios al acestui principiu al formării formei artistice și compuse în procesul de învățare, cu toate acestea, este aproape imposibil de realizat acest lucru în întregime un ciclu de compoziție grafică. Prin urmare, subiectul combinatorice nu se limitează la această sarcină și diverse aspecte ale dezvoltării sale sunt incluse în subiectul sarcinilor privind transformarea planului în relief și un volum închis, pe organizarea spațiului funcțional în care accentul se pune pe Formarea capacităților de principiu a combinatorilor în domeniul compoziției volum-plastice și volumetrice și spațiale. În plus, arhitectonica din arhitectonică conține o sarcină specială asupra combinatoarelor volumetrice și spațiale, unde elevii rezolvă probleme compoziționale mai complexe, ținând cont de întregul complex al factorilor de formare a formei care afectează construcția de elemente combinatorii și caracteristicile artistice și figurative ale compoziția în ansamblu. Împreună, toate acestea permit studenților să stăpânească suficientă abilitate profesională în domeniul formării combinatorii și cu încredere să utilizeze posibilitățile combinatoarelor în organizarea funcțională și artistică și de compunere a sistemelor artificiale în procesul de proiectare.

Construcția unei compoziții formale bazate pe principiile combinatoarelor de configurație și culori.

Compoziție formală

Construcția unei compoziții bazate pe principiile combinatoricelor configurative și color -tonale

Compoziție formală

Construcția unei compoziții bazate pe principiile combinatoricelor configurative și color -tonale

Compoziție formală

Subiectul

Stilizarea obiectului pe proprie proprietăți sau date.

Obiectiv metodologic

Dezvoltarea practică a principiului stilizării ca metodă profesională a sistemelor artificiale ale sistemelor artificiale. Sarcina educațională și menținerea muncii

. Pe baza analizei conținutului semantic al conceptului general de „arbore”, identifică proprietățile și semnele sale morfologice, fizice, funcționale și apoi construiește o compoziție grafică, subjugând figurat toate elementele structurale ale imaginii arborelui (rădăcini, trunchi, ramuri, coroane) la o singură proprietate sau semn.Sentimentele compoziționale ca o componentă-figurativă artistică a procesului creativ), care va forma capacitatea unui elev de a conștientiza și a activa creativ „desfășurarea” procesului de formare a formei artistice și de design, ca bază a activității care se transformă în subiect, re-reintrod. a designerului. Rolul principal în asigurarea sintezei acestor trei componente la primele etape ale proiectării proiectanților ar trebui să efectueze metodologia lucrărilor practice pe cursul compoziției formale ca principală disciplină propaedeutică de profil. În mod figurat vorbind, această tehnică ar trebui să fie un fel de „tigru”, în care un aliaj monolitic este format din toate componentele abilității compoziționale și creative ale viitorului designer profesionist. Evident, cea mai bună opțiune pentru cea mai eficientă lucrare a acestei „tygly” ar trebui să țină seama nu numai de caracteristicile individuale ale fiecărei componente ale abilității profesionale a proiectantului, ci și de a se supune principiului sau fundamentului sistemului comun ca un fel de catalizator pentru interacțiunea lor integrală și organică. În opinia noastră, rolul și metodologia celor mai profesionale fapte de proiectare ca o înțelegere științifică a practicii istorice a proiectării și a funcțiilor sale socio-culturale în dezvoltarea societății moderne. În consecință, construcția metodologiei procesului educațional în funcție de cursul practic al compoziției formale ar trebui să se bazeze pe aceleași principii de bază pe care se construiește procesul real al activității profesionale a unui designer modern. În același timp, studiul practicii pedagogice a școlilor de proiectare existente arată că toate acestea procedează în activitățile lor de la diverse modele de proiectare conceptuale și teoretice și, prin urmare, toate disciplinele educaționale și metodele de predare din ele sunt semnificativ diferite atât în conținut, cât și în formele de forme de organizare metodologică, joc

Compoziție formală

Rolul diferit în formarea profesională și au o importanță diferită pentru dezvoltarea abilităților artistice și compuse ale unui viitor specialist. În acest sens, Școala de design Minsk nu face excepție. În proiectarea Academiei de Arte din Belarus, dezvoltată la Departamentul de Proiectare a Academiei Belarusului de Dezvoltare a Proiectării pe baza conceptului filosofic de interacțiune*, principiile unei abordări-metodologice cu probleme și orientarea inculpatului de sistem a artistic și lucrările de proiectare a proiectantului joacă un rol cheie. Pentru a construi o metodologie pentru dezvoltarea practică a alfabetizării compoziționale, o transformare specială a acestor principii, care a determinat caracteristicile construcției structurale a unui sistem de sarcini educaționale și subiecții acestora, precum și munca comună a profesorului și a elevilor în procesul educațional.